

moeten rekenen. Hoeveel vruchte- en groentesapjes met een verhoogd gehalte aan vitamine C wil je daar dan onderbrengen? Want of het nu over een pil gaat met diverse smaak en geurstoffen met vitamine C die je oplost in water of om kant- en klare drankjes met die eigenschappen, maakt volgens de regelgeving immers niet uit.

Vijf jaar later, in 2007 was men in de brood- en rijstdranken uitspraak toch een stuk duidelijker op dat gebied. Daar werd tenminste al gesproken over een medicijn en was men ook al m.b.t. het dorstlessend karakter duidelijk. Naar mijn idee is dit nog steeds de beste uitspraak op VB gebied die we bezitten:

Passages uit brood en rijstdranken uitspraak van 2007: (GHARH 05/00114 van 3-7-2007)

deze brooddrank een lekkere en oergezonde drank is, die het lichaam fit en vitaal maakt en houdt. En voorts: (...) In 10 jaar tijd is A Brooddrank uitgegroeid tot een vitaliteitsdrank, die door honderdduizenden mensen gedronken wordt. De kracht van A Brooddrank zit in de actieve werking van deze drank op de darmflora en de stofwisseling; daardoor wordt het lichaam gezuiverd, de weerstand verhoogd en krijgt u nieuwe energie.

Brooddrank lijkt hiermee een zinvol produkt bij patiënten met zowel type I als type II diabetes mellitus vanwege de dalingen in de schommelingen van die bloedsuikerwaarden. Complicaties van diabetes mellitus zouden hierdoor mogelijkerwijs door A Brooddrank kunnen worden verminderd.'

Oordeel

*Vaststaat dat brooddrank een alcoholvrije drank is, kennelijk bestemd om onverwarmd te worden gedronken. Deze drank dient naar het oordeel van het Hof te worden gerangschikt onder de 'dranken waaraan geurstoffen of smaakstoffen zijn toegevoegd' als bedoeld in het eerste lid van artikel 9 van de Wet. Voorts beroept belanghebbende zich op het zesde lid, onderdeel d, van paragraaf 4.1.3. van de Leidraad en op de bij de Wet behorende memorie van toelichting (Kamerstukken 22.843, nr. 3, p. 20). Daarin is vermeld dat medicinale dranken zoals hoestdranken en dergelijke niet als limonade worden aangemerkt. Met al hetgeen belanghebbende in dezen naar voren heeft gebracht, maakt zij naar het oordeel van het Hof niet aannemelijk dat de brooddrank duidelijk het karakter heeft van een medicijn. Veeleer is aannemelijk geworden dat de drank de algehele gezondheid beoogt te verbeteren, hetgeen **onvoldoende is om daaraan het duidelijke karakter van een medicijn toe te dichten**. Zoals de Inspecteur terecht heeft aangevoerd, deelt brooddrank het gezondheidsbevorderende effect in algemene zin immers met vele andere dranken (zoals groenten- en vruchtensappen) waarvoor ook verbruiksbelasting verschuldigd is. Het enkele feit dat een drank geen dorstlessend karakter heeft, wat daarvan in dezen ook zij, kan evenmin leiden tot een geslaagd beroep op paragraaf 4.1.3., zesde lid, onderdeel d, van de Leidraad. Daaruit valt namelijk niet af te leiden, ook niet in samenhang met de in het eerste lid genoemde voorbeelden, dat het dorstlessende karakter een zelfstandig criterium is voor de vaststelling of sprake is van limonade. Dit kan evenmin uit de hiervóór bedoelde memorie van toelichting worden afgeleid.*

Vervolgens krijgen we de uitspraak die (gelukkig) inmiddels achterhaald is maar die nog veel in kwesties van stal wordt gehaald te weten de uitspraak van rechtbank Haarlem 08/7718 van 11-05-2010 m.b.t. de spierversterkende middelen en het dorstlessende karakter:

Passages uit uitspraak van rechtbank Haarlem 08/7718 van 11-05-2010 :

Voedingssupplementen in poedervorm, die voornamelijk bestemd zijn om te worden gebruikt door beoefenaars van krachtsport om de opbouw van spiermassa te bevorderen is geen limonade.

Oordeel:

Tussen partijen staat vast dat de producten voedingssupplementen in poedervorm zijn, die voornamelijk bestemd zijn om te worden gebruikt door beoefenaars van krachtsport om de opbouw van spiermassa te bevorderen. Daartoe bevatten de producten een hoge concentratie eiwitten. Het hoge eiwitgehalte brengt mee dat de producten een hoge - eiwitrijke - voedingswaarde hebben. De producten zijn derhalve door enerzijds hun samenstelling en anderzijds hun wezenlijke kenmerk en gebruik niet te vergelijken met limonade. Het wezenlijke kenmerk en gebruik van limonade is immers dorstlessen. De producten zijn daarom niet aan te merken als drank in vaste vorm als bedoeld in artikel 9, tweede lid, van de WVB. Dat er geur- en smaakstoffen aan de producten zijn toegevoegd en dat zij onder andere kunnen worden aangelengd met water maakt dat niet anders. Oplossen in water is gelet op de hiervoor onder 2.3. weergegeven productinformatie slechts één van de manieren waarop de producten voor consumptie geschikt kunnen worden gemaakt. Gezien de verschillende manieren waarop de producten kunnen worden geconsumeerd in combinatie met het gegeven dat ze bestemd zijn om de opbouw van de spiermassa te

bevorderen, zijn de producten niet te beschouwen als limonade.

Duidelijk lijkt het dat we deze uitspraak niet (meer) toepassen. Het dorstlessend zijn van een product is immers geen zelfstandig criterium. Dat was eerder al zo bepaald in de 'brood en rijstdranken uitspraak uit 2007, maar recenter in de hierna nog opgenomen uitspraken van de Rechtbank Noord Holland. Daarnaast lijkt mij ook het oordeel in deze zaak dat het aanleggen met water slechts één mogelijkheid is om het product te gebruiken niet juist om het enkel daarom al niet te gaan belasten.

Gelukkig volgen er in december 2017 en januari 2020 twee uitspraken van Rechtbank Noord Holland waarmee we, (samen met de brood- en rijstdranken uitspraak), prima uit de voeten kunnen:

Passages uit uitspraak van rechtbank N Holland nr. 15/5250 van 5-12-2017 (67 AWR) :
Betreft een melkweidrank met fruit en calcium. Het is een bron van calcium dat de spijsvertering ondersteunt.

Gebruiksaanwijzing: Schudden voor gebruik. Voeg dagelijks 2 eetlepels toe aan een glas (200 ml) koud water. De dagelijks aanbevolen dosering niet overschrijden.

Oordeel:

Met partijen is de rechtbank van oordeel dat of een drank een dorstlessend karakter heeft - wat daar ook van zij in de onderhavige zaak - niet een zelfstandig criterium is voor de vaststelling of er sprake is van limonade. In de WVB is immers dit criterium niet opgenomen. Evenmin kan uit de onder 9 opgenomen passage uit de memorie van toelichting worden afgeleid dat dorstlessen een zelfstandig criterium is. Uit de memorie van toelichting volgt enkel dat deze term is gebruikt om een afbakening te maken tussen limonade en medicinale dranken zoals hoestdranken en dergelijke. Gelet op deze wijze van toedienen is de rechtbank van oordeel dat het product kennelijk bestemd is om onverwarmd te worden gedronken. De enkele blote stelling van eiseres dat gelet op de smaak van het product, de ervaringen van gebruikers en de recepten op internet het normale gebruik van het product niet het toevoegen aan water is, leidt niet tot een ander oordeel nu eiseres deze stelling op geen enkele wijze heeft onderbouwd.

Nu het product een concentraat is en kennelijk bestemd is om onverwarmd te worden gedronken, is het product aan te merken als limonade

Hieruit kun je ook tevens halen dat zelfs een beperkte inname zoals hier aangegeven (per dag 2 eetlepels aan een glas water toevoegen en dit niet overschrijden) geen invloed heeft op de belastbaarheid.

Passages uit uitspraak van rechtbank Noord Holland nr. 17/3656 van 28-01-2020 (67 AWR)
zoals ook uit de verpakking van het product blijkt, bestaat het product voornamelijk uit water en vruchtensapconcentraten en bevat het geen medicinale bestanddelen. Daarnaast heeft eiseres niet nader onderbouwd dat van het product een medicinale werking uitgaat. De enkele stelling dat het product goed is voor het lichaam na fysieke inspanning is daartoe onvoldoende. Dat het product volgens de productinformatie op de verpakking vanwege de hoge voedingswaarde in afgemeten doseringen dient te worden geconsumeerd, maakt evenmin dat sprake is van een medicinale drank. Ook een hoge consumentenprijs betekent niet dat het product dan niet zou hoeven te worden belast.

Ook uit deze uitspraak blijkt dat het product geen medicijn is, geen medicinale werking heeft, en dat het niet uitmaakt dat je afgemeten doseringen moet innemen, en dat het dorstlessend karakter niet van belang is. Evenmin is van belang dat je voor het product een hogere prijs betaalt dan voor normale frisdranken.

5.1.2e stelt voor om het HVAD aan te passen en te updaten naar de huidige inzichten.

De CG is akkoord, **actie** 5.1.2e .

5.1.2e : Ook in HD staat een verwijzing naar art. 9 WVAD. Hij deelt het.

21.07.03.03 Formaliteiten

21.07.03.03.01 Thema teruggaaf art. 72 WA

5.1.2e schetst de voortgang.

De afdeling DCP van Apeldoorn heeft op 9 en 10 juli de brief over de eis van bewijs over art. 72 WA en 34 WVAD aan de vergunninghouders en verzoekers om teruggaaf verzonden (67 AWR stuks). Naar

aanleiding van een vraag van KI&S is de brief ook verzonden naar het Forum Fiscaal Dienstverleners. De brief was vooraf al, zoals te doen gebruikelijk, in concept voorgelegd aan het ODB.

De CUA heeft de ervaring dat de BCP's vaak (te) snel verwijzen naar de CUA als het om accijns gaat. De CUA kan die telefoondruk niet aan. De vragen die naar aanleiding van deze brief te verwachten zijn gaan over de vrije bewijsleer: wat accepteert de Douane als bewijs, voorbeelden?

In het kort zijn dit 1. het betalingsbewijs en 2. een verklaring van degene die heeft betaald en doorgeleverd aan derden. Eigenlijk hebben wij niet veel meer smaken. De meeste antwoorden op vragen van de klanten staan dus al in de brief. Waar de BCP's de nadruk op kunnen leggen, is het in je administratie opnemen van die bewijzen. Inhoudelijke vragen zijn des inspecteurs. Klanten hoeven in de meeste gevallen ook niet op voorhand bewijsstukken toe te sturen, pas wanneer zij in de klantbehandeling daarom gevraagd worden. We hebben immers te maken met achteraf gecontroleerde regelingen.

De vaco's hebben op 5.1.2e¹ verzoek de 2e week juli de BCP's hierover bijgepraat. Dat voorkomt dat de CUA onnodig een grote stroom telefoontjes krijgt. Daarnaast heeft 5.1.2e e.e.a. apart uitgezet binnen DOTEL.

5.1.2e vraagt naar de stand van zaken en reacties n.a.v. de mailing. Het aantal reacties valt tot nu toe mee, de meeste zijn bij de DOTEL binnengekomen, de beantwoording gaf geen problemen.

De afspraak blijft dat wij bij discussies over het wegen van bewijs dit delen binnen de CG, zodat alle Vaco's geïnformeerd zijn.

Volgende stap is dat het HA en HVAD worden aangepast. De concepttekst van 5.1.2e/tegenlezer 5.1.2e wordt eerst voorgelegd aan het cluster Toezicht, omdat in het Handboek Controle hiernaar zal worden verwezen, onder meer ten behoeve van de AC- en B&B-collega's.

Ander punt: Aan RG HHB is een evaluatie beloofd na 6 maanden. Wat ons betreft is de brief het startpunt, wat betekent dat we het eerste kwartaal 2022 gaan evalueren, **actie** 5.1.2e.

21.07.03.03.02 Schorsen en intrekken

De 5.1.2e legt het volgende voor.

"Vanuit de CGT- werkgroep Handreiking Cyclisch Toezicht is de vraag naar voren gekomen hoe om te gaan met het niet voldoen aan vergunningvoorwaarden bij accijns. Moet hiervoor een Handreiking schorsen en intrekken accijnsvergunningen worden opgesteld of kan dit worden verwerkt in de 'Handreiking schorsen en intrekken DWU-vergunningen' Weliswaar is de achterliggende wetgeving anders, maar de te nemen stappen en te raadplegen actoren zouden grotendeels hetzelfde zijn. Aan de andere kant gaat de Handreiking schorsen en intrekken DWU- vergunningen uitgebreid in op het schorsingstraject en dit is bij accijns niet van toepassing.

De Handreiking schorsen en intrekken DWU vergunningen krijgt binnenkort een update. In de huidige versie (2018) staat het volgende vermeld:

"Een instructie gericht op het intrekken van nationale vergunningen (met name accijns) is in ontwikkeling. Totdat deze instructie gereed is, is afstemming met de vaco Formeel recht en de vaco Accijns van belang als intrekken wordt overwogen."

Het is CGT niet bekend wat de status van de bovengenoemde instructie is. Verder staan de bepalingen m.b.t. intrekken accijnsvergunningen in het handboek accijns opgenomen. Vraag is wat men nog aanvullend verwacht.

Kortom: hebben Vaco's Accijns en heeft cluster Accijns behoefte aan meer eenheid van beleid en uitvoering m.b.t. schorsen en intrekken van accijnsvergunningen?

Als dit het geval is dan moeten bekeken worden hoe we hier invulling aan geven: toevoegen aan handreiking schorsen en intrekken DWU vergunningen of aparte instructie opstellen. Als dit niet het geval is

dan kan dit per casus (b.v. via 5.1.2e) worden bepaald of de casus via de CG Accijns wordt opgepakt of landelijke afstemming vereist is.“

Wij hebben dit onderwerp in 2017 besproken, zie actiepunt 495

17.08.06.02	495	Memo intrekken vergunning schrijven	Tafel Form. + 5.1.2e	2018
-------------	-----	-------------------------------------	----------------------	------

Concrete vragen, mede vanuit 5.1.2e :

- Gaan we samen met FR met eigen memo komen?
- Zo ja, zie voorste 5.1.2e om samen op te pakken.

Reacties:

5.1.2e : je moet als inspecteur de ruimte hebben om art. 48 WA t/m 50 te interpreteren.

5.1.2e : je krijgt een probleem qua onderhoud als je een instructie maakt.

5.1.2e : het intrekken staat duidelijk in het HA.

5.1.2e : de procedure over het intrekken is niet het probleem, maar meer de basisregels eromheen, m.n. het behandelen van de aanvragen, en het stoppen van de behandeling van de aanvraag van vergunningen, AWB-aspecten. Is meer voor FR.

Conclusie

Wellicht is geen memo nodig maar is er eerder behoefte aan een handreiking die duidelijkheid geeft

omtrent de vergunningaanvraag. 5.1.2e) wordt genoemd door 5.1.2e . **Actie:**

5.1.2e informeert 5.1.2e . **Actie:** 5.1.2e is aanspreekpunt en neemt contact met zijn vaco FR en evt. 5.1.2e

Naschrift: in de Beeldkrant van vandaag (27 juli) staat het bericht dat Douane Aantoonbaar In Control (DAIC) momenteel bezig met het beschrijven van een drietal primaire processen voor het programma CT. Dit zijn Behandelen vergunningaanvraag, Beheren vergunning en Uitvoeren klanttoezicht. Wellicht dat daarbij kan worden aangehaakt.

21.07.03.03.03 Mijn douane en particulier

Er is een verschil in informatie tussen de Douane Op Reis-app en de douane website. In de ReisApp wordt de particulier naast de indicatieve hoeveelheden gewezen op de aangiftemogelijkheid via de CUA. Daarbij zou de particulier moeten worden gewezen op de aangiftemogelijkheid via mijn douane.

Het nadeel van verwijzen naar mijn douane is dat een particulier, zonder zich eerst te registreren als ondernemer, kan inloggen op MijnDouane, en dus ook een verzoek om teruggaaf kan indienen.

Dit is noodzakelijk omdat anders eenmansbedrijven geen aangifte kunnen doen. Eenmanszaken doen vaak dagaangiften en loggen dan in, net als particulieren, met DigiD.

Beoordeling

5.1.2d

5.1.2e heeft dit intern afgestemd met de 5.1.2e . De algemene lijn is dat de klant zo breed mogelijk wordt geïnformeerd. Hun algemene tip is bij dit soort vraagstukken vooral van buiten naar binnen te redeneren. Het kader voor hen is:

- Kanaal aanbieden dat voor de burger prettig is;
- verwijzen naar de CUA is zeker een optie;

- De zorg voor onterechte teruggaaf is er, maar dat mag niet zonder meer betekenen dat wij de particulier de aangiftemogelijkheid onthouden.

Op zich is de CG het eens met het aanpassen van de site. In de reisapp zijn we wel volledig, maar op de site niet.

De andere vraag is hoe ver we gaan met het informeren van de particulier.

5.1.2d

5.1.2d

5.1.2d

Conclusie

1. De site passen we aan aan de app door naar de CUA te verwijzen.

2. 5.1.2d

21.07.03.03.04 Onder bezwarende titel

5.1.2e heeft een vraag vanuit de praktijk waar men bij controle tegenaan loopt: is er sprake van vervoer 'onder bezwarende titel' zoals bedoeld in art 66, lid 3 WA en hoofdstuk 50.10.00 van het Handboek Accijns?

67 AWR

67 AWR

Er volgen 3 situaties.

1. BV-A heeft een vliegtuig met piloot en brengt haar personeel tegen betaling naar de plaatsen van bestemming (werkgebied, beurzen, vergaderingen etc.). Het personeel betaalt voor die vluchten een reële vergoeding. Echter achteraf kunnen zij deze 'reiskosten' weer bij de BV-A declareren en ontvangen zij deze weer terug. Kun je in dat geval nog spreken van een 'vervoer onder bezwarende titel'?

Naar 5.1.2e idee niet.

Weliswaar wordt er ogenschijnlijk betaald maar deze betaling wordt via een reiskostenvergoeding weer teruggegeven, per saldo is dus aan de (dezelfde) eigenaar/gebruiker van het vliegtuig niets betaald.

2. Nu huurt BV-A BV-B in, die in bezit is van vliegtuigen en piloten. BV-B vervoert diezelfde personen (personeel en directie) van BV-A naar de werkplekken, beurzen, vergaderingen e.d. Die personen betalen daarvoor aan BV-B een reële vergoeding. Die aan BV-B betaalde reële vergoeding kunnen zij vervolgens bij hun eigen bedrijf BV-A weer als reiskosten declareren. Is er sprake van een vlucht onder 'bezwarende titel'?

Naar 5.1.2e idee wel.

Of er recht is op vrijstelling hangt af van de bestemming die de gebruiker van het vliegtuig daaraan geeft. In dit geval is BV-B de gebruiker van het vliegtuig en verhuurt dit aan BV-A voor het vervoer van

personeelsleden van BV-A tegen betaling voor vervoer naar hun werk, vergaderingen etc. Dit vervoer van personen vindt dus onder bezwarende titel plaats. Dat die betaling aan BV-B als reisdeclaratie kan worden opgevoerd bij het eigen bedrijf (BV-A) doet hieraan niet af.

3. Eenzelfde situatie als onder 2 maar nu vallen BV-A en BV-B onder dezelfde Holding BV-C. BV-A en BV-B zijn in dit geval de werkmaatschappijen. Wordt het antwoord bij vraag 2 dan anders?

Volgens 5.1.2e niet, omdat we daarover niets specifiek hebben geregeld.

Kortom, zowel m.b.t. de punten 2 en 3 is het niet zo heel moeilijk voor een bedrijf om hiervoor een constructie op te zetten om aan de definitie van art 66, derde lid WA te voldoen.

Is de CG het met 5.1.2e eens?

Beoordeling

5.1.2e : Het juridisch woordenboek beschrijft het begrip 'bezwarende titel' als volgt: 'niet om niet, ruil van nagenoeg gelijkwaardige prestaties, zoals koop, ruil, in tegenstelling tot bruikleen, schenking'. Het Handboek accijns geeft een korte maar krachtige omschrijving die in lijn is met de omschrijving uit het woordenboek.

Je moet dus, om te voldoen aan de eisen van de vrijstelling, te maken hebben met een op winst gericht doel waarbij voor het vervoer van personen of goederen een betaling of een andere tegenprestatie wordt gevraagd. Of er met die specifieke transactie ook echt winst wordt gemaakt of dat met alle transacties in een jaar echt winst wordt gemaakt, is niet van belang. Wel moet het een reële tegenprestatie zijn, een symbolisch bedrag mag dus niet.

Dan naar de situaties.

Situatie 1: dit is gewoon een constructie, geen vrijstelling dus.

Situatie 2: BV-B is hier de gebruiker van het vliegtuig. BV-B verkoopt gewoon kaartjes aan degenen die meevliegen, dus wel vrijstelling.

Situatie 3: Zelfde conclusie als bij situatie 2. Dit komt ook echt voor, bijv. bij oliemaatschappijen.

5.1.2e is het eens met de conclusie van 5.1.2e , maar merkt op dat 5.1.2e bewoordingen onduidelijkheid oproepen wie de huurder is en adviseert de tekst iets aan te passen, onder verwijzing naar de tekst in het HA (inmiddels aangepast).

Conclusie: de CG is akkoord met de conclusie van 5.1.2e , de aanvulling van 5.1.2e en de opmerking van 5.1.2e

21.07.03.03.05 Vergunningplicht tabaksmachines

5.1.2e heeft een vraag van 5.1.2e) gekregen over de vergunningplicht voor tabaksmachines bij invoer. 5.1.2d

5.1.2e is van mening dat wanneer bij invoer geen vergunning is, de zending gestopt moet worden.

Beoordeling

5.1.2e

- Als een tabaksmachine na binnenbrengen in Nederland vervoerd gaat worden met een NCTS- document, hoeft belanghebbende geen vergunning aan te vragen. Er is weliswaar sprake van overbrengen (naar een andere lidstaat), maar dit geschiedt onder 'douaneverband'. De goederen zijn dan in principe nog 'onder controle'.

- Als een tabaksmachine na binnenbrengen in Nederland in het vrije verkeer wordt gebracht, ontstaat er een vergunningplicht. Eerder is door 5.1.2e) opgemerkt dat de vergunning geen 'handelsbelemmerende' factor mag zijn. Al helemaal niet als de machine voor een bedrijf in een andere lidstaat is bestemd. 5.1.2e stelt voor om in het eerste jaar van handhaving op dit onderwerp te kiezen voor handavingscommunicatie. 5.1.2d

5.1.2d

5.1.2e wijst 5.1.2e op de vergunningplicht, die in de accijnswetgeving is opgenomen. 5.1.2d

Indien er bij het doen van een aangifte voor het vrije verkeer geen vergunning kan worden overgelegd dient de verificatie te worden aangehouden en dient de geadresseerde in het regiokantoor waar men is gevestigd eerst een vergunning aan te vragen.

5.1.2e heeft in de vergadering van juni aangegeven het met 5.1.2e eens te zijn.

5.1.2e: heeft deze vergunning een bescheidcode voor vak 44? Ja? Dan is het makkelijk: zonder bescheidcode van de vergunning wordt de aangifte niet aanvaard. Zo nee, dan moet alsnog een bescheidcode worden aangemaakt. Op deze manier kan de vergunningplicht volledig geautomatiseerd geregeld worden. Dit is alledaagse praktijk die bekend is bij de aangevers.

5.1.2e: 5.1.2d

Actie 5.1.2e gaat na of de vergunning een bescheidcode heeft en laat die zo nodig aanmaken.

21.07.03.03.06 Wel/geen controle

5.1.2e: 5.1.2d

5.1.2e 5.1.2d

5.1.2d

5.1.2d

Beoordeling

1.5.1.2e

5.1.2d

5.1.2d

2. 5.1.2d

5.1.2d

Conclusie

5.1.2d

actie

5.1.2e .

21.07.03.03.07 Distilleertoestellen en aangifte voor het brengen in het vrije verkeer

5.1.2d

. Dan komt de vraag of men bij de aangifte voor het brengen in het vrije verkeer een vergunning nodig heeft vanwege de verbodsbepaling van artikel 90 WA. Als ik de soortgelijke bepaling van de tabaksmachines in artikel 90a WA lees dan wordt er een duidelijk onderscheid gemaakt in lid 1 tussen het in het vrije verkeer brengen (letter a) en het voorhanden hebben (letter c).

De vraag is wie moet worden aangesproken voor het voorhanden hebben bij een aangifte voor het brengen in het vrije verkeer.

Ik denk niet dat je hier zomaar de aangever kunt aanspreken. De vraag is dus of je kunt stellen dat de verbodsbepaling overtreden wordt op het moment van de aangifte voor het brengen in het vrije verkeer, of pas in een latere schakel, dus na de afhandeling van de aangifte voor het brengen in het vrije verkeer?

Ik denk zelf het laatste.

Wat denken jullie? (graag een spoedige reactie want de zending staat vast)

Beoordeling

5.1.2e :

- als de Douane de goederen nog niet heeft vrijgegeven dan bevinden die goederen zich nog onder een douaneschorsingsregeling, zie artikel 1a, eerste lid, onderdeel n WA bij de begripsomschrijving voor "invoer van accijnsgoederen". Hierin staat o.a. "... *alsmede het in Nederland vrijgeven van onder een douaneschorsingsregeling geplaatste accijnsgoederen.*" Met andere woorden: als de goederen nog niet zijn vrijgegeven is hierop nog het DWU en de ADW van toepassing, en niet de bepalingen van de WA. De aangever kun je dus niet hiervoor aanspreken.

- In artikel 90, lid 1 WA staat: Het is niet toegestaan een distilleertoestel te vervaardigen of voorhanden te hebben zonder een daartoe strekkende vergunning van de inspecteur. Je moet dan eerst bepalen wie voorhanden heeft.

1. Op het moment van invoer heeft de geadresseerde (particulier of bedrijf in NL) het distilleerketel nog niet voorhanden. Hij krijgt dit pas voorhanden/kan pas gaan vervaardigen nadat de goederen worden

"vrijgegeven" na afhandeling van de invoeraangifte. Het gaat nog om goederen met een niet Unie-douanestatus.

2. Het gaat te ver om de eigenaar van de opslagloods of de aangever aan te spreken voor het voorhanden hebben.
3. M.i. zijn er een aantal opties, na afstemming (en schriftelijke vastlegging) met de geadresseerde, mogelijk:
 - Er wordt alsnog een vergunning distilleertoestel aangevraagd door de geadresseerde als het gaat om een bedrijf.

Een particulier kan niet in aanmerking komen voor een vergunning, omdat het een particulier niet is toegestaan zelf alcoholhoudende producten te vervaardigen buiten een accijnsgoederenplaats o.g.v. art. 5, lid 1, letter a WA. Voor het vervaardigen van alcoholhoudende producten is een vergunning AGP nodig. Een AGP-vergunning kan niet worden afgegeven voor een particulier/ woonhuis.

Omdat artikel 83 WA van overeenkomstige toepassing is verklaard in artikel 90, achtste lid WA kun je daarom ook niet de vergunning AGP aan de particulier verlenen die het distilleertoestel in zijn woning heeft.

Indien het om een particulier gaat zijn er de volgende opties;

- Het distilleertoestel wordt, voor vrijgave, ongeschikt gemaakt voor gebruik;
- Het distilleertoestel wordt retour gestuurd naar de afzender;
- De geadresseerde doet vrijwillig afstand van het distilleertoestel en wordt vervolgens onder ambtelijk toezicht vernietigd.

Inbeslagname kan niet plaats vinden o.g.v. artikel 90 WA. Dit komt niet aan bod in artikel 90 WA.

Conclusie: vanwege het nieuwe verbodsartikel art 90a WA, waarbij onderscheid wordt gemaakt voor de situatie in het vrije verkeer brengen, vervaardigen en voorhanden hebben, valt nu op dat wij de situatie in het vrije verkeer brengen bij art. 90 WA voor de distilleertoestellen zijn vergeten. Dat artikel ziet alleen op de situatie van vervaardigen en voorhanden hebben, niet die van in het vrije verkeer brengen. We kunnen bij art. 90 WA alleen controle achteraf bij de importeur doen. Daarom zou art. 90 WA aangepast moeten worden, om die op één lijn te brengen met het strengere art. 90a WA. Actie: ^{5.1.2e} legt voor aan de dames (gedaan).

21.07.03.04. Tabak

21.07.03.04.01 Is ⁶⁷ AWR tabak rooktabak?

Na bespreking in het cluster accijns is de volgende conclusie getrokken:

Belanghebbende heeft goederen ten invoer aangegeven onder GN code 24039100 00, dit is volgens het Gebruikstarief "gehomogeniseerde" en "gereconstitueerde" tabak.

De omschrijving op aangifte ten invoer luidt:⁶⁷ AWR

⁶⁷ AWR

De vraag is of het product, met toepassing van het Ekotabak-arrest, valt aan te merken als rooktabak in de zin van art. 32 WA.

Beoordeling

1. Het huidige standpunt van de Douane is dat gehomogeniseerde of gereconstitueerde tabak als ruwe tabak wordt aangemerkt voor de accijnsheffing. Dit is gepubliceerd in het Handboek accijns, Hst. 10.60.00, paragraaf 3. *Ruwe en gedeeltelijk tot verbruik bereide tabak, punt 3.1 Ruwe tabak.*

2. 67 AWR

3. Het is onvoldoende duidelijk of dit product valt onder de term rooktabak zoals de Richtlijn 2011/64 omschrijft in art. 5, 1^e en 2 lid, noch hoe het Ekotabak-arrest zich daartoe verhoudt.

4. Er vindt momenteel een revisie plaats van Richtlijn 2011/64. Bij de revisie wordt mogelijk rekening gehouden met het Ekotabak-arrest. Doel is om EU-breed eenheid in de uitleg van dit arrest te bewerkstelligen.

5. Als wij nu afwijken van het huidige standpunt kan dat inhouden dat na revisie van de Richtlijn het standpunt wederom moet worden aangepast aan de EU-uitleg.

Conclusie

Met het oog op een consistent beleid wordt dit product vooralsnog aangemerkt als ruwe tabak, in afwachting van de herziene richtlijn.

21.07.04 Handhaving

21.07.04.01 Memo shisha

Het cluster accijns heeft een memo gemaakt dat zij zal aanbieden aan het MT HHB. Hierin wordt aangegeven:

- Wat de aanleiding is om het oude standpunt te herzien
- Wat het nieuwe standpunt is.

M.b.t. de implementatie van het standpunt en de controles daarop, wordt samen opgetrokken met CG Toezicht

5.1.2e praat de vergadering bij.

Het memo wordt vandaag besproken in de CG Toezicht. Er is een koppeling met de Handreiking van DAM, dat was een wens van het management. De Handreiking zou aangepast worden, met name voor het FT-gedeelte. Deze week komt een reactie, zo nodig wordt het memo daarop aangepast. Dan wordt het memo voorgelegd aan de CG accijns voor de finale check.

5.1.2e: 5.1.2e wil het memo bespreken in RG HHB van november, dus dat is vermoedelijk de deadline. Wordt dus een agendapunt in oktober, actie 5.1.2e (reeds gebeurd).

21.07.04.02 HHP 2022

HHP 2022: de deadline voor input was al verstreken, maar is verlengd tot a.s. vrijdag. Helaas was door gewijzigde opzet van het HHP met vorige reacties van de CG weinig gedaan.

5.1.2e: laten we hopen op de capaciteit die vrij zou moeten komen door het einde aan de herbeoordeling nu besteed kan worden aan accijns.

5.1.2e : 5.1.2d

5.1.2e: 5.1.2d

21.07.05 Jurisprudentie/nieuwe wetgeving

21.07.05.01 Uitspraak rechtbank Den Haag, Controle bunkertanks onvoldoende Solvent Yellow ECLI:NL:GHDHA:2021:1058 (BK-20/00798) van 15-4-2021

De uitspraak van de Rechtbank is volledig bevestigd door het Hof.

- Mooie uitspraak waarin ook de onlangs binnen onze CG nog besproken temperatuur (uitgaan van 30 gr. C.) aan bod komt.
- Zelfs wordt ook nog verwezen naar de risico-aansprakelijkheid bij het voorhanden hebben zoals onlangs is gebleken uit het arrest van het HvJ C279/19. In deze uitspraak werd al verwezen naar de eerder gedane toelichting op dat arrest.

Wat vreemd is (waarschijnlijk tikfout) is dat in de kop de uitspraak als dagtekening is vermeld 15-04-2021 maar in de uitspraak zelf op 27-05-2021.

21.07.05.02 Geen ontneming van winst uit illegale sigarettenhandel, ECLI:NL:GHAMS:2021:1866 van 29-6-2021.

Deze strafuitspraak is het vermelden waard, met name in het kader van ondermijning. Tevens blijkt hieruit dat er goede afstemming moet zijn bij strafrechtelijke accijnszaken.

“De strafkamer van Rechtbank Noord-Holland veroordeelde X wegens de handel in illegale sigaretten, maar wees de ontnemingsvordering van € 31.200 van het OM af. Het OM ging in hoger beroep en stelde dat de ontnemingsberekening niet zag op het fiscale voordeel dat X had verkregen door de overtreding van de Accijnswet, maar op de winst uit zwarte handel in sigaretten, voordeel uit witwassen dus.

De strafkamer van Hof Amsterdam bevestigde echter het vonnis van de Rechtbank. In artikel 74 AWR was bepaald dat ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel op de voet van artikel 36e Sr niet mogelijk was ter zake van bij de belastingwet strafbaar gestelde feiten. Gevorderd werd niet de door X ontdoken accijns, maar de winst die hij op de sigarettenhandel had behaald. X had deze winst echter alleen kunnen maken omdat hij ten onrechte geen accijns had betaald over de sigaretten. Daarmee hing die winst volgens het Hof zozeer samen met het niet-betalen van accijns, die de Belastingdienst kon naheffen, dat ontneming op grond van artikel 36e Sr niet mogelijk was. Daar kwam nog bij dat het voordeel uit de winst bovendien bij de naheffing van accijns in feite tenietging, omdat daarin juist het wederrechtelijk verkregen voordeel was gelegen.

21.07.05.03 Wijziging Ri. Energiebelasting

Zie de uploads van 5.1.2e en de eerste discussies die zich al voordoen.

Vanuit de EU zijn inmiddels een 12.000 pagina's aan plannen opgeleverd. Voor ons raakt vooral het ETD, de herziening van de Ri. Energiebelastingen. Vanuit de verschillende belangen vraagt dit zowel binnen NL als binnen EU veel afstemming. 5.1.2e stelde daar al terecht vragen over. Belangen zijn ook strijdig.

Er is al een brede werkgroep opgesteld. 5.1.2e participeren.

Elementen van de voorstellen:

Belang accijns en Douane (emissierechten producten buiten EU = CBAM)

Hoofdlijnen

1. Groep brandstoffen wordt verbreed met vervangers fossiele brandstoffen
 - Fossiel zwaarder belasten
 - Meer GN codes onder de controle bepalingen
 - Overzicht uitgezet
 - CG betrokken
 - 5.1.2e apart betrokken
 - 5.1.2e mist nog de LNG en CNG
2. Maatstaf van heffing wordt gewijzigd naar gigajoule
 - Is kijken naar het verbruik van een brandstof
 - Is zeg maar kijken naar energiewaarde van het product
3. Belasten intra EU luchtvaart
 - Inzet op binnen hele EU
4. Uitbreiding Intra EU/ binnenvaart
5. Inwerkingtreding per 01-01-2023

Zodra er nieuws te delen is zal 5.1.2e dat doen. Stel waar nodig gerust de vragen die bij jullie opkomen. Wordt vervolgd.

Dit wordt de hoofdtaak van 5.1.2e . 5.1.2d

5.1.2e : vorige week quick scan met minfin voor accijns en EB geweest, in notendop aangegeven welke aandachtspunten/beren op de weg. De datum is een politieke doelstelling maar kan niet gehaald worden, ook v.w.b. IT.

5.1.2e : onze reactie was nog niet volledig. Hij vult aan.

5.1.2e info is onder voorbehoud en alleen voor intern gebruik. Politieke besluitvorming heeft nog invloed.

5.1.2e : Met een heleboel info kunnen we nog niets, voel je niet overvoerd.

21.07.05.04 Wijziging wetgeving n.a.v. ontvlechting

Binnen Douane werkt een voorbereidingsgroep de UTS (uitvoeringstoets) aan de splitsing van de Organisatiestructuur Belastingdienst in Belastingdienst, Douane en Toeslagen.

Er is op zich al wel veel voorbereiding gedaan vanuit DGFZ. Aan ons de rol om alert te zijn of we hierin compleet zijn. Er ligt een regierol voor FR.

Vanuit Accijns trekt 5.1.2e de UTS, vanwege de directe betrokkenheid is 5.1.2e al betrokken. Waar nodig zullen we ook zeker bij de groep te rade gaan. Het kan zijn dat FR de Vaco's regionaal benadert. Er is behoefte aan hulp voor FR. We moeten nagaan of wij in alle processen van heffing en inning bevoegd zijn. Het kan zijn dat in september voor de UTS een vraag wordt gesteld. De lagere wetgeving is nog niet doorgespit, komt nog. Overigens: vanuit Groot-O wordt dit ook opgepakt, ook voor het douanedeel.

21.07.06 Content

21.07.06.01 Zeevaartbunkerprocedure 2019

5.1.2e: De vergunning "Erkend Bunkeraar" is toch een DWU-gerelateerde vergunning? Dit is uitgewerkt in het HB Douane en het aanvraagformulier is te vinden onder het kopje "DWU/Overig". Zij wil hierover iets opnemen in het Handboek Accijns, want daar staat nu niets over dit onderwerp.

5.1.2e: er is afgesproken is dat F&BR de vergunning behandelt. Het valt onder de Zeevaartbunkerprocedure.

5.1.2e : het is niet exclusief een DWU-vergunning, maar komt voort uit de bilaterale overeenkomst die BE en NL met elkaar hebben gesloten. Er zitten namelijk douane- en accijnscomponenten in. In het kort: het accijnsdeel: het e-AD wordt vervangen door een geleidedocument. Het douanedeel (dat afwijkt van de DWU) staat toe dat zendingen in delen kunnen uitgaan. Het is een goed idee hierover iets op te nemen in ons handboek, maar niet te veel, dat vergt weer onderhoud. In HA 40.15.00 is par. 5.3. hiervoor gereserveerd.

5.1.2e: Een verwijzing naar het hoofdstuk in het HD lijkt het beste, **actie** 5.1.2e

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 12 oktober 2021, nr. 21.08, via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

21.08.01 Opening en vaststelling agenda.

21.08.02. Mededelingen

21.08.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's

21.08.02.01.01 CUA

5.1.2e :

- 5.1.2d

5.1.2d

5.1.2d

- Teruggaafverzoeken worden behandeld via het nieuwe systeem Douane Klantverzoeken Financieel-Accijns (DKF-A). 5.1.2d

. Opvallend: 5.1.2d

21.08.02.02 Overige mededelingen.

21.08.02.02.01 Vergadercyclus

5.1.2e: als voorschot op de rondvraag vraagt hij de groep of dit een goede modus is: 1x p.mnd. CG-overleg via de Webex, en wellicht met een themadag elkaar live zien. Wat 5.1.2e betreft handhaven we voorlopig de Webex-structuur. De groep is akkoord.

21.08.02.02.02 Verhoging bieraccijns

DGFZ heeft de casus over de protesten van de bierbranche tegen de hogere bieraccijns (door overgang van Plato naar alcoholgehalte) voorbereid, vrijdag is overleg TK en Stas hierover.

De aankomende implementatie van de 3 richtlijnen is besproken met MT Operaties, maar geen terugkoppeling nog gezien. 5.1.2e blijft pleiten voor een projectleider. Sponsor zal dir. Gron. zijn. Ook een kans om door je vergunningenbestand te gaan en kijken welke vergunningen slapende zijn.

21.08.02.02.03 Implementatie herziene WA

Er is een overzicht gemaakt wat er moet gebeuren bij de herziene Wet op de Accijns en de drie richtlijnen die daar mede aan ten grondslag liggen. Het is een groeidocument. Het document gaat ook gebruikt worden om op alle niveaus hier aandacht en prioriteit voor te vragen. Ons eerste voorstel daarin is dat er tijdig een implementatiemanager (en een team) komt die dit geheel gaat trekken. We zijn hierover in overleg met de afdeling Operaties (BOPS). Onze focus en aandacht ligt vooral bij de wetgevende kant en de content: wetgeving, handboeken, vergunningen en informatiebladen op tijd klaar. Bedoeling is dat er een projectteam komt met een M1 sponsor, een projectleider, KM, CUA, CG. Is allemaal niet bedoeld om het enorm groots te maken maar wel om te zorgen dat iedereen doet en levert wat we afspreken:

- Regionaal, proces klantmanagement en de CUA,
- Landelijk, voorlichting/ communicatie bedrijfsleven, de opleidingen,
- DLK/ Cg, wetgeving, content enz.

Er is nog wel discussie of we het moment willen gebruiken als kwaliteitsslag, bijvoorbeeld de nieuwe terminologie gebruiken om een keer goed door het klantenbestand te gaan, en om te controleren op 'slapende' vergunningen.

21.08.02.02.04 Ontwikkeling FT-app.

5.1.2e : buiten de reikwijdte

5.1.2e

21.08.02.02. Overige mededelingen

05. Er is een brief van DGFZ met daarin het standpunt over accijnsproducten met de stof THC. Zie casus Eindhoven, die wij hebben gebruikt met afstemming met DGFZ. 5.1.2e deelt de brief van DGFZ , maar alleen voor eigen gebruik. 5.1.2e stemt met 5.1.2e af hoe we de brief verder brengen. Dit formele standpunt betekent geen vergunning afgeven voor producten met THC, ongeacht het (geringe) gehalte, en ook geen heffing. Of dat ook de invoerkant betreft kijkt 5.1.2e na, actie 5.1.2e (gebeurd), 5.1.2e reageert op CP. Na afstemming met 5.1.2e bericht op DouaneNet? Alsdan **actie** 5.1.2e.

06. 5.1.2e : 1-meting EPS is vandaag van start gegaan.

07. 5.1.2e : we kunnen nu met team Smoke aan de slag. Buiten reikwijdte verzoek

03. Helpdeskvragen

21.08.03.01 Minerale olie

21.08.03.01.01 Restanten in bunkerschepen toestaan?

Casus

67 AWR

Omdat het in de bunkerhandel bijna onvermijdelijk is dat er vrijwel altijd een kleine hoeveelheid restant aan boord blijft van een lading waarvan de documenten wel volledig zijn afgeschreven stelt 5.1.2e het volgende voor:

- Toestaan dat er een kleine hoeveelheid restant aan boord van een bunkerschip aanwezig blijft die geen invloed heeft op de GN-code van het nieuw te laden product. Hiervoor zouden we uit kunnen gaan van een percentage van maximaal 0,5% van de maximale tankinhoud van het schip. Dit is al gebruikelijk bij het mengen van minerale oliën onder een Economische Douane Regeling; Bij toepassing van deze toestemming zal er in de praktijk geen andere minerale olie van een andere GN-code ontstaan dan datgene wat nieuw geladen wordt.

NB 5.1.2e wil de toestemming beperken tot de bunkeraars. Bij ander vervoer van minerale olie gelden de regels van nalenzen of dat er een lading aan boord is die verenigbaar is met de nieuwe lading eenheidstransport). Tevens gelden daar de verliesnormen

1. 5.1.2e vraagt of de CG hiermee akkoord is.

2. Vervolg vraag is of dit in een beleidsregel moet worden toegestaan.
Overigens zal 5.1.2e dit voorleggen aan F&Br via zijn vaco.

Beoordeling

- 5.1.2e is voorstander om iets te regelen voor deze situatie.

- 5.1.2e hadden een aantal vragen:

- - Waarom de uitzondering voor alleen de bunkeraars? De vervoerders lopen toch tegen dezelfde problemen aan en zij moeten nalenzen en de bunkeraars niet.

* Reactie: vanuit andere branches dan de bunkerbranche zijn er geen vragen voor een dergelijke regeling bekend. Vandaar dat we het (in eerste instantie) willen beperken tot de bunkerbranche. Voor wat betreft de vervoerders blijft in voorkomend geval de nalensverplichting in stand omdat we die niet mogen uitschakelen omdat het een wettelijke verplichting in de milieuwetgeving is.

- Hoe stellen we vast dat er nog 0,5% restlading in de tank van het bunkerschip zit? Bunkeraars staan niet bekend om hun nauwkeurige metingen.

* Reactie: je moet ergens vanuit gaan. Het overgrote deel van de bunkerschepen zal in regelingen als fictief AGP of de Zeevaartbunkerprocedure 2019 (AGP/fictief AGP/varend douane-entrepot) "bivakkeren". Dan zijn er eisen gesteld aan de AO/IB van de bunkeraar en daar valt het bunkerschip dan ook onder. Je zou de voorwaarde kunnen stellen dat uit de administratie moet blijken dat het een restant binnen het maximum van 0,5% was.

- Je stelt dat bij toepassing van deze toestemming er in de praktijk geen andere minerale olie van een andere GN-code ontstaat dan datgene wat nieuw geladen wordt. Maar wat doen we, als we deze regeling toestaan, er wel een andere GN-code ontstaat? Negeren we dan de monsteruitslag van het Lab en hanteren we de GN-code van de geladen partij of gaan we toch uit van de GN-code van het monsteruitslag van het Lab?

* Reactie: de belangrijkste voorwaarde voor de regeling is dat de GN-code van de nieuwe lading niet mag veranderen door de vermenging met het restant. Gebeurt dat toch, dan wordt niet voldaan aan de eisen van de regeling. We gaan dan uit van de monsteruitslag van het douane lab.

5.1.2e is voorstander om het percentage van 0,5 toe te passen per afzonderlijke tank. Als de 0,5 % van de totale inhoud in één tank zit en je hebt bijvoorbeeld 8 gelijke tanks dan kan je de situatie krijgen dat als alles in één tank zit je in die tank 4% restlading hebt zitten.

* Reactie: cruciaal is dan wat er gebeurt met het in die ene tank geladen nieuwe product. Verandert de GN-code, dan wordt voor die tank niet voldaan aan de voorwaarde dat de GN-code niet mag veranderen. En dus niet aan de voorwaarde van de regeling. Het moet dus heel duidelijk gemaakt worden dat de voorwaarde dat de GN-code van het nieuw geladen product niet mag veranderen per tank wordt beoordeeld. 5.1.2d

Conclusie

De CG is akkoord om voor de bunkerhandel tot een beleidsregel te komen.

Na de reactie van F&BR komt de tafel MO komt met een concreet voorstel. 5.1.2e zal het dan met 5.1.2e bespreken.

Bij huidige gevallen kunnen we nog niet op de beleidsregel vooruitlopen. Het belangrijkste is dat er geen GN-verspringing mag zijn. De inspecteur moet in de individuele gevallen na contact met de vaco kijken wat hij doet.

21.08.03.02 Alcohol/VB

-

21.08.03.03 Formaliteiten

21.08.03.03.01 Thema teruggaaf art. 72 WA

5.1.2e praat de vergadering bij wat de stand van zaken is.

Met het cluster Toezicht is afgesproken dat zij in het Handboek Controle laten verwijzen naar onze Handboeken accijns en VB, hst. 50.20.00, paragraaf 2.7. Cluster Toezicht heeft gisteren met een reactie vanuit hun CG gereageerd op de tekst met alleen redactionele opmerkingen. 5.1.2e overlegt met 5.1.2e wat

over te nemen. (naschrift : inmiddels heeft de vz. Toezicht gereageerd dat de gegeven reactie nog niet gestuurd had moeten worden. We wachten nog even een nieuwe reactie af.)

Bij het publiceren in de handboeken zal ^{5.1.2e} op Douanenet een bericht plaatsen, waarmee alle betrokken collega's (nogmaals) op de hoogte worden gesteld.

Met name uit de regio van ^{5.1.2e} hebben bedrijven al gereageerd en discussies gevoerd over de bewijsvoering. Ook collega's worstelen soms bij onderzoek in de keten, en voeren gesprekken over verklaringen. ^{5.1.2d}

^{5.1.2e} heeft met de Toezicht-collega nadere afspraken gemaakt, en heeft de strekking van het memo met een infoknop in ATD laten brengen.

NB: het blijft voor de praktijk moeilijk, het vraagt ook klantkennis. Advies is om alle genomen stappen goed vast te leggen.

21.08.03.03.02 Teruggaaf accijns minerale oliën wegens uitvoer auto's

^{5.1.2e} : 67 AWR

67 AWR

Vragen:

1. De accijns kan worden teruggevraagd door belanghebbende. Is het assemblagebedrijf aan te merken als belanghebbende of is dat alleen van toepassing op de fabrikant?
2. Volgens art. 30 UBA moet belanghebbende documenten in zijn administratie opnemen waaruit blijkt dat de accijnsgoederen de Unie hebben verlaten. Nu alleen de auto's en niet de aanwezige brandstof in de uitvoeraangiften is vermeld is dat niet rechtstreeks af te leiden uit het UGD, de uitvoeraangifte of de CoE. Zou de brandstof separaat moeten worden opgenomen in de uitvoeraangifte?
3. Zou de Douane op basis van het bovenstaande de in het verleden verleende teruggaven (ruim € ^{67 AWR}) moeten gaan corrigeren bij het assemblagebedrijf, dat dan vervolgens maar moet zien dat het geld alsnog ontvangen kan worden van de fabrikant?

Beoordeling

1. Het assemblagebedrijf koopt de brandstof inclusief accijns dus is zij bij het verzoek om teruggaaf zeker een belanghebbende.
2. Om voor teruggaaf in aanmerking te kunnen komen moeten voor de brandstof aparte uitvoeraangiften worden gedaan. Artikel 30 UBA vereist dit: *"Teruggaaf van accijns voor accijnsgoederen die zijn gebracht naar een derde land wordt verleend indien in de administratie van de verzoeker documenten zijn opgenomen die zijn vereist op grond van wettelijke bepalingen als bedoeld in art. 1.1 van de Algemene Douanewet, waarmee wordt aangetoond dat de accijnsgoederen ten uitvoer zijn aangegeven en het grondgebied van de Unie hebben verlaten"*. In een uitvoeraangifte waarin alleen een auto wordt aangegeven, wordt geen benzine/diesel aangegeven. Artikel 177 DWU is een vereenvoudigde regeling voor verzamelaangiften, maar die is hier niet van toepassing. Maar in gevallen dat een verzamelaangifte mogelijk is, moeten accijnsgoederen altijd apart worden aangegeven (art. 177, 2^e lid DWU).

3. De naheffing kan achterwege blijven als aangetoond wordt dat auto en brandstof het douanegebied van de EU hebben verlaten.

Uiteraard moet het bedrijf wel de juiste werkwijze gaan hanteren, dus met aparte aangiften. N.B.: Er hoeven geen twee elektronische berichten te worden verstuurd naar AGS. Het kan ook met een elektronisch bericht met twee artikelen (eerste betreft de auto, het tweede de brandstof).

Andere punten

- 5.1.2e adviseert weliswaar de CUA in deze kwestie, maar eigenlijk zouden de afspraken met het bedrijf ook in de regio moeten worden gemaakt en vastgelegd. Want 5.1.2e adviseert aan de CUA kan ook bedrijven betreffen die niet in de regio 67 AWR liggen en dat kan eigenlijk niet. Afspraak: Concrete afspraken met bedrijven gaan in beginsel naar de regio.

- De vraag is hoe wij vaststellen hoe groot het restant brandstof is dat met de auto wordt uitgevoerd.

- Kunnen we een forfait opnemen voor het binnenlands verbruik? In de Beleidsregel staat 5 liter als vrijgestelde hoeveelheid bij invoer de voorwaarde, die zou je ook bij uitvoer als grens kunnen stellen als maximum. Maar het is de vraag of dat met een beleidsregel kan worden bepaald, want het is een beperking. En een voorstel voor een beleidsregel moeten wij goed kunnen onderbouwen, waaronder de grootte van het probleem. Dat weten we nog niet.

- Per regio kan worden vastgesteld hoeveel brandstof op eigen bedrijfsterrein wordt verbruikt, en dat vastleggen in een klantafspraken, op basis van vastleggingen in de administratie of ervaringscijfers. Maar als het bedrijven zonder vergunning betreft (alleen uitvoer) dan is het geen klant van ons, en dan wordt afspraken maken moeilijk.

- We kunnen ook teruggeven wat ze hebben getankt, zonder ons druk te maken over het verbruik (67 AWR)

De CG is het eens dat dit laatste voorstel het beste lijkt, omdat de andere oplossingen een te grote bestuurlijke en administratieve lastenverzwaring met zich mee lijken te brengen in verhouding tot het fiscale belang.

Conclusie

1. Belanghebbende is gerechtigd voor het doen van het verzoek om teruggaaf.
2. Om voor teruggaaf in aanmerking te kunnen komen moet voor de brandstof een aparte uitvoeraangifte worden gedaan.
3. Naheffing kan achterwege blijven als ten genoegen van de inspecteur wordt aangetoond dat auto en brandstof het douanegebied van de EU hebben verlaten.
4. Afspraken met bedrijven zijn in beginsel voor de betreffende regio.
5. Vooral nog wordt teruggeven wat is aangegeven, dus zonder aftrek binnenlands verbruik.

21.08.03.03 Vrijstelling minerale olie boorplatforms

5.1.2e: 5.1.2d

Het

volgende is geconstateerd:

De boorplatforms voeren geen werkzaamheden uit maar gaan in onderhoud. Tijdens dat onderhoud drijven zij of hebben hun poten uitstaan. In 2006 heeft de toenmalige Kennisgroep accijns het standpunt ingenomen dat wanneer een boorplatform zijn poten intrekt en drijft, er recht is op vrijstelling van accijns en wanneer het boorplatform op zijn poten staat er geen recht op vrijstelling van accijns is. Dat betekent dat in de geconstateerde situatie de platforms de ene dag recht op vrijstelling hebben, de volgende dag niet. Dus voor de ene dag gaat de Douane naheffen, de volgende dag niet. Dit is niet uit te leggen.

5.1.2e vindt dat we verschil moeten maken tussen reparatie/onderhoud en het uitvoeren van werkzaamheden. Zijn voorstel: bij reparatie/onderhoud van boorplatforms blijft de vrijstelling van toepassing, ongeacht of de poten uitstaan. Als bij het uitvoeren van werkzaamheden de poten uitstaan is er geen vrijstelling van toepassing.

Beoordeling

De vrijstelling is van toepassing al naar gelang het gebruik en dat maakt het lastig. Voor de scheepswerven hebben we bijvoorbeeld ook aangegeven dat als een proefvaart gemaakt wordt, de vrijstelling van

toepassing is. Echter, dat dit tot problemen kan leiden; een schip dat zich door zijn gebruik kwalificeert als pleziervaartuig mag na oplevering door het scheepswerf nooit rode diesel gebruiken, niet in Nederland en evenmin in andere lidstaten.

Reactie: Bij het proefvaartenstandpunt gaat echt om varen. Dat is toch weer wat anders dan (een tijdlang) op dezelfde plaats afwisselend drijven en staan tijdens onderhoud.

Het Handboek Douane merkt offshore-installaties die gesleept worden aan als lading van de sleepboot, zie paragraaf 5.7. van hst. 10.00.00 Binnenbrengen via zee. Het platform is dan geen binnenkomend schip meer. De meeste platforms zullen niet op eigen kracht de haven in varen. Tevens moeten voor het platform alle formaliteiten bij binnenkomst worden vervuld.

Maar hoe gaan we dan om met platforms die binnen de 12 mijlszone van NL stonden voordat ze in onderhoud gingen. Die mochten daar geen rode gasolie hebben als ze hun poten hadden uitstaan. Tijdens onderhoud op poten zou dat volgens de WA ook niet mogen, maar bij een platform dat van buiten de 12-mijlszone komt zouden we het dan wel toestaan. Dit is ook niet uit te leggen.

Als het platform als lading van de sleepboot is aan te merken geldt ook de volgende passage uit het Handboek Douane:

Uiterlijk 90 dagen na binnenkomst moet een douaneregeling zijn gekozen of moeten de goederen zijn weder uitgevoerd. Het verblijf van het boor- of productieplatform of windturbine binnen de Unie duurt in de regel langer dan deze periode. Daarom zal direct na het vervullen van de formaliteiten bij binnenkomst, een aangifte worden gedaan voor:

- *het boor- of productieplatform of windturbine en de goederen die behoren tot de losse/vaste inventaris*
- *de goederen die niet tot de losse/vaste inventaris behoren overeenkomstig de bestemming(en) van die goederen*
- *de aan boord aanwezige verbruiksgoederen, tenzij deze goederen van boord worden gehaald om te worden opgeslagen in een entrepot*

De keuze voor het doen van een aangifte voor het brengen in het vrije verkeer is een logische keuze, omdat voor deze goederen geen rechten bij invoer verschuldigd zijn. Er is dus een aparte aangifte voor de aanwezige verbruiksgoederen vereist. Kan er dan vrijstelling van accijns worden verleend? Er zijn twee regelingen die in het oog springen hierbij:

— de vrijstelling van art. 107 t/m 111 Vo 1186/2009 en art. 7:27 Adr. Deze valt af omdat hij niet geldt voor vaartuigen;

— de vrijstelling van art. 7:16 en 7:27 Adr. Deze valt ook af: Het platform is geen binnenkomend schip omdat het als lading van de sleepboot wordt aangemerkt. Daarnaast geldt deze vrijstelling alleen voor brandstoffen die worden gebruikt voor de aandrijving. Opwekken van elektriciteit, waarvoor de rode gasolie aan boord van een boorplatform toch het meest zal worden gebruikt, valt daar niet onder.

Het Handboek Douane, onderdeel 24.00.00 paragraaf 39.2, geeft verder expliciet aan dat de vrijstelling niet geldt voor schepen die in onderhoud gaan en schepen die in afwachting van een nieuwe opdracht een ligplaats kiezen.

Daarvoor is afstemming nodig met CG FBR, CG heffing, binnenbrengen/uitgaan en aangiftebehandeling. Want mocht de Douane wel vrijstelling verlenen (het bewust toestaan ondanks de hierboven genoemde teksten), dan kunnen wij alleen maar volgen. Zeker als o.g.v. art. 7:16 en 7:27 Adr vrijstelling zou worden verleend. Deze vindt immers niet zijn oorsprong in de Europese douanewetgeving, maar in nationale. Dan geldt de nationale versie van het vertrouwensbeginsel.

Een andere invalshoek: we kunnen ook, ongeacht van binnen of buiten de 12 mijlszone, vrijstelling verlenen.

De CG ziet dit laatste als een mogelijk goede oplossing. **Actie** 5.1.2e: bij 5.1.2e nagaan of OLGA er niet door geraakt wordt.

Conclusie

Het standpunt om vrijstelling te verlenen op basis van 'poten in, poten uit', zorgt bij platforms in reparatie voor problemen in de uitvoering. Maar ook de situatie of de platforms van binnen of buiten de 12-mijlszones

van NL komen maakt het moeilijk. Het voorstel om ongeacht van binnen of buiten de 12-mijlszone komend, vrijstelling te verlenen klinkt aantrekkelijk, maar we gaan hier even op herkauwen; het onderwerp komt terug bij de volgende vergadering ter besluitvorming. Daarna zo nodig voorleggen aan F&BR.

5.1.2e : 5.1.2d

21.08.03.03.04 Vrijstelling accijns proefvaarten

Over de vrijstelling van accijns bij het maken van proefvaarten is in het verleden een standpunt ingenomen. Maar het standpunt is nooit opgenomen in het Handboek accijns. Via het tafeltje MO is het onderstaande tekstvoorstel tot stand gekomen.

Het gebruik van olie voorzien van herkenningmiddelen (verder: rode diesel) bij proefvaarten en het voorhanden hebben hiervan door de scheepswerf die de proefvaarten uitvoert .

Als een schip gebruikt wordt voor commerciële doeleinden is er vrijstelling van accijns mogelijk. Als het gaat om nieuwbouw van een schip is op het moment van de proefvaart sprake van gebruik door de eigenaar. De scheepswerf is zolang het schip nog niet is verkocht nog steeds eigenaar van het schip. Als geen sprake is van nieuwbouw, maar van een reparatie van het vaartuig, is er geen sprake van gebruik door de eigenaar. In dat geval is sprake van gebruik door "de natuurlijke of rechtspersoon die het gebruik daarvan geniet door huur of anderszins". Als in geval van reparatie door de scheepswerf een proefvaart wordt uitgevoerd, is de scheepswerf de gebruiker (de persoon die het gebruik geniet door huur of anderszins; in dit geval dus niet door huur, maar 'anderszins'). Ook in dit geval is er sprake van gebruik voor commerciële doeleinden.

Op zichzelf geen verschil tussen een proefvaart met een vaartuig dat na de proefvaart door het gebruik ervan op grond van artikel 66, derde lid, WA als pleziervaartuig wordt aangemerkt en een vaartuig dat op grond van die bepaling als een 'commercieel' vaartuig wordt aangemerkt. De dienst blijft hetzelfde.

Voor de opslagtanks op een scheepswerf met rode diesel gelden de volgende bepalingen.

Op grond van artikel 91, tweede lid, aanhef en onderdeel c, WA is het toegestaan om rode diesel voorhanden te hebben in opslagtanks voor minerale oliën die zijn bestemd om van daaruit te worden afgeleverd in de brandstoftanks van andere schepen dan pleziervaartuigen. Met andere woorden: een scheepswerf waar uitsluitend pleziervaartuigen worden gebouwd, mag uitsluitend rode diesel voorhanden hebben als die rode diesel wordt gebruikt ten behoeve van proefvaarten. Een scheepswerf waar uitsluitend 'commerciële' vaartuigen worden gebouwd mag in beginsel op grond van artikel 91, eerste lid, onderdeel c, WA wel rode diesel voorhanden hebben. Dit geldt ook voor een scheepswerf waar beide soorten schepen worden vervaardigd.

Maar let op !

Een schip dat zich door zijn gebruik kwalificeert als pleziervaartuig mag na oplevering door het scheepswerf nooit rode diesel gebruiken, niet in Nederland en evenmin in andere lidstaten. Een scheepswerf dan wel de eigenaar van het schip moet er dus voor zorgen dat de brandstoftank van een pleziervaartuig bij de oplevering geen (resten van) rode diesel bevat. Als men voor de proefvaarten van pleziervaartuigen blanke diesel gebruikt, doen deze problemen zich niet voor. Het ligt dus voor de hand dat scheepswerven waar alleen pleziervaartuigen worden gebouwd/gerepareerd 'veiligheidshalve' geen gebruik maken van vrijgestelde (rode) diesel.

Conclusie

De CG is akkoord met de tekst, 5.1.2e neemt het op in het HA (reeds gebeurd).

21.08.03.03.05 Ontvangen lading afgemeld met een tekort

5.1.2e : Van de CUA ontving ik de volgende casus

67 AWR

67 AWR

Beoordeling

We kunnen niet anders dan de gegevens en afmeldingen uit EMCS volgen:

De afnemer heeft het e-AD afgemeld met vermelding van een bepaald tekort. Of dat nu wel of niet juist is, is in beginsel niet aan ons, hij heeft het op het e-AD blijkbaar aangegeven en dan gaan wij daar in principe ook vanuit. Als de verzender verder geen (andere) verklaring heeft voor dat tekort, moeten we dit gewoon naheffen.

De verzender moet dat zelf met zijn afnemer oplossen als hij het er niet mee eens is.

We hebben eerder eens een uitspraak gehad (RBDH 16/2785 van 25-08-2016, naar analogie van het BP-arrest) waarin de e-AD's standaard voor conform werden afgemeld. Achteraf bleek uit de administratie dat er minder was ontvangen. Wij hebben toen de afmeldingen in EMCS gevolgd en geconcludeerd dat er bij de ontvanger sprake van het onttrekken aan een accijnsschorsingsregeling.

De klagende verzender zou zich toch eens moeten afvragen waarom hij het goed vindt dat de MO die hij laadt en die onder zijn accijnstechnische verantwoordelijkheid wordt overgebracht, wordt samengeladen met MO die iemand anders heeft geladen. Bij samenlading is de door de ontvanger gekozen oplossing logisch en niet onredelijk. Het wordt anders als beide ladingen in verschillende compartimenten zijn geladen, en, aantoonbaar, geen vermenging heeft kunnen plaatsvinden. Dan moet het lossen ook separaat plaatsvinden!

Conclusie

De CG is het eens, we volgen de vastleggingen in EMCS; wij heffen na bij leverancier want die is verantwoordelijk voor het geconstateerde tekort. Dit is verder een verantwoordelijkheid tussen de 2 bedrijven, die evt. civielrechtelijk de kwestie kunnen uitvechten, daar blijven wij buiten. 5.1.2e heeft het standpunt verteld aan de CUA.

21.08.03.03.06 Gecombineerde aangifte

5.1.2e Naar aanleiding van de wijzigingen in de manier waarop periodieke aangiften gedaan moeten of kunnen worden komen er vragen vanuit het bedrijfsleven.

2 cassussen:

1. Een bedrijf bestaat uit 2 BV's. De ene BV produceert en de andere BV slaat op. De ene BV heeft een AGP voor de productie en de andere BV heeft een opslag-AGP. Het bedrijf heeft van de Douane de opmerking gekregen dat er een mogelijkheid is om een gecombineerde aangifte te doen voor beide AGP's. Voordeel: er hoeft maar voor 1 AGP een e-Herkenning aangevraagd te worden.

Reactie 5.1.2e: dit is dit niet juist. We hebben immers te maken met 2 verschillende vergunninghouders (2 BV's). Dus artikel 21, eerste lid URA is niet van toepassing.

2. We hebben in het verleden in een aantal gevallen toestemming verleend om een gecombineerde aangifte te doen voor zowel een AGP als een IVV als het dezelfde vergunninghouder betreft. Dit echter zonder wettelijke basis. Enkele bedrijven hebben nu de opmerking gekregen dat ze opnieuw deze toestemming moeten aanvragen om die te kunnen behouden. Dit komt mij heel vreemd over. Wij veranderen onze software en ineens moeten bedrijven nieuwe verzoeken gaan doen. Lijkt mij niet de bedoeling.

Graag jullie mening over de 2 vragen.

Beoordeling

Vraag 1: Art. 21 URA spreekt over 1 vergunninghouder met meerdere AGP-vergunningen. Dat is iets anders dan (een concern met) meerdere rechtspersonen die ieder hun eigen AGP-vergunning hebben. Art. 21 URA lijkt dan ook niet van toepassing bij meerdere BV's met elk hun eigen AGP.

Vraag 2: in 2008 heeft de toenmalige kennisgroep Accijns een besluit genomen om bedrijven een gecombineerde aangifte AGP/IVV te laten doen met als onderbouwing dat die mogelijkheid wordt geboden door art. 64 AWR. " *De vergunningverlener moet dit wel besproken hebben met de klant en de klant moet hiermee instemmen. Zodoende weet de klant dat hij op één aangifteformulier zowel accijns als*

verbruiksbelasting moet verantwoorden." De vraag is wij of deze mogelijkheid vastleggen door opname in de Handboeken of, liever nog, gaan formaliseren met een beleidsbesluit.

Als dit in het verleden al is geregeld met de vergunninghouder kan dat er niet toe leiden dat door de invoering van het nieuwe systeem dit weer opnieuw geregeld zou moeten worden.

3. Een ander signaal dat 5.1.2e kreeg vanuit de CUA gaat om het volgende.

67 AWR

Dit kunnen natuurlijk aanloopproblemen zijn in het nieuwe aangiftesysteem, maar dat is vreemd aangezien in de oude systematiek de aangiften op dezelfde manier werden klaargezet. De gegevens betreffende de aangiften zijn voor het nieuwe systeem 1 op 1 overgezet vanuit KIS.

De vraag die opkomt is of we er actief werk van moeten/willen maken dat bij samenloop van een AGP en een IVV we de vergunninghouder benaderen om beide samen te voegen in 1 aangifte. Dat zou bovenstaande fouten/verzuimen kunnen voorkomen. Actief benaderen om de gecombineerde aangifte te doen kan wel, maar als de administratie er niet voor ingericht is dan is het weer niet mogelijk. Dus we kunnen niet zonder meer zeggen dan het kan.

Conclusie

De CG is akkoord met de beantwoording van de vragen 1 en 2.

5.1.2e: de rest komt terug op de volgende CG.

21.08.03.03.07 Art. 91.2.d WA: begrip ladingtank

Het volgende onderwerp komt voort uit agendapunt 20.05.03.01.02 IBC-tanks op kotters. We hebben tijdens de CG-vergadering van 23 juni 2020 afgesproken dat voor dit punt een apart onderwerp wordt gemaakt:

" Het gebruik van onderdeel d van art. 91, 2^e lid, onderdeel d WA kan een risico inhouden:

Stel: iemand koopt in België rode diesel en vervoert die in een IBC met een VAGD naar Nederland.

- *De NL douane controleert en de koper doet (alleen dan) keurig dagaangifte.*
- *De NL douane staat dan machteloos. Immers, de IBC wordt (alsdan) aangemerkt als ladingtank zoals bedoeld in artikel 92, tweede lid onderdeel d WA.*
- *Het is dus ongewenst de uitzondering op het verbod, zoals onder letter d beschreven, van toepassing te verklaren.*

Actie 5.1.2e: opvoeren als apart onderwerp op CP "

Beoordeling:

Volgens de definitie op de site van de Vereniging de Binnenvaart is een ladingtank of trunk een vast ingebouwde tank waarin vloeibare lading, gas of poedervormige stoffen worden vervoerd. (inwendig). Daaruit kun je concluderen dat een IBC geen ladingtank is. Dat we een IBC voor scheepsbehoeften aan boord van een kotter hebben goedgekeurd staat daar los van. In die situatie is er ook geen sprake van een ladingtank als bedoeld in art 91, 2e lid 2, onderdeel d.

Uit de tekst op <https://www.ibc-tank.nl/wetgeving-ibc-tank/> blijkt dat een IBC eerder als een opslagtank of verpakkingsmiddel wordt gezien.

In Mededeling 61 staat de IBC ook onder de definitie van slobtank:

“de vaste slobtank als bedoeld in het Reglement vervoer gevaarlijke stoffen over het water (ADNR) en de Intermediator bulk container (IBC) als bedoeld in het Reglement vervoer gevaarlijke stoffen over de weg (ADR) ten behoeve van de tijdelijke opslag van restlading aan boord”.

De vraag is of Mededeling 61 bepalend is. Daarin staat dat voor de regeling zoals beschreven in Mededeling 61 een IBC wordt aangemerkt als een slobtank. In die zin is er dus geen sprake van een algemeen toe te passen definitie, maar een heel specifieke. Bovendien worden slobtanks in Mededeling 61 niet gezien als ladingtanks, maar als (tijdelijke) opslagtanks van achtergebleven restlading. De inhoud van de slobtanks dient of te worden aangeboden aan een afvalverwerker of dient te worden toegevoegd aan een verenigbare nieuwe lading. Daarmee wordt al duidelijk dat slobtanks niet zijn bedoeld om lading mee te vervoeren en te worden uitgelost.

Een ladingtank is een tank die onlosmakelijk met het voer-/vaartuig is verbonden en die dient om goederen te vervoeren. Ter vergelijking: een tankcontainer op een containerschip is ook geen ladingtank. En een tankcontainer op een containertruck maakt die truck ook niet opeens een tankauto. Een IBC voor slobb betekent dat deze wordt gebruikt voor een bijzonder doel, nl. het opbergen van de slobb buiten de vaste slobtank. Als dat gebeurt, betekent dit niet dat de slobb daarmee lading van het schip worden. Lading vervoer je van A naar B onder dekking van een vrachtbescheid. Dat zal er niet zijn voor de slobb.

Als je de overige onderdelen van art. artikel 91, 2e lid WA ook in de discussie betreft kom je op het volgende:

- Onderdeel a zou wel van toepassing kunnen zijn op een IBC. Alleen moet degene die de IBC voorhanden heeft een vergunning levering aan eigen schepen hebben.
- Onderdeel b heeft duidelijk alleen betrekking op brandstoftanks.
- Onderdeel c heeft betrekking op opslagtanks van waaruit direct of indirect wordt afgeleverd aan schepen. Hier kan een discussie ontstaan. Als een ondernemer 10 IBC's opslaat met daarin rode gasolie, en die heeft als verklaring dat hij gaat verkopen en afleveren aan schepen die commercieel varen, dan is dat voorhanden hebben niet verboden.

Conclusie: In artikel 91, 2^e lid WA worden verschillende soorten tanks genoemd. Uit die samenhang valt op te maken dat een IBC geen ladingtank is maar een opslagtank.

Opmerking

In de vergadering bleek behoefte om nader in te gaan op het vervoer van gekleurde olie in een IBC. Hierop wordt op een ander moment terug gekomen. Casus wordt eerst nader aangevuld.

21.08.03.03.08 Schriftelijk verzoek om teruggaaf verbruiksbelasting

5.1.2e : 67 AWR

5.1.2e vraagt zich af of het wenselijk is dat in dit geval een schriftelijk verzoek gedaan moeten worden in een tijd dat we willen digitaliseren? Wordt het niet eens tijd dat we een fictief IVV ook mogelijk maken na invoer?

Hoewel met de beantwoording door de CUA de casus af is past hier wel de discussie fictief IVV. Hier wordt op een later moment op terug gekomen

21.08.03.04. Tabak

21.08.03.04.01 Zeeftest voor rooktabak

5.1.2e: Van een collega van bezwaar/beroep kreeg ik de volgende voorstel over het standaard uitvoeren van een zeeftest door het Douanelaboratorium. Dit om te bepalen of het product aangemerkt wordt als rooktabak in de zin van de Richtlijn 2011/64. Hoewel in artikel 32 van de Wet op de accijns alleen het criterium '*voor roken geschikt*' is opgenomen, is het voor een beroepbehandelaar handig om alle mogelijkheden te gebruiken, dus ook hetgeen in de Richtlijn staat.

De Richtlijn 2011/64/EG kent drie toetsen om te kwalificeren als rooktabak, nl.

- 1. tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten d.w.z. rooktabak die voor meer dan 25 gewichtsprocenten tabaksdeeltjes met een snijbreedte van minder dan 1,5 mm bevat. (art. 2, lid 1, letter c en art. 5, lid 2, eerste volzin)
- 2. gesneden of op andere wijze versnipperde, gesponnen of tot flakes geperste tabak die geschikt is om zonder verdere industriële verwerking te worden gerookt (art. 5, lid 1, letter a)
- 3. tabaksafval, verpakt voor verkoop aan de consument (art. 5, lid 1, letter b).

67 AWR

67 AWR

5.1.2e 67 AWR

21.08.04 Handhaving

21.08.04.01 HHP 2022

HHP 2022: 5.1.2e praat de vergadering bij over het HHP. 5.1.2e 5.1.2d

5.1.2d

activiteitenplanning loopt onder regie van BOPS en loopt via MTO.

De

21.08.04.02 Memo shisha lounges

5.1.2e heeft de meest recente versie gedeeld, waarin de opmerkingen van de CG zijn verwerkt.

Conclusie: de CG akkoord met het memo. De nieuwe werkwijze gaat pas in als het MT akkoord is gegaan.

21.08.05 Jurisprudentie/nieuwe wetgeving

21.08.05.01 Uitspraak Rb Zeeland WBr. AWB-20-4955, ECLI:NL:RBZWB:2021:3078 gebruik van rode olie voor een installatie voor het hygiëniseren van mest.

Het betreft de uitspraak van rechtbank Zeeland West-Brabant van 18-06-2021 die op 12-07-21 is gepubliceerd. Deze zaak heeft binnen ^{67 AWR} gespeeld. De rechtbank heeft de inspecteur in het gelijk gesteld. Over één onderdeel heeft 5.1.2e zijn vraagtekens en dat gaat over de beoordeling van buitenlandse wetgeving bij de toepassing van ons begunstigend beleid van beleidsregel 3.5. Het begunstigend beleid komt er op neer dat het in de lidstaat waar je vandaan komt moet zijn toegestaan. De NL Douane kan niet bepalen of dit in België is toegestaan, dat doen de Belgen zelf.

21.08.06 Content

21.08.06.01 Gevolgen ontvlechting

Buiten reikwijdte verzoek

21.08.06.02 Procesbeschrijving versus handboeken

^{5.1.2e}: DLK/Bedrijfsvoering is bezig met het beschrijven van de procesketens rondom klantmanagement, in het kader van Douane Aantoonbaar In Control (DAIC). Voor de procesketens 'Behandelen vergunningaanvraag' en 'Beheren vergunning' hebben zij momenteel een eerste versie klaarliggen. De procesketen 'Behandelen vergunningaanvraag' omvat alle werkzaamheden vanaf de binnenkomst van de aanvraag tot en met de afgifte van de vergunning. De procesketen 'Beheren vergunning' omvat wijzigingen en intrekings- en schorsingsverzoeken. Beide procesketens zijn al door een review gegaan van de regio's, relevante expertise centra en door Toezicht. Graag zouden zij deze ook door het cluster laten valideren om ervoor te zorgen dat de beschrijvingen aan alle kaders voldoen. Aangezien deze onderwerpen vooral op het uitvoerende vlak liggen, heeft ^{5.1.2e} degenen die qua content de betreffende onderdelen van de handboeken (met name 30.10.00 en 30.20.00) in hun beheer hebben verzocht de toets te doen, in casu ^{5.1.2e}. Dit werkt 2 kanten op, want wellicht vinden zij nog zaken in de Handboeken die up to date moeten worden gemaakt. Want ^{5.1.2e} constateert met een snelle check dat dat op onderdelen wel nodig is.

^{5.1.2e} vraagt nog na hoe dit zich verhoudt met Klasse en de concept-vergunningen die ^{5.1.2e} destijds hebben gemaakt.

Naschrift: ^{5.1.2e} heeft alles nog wat destijds samen met ^{5.1.2e} is gemaakt. Alleen wordt ^{5.1.2e} op de lange baan geschoven omdat het IM aan capaciteit ontbreekt.

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 9 november 2021, nr. 21.09, via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van
 gastsprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

21.09.01 Opening en vaststelling agenda.

Casus IJsklontjes ingevoegd als agendapunt 21.09.03.02.02.
 Aanvullingen bij Jurisprudentie en Mededelingen.

21.09.02. Mededelingen

21.09.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's

21.09.02.01.01 CUA

Geen bijzonderheden

21.09.02.01.02 Zelfcertificering kleine brouwerijen/ implementatie 2022

Zelfcertificering gaat per 1 januari 2022 in. Definitieve *implementing regulation* is er nog niet. (Is wel de leidraad voor de hierna genomen conclusies.) Art. 72a concept WA heeft het over alcoholhoudende dranken: Daar valt bier dus ook onder. Het verlaagde tarief voor kleine brouwerijen van huidig artikel 7, derde lid WA geldt (voorlopig?) nog tot 1 januari 2023.

* Onder schorsing

- Automatisering gereed

Scenario's:

1. 2022 en later: Een kleine producent (bier en alcohol) in NL verzendt goederen naar een LS met een verlaagd tarief. Op grond van artikel 5 van de Implementatieregeling moet hij vak 17 l (verklaring en SEED/VAT nummer van de producent als de producent niet zelf de verzender is) en 17 n (hoeveelheid productie per jaar) invullen.

Die vakken zijn volgens IM daar al voor geschikt, dus dat is geen probleem.

Vak 18 e en 18 f hoeven niet te worden ingevuld want wij verstrekken geen certificaat. Zie artikel 2 implementatieregeling voor de eisen als er geen sprake is van zelfcertificering. Overigens meldt IM dat ook vak 18 e en f al zouden kunnen worden ingevuld maar dat is dus geen eis in NL.

2. 2022: Een kleine producent (bier) zendt vanuit het buitenland goederen naar een NL importeur (maakt niet uit of dat ook een kleine brouwer is of niet) die dagaangifte moet doen. Als LS van verzending zelfcertificering toestaat zal alleen in vak 17 l en 17 n daarvan melding worden gemaakt (art. 5 Impl. Reg.): het lage tarief kan dan worden toegepast. Als LS van verzending zelfcertificering niet toestaat moeten vak 18 e en 18 f en 17 l en in vak 17 n de hoeveelheid (zie artikel 2 lid 2) zijn ingevuld (art. 2 Impl. Reg.) voor toepassing het van het lage tarief (NB. vak 17 n: Hoeveelheid niet in alle gevallen verplicht: bij zelfcertificering is vermelding van hoeveelheid productie altijd verplicht op te nemen in vak 17 n. Als vak 17 n bij ontvangst in NL niet is ingevuld maakt dat voor ons niet uit).

* Vervoer veraccijnsd, met VAGD

Daarin moet ook voor de zelfcertificering een verklaring worden gezet. Op het moment dat de wetgeving gereed is gaan we die plaatsen. In 2022 werken we nog met VAG, dat nog apart regelen, zie art. 3 en 6 van het concept. Gaat over VAGD: vak 14. Zodra we die duidelijkheid hebben gaan we dat delen. Vooral van belang voor dag- en weekaangiften

21.09.02.01.03 Implementatie Richtlijn (EU) 2020/262 en Richtlijn (EU) 2020/1151 in de Wet op de accijns

Stand van zaken:

1. Inhoudelijk: zie de bijdrage van 5.1.2e, onze antwoorden op de Kamervragen n.a.v. de behandeling van het wetsvoorstel in de Tweede Kamer.

2. Het proces

De afstemming met BOPS en BV loopt nog steeds, het lijkt erop dat een projectleider komt.

Veel kan via de Vaco, en door getraptheid van data kan het gefaseerd gebeuren. Maar de projectleider moet van alles de regie voeren en coördineren, met name qua communicatie. 5.1.2e wordt waarschijnlijk eindverantwoordelijk.

Hopelijk komt er gauw een projectleider.

21.09.02.02 Overige mededelingen.

21.09.02.02.01 Publiceren THC-standpunt

We vullen het handboek aan met de duidelijk die we nu vanuit DGFZ hebben ontvangen. Onder punt

4:5 van HA 10.60.00 staat in zijn algemeenheid al dat over verboden producten niet wordt geheven:

“Zolang er geen drugs of andere in de Opiumwet verboden stoffen in zijn opgenomen, worden al deze producten voor de accijns behandeld als sigaretten en dus in zijn geheel belast met accijns.” Het

voorstel is om het handboek aan te passen/aan te vullen, **actie** 5.1.2e

21.09.02.02.02 Douane Academie

Buiten reikwijdte verzoek

21.09.02.02.03 Overige mededelingen

05.5.1.2e:

- buiten reikwijdte verzoek

- Zij heeft een vraag over distilleertoestellen bij invoer. Uit het CG-verslag van 27-7 staat dat besproken zou worden met 5.1.2e. Actie: 5.1.2e zoekt na (gebeurd).

06. 5.1.2e: implementatie T&T-controles. Convenant met VWS is uitgebreid met bijl. 7, afrondende fase met CJIB die boetes oplegt. Dienstverleningsovereenkomst. Hopelijk wettelijk per 1-1-22 alles klaar.

03. Helpdesk vragen

21.09.03.01 Minerale olie

21.09.03.01.01 Vrijstelling voor bio-CNG uit bio-LNG

5.1.2e de volgende situatie doet zich voor:

67 AWR

5.1.2e is

van mening dat hiervoor een vrijstellingsvergunning kan worden verleend vanwege het vervaardigen van niet-accijnsgoederen. De vraag is of de CG zijn mening deelt.

Beoordeling

Bio-LNG, met GN-code 2711 1900, is een vloeibaar gemaakt petroleumgas op grond van artikel 26 lid 6 WA met een tarief vastgesteld in artikel 27 lid 1 letter d WA.

Bio-CNG, met GN-code 2711 2900, is methaan op grond van artikel 26 lid 7 WA met een tarief (nihil) vastgesteld in artikel 27 lid 1 letter e WA.

Zowel bio-LNG als bio-CNG worden aangemerkt als een minerale olie op grond van artikel 25 lid 1 letter c WA en zijn dus een accijnsgoed (artikel 1a lid 1 letter a juncto artikel 1 WA). Voor de toepassing van de vrijstelling als bedoeld in artikel 65 lid 1 letter b WA bepaalt lid 2 dat voor de toepassing van dit artikel onder

niet-accijnsgoederen mede worden verstaan minerale oliën als bedoeld in artikel 5 lid 3 letter d WA. Met andere woorden: minerale oliën die niet onder de controlebepalingen van de WA vallen worden voor de toepassing van de vrijstelling aangemerkt als niet-accijnsgoederen.

In artikel 5 lid 3 letter d WA worden 2 criteria gegeven om te bepalen of minerale oliën onder de controlebepalingen vallen:

- andere minerale olie dan bedoeld in artikel 5 lid 4 WA: het product dat afgeleverd wordt is bio-CNG, GN-code 2711 29, en wordt uitgezonderd in art. 5, vierde lid onderdeel d WA. Aan dit criterium voldoet bio-CNG.
- de minerale olie mag niet op grond van artikel 28 WA worden gelijkgesteld met een minerale olie waarvoor een tarief in artikel 27 WA is vastgesteld. Aan dit criterium voldoet bio-CNG (methaan) dus ook omdat er rechtstreeks een tarief voor is vastgesteld in artikel 27 WA. Daarom vindt art. 28 WA geen toepassing.

Conclusie: bio-CNG komt voor ontheffing van de verbodsbepaling als bedoeld in artikel 5 lid 1 WA in aanmerking en valt dus niet onder de controlebepalingen als bedoeld in artikel 5 lid 3 letter d WA. Dit betekent dat dit niet-accijnsgoederen zijn als bedoeld in artikel 65 lid 2 WA. Er kan dus een vrijstellingsvergunning verleend worden voor de situatie als bedoeld in artikel 65 lid 1 letter WA. De CG is het eens met Ruuds conclusie.

21.09.03.02 Alcohol/VB

21.09.03.02.01 Capsules met alcoholconcentraat

67 AWR

67 AWR

- *Bent u ook bekend met deze of soortgelijke producten en zo ja, zijn deze geclassificeerd als smaakstoffen in de zin van richtlijn CED nr. 458 van de accijnscommissie?*
Hoe verloopt de fiscale verwerking bij de productie van alcoholische dranken met de capsules?
- *Wordt er uitgegaan van een belasting die voortvloeit uit de fabricagehandeling?"*

Beoordeling

De vragensteller verwijst naar CED 458, die vrij vertaald luidt: " *De delegaties zijn het er bijna unaniem over eens dat de vrijstelling van artikel 27, lid 1, onder e), van Richtlijn 92/83/EEG vanaf het productiestadium of de invoer van toepassing is op aroma's van de GN-codes 1302 1930, 2106 9020 en 3302, in de versies die van kracht zijn op het moment dat deze richtlijn wordt vastgesteld.*"

De vrijstelling van art. 27, eerste lid, onderdeel e Ri. 92/83, houdt in dat vrijstelling wordt verleend wanneer die producten gebruikt worden voor de productie van aroma's voor de bereiding van levensmiddelen en niet-alcoholhoudende dranken met een alcoholvolumegehalte van niet meer dan 1,2 % vol.

Uit de casus valt niet af te leiden dat het product als een aroma moet worden aangemerkt, of gebruikt wordt voor de productie van aroma's, maar direct als een overig alcoholhoudend product kan worden aangemerkt.

67 AWR

Uit de reactie van het BTI-team blijkt dat de indeling hetzelfde is voor de drank-concentraten, namelijk in post 2106.9020: samengestelde alcoholhoudende preparaten, andere dan op basis van reukstoffen, van de soort gebruikt voor de vervaardiging van dranken.

De producten zijn accijnsproducten op basis van art. 12, tweede lid van de Wet op de accijns:

Onder overige alcoholhoudende producten worden mede verstaan gedistilleerde dranken als bedoeld in het eerste lid, wanneer deze dranken andere producten, al dan niet in oplossing, bevatten.

Voorgesteld antwoord:

1. Bent u ook bekend met deze of soortgelijke producten en zo ja, zijn deze geclassificeerd als smaakstoffen in de zin van richtlijn CED nr. 458 van de accijnscommissie?

Antwoord:

- Ja, wij kennen soortgelijke producten.

- Nee, deze zijn niet geclassificeerd als smaakstoffen in de zin van CED458.

2. Hoe verloopt de fiscale verwerking bij de productie van alcoholische dranken met de capsules? Wordt er uitgegaan van een belasting die voortvloeit uit de fabricagehandeling?

Antwoord:

De producten voldoen in de aangeboden, geconcentreerde vorm aan de criteria om ze aan te merken als een overig alcoholhoudend product zoals bedoeld in artikel 20 Richtlijn 92/83.

De CG is akkoord. 5.1.2e verstuurt het antwoord via 5.1.2e aan DGFZ (reeds gebeurd).

21.09.03.02.02 IJsklontjes

5.1.2e : 67 AWR

67 AWR

Beoordeling

De vraag is of hier sprake is van een alcoholvrije drank in de zin van de WVAD.

De CG is van mening van niet. Het is immers geen drank, maar het is ijs. De ijsklontjes zelf zijn niet kennelijk bestemd om te worden gedronken. Dat is niet het gebruiksdoel en uit de presentatie/etikettering zal dat dus ook nooit blijken. Het is vergelijkbaar met waterijslollies die nota bene nog ingevroren moeten worden.

Met betrekking tot limonade hebben we een duidelijk voorbeeld dat ijs niet wordt aangemerkt als een alcoholvrije drank in de zin van de WVAD: slush-ijs. Het ijs wordt immers niet "gedronken". Ook de ijsklontjes in de zakken wordt niet gedronken.

Conclusie:

De zakken met ijsklontjes dienen niet aangemerkt te worden als een alcoholvrije drank in de zin van de WVAD.

21.09.03.02.03 Aanpassing artikel 25 en bijlage A2 URA?

Naar aanleiding van de herziene alcoholaccijnsrichtlijn zal voor wat betreft de lagere wetgeving per 1 januari 2022 artikel 18 UBA worden gewijzigd. Dit zal meegenomen worden in het eindejaarsbesluit dat eind december 2021 zal worden gepubliceerd. 5.1.2e merkt op dat ook artikel 25 en bijlage A2 URA moeten worden aangepast in de lagere wetgeving. Artikel 25 URA verwijst naar artikel 27 van de Richtlijn omdat artikel 64, eerste lid, onderdeel b, WA geen onderscheid maakte tussen volledig gedenatureerde alcohol en "gedeeltelijk" gedenatureerde alcohol. Het nieuwe artikel 64a WA maakt dat onderscheid wel, dus je zou ook rechtstreeks naar artikel 64a WA kunnen verwijzen (dat is transparanter). Verder is de vraag of er bijvoorbeeld nog denatureringseisen gesteld moeten worden aan de "nieuwe" vrijstellingen, zoals bijv. in letter g.: *'in ziekenhuizen of apotheken worden gebruikt voor medische doeleinden.'*

Voor ziekenhuizen en apotheken willen wij geen denaturering. Daarnaast willen we ook geen vergunning. Maar gezien het nieuwe artikel 64a, eerste lid onderdeel g WA en 65 lid 1 letter a en lid 3 WA kan alleen met een vergunning worden vastgesteld dat aan de vereiste 'gebruik in ziekenhuizen of apotheken voor medische doeleinden' wordt voldaan. Als we geen vergunning willen hiervoor zal dat geregeld moeten worden. Ook uit artikel 18, eerste lid UBA kan je niet anders concluderen dat een vergunning noodzakelijk is.

Zo is in artikel 18a UBA voor het maken van veevoeder wel een uitzondering van de vergunningplicht opgenomen. Zo iets dergelijks zou dan ook moeten worden opgenomen in het UBA voor de bovengenoemde situatie. Alleen is wijzigen van de UBA op dit moment al een gepasseerd station voor het komende jaar. Het zal echter zo'n vaart niet lopen: In principe hebben de ziekenhuizen en apotheken die nu alcohol betrekken al een vergunning. Een beleidsregel is dus evenmin noodzakelijk want er zullen niet veel nieuwe spelers op de markt komen totdat het volgende wijzigingsmoment voor de UBA komt. Volgend jaar wordt de wijziging meegenomen dat ze met een verklaring toekunnen in plaats van met een vergunning.

Daarnaast moet het nieuwe 64a WA nog in de UBA worden uitgewerkt, maar daarvoor is het nu te laat, 5.1.2e moet dat meenemen naar minfin. Dus voor nu zul je een vergunning moeten verlenen.

Opmerking: het begrip medische doeleinden kennen we ook in de VB; we moeten uitkijken dat 1 term niet verschillende definities krijgt.

21.09.03.03 Formaliteiten

21.09.03.03.01 Thema teruggaaf art. 72 WA

5.1.2e praat de vergadering bij wat de stand van zaken is. Cluster Toezicht is akkoord gegaan met onze tekst.

5.1.2e plaatst een bericht op Douanenet, waarmee alle betrokken collega's (nogmaals) op de hoogte worden gesteld. Het cluster Toezicht zal in het Handboek Controle verwijzen naar onze Handboeken accijns en VB, hst. 50.20.00, paragraaf 2.7.

21.09.03.03.02 Vrijstelling minerale olie boorplatforms

Vervolg op 21.08.03.03.03 Vrijstelling minerale olie boorplatforms

Er komt een instructie vanuit de CG hoe te handelen.

21.09.03.03.03 Strijdig met art. 5, derde lid WA

5.1.2e 67 AWR

Vraag 1: In principe is het ontstane mengsel een product van een vervaardigingshandeling die binnen AGP zou moeten plaatsvinden. Kun je hier echter art. 5, derde lid WA toepassen nu de beide bestanddelen al tegen hetzelfde accijnstarief in de heffing zijn betrokken en voor het mengsel hetzelfde accijnstarief geldt?

Vraag 2: Is het met een beroep op art. 5 lid 3 WA ook te verdedigen dat de bunkerhandelaar extra kleurstof en SY-124 toevoegt om weer op spec te komen voor rode gasolie, bestemd voor de beroepsvaart?

Beoordeling

Vraag 1: In principe is het ontstane mengsel een product van een vervaardigingshandeling die binnen AGP zou moeten plaatsvinden. Echter, de ontheffing van art. 5, derde lid WA op de verbodsbepaling kan hier worden toegepast nu de beide bestanddelen al tegen hetzelfde accijnstarief in de heffing zijn betrokken en voor het mengsel hetzelfde accijnstarief geldt.

Vraag 2: Formeel gesproken is dit niet toegestaan. Je voegt namelijk een hoeveelheid herkenningmiddelen toe die niet veraccijnsd zijn. (Zie hiervoor ook de eerdere discussie over de losse tankjes met herkenningmiddelen op tankwagens waar men bij aflevering wilde mengen). Het toevoegen van herkenningmiddelen wordt aangemerkt als 'vervaardigen' ingevolge artikel 1a, vierde lid WA. Wettelijk gezien kun je de veraccijnsde twee soorten olie mengen, maar kleuren mag niet buiten AGP ook al is het maar een kleine hoeveelheid.

Daarbij komt dat je over de mix van rode kleurstof met Solvent Yellow geen accijns kunt betalen (om alsnog te voldoen aan de vereiste dat 2 veraccijnsde producten worden vermengd) omdat het niet definieert als een minerale olie. Het is immers geen additief in de zin van art 25 lid 2 letter a WA. Het gevolg is dat de ontheffing van artikel 5, derde lid, onderdeel a niet van toepassing kan zijn hierop. En dat is maar goed ook want we willen toch zeker niet dat het toevoegen van herkenningmiddelen buiten ons zicht blijft.

De memorie van toelichting geeft duidelijk aan dat het de bedoeling is dat herkenningmiddelen uitsluitend in AGP toegevoegd mogen worden:

"In het eerste lid is een verbod opgenomen halfzware olie, gasolie en lichte stookolie die zijn voorzien van herkenningmiddelen tesamen voorhanden te hebben met chemicaliën of apparatuur die de afscheiding, opheffing of verandering van de werking van de herkenningmiddelen in deze oliën kunnen bewerkstelligen of bevorderen. Dit verbod hangt samen met het verlaagde tarief van de minerale oliën die zijn voorzien van de in artikel 28, tweede lid bedoelde herkenningmiddelen. Voorkomen moet worden dat dergelijke minerale oliën zouden worden gebruikt voor het op de weg aandrijven van motorrijtuigen zonder dat dit op eenvoudige wijze valt te constateren. Ingevolge artikel 28, vierde lid is het toevoegen van herkenningmiddelen aan minerale oliën alsmede het op enigerlei wijze opheffen of tegengaan van de werking ervan aangemerkt als een vervaardigingshandeling. Dergelijke handelingen mogen derhalve plaatshebben doch niet buiten een accijnsgoederenplaats. Het mengen van minerale oliën die zijn voorzien van herkenningmiddelen met oliën die daarvan niet zijn voorzien, is een vervaardigingshandeling als is bedoeld in artikel 4, onderdeel b en kan derhalve uitsluitend plaatshebben in een accijnsgoederenplaats of in een douane-entrepot. Om het ontkleuren buiten de accijnsgoederenplaats tegen te gaan, is het verbod van het eerste lid opgenomen." Kamerstukken II 1989/90, 21 368, nr. 3, p. 70 (MvT).

NB de situatie valt niet onder het verbod van art 91, eerste lid WA want die heeft het over 'voorzien van bij ministeriele regeling voorgeschreven herkenningmiddelen' Dat heeft hij niet voorhanden want in art. 13 URA is omschreven wat daaronder wordt verstaan (t.w. Solvent Yellow-124 tussen 6-9) .

Conclusie:

De CG is het eens over de volgende antwoorden:

Vraag 1: Ja

Vraag 2: Nee

Opmerkingen

- Het is aan de inspecteur om te kijken of een maatwerkoplossing mogelijk is als er inderdaad een vergissing is gemaakt. 67 AWR

67 AWR

- Het is onvermijdelijk dat de MvT door de wijzigingen in de regels m.b.t. de gekleurde olie op onderdelen is achterhaald. Zo staat het verlaagde tarief genoemd, dat in 2013 is afgeschaft. Echter, in de artikelsgewijze toelichting staat dat de overige wijzigingen, dus ook artikel 1a, met name enkele verplaatsingen en aanpassingen van definities en wijzigingen van redactionele aard betreffen. Dat betekent dat de uitgangspunten nog steeds hetzelfde zijn, dus ook het uitgangspunt dat herkenningmiddelen uitsluitend in AGP toegevoegd mogen worden.

- 5.1.2d

21.09.03.03.04 Aanpassing tabel Matiging Zekerheid

In verband met de ontvlechting en het opzeggen van HT-convenanten is de noodzaak ontstaan om de tabel matiging zekerheid aan te passen. In april van dit jaar heeft 5.1.2e in een kleine groep een memo uitgezet om te komen tot een aanpassingsvoorstel. Met inachtneming van de opmerkingen heeft hij getracht om een aangepaste tabel op te zetten die eenduidiger in gebruik is en makkelijker te lezen.

Na een eerste bespreking komt in een volgend overleg een volgende versie vanuit 5.1.2e

21.09.03.03.05 In beslag nemen of vrijwillig afstand bij overschrijding vrijgestelde hoeveelheid

Hieronder een vraag uit de BFC-hoek. Het gaat om het volgende:

Vooraf: de casus gaat zowel over invoer als de binnenlandse accijnsheffing. De CG accijns kan alleen iets zeggen over de binnenlandse accijnsheffing.

“Binnen de Intervisiegroep BFC/CA wordt al een tijd gesproken over de geldboetenormen. Tijdens deze bespreking komt de volgende vraag voor het cluster accijns naar voren.

Naast betaling van deze bedragen, te weten de boete en de ontdoken belasting, kan in de strafbeschikking als bijkomende aanwijzing worden gesteld dat vrijwillig afstand wordt gedaan van de genoemde accijnsgoederen. Reizigers op luchthavens krijgen als hoofdregel de accijnsgoederen terug (na betaling van de verschuldigde belastingen). Bij de scheepvaart vindt altijd in beslagname plaats en wordt gevraagd om afstand van de goederen te doen. Let op met betrekking tot eventuele accijnszegelproblematiek, dit kan tot gevolg hebben dat dergelijke goederen niet terug kunnen worden gegeven aan de reiziger.

De vraag die voorligt is of accijnsgoederen, en zo ja hoeveel, waarvoor een Nederlands accijnszegel verplicht is vrijgegeven mag worden als een reiziger die, de NEU-EU grens overschrijdt, met zich voert en daarvoor alsnog de belastingen betaald. Bovendien ligt de vraag voor of bij scheepvaart een ander beleid kan/mag gelden dan bij reizigers.

Reizigers:

In artikel 3a van de Uitvoeringsregeling accijns is bepaald dat de volgende hoeveelheden goederen die vanuit andere lidstaten Nederland binnengebracht worden geacht worden te zijn voor persoonlijk gebruik: - 800 sigaretten - 200 sigaren - 400 cigarillo's - 1 kilo rooktabak In artikel 36 letter b van de Uitvoeringsregeling accijns is aangegeven dat, in afwijking van artikel 73, eerste lid van de Wet op de accijns, tabaksproducten niet hoeven te zijn voorzien van accijnszegels als die tabaksproducten: deel uitmaken van de persoonlijke bagage van reizigers en door henzelf voor eigen behoeften vanuit een derde land of derdelandsgebied worden meegenomen. In het Handboek accijns is dit verder uitgewerkt:

- Deze invoer mag geen handelskarakter hebben (WA, artikel 68a en WOB, artikel 21a en 21b).*
- De vrijstelling is niet van toepassing op reizigers jonger dan 17 jaar.*
- De vrijstelling is beperkt tot vastgestelde hoeveelheden per reiziger.*

Met betrekking tot deze vrijstelling wordt aangesloten bij de Douanevrijstellingen van 24.00.00 uit het Handboek Douane. a. – 200 sigaretten of; b. – 100 cigarillo's of; c. – 50 sigaren of; d. – 250 gram rooktabak; of o een proportioneel assortiment van deze producten.

Indien de hoeveelheid wordt overschreden moet over het meerdere accijns en omzetbelasting worden betaald. Wel kan over het meerdere een speciaal reizigerstarief worden toegepast (ADR, artikel 7:17)

Verskil van mening: Mogen reizigers die meer dan de douanevrijstelling aan accijnszegelplichtige goederen bij zich hebben deze ook, na betaling van belasting, invoeren of neemt de douane alle goederen die boven de vrijstelling worden ingevoerd, en niet zijn aangegeven, in beslag.

Argument voor meegeven: er wordt in de ADR en het Handboek de mogelijkheid gegeven om over het meerdere accijns en omzetbelasting te betalen.

Argument tegen meegeven: In de regelgeving is uitgegaan van de compliantie klant, de reiziger die aangifte doet in de rode balie van door hem/haar meegevoerde persoonlijke goederen, die mag uiteraard betalen (maar komt zeer zelden voor). De niet compliantie klant heeft geen recht om meer goederen mee te nemen dan toegestaan is in de vrijstelling.

Tussenoplossing: De niet compliantie klant aan de buitengrens kan de hoeveelheid die in de accijnsregelgeving is toegestaan voor overbrenging vanuit een andere lidstaat ook afrekenen aan de buitengrens.

Als er meer goederen dan die vrijstelling worden ingevoerd gaat de douane uit van handel en worden alle goederen in beslaggenomen.

Voorstel 7: Gaat het MT akkoord met de voorgestelde tussenoplossing waarbij de klant die geen aangifte heeft gedaan, na betaling van de boete en de verschuldigde belasting, de goederen tot de vrijgestelde EU hoeveelheid kan meenemen. Wordt er meer ingevoerd van deze vrijgestelde EU hoeveelheden dan worden alle goederen in beslag genomen.

Graag jullie antwoord of deze zienswijze binnen de wettelijke bepalingen past."

Vraag

De vraag is dus: Mogen reizigers die meer dan de vrijgestelde hoeveelheid aan tabaksproducten bij zich hebben deze ook, na betaling van belasting, invoeren? Of neemt de douane alle goederen die boven de vrijstelling worden ingevoerd, en niet zijn aangegeven, in beslag?

Beoordeling

Op grond van art. 73 WA moeten tabaksproducten zijn voorzien van geldige NL accijnszegels. Als iemand ongezegelde tabaksproducten voorhanden heeft, wordt aan die verplichting dus niet voldaan. Het is niet mogelijk achteraf zegels aan te brengen op de tabaksproducten. Uit de wetgeschiedenis blijkt dat onverzegelde sigaretten in beginsel niet geacht worden op rechtmatige wijze in het vrije verkeer te zijn gebracht. Daarom worden ongezegelde tabaksproducten in beslag genomen, maar dat is een BFC-aangelegenheid.

Een uitzondering op de eis dat tabaksproducten van een geldig zegel moeten zijn voorzien staat in art. 36, onderdeel b URA. Daaruit blijkt dat reizigers ongezegelde tabaksproducten mee mogen nemen wanneer zij die zelf uit een derdeland(sgebied) voor eigen behoefte hebben meegenomen, en die deel uitmaken van hun persoonlijke bagage.

Uit art. 21b Wet OB, eerste lid, onderdeel b. blijkt tot welke hoeveelheden tabaksproducten bij invoer voor vrijstelling in aanmerking komen. Wordt meer meegenomen, maar wordt wel voldaan aan de overige criteria (geen handelskarakter, en deel uitmaken van de persoonlijke bagage van reizigers komende uit derdelandsgebieden of derde-landen), dan wordt voor het meerdere geen vrijstelling bij invoer verleend en moeten dus de belastingen worden betaald. Maar gezien de uitzondering van art. 36, onderdeel b URA leidt het ontbreken van een geldig NL zegel in zo'n geval niet tot in beslagname.

Als blijkt dat bij ongezegelde tabaksproducten sprake is van een handelskarakter, dan voldoet de situatie niet aan de voorwaarde die art. 21b Wet OB stelt aan het verkrijgen van de vrijstelling van belasting bij invoer. Er is dan geen vrijstelling bij invoer mogelijk. (Evenwel vindt bij inbeslagname aan een eerste kantoor geen heffing plaats, ten gevolge van het Dansk-arrest, inmiddels opgenomen in het DWU.)

Tevens wordt niet voldaan aan de voorwaarde die art. 36, onderdeel b URA stelt. Als de zending een handelskarakter heeft is er immers geen sprake van dat de tabaksproducten zijn bestemd voor eigen behoefte. Als de uitzondering van art. 36 URA niet geldt, moet worden voldaan aan de verplichting van art. 73 WA: voorzien zijn van een geldig NL zegel. Nu dat niet het geval is worden de ongezegelde tabaksproducten in beslag genomen.

NB 1. Als de vraag 'reizigers' betreft zoals bedoeld in de GVo.DWU, die hoeveelheden tabaksproducten boven de douanevrijstelling meenemen, is de verwijzing naar art. 2d WA jo. 3a URA niet terecht want deze artikelen zijn niet van toepassing op het begrip 'reizigers' en/of bij een douanevrijstelling. Die artikelen zien alleen op veraccijnsde accijnsgoederen die particulieren vanuit een andere lidstaat meenemen.

NB 2. De term 'vrijwillige afstand doen' kwam voor in de inmiddels niet meer bestaande Mededeling 50. Door het vrijwillig afstand te doen van de accijnsproducten werd de heffing van belasting vermeden.

CG is akkoord. Actie: 5.1.2e geeft het antwoord (reeds gebeurd).

21.09.03.03.06 Gecombineerde aangifte

Vervolg op de vorige vergadering:

Bedrijven die geen accijns/VB-vergunning hebben moeten dagaangifte doen als ze vanuit een andere lidstaat accijnsgoed voorhanden krijgen (art 53a, lid 1, letter b WA). Als het bedrijf tevens verbruiksbelastinggoed in NL voorhanden krijgt dan kan daarvoor weekaangifte worden gedaan (art. 21 lid 2 Wet VB in combinatie met onderdeel 3.2 van de beleidsregels VB). Het gebeurt echter vaak dat in dit soort situaties voor zowel de ontvangst van accijnsgoed als VB-goed een weekaangifte (gecombineerde aangifte) wordt gedaan. Dan wordt niet alleen voor de accijns de aangifte te laat gedaan, maar ook de betaling, waarvoor een boete zou moeten worden opgelegd.

- Gaan we dit formaliseren onder verwijzing naar art. 64 AWR? Het is overigens maar de vraag of dat de bedoeling is van het artikel. Het kan niet zo zijn dat het tijdstip waarop de afdracht op aangifte uiterlijk moet plaatsvinden naar een later tijdstip wordt verschoven door een afspraak op grond van artikel 64 AWR.
- Of blijven we dergelijke bedrijven opvoeden om voor de accijns dagaangifte te doen en voor de VB weekaangifte? We zouden DAA kunnen laten aanpassen zodat voor de VB-goederen weekaangiften kunnen worden gedaan en voor de accijnsgoederen alleen indien sprake is van een GG-vergunninghouder. In andere situaties zou er dan (bv bij zo'n gecombineerde aangifte) een foutmelding moeten verschijnen met uitleg. Een andere oplossing is om af te stappen van de gecombineerde aangifte. Dan laten wij dus voor accijns en VB afzonderlijke aangiften doen, waarbij op de accijnsaangifte geen VB goed meer kan worden aangegeven en op de VB aangifte geen accijnsgoed.
- Of schaffen we de dagaangifte af?

Overigens kunnen wij nooit helemaal voorkomen dat degenen die in Mijn Douane kunnen inloggen onterecht een dag— of weekaangifte indienen. Deze aangiften worden immers niet, zoals bij een periodieke aangifte, op naam klaargezet maar kunnen altijd worden gedaan op het moment dat het belastbare feit zich voordoet. Het gebeurt ook dat periodieke aangevers het doen van een weekaangifte makkelijker vinden.

5.1.2d

Actie 5.1.2e en ik gaan kijken of wij dag- en weekaangifte gaan splitsen. Of de principiële discussie of we 1 de dagaangifte afschaffen. Nadeel daarbij voor de handhaving is dat bij aantreffen van onveraccijnsde producten diegene dan nog een week de gelegenheid heeft om nog aangifte te doen in plaats van 1 dag. Of het moet mogelijk worden om voor die onregelmatige gevallen de dagaangifte laten bestaan, of dat dan aangifte doen helemaal niet meer kan? Dan moet art. 20 AWR worden uitgebreid.

21.09.03.03.07 Samenloop zekerheid AGP en zegelaanvraag

Naar volgend overleg.

21.09.03.03.08 Moet een verkoper op afstand in een andere lidstaat gevestigd zijn?

De volgende casus doet zich voor 67AWR

Bij verkopen op afstand is artikel 2f WA het belastbaar feit. In dit artikel is in het eerste lid uitdrukkelijk bepaald dat de verkoper in een andere lidstaat gevestigd moet zijn (dit geldt overigens ook voor het nieuwe artikel 2f WA).

Nu de verkoper niet in een lidstaat is gevestigd, kan aan hem geen vergunning verkopen op afstand worden verleend.

21.09.03.04. Tabak

21.09.03.04.01 Teruggaaf accijns tabaksproducten met NL zegel die zijn verkocht in België

Naar aanleiding van een teruggaafverzoek dient zich de volgende casus aan.

67AWR

Beoordeling

Artikel 71, lid 1, letters e en f lijken hiervoor de mogelijkheid te bieden, maar het teruggaafformulier kent de mogelijkheid niet om accijns op tabaksproducten terug te vragen wanneer die zijn geleverd aan afnemers in een andere lidstaat.

In overweging 31 van de Ri 2008/118 staat het volgende:

“De lidstaten moeten kunnen verlangen dat tot verbruik uitgeslagen goederen zijn voorzien van fiscale merktekens of nationale herkenningstekens. Het gebruik van deze tekens mag het intracommunautaire handelsverkeer geenszins belemmeren.”

Aangezien het gebruik van deze tekens niet tot dubbele belastingdruk mag leiden, moet worden gepreciseerd dat elk bedrag dat werd betaald of als zekerheid werd gesteld om deze tekens te verkrijgen, moet worden teruggegeven of vrijgegeven door de lidstaat die de tekens heeft afgegeven, als de accijns in een andere lidstaat verschuldigd is geworden en daar ook werd geïnd.

Niettemin moet de lidstaat die de merktekens of herkenningstekens heeft afgegeven, het teruggeven, kwijtschelden of vrijgeven van het betaalde of zeker gestelde bedrag afhankelijk kunnen stellen van de voorwaarde dat de verwijdering of vernietiging van de tekens wordt aangetoond.

Deze overweging is uitgewerkt in artikel 39 Ri 2008/118:

“1. Onverminderd artikel 7, lid 1, kunnen de lidstaten bepalen dat accijnsgoederen voorzien moeten zijn van fiscale merktekens of nationale herkenningstekens die voor belastingdoeleinden worden gebruikt, wanneer deze goederen op hun grondgebied tot verbruik worden uitgeslagen of wanneer deze goederen, in de in artikel 33, lid 1, eerste alinea, en artikel 36, lid 1, bedoelde gevallen, hun grondgebied binnenkomen.

2. Elke lidstaat die het gebruik van de in lid 1 bedoelde fiscale merktekens of nationale herkenningstekens voorschrijft, moet deze ter beschikking stellen van de erkende entrepothouders van de andere lidstaten. Elke lidstaat kan evenwel bepalen dat deze merktekens of herkenningstekens ter beschikking worden gesteld van een door zijn belastingautoriteiten erkende fiscaal vertegenwoordiger.

3. Onverminderd de bepalingen die zij kunnen vaststellen om de correcte toepassing van dit artikel te garanderen en elke vorm van fraude, ontduiking of misbruik te voorkomen, zorgen de lidstaten ervoor dat de in lid 1 bedoelde fiscale merktekens of nationale herkenningstekens geen belemmeringen voor het vrije verkeer van accijnsgoederen doen ontstaan.

Wanneer deze tekens op accijnsgoederen zijn aangebracht, moet de lidstaat die ze heeft afgegeven, alle voor het verkrijgen van deze tekens betaalde of als zekerheid gestelde bedragen, met uitzondering van de kosten in verband met de afgifte, teruggeven of vrijgeven, wanneer de accijns in een andere lidstaat verschuldigd is geworden en geïnd is.

De lidstaat die de merktekens of herkenningstekens heeft afgegeven, kan het teruggeven, kwijtschelden of vrijgeven van het betaalde of zeker gestelde bedrag niettemin afhankelijk stellen van de voorwaarde dat de verwijdering of vernietiging van de tekens ten genoegen van hun bevoegde autoriteiten wordt aangetoond.

4. De in lid 1 bedoelde fiscale merktekens of herkenningstekens zijn uitsluitend geldig in de lidstaat die ze heeft afgegeven. De lidstaten kunnen echter overgaan tot wederzijdse erkenning van deze tekens.”

De laatste alinea van het derde lid is echter niet uitgewerkt in de NL-wetgeving.

Vraag:

Betekent dit dat we nu geen grond hebben om teruggaaf te weigeren?

Beoordeling

Nergens is in de NL wetgeving opgenomen dat tabaksproducten, voorzien van NL zegels, niet afgeleverd zou mogen worden buiten NL. Dat het v.w.b. tabak veelal in de andere lidstaat niet is toegestaan omdat die veelal een soortgelijke bepaling kennen zoals in art 73 WA, laat dat onverlet. Er zou minimaal geregeld moeten zijn dat de aanwezige NL zegels van de verpakkingen verwijderd zouden moeten zijn.

Die zegels kunnen hergebruikt worden omdat ook het vastleggen in een zegeladministratie in die schakel (detailhandel die verkoopt) al lang een gepasseerd station is. En gezegelde tabaksproducten zouden zomaar weer op de Nederlandse markt terecht kunnen komen. Dat is niet te controleren.

In deze kwestie zou er formeel geen teruggaaf kunnen volgen omdat niet is voldaan aan de voorwaarden van art. 31b UBA (particulieren) resp. art. 31a UBA (ondernemers). Hij zal die producten niet met een VAGD hebben vervoerd en in de andere lidstaat kunnen de tabaksproducten ook niet legaal worden aangeven. Dat zal evenmin het geval zijn bij een overbrenging aan particulieren in een andere lidstaat omdat een dergelijke overbrenging in die andere lidstaat niet is toegestaan.

5.1.2a

Maar als de verwijdering van de zegels in NL verplicht zou zijn wordt het voor het bedrijf onmogelijk om de veraccijnde producten zonder zegel te vervoeren naar een andere lidstaat. Zo'n overbrenging staan we immers niet toe.

Wij gaan er blijkbaar vanuit dat alles waar een NL zegel op zit ook daadwerkelijk de bestemming NL krijgt (reizigers uitgezonderd), 5.1.2d

Als er in die situatie (gezegelde tabaksproducten) een aangifte ten uitvoer wordt opgemaakt waarvoor men na het verlaten van de EU een CoE krijgt, dat geven art. 71, eerste lid onderdeel c WA jo. art. 30 UBA daar de mogelijkheid voor. En de zegeladministratiebepalingen gelden in die schakel niet meer.

De producten zijn vanuit de AGP/GG immers netjes uitgeslagen tot verbruik en in de zegeladministratie opgenomen. De detailhandelaar gaat vervolgens zelf handelen (en heeft niets meer van doen met een zegeladministratie) en dat lijkt door onze wetgeving toch niet te worden verboden, ook niet voor tabaksproducten.

De lidstaten kunnen de teruggaaf afhankelijk stellen van de voorwaarde dat de verwijdering van de zegels wordt aangetoond. Die voorwaarde hebben wij in Nederland dus niet gesteld.

Conclusie

In dit specifieke geval is het aan de inspecteur om een beslissing te nemen.

21.09.03.04.02 GN 24.04

5.1.2e heeft de GN voor het jaar 2022 gedeeld. Met deze publicatie wordt de nieuwe GN-code 24.04 geïntroduceerd. Voor ons luidt de vraag of en zo ja, welke GN-codes wij laten voorzien van een nac-code

voor de accijnsheffing. De GN-code 24.04 is vanaf 1-1-2022 van toepassing, dus vóór die tijd zullen wij e.e.a. geregeld moeten hebben.

Beoordeling

Gezien deze indelingssystematiek betreft het slechts producten v.z.v. er geen sprake is van verbranding. Dan hoeven er bij deze GN codes in principe geen NAC codes te worden opgenomen; anders doet de aangever een verkeerde aangifte en levert een nac-code onnodig werk op. De enige post die zou overblijven is de sluitpost te weten 2404 99 00 omdat dit van alles kan zijn met verbranding.

Conclusie:

2404 99 00 – – andere

Voorzien van een nul-code, actie ^{5.1.2e} naar LTM (gebeurd).

Actie: 5.1.2e hecht e.e.a. ook bij de dossierhouder.

21.09.05 Jurisprudentie/nieuwe wetgeving

21.09.05.01 Uitspraak RB Arnhem AWB 20/3097

We hebben deze zaak verloren, ^{5.1.2e}vraagt of wij hoger beroep moeten instellen tegen deze uitspraak van de rechtbank? Of moeten wij nu ons verlies nemen en de controles alsmede de verslaglegging hiervan beter doen in de toekomst (lees: naheffingsaanslagen terugsturen naar de heffingsambtenaren en de controleurs betere instrueren n.a.v. recente jurisprudentie). Er wordt door alle partijen meermaals verwezen naar het arrest van de HR ECLI:NL:HR:2021:1187.

67AWR

Vragen:

1. Moeten wij in hoger beroep gaan?
2. Wellicht opnemen in de controle-opdracht?
3. Er is met het schip met name gebunkerd in het buitenland. Moeten we daar ook iets voor gaan verzinnen? Wederzijdse bijstand?
4. De rechter vindt een controle van de bunkeraars van 1 maal per kwartaal wel erg weinig. Moeten we dit intensiveren?

Beoordeling

Onder punt 10 van deze uitspraak staat een verwijzing naar de uitspraak van het Gerechtshof Den Haag, nr. 20/00798, die aan duidelijkheid niets te wensen overlaat en die nagenoeg gelijk is aan deze casus. Er rust een risicoaansprakelijkheid bij de 'voorhandenhebber(s)', zie r.o. 5.16:

"Het standpunt dat de Inspecteur had moeten vaststellen of eerder in de handelsketen een belastbaar feit is gepleegd of meer onderzoek had moeten doen naar de herkomst van de inhoud van de bunkertanks, volgt het Hof niet. De deelnemers aan een dergelijke handelsketen lopen risicoaansprakelijkheid, zodat de Inspecteur aan iedere voorhandenhebber en andere betrokkene die een belastbaar feit heeft gepleegd, een naheffingsaanslag mag opleggen."

Je komt dan niet toe aan een verdeling van de bewijslast: Het Lab heeft de monsters geanalyseerd. Daarmee bewijzen wij dat die olie niet voldoet aan de vrijstellingsvoorwaarde van art. 66 WA, art. 20, tweede lid UBA en art. 13, tweede lid URA. De herkomst van de bevonden olie kan immers niet worden aangetoond omdat uit de daarbij overgelegde bescheiden blijkt dat de geleverde olie met vrijstelling is gebunkerd, en daar voldoet de aangetroffen olie niet aan.

Belanghebbende meent niet als belastingplichtige te kunnen worden aangemerkt omdat hij alles inclusief, dus ook de brandstof, heeft gehuurd. Dit argument gaat gezien het arrest van het HvJ C279/19 niet op. Daarin concludeerde het HvJ dat een persoon die voor rekening van een ander accijnsgoederen vervoert

naar een andere lidstaat en die fysiek in het bezit is van deze goederen op het tijdstip waarop de accijns daarover verschuldigd wordt, op grond van die bepaling gehouden is tot voldoening van deze accijns, ook al kan hij geen enkel recht of belang doen gelden met betrekking tot die goederen en weet hij niet dat het gaat om accijnsgoederen of – indien hij daar wel van op de hoogte is – weet hij niet dat de accijns over die goederen verschuldigd geworden is.

67AWR

Ander aspect: Er is met het schip met name gebunkerd in het buitenland. Moeten we daar ook iets voor gaan verzinnen, zoals wederzijdse bijstand? Dit wordt als nieuw onderwerp geagendeerd voor het volgende overleg.

Conclusie

67AWR

5.1.2^e heeft voldoende antwoord op zijn vragen.

21.09.05.02 Prejudiciële vraag art. 4 Ri 92/83 samenwerkende brouwers

Bijgevoegd de uitspraak van het Hof van Justitie:

Artikel 4, lid 2, tweede volzin, van richtlijn 92/83/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken, moet aldus worden uitgelegd dat een lidstaat die gebruikmaakt van de in artikel 4, lid 1, van deze richtlijn geboden mogelijkheid om verlaagde accijnstarieven toe te passen op bier dat is gebrouwen door kleine, zelfstandige brouwerijen, niet verplicht is een samenwerkingsverband van twee of meer kleine brouwerijen met een gezamenlijke jaarproductie van niet meer dan 200 000 hectoliter, als één enkele kleine, zelfstandige brouwerij aan te merken.

21.09.06 Content

21.09.06.01 GDB is vervangen door GDM.

Het Geïntegreerd Documenten Beheersysteem (GDB) bevatte tot vandaag (!) alle content op gebied van modellen van vergunningen, infobrieven, formulieren etc. Het was een soort stand alone applicatie, maar tegenwoordig moet alles generiek, vandaar het nieuwe systeem GDM: Generiek Document Managementsysteem.

Voordeel is dat iedereen de inhoud kan raadplegen, ook formulieren downloaden, alleen mutaties aanbrengen en doorgeven aan KI&S is beperkt tot de documenthouders. Een mail vanuit de applicatie kan ook naar meerdere personen worden gestuurd. Bijv. personen die geen documenten op hun naam hebben staan maar wel mogen muteren.

21.09.06.02 Wijzigingen Besluit fiscaal bestuursrecht

Het Besluit Fiscaal Bestuursrecht is herzien. Dit besluit vervangt het Besluit Fiscaal Bestuursrecht van 9 mei 2017, nr. 2017-1209 (Stcrt. 2017, 28270), zoals laatstelijk gewijzigd bij besluit van 16 december 2020, nr. 2020-27173 (Stcrt. 2020, 66541). Hierbij zijn, afgezien van actualiseringen en redactionele verbeteringen, de volgende wijzigingen aangebracht.

- Paragraaf 9 (horen in bezwaar) is aangevuld met de mogelijkheid tot anders dan in persoon horen.
- Paragraaf 12 (klachten) is verduidelijkt en aangepast aan de nieuwe topstructuur van de Belastingdienst.
- Aan paragraaf 13 (uitnodiging aangifte inkomstenbelasting) is toegevoegd dat ook wordt uitgenodigd degene voor wie vermoedelijk een beschikking rendementsgrondslag (artikel 9.4a Wet inkomstenbelasting 2001) moet worden vastgesteld.
- Paragraaf 18 (heffingsrente) is vervallen omdat de in deze paragraaf genoemde situaties zich in de praktijk niet meer kunnen voordoen.
- Aan paragraaf 19 (belastingrente) is een tweede lid toegevoegd over belastingrentevergoeding bij een teruggaafbeschikking (verduidelijking van artikel 30ha, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen). 5.1.2^e dit gaat ook in bezwaar spelen! Hij heeft het al bij FR voorgelegd.

•In paragraaf 23, achtste lid, onderdeel d, is verwerkt dat een verzoek om ambtshalve vermindering of teruggaaf alleen wordt gehonoreerd als dat verzoek op de voorgeschreven wijze is gedaan (bijvoorbeeld in de vorm van een correctiebericht of suppletie). Zo nodig wordt een herstelmogelijkheid geboden.

•Met de wijziging van paragraaf 23, zestiende lid, wordt voor zover nodig bevestigd dat teruggaaf van onterecht terugvorderde staatssteun mogelijk is.

•Paragraaf 27 (schadevergoeding) is geactualiseerd en aangepast aan de nieuwe topstructuur van de Belastingdienst.

•Aan paragraaf 28 (coulancerentevergoeding) is de mogelijkheid van het verzoeken om heroverweging van de beslissing op het verzoek om toekenning van een coulancerentevergoeding toegevoegd. Dit is in overeenstemming met de bestaande praktijk.

21.09.05.04 Jurisprudentie m.b.t. het vertrouwensbeginsel bij onjuiste inlichtingen door de belastingdienst

Zie het recente arrest van de Hoge Raad, waarbij de HR terugkomt van zijn jarenlange jurisprudentie m.b.t. het vertrouwensbeginsel bij onjuiste inlichtingen door de belastingdienst. Zie met name:

“4.2.3

De Hoge Raad ziet evenwel aanleiding zijn rechtspraak op dit punt te herzien. Met huidige rechtsopvattingen is niet te verenigen dat een beroep op door uitspraken van de Belastingdienst gewekt vertrouwen moet worden afgewezen op de enkele grond dat het ondervonden nadeel is gelegen in hetgeen bij een juiste wetstoepassing zou moeten worden geheven. De in het arrest van 26 september 1979 vervatte beperking van het begrip schade tot ‘daarenboven geleden schade’ kan daarom niet worden gehandhaafd. In gevallen waarin de belastingplichtige, afgaande op - achteraf gezien onjuiste - informatie, een handeling heeft verricht of nagelaten ten gevolge waarvan een hoger bedrag van hem wordt geheven dan hij op basis van die informatie meende als gevolg van die handeling of dat nalaten te moeten betalen, zal doeltreffende rechtsbescherming tegen inbreuken op het vertrouwensbeginsel in de regel het oordeel rechtvaardigen dat het meerdere niet van de belastingplichtige mag worden geheven.”

Aanvulling vanuit FR: De uitspraak zou wel invloed kunnen hebben op publicaties op het gebied van accijns en verbruiksbelastingen. Hetzelfde zou m.i. kunnen gelden voor mondelinge, bijvoorbeeld telefonisch gegeven inlichtingen, omdat het bij het basisarrest van de HR uit 1979 (waar de HR nu van "terugkomt") ook ging om telefonische inlichtingen.

5.1.2e Er is nog niet zo lang geleden (14-10-2021) een uitspraak geweest die ging over een mededeling van de Belastingtelefoon die niet juist was maar waar wij vervolgens wel aan waren gebonden in die specifieke kwestie. Niet in geschil is dat aan belanghebbende onjuiste informatie is verstrekt. Hoewel een onjuiste inlichting in eerste instantie voor rekening van de belastingplichtige komt, kan daarvan worden afgeweken als sprake is van bijzondere omstandigheden. Voor belanghebbende is sprake van dergelijke bijzondere omstandigheden. Van belanghebbende kan niet worden verwacht dat hij de onjuistheid van de inlichting redelijkerwijs had moeten beseffen. Bovendien heeft belanghebbende aannemelijk gemaakt dat hij als gevolg van de inlichting op meerdere manieren naast de verschuldigde belasting schade heeft geleden. Belanghebbende doet een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel

Het arrest heeft vooral het belang voor al onze publicaties en mondelinge contacten, DOTEL enz. 5.1.2e heeft de uitspraak al gedeeld met Formeel recht. FR en/of Blauw komt nog met een reactie.

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 7 december 2021, nr. 21.10, via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

21.10.01 Opening en vaststelling agenda.

Agendapunt 03.03.03 schuiven we door.

Agendapunt 03.03.04 Samenloop zekerheid AGP en zegelaanvraag is toegevoegd.

21.10.02. Mededelingen

21.10.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's

21.10.02.01.01 CUA

Informeren bedrijven veraccijnsd vervoer:

De implementatie van veraccijnsd vervoer binnen EMCS geeft de CUA reden tot zorg. We krijgen nu

5.1.2d aangiften per maand van klanten voor veraccijnsd vervoer, 5.1.2d

. Het is wel van belang dat zij t.z.t. op de hoogte wordt gesteld.

5.1.2e deelt de zorg, hij heeft 5.1.2e al aandacht gevraagd hiervoor. Heeft ook ons management aandacht gevraagd voor accijns.

5.1.2e : ook in 5.1.2d leeft de vraag hoe deze bedrijven worden geïnformeerd.

5.1.2e: 5.1.2e is projectleider. We zullen met haar het externe traject moeten doen, en de bedrijven rond half augustus 2022 informeren (13 feb 2023 minus 6 maanden). Voor het cluster geldt nu eerst een hogere prioriteit voor de zaken die per 1-1-22 ingaan.

Aangiften ten invoer zonder code 45 maar wel EMCS gebruikt

Er is bij invoer accijns uitgetrokken maar toch onder schorsing verstuurd omdat verzuimd is de code 4500 in te vullen. Oplossing lijkt de invoeraangifte buiten werking te stellen op grond van het DWU.

5.1.2e: 5.1.2e leidt deze discussie binnen FR. Teruggaaf is niet mogelijk niet binnen de WA,

5.1.2e weet er van. Voor 5.1.2e: neem contact op met je collega van FR.

Uitworp van de teruggaafverzoeken 67 AWR

Zie ook 05.02 jurisprudentie, inbreukprocedure. De verhuurder heeft dan geen recht op teruggaaf.

Staat verdekt verwoord in het HA. 67 AWR

21.10.02.01.01 Inzicht in wat er moet gebeuren bij Implementatie herziene WA

Een drietal zaken

1. Wachten op de stemming in de 2^e Kamer vandaag v.w.b. de details over de bieraccijns.

2. Gedelegeerde en uitvoeringshandelingen 2020_262

Is eerste concept, wordt waar mogelijk aangevuld

Vraag:

Communicatie Intern?

- Kunnen we meeliften op de communicatie Extern?

- Dit laatste wordt door 5.1.2e en 5.1.2e op gepakt, maar moeten wachten op besluiten op 16-12.
Klanten zijn als het goed is aangesloten bij de branche die ook geïnformeerd wordt. 5.1.2e; graag ons vooraf informeren i.v.m. BCP en DOTEL.
5.1.2e: wordt een kort bericht m.b.t. opnemen van codes. Voor een deel is info al bekend. Intern ook niet, m.b.t. art. 64a WA moet dat intern worden gecommuniceerd. Vorige vergadering al gedeeld.
Vaco's s.v.p. de eigen groep informeren.
5.1.2e: weten we hoeveel bedrijven dit betreft.
 - 5.1.2e: wel voor kleine brouwerijen. Voor veraccijnsd vervoer weten we niet, zie de mededeling van 5.1.2e. We weten niet wat we niet weten. Er zijn wel prognoses. 67 AWR is de belangenvereniging kent nemen wij aan hun belanghebbenden. Sowieso publiceren wij op douane.nl, met rss-feed kan iedereen geïnformeerd worden.
 - 5.1.2e: lijkt mij niet zo moeilijk, degenen die het verlaagde tarief aangeven. Die kunnen we toch een brief sturen?
 - 5.1.2e: jammer dat nu elke vaco zelf zijn verhaal over de nieuwe ontwikkelingen moet vertellen i.p.v. dat er een centraal verhaal komt.
 - 5.1.2e: zie het document, met de kleuren is aangegeven die qua data relevant zijn.
- 5.1.2e : *Per 1 januari 2022 worden de regels m.b.t. de toepassing van het verlaagde tarief voor kleine producenten van alcoholhoudende dranken dus aan gepast.*
- *Dat betekent voor kleine producenten in het verkeer met andere lidstaten, indien zij gebruik willen maken van een verlaagd tarief in een andere lidstaat het volgende:*
 - *Zij nemen een verklaring op als bedoeld in artikel 5 van..(zie besluit onder C) in geval goederen onder schorsing worden verzonden met een e-AD.*
 - *Zij nemen een verklaring op als bedoeld in artikel 6 (zie besluit onder C) als veraccijnsde goederen met een Vereenvoudigd Geleidedocument worden verzonden.*

Een en ander natuurlijk als alle wetgeving (de in de bijlage onder C, D en E genoemde Commissie besluiten en de Wet op de accijns) worden aangenomen en per 1 januari as van toepassing zijn. Wij willen als cluster dit nog wel extern communiceren.

3. (Zelf)certificering per 1 jan. 2022

Zie de oproep van 5.1.2e

Graag hoor ik van jullie of de Draft Guideline die de Cie. heeft opgesteld voor de uitvoeringspraktijk werkbaar is.

- Er komen namelijk veel reacties van andere lidstaten binnen. Zo zijn er lidstaten die de hoeveelheid gebaseerd willen hebben op het lopende kalenderjaar en niet op het voorafgaande jaar.
- Ook vragen zij zich af hoe de andere voorwaarden (economische onafhankelijkheid etc.) dan beoordeeld moeten worden?
- Ook op basis van het voorafgaande kalenderjaar?

Ook zijn er lidstaten die wel akkoord zijn met een jaarlijkse productie gebaseerd op het voorafgaande kalenderjaar, maar die willen het recht hebben om het verlaagd tarief te weigeren voor de hoeveelheid die in het lopende kalenderjaar de grens heeft overschreden.

- Wat is voor de uitvoeringspraktijk het meest wenselijk?

Vervolg:

Inmiddels wel een projectleider

- 5.1.2e
- De nodige opstart uitdagingen, juiste mensen aan boord enz.
- Vanuit deze groep 5.1.2e gevraagd om aan te sluiten.

Hebben we goed zicht op wat per 01 jan 2022 speelt?

- Zijn we er klaar voor?

Wij hebben geen andere producten met verlaagd tarief geïmplementeerd dan bier.

21.10.02.02 Overige mededelingen.

21.10.02.02.01

- 5.1.2e : donderdag wordt het memo shisha lounge met de handreiking van Toezicht als bijlage in het MT HHB besproken. - 5.1.2e : in de vorige vergadering is de casus vertegenwoordiger verkoper op afstand in VK, geen vergunning 5.1.2d; 67 AWR

5.1.2e zal het opnieuw bespreken binnen het cluster.

5.1.2e : bericht aan Dir. IM dat 5.1.2e 5.1.2d

. Reactie: er zijn applicaties met hetzelfde probleem.

5.1.2e vreest dat dat straks ook voor EMCS/DAG geldt.

5.1.2e deelt de info (gebeurd).

03. Helpdesk vragen

21.10.03.02 Alcohol/VB

21.10.03.02.01 67 AWR

5.1.2e komt met de vraag zich af of '67 AWR ' onder de heffing van verbruiksbelasting valt.

67 AWR

Beoordeling

In het verleden hebben wij de zaak gehad over thee granulaat; Het granulaat betreft een product in korrelvorm in een aantal smaken, telkens verpakt in een pot voorzien van een etiket. Op het etiket is telkens, naast elkaar, een afbeelding van een glas met theelepels op een schoteltje en een longdrinkglas met daarin ijsklontjes en een rietje te zien. Op het etiket staat tevens het volgende vermeld: "Granulaat voor de vervaardiging van een warme of koude drank. Bereiding: 2-3 theelepels in een glas of een kopje warm of koud water." De zaak ging tot aan de Hoge Raad; zie ECLI:NL:PHR:2003:AF0380.

In deze zaak overwoog de Advocaat-Generaal eerst: 4.3.2. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van dat artikel - door mij kort beschreven in onderdeel 3 - maak ik op dat de wetgever zich kennelijk niet heeft gerealiseerd dat er – voor zover hier van belang - gezoete en aromatische dranken bestaan die zowel koud als warm gedronken kunnen worden. Dat maakt aannemelijk dat hij heeft gemeend "koffie, thee en soep" van de definitie van limonade uit te kunnen sluiten door aan die definitie het vereiste toe te voegen dat die vruchte- of groentesappen of die (gezoete en aromatische) dranken "kennelijk zijn bestemd om onverwarmd te worden gedronken". In het licht van deze wetsgeschiedenis meen ik dat hij met die voorwaarde ook niets anders heeft beoogd, en derhalve ben ik van mening dat een gezoete en aromatische drank in vaste vorm die bestemd is om zowel onverwarmd als verwarmd te worden gedronken - zoals het onderhavige granulaat - wel kan worden aangemerkt als limonade. In welke mate dat granulaat bestemd is voor het ene of voor het andere gebruik is dan niet meer van belang.

De Hoge Raad bevestigde dit punt: 3.4.3. Het middel faalt op de gronden als vermeld in onderdeel 4.3.2 van de conclusie van de Advocaat-Generaal. Niet valt in te zien dat, anders dan in het middel wordt betoogd, de wetgever niet alle dranken als bedoeld in artikel 9, lid 1, van de Wet verbruiksbelastingen, die koud gedronken kunnen worden en kennelijk bestemd zijn om ook koud gedronken te worden, in de heffing van verbruiksbelasting heeft willen betrekken.

In de WVAD is in artikel 9, eerste lid aangegeven wat wordt verstaan onder limonade. In lid 2 komen de concentraten aan de orde. Dat betreffen de concentraten van de drank van lid 1. Dat betekent dat als je het concentraat met water vermengt weer de drank ontstaat van lid 1. Want dat is de werking van een concentraat. En dat is ook wat met het granulaat gebeurt waarover het arrest gaat. Dat lost ook geheel op in water waardoor er sprake is van een concentraat.

Bij deze 67 AWR is er echter geen sprake van een concentraat. 67 AWR noemt het product een kruideninfusie. Een kruideninfusie is een aftreksel van kruiden. Bij een infusie gebruik je de

zachte delen (en soms de zaden) van een plant. Over de zachte delen wordt normaal gesproken heet water gegoten waarna een moet trekken. Voor het inschenken giet je de vloeistof door een zeeffe. In dit geval ontstaat de kruideninfusie door het zakje met de kruiden in koud water te weken.

De vraag is dus of de inhoud van het theezakje onder de definitiebepaling van het 2e lid van art. 9 WVAD valt.

In het algemeen geldt dat een verbruiksbelastingproduct in vaste vorm of als concentraat wordt verkregen door het water uit de betreffende vloeistof geheel of gedeeltelijk te verwijderen. Dat verwijderen kan door inkoken, vriesdrogen, destilleren, centrifugeren en drogen. Door later weer water toe te voegen ontstaat weer de oorspronkelijke vloeistof of vaste stof. Maar in het geval van de theezakjes met daarin vaste kruidenbestanddelen is daarvan geen sprake.

Conclusie

Nu de inhoud van het zakje delen van planten zijn, die niet oplossen in water, maar enkel de smaak en/of geur afgeven, is er geen sprake van een concentraat en dus geen sprake van een alcoholvrije drank in de zin van de WVAD. Daarom valt het product 67 AWR niet onder de definitiebepaling zoals beschreven in het 2e lid van art. 9 WVAD.

De CG is akkoord. **Actie:** 5.1.2e antwoordt de vragensteller.

21.10.03.03 Formaliteiten

21.10.03.03.01 Thema teruggaaf art. 72 WA

^{5.1.2e} praat de vergadering bij wat de stand van zaken is. Nu het Cluster Toezicht akkoord is gegaan met onze handboekteksten zijn deze in— en extern gepubliceerd, met dank aan ^{5.1.2e} en ^{5.1.2e}. ^{5.1.2e} heeft op 1 december een bericht laten plaatsen op DouaneNet, zodat alle betrokken collega's (nogmaals) op de hoogte zijn gesteld. Het cluster Toezicht zal in het Handboek Controle verwijzen naar onze Handboeken accijns en VB, hst. 50.20.00, paragraaf 2.7. resp. 2.5. Het kan dus zijn dat de collega's met vragen hierover komen.

Zoals afgesproken in de RG HHB zullen wij begin volgend jaar het thema evalueren.

21.10.03.03.02 Gebunkerd in het buitenland

De behoefte van ^{5.1.2e} was om na de afstemming in de vorige vergadering om verder te discussiëren.

^{5.1.2e} wilde ons er op wijzen om ons meer op de nieuwe jurisprudentie te richten.

Nu ^{5.1.2e} er niet is, beslist de CG om het onderwerp door te schuiven naar de volgende vergadering.

21.10.03.03.03 Definitie van een 'niet-vergunninghouder'

Er is nog geen reactie van Toezicht, ook dit onderwerp schuiven we door naar de volgende vergadering.

21.10.03.03.04 Samenloop zekerheid AGP en zegelaanvraag, vervolg.

Ingelast agendapunt vanwege de reactie van ^{5.1.2e} op 21.09.03.03.07, hier onder de tekst van het CG-verslag

21.09.03.03.07 Samenloop zekerheid AGP en zegelaanvraag

Vanuit de praktijk zijn vragen gesteld naar aanleiding van de afgifte van een toestemming aanvragen zegels en een vergunning AGP over de rol van de Ontvanger bij de zekerheid. Wat is het geval?

Voordat vergunningen tegenwoordig kunnen worden afgegeven moet ATD worden gevuld. In ATD is m.b.t. dit onderdeel het navolgende opgenomen:

"Als bij een onderneming de zekerheid moet worden vastgesteld voor zowel een vergunning AGP/GG als voor een toestemming accijnszegels aanvragen dan dient voor zowel de vergunning als voor de toestemming een aparte zekerheidsbeschikking te worden opgemaakt. Op beide accijnsbelangen moet de matiging worden toegepast. Vervolgens moeten deze beschikkingen worden voorgelegd aan de ontvanger. Deze zal bepalen in hoeverre de samenloop als bedoeld..."

In het Handboek Accijns is iets soortgelijks is opgenomen onder 10.60.00 bij 9.5.5.: “De zekerheid die al gesteld is in verband met een bestaande vergunning Accijnsgoederenplaats (AGP) en de vergunning Geregistreerde geadresseerde kan mede dienen ter dekking van de vereiste zekerheid voor de vergunning Toestemming accijnszegels aanvragen. (WA, artikel 76, lid 3). Dit is ter beoordeling van de Ontvanger. De Ontvanger beschikt namelijk over de gegevens over de wijze van zekerheidstelling en weet zodoende of de borgverstrekker in de bestaande zekerheidstelling een beperking heeft laten opnemen.”

De vraag is of dat wat over de ontvanger is vermeld wel juist is. De ontvanger is op dit terrein toch enkel bevoegd voor de vorm van de zekerheid (borg, contant, hypotheek etc.); de inspecteur bepaalt de hoogte van de zekerheid. Die hoogte van de zekerheid leggen we vast in de beschikking zekerheid aan de hand waarvan de ontvanger zich kan gaan bezighouden met de vorm. De wet bepaalt dat de zekerheid van de toestemming feitelijk is ondergebracht in de zekerheid die is gesteld voor de vergunning AGP resp. GG. Je zou denken dat de Ontvanger niets meer over te zeggen/beoordelen. Als de borgverstrekker een beperking wil opnemen dat de zekerheid van die toestemming moet worden uitgesloten van de zekerheid die voor de vergunning AGP is gesteld, dan lijkt dat buitenwettelijk.

Er moet zowel een beschikking zekerheid voor de aanvraag van accijnszegels als uiteraard een beschikking zekerheid voor de vergunning AGP/GG worden opgemaakt. In beide beschikkingen zal de zekerheid moeten worden vastgesteld op basis van het accijnsbelang (AGP: art. 22 URA; GG: art. 22a URA; toestemming zegels: art. 22c URA) na evt. matiging. Het verdient hierbij de voorkeur om de wettelijk voorgeschreven samenloop (art. 76 lid 3 WA) duidelijk in de beschikking zekerheid van de toestemming accijnszegels op te nemen en eveneens in de vergunning AGP/GG die deze zegels aanvraagt.

In de beschikking zekerheid voor de toestemming aanvraag accijnszegels zou dan bijvoorbeeld kunnen worden opgenomen “de berekende zekerheid voor de toestemming voor het aanvragen van zegels blijft binnen de hoogte van de zekerheid die u voor de vergunning AGP/GG reeds heeft gesteld. De zekerheid voor deze toestemming hoeft daarom niet te worden gesteld”.

En in de vergunning AGP/GG: “Voor de zekerheid geldt dat deze tevens de zekerheid bevat die is vastgesteld op basis van de toestemming voor het aanvragen van accijnszegels. Indien verhaalsmogelijkheden nodig zijn die betrekking hebben op de ‘toestemming voor het aanvragen van accijnszegels’ vinden die plaats op de zekerheid die u heeft gesteld voor de vergunning AGP/GG.”

Het is onduidelijk hoe deze tekst in het HA is gekomen.^{5.1.2e} heeft^{5.1.2e} al gevraagd. Wordt vervolgd.”

^{5.1.2e} heeft de volgende reactie gegeven:

Indertijd heeft zij met de Ontvanger (besproken dat sommige borgstellingen met een beperking, voor bijv. alleen de vergunning AGP, worden afgegeven. Dit wordt contractueel vastgelegd tussen de bank en belanghebbende en valt onder het privaatrecht. In dat geval kan de borgstelling dus niet dienen voor een andere vergunning dan de vergunning Toestemming accijnszegels. Of die beperking er is, is inderdaad alleen ter beoordeling van de Ontvanger. Dat is zijn werk. Maar vervolgens zal de inspecteur moeten beslissen tot het stellen van een nieuwe borg voor de vergunning Toestemming. En dat is nu net de bevoegdheid van de inspecteur.

Misschien als de opgenomen tekst niet duidelijk is:

“De inspecteur informeert bij de Ontvanger of de borgsteller een beperking heeft laten opnemen en laat, indien dat zo is, belanghebbende (...) een aanvullende borg stellen.”

NB: Nog iets anders wat haar opviel:

in par 3.2 onder het hoofdstuk zekerheid van het HA staat:

“De inspecteur stelt het accijnsbelang vast op basis van de hoeveelheid accijnsgoederen die gemiddeld per maand door de geregistreerde geadresseerde worden ontvangen (URA, artikel 22a, lid 2).”

Een geregistreerde geadresseerde in tabaksproducten kan alleen maar tabaksproducten ontvangen die in een andere lidstaat zijn voorzien van door hem aangevraagde Nederlandse accijnszegels (WA, artikel 50a, lid 2 en art. 75, lid 7). Het accijnsbelang van tabaksproducten die zijn voorzien van Nederlandse accijnszegels is al vastgesteld op de voet van artikel 76, lid 1, van de WA bij de aanvraag van de accijnszegels (zie ook paragraaf 3.8) en kan buiten beschouwing worden gelaten. De accijnszegels die op

de tabaksproducten zijn aangebracht behoren nog tot de voorraad zegels waarvoor op grond van artikel 22c van de URA zekerheid moet worden gesteld.

Dit lijkt al een beetje in tegenspraak met wat in het derde lid van art 76 WA is gesteld. Namelijk precies andersom: als er zekerheid voor de AGP is gesteld kan die zekerheid mede dienen als zekerheid bedoeld in het eerste lid.

Er wordt verwezen naar par 3.8. Die is leeg in het Handboek zoals ik die heb geraadpleegd in digiboek nieuw.

Beoordeling: artikel 76, lid 3 WA bevat een kan-bepaling: "De zekerheid die al gesteld is in verband met een bestaande vergunning Accijnsgoederenplaats (AGP) en de vergunning Geregistreerde geadresseerde kan mede dienen ter dekking van de vereiste zekerheid voor de vergunning Toestemming accijnszegels aanvragen."

De CG is akkoord met de uitleg van 5.1.2e, **actie:** 5.1.2e vult de uitleg in het HA aan.

Voor wat betreft de tweede opmerking van 5.1.2e: **actie:** 5.1.2e kijkt ernaar, en wijzigt zo nodig de tekst van het HA.

21.10.04 Handhaving

5.1.2e:

1. Memo shisha lounge, er komt een overgangperiode Tevens komt er handhavingscommunicatie, samen met DLTC.
2. HHP 2023: 5.1.2e vraagt aandacht na te denken voor onderwerpen, analyses van bepaalde zaken?

21.10.05 Jurisprudentie/nieuwe wetgeving

21.10.05.01 Roze diesel ECLI:NL:GHAMS:2021:2638

5.1.2e vindt dat wij ons moeten richten op de meest recente jurisprudentie. Hij verwijst naar de uitspraak RB Arnhem AWB 20/3097, waar hetzelfde voor geldt: De Douane heeft monsters genomen of laten nemen die door ons Lab zijn geanalyseerd. Daarmee bewijst de Douane dat die olie niet voldoet aan de vrijstellingsvoorwaarde van art. 66 WA, art. 20, lid 2 UBA en 13, lid 2 URA. Aangezien de olie daar niet aan voldoet kan de herkomst van de bevonden olie niet worden aangetoond omdat uit de daarbij overgelegde bescheiden blijkt dat dit niet de geleverde olie kan zijn.

Gerechtshof Den Haag is in zaak 20/00798 over het argument van belanghebbende dat de Douane meer en beter onderzoek had moeten verrichten om in de keten te achterhalen waar een en ander mis kan zijn gegaan, zeer duidelijk. *"Het standpunt dat de Inspecteur had moeten vaststellen of eerder in de handelsketen een belastbaar feit is gepleegd of meer onderzoek had moeten doen naar de herkomst van de inhoud van de bunkertanks, volgt het Hof niet. De deelnemers aan een dergelijke handelsketen lopen risicoaansprakelijkheid, zodat de Inspecteur aan iedere voorhandenhebber en andere betrokkene die een belastbaar feit heeft gepleegd, een naheffingsaanslag mag opleggen."*

Je kunt ook het arrest van het HvJ C279/19 erbij betrekken v.w.b. de verschuldigdheid omdat belanghebbende meent daarvoor niet in aanmerking te komen omdat hij alles incl. heeft gehuurd. Dat argument zet volgens 5.1.2e weinig zoden aan de dijk. In dat arrest C279/19 had men met de chauffeur die enkel het bier vervoerde ook geen enkel mededogen. 5.1.2e ziet op zich geen verschil met deze zaak.

Nu 5.1.2e er niet is vraagt 5.1.2e of wij dit onderwerp door moeten schuiven naar de volgende vergadering.

- 5.1.2e 2 opmerkingen: 1. Als belastbaar feit is art. 2, 4e lid WA interessant. Heeft de inspecteur 5.1.2e dit ingebracht? 2. Over het vorderen van het monster: ambtenaren mogen het ook zelf nemen mits met toestemming. Goede uitspraak.

- 5.1.2e: reactie van 5.1.2e: 67AWR. Memo geschreven met suggesties om bij FT te verbeteren en EBU. 5.1.2d

5.1.2e wil memo delen, ook voor 5.1.2e om vanuit DLTC om te reageren, s.v.p. reacties.

- 5.1.2e: landelijk projectje?

- 5.1.2e: prima, reageer op de memo. - 5.1.2e: eens. Dit onderwerp gaat mee naar de volgende CG-vergadering bij het onderwerp Roze Diesel.

21.10.05.02 HvJ EU Zaak C-341/20 vrijstelling vaartuigen Italië

De Europese Commissie heeft op 24 juli 2020 beroep ingesteld (Europese Commissie / Italiaanse Republiek; nr. C-341/20).

De Commissie verzoekt het Hof vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door de vrijstelling van de accijns op brandstoffen voor particuliere pleziervaartuigen alleen te verlenen indien deze vaartuigen het voorwerp uitmaken van een bevrachtingsovereenkomst, ongeacht de wijze waarop zij daadwerkelijk worden gebruikt, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 14, eerste lid, onderdeel c), Richtlijn 2003/96/EG.

De Commissie stelt, onder verwijzing naar eerdere arresten van het HvJ EU (arrest van 21 december 2011, Haltergemeinschaft, C-250/10; ECLI:EU:C:2011:862, punt 22, en arrest van 13 juli 2017, Vakarų Baltijos laivų statykla, C-151/16; ECLI:EU:C:2017:537, punten 29 en 30), dat in het kader van een huurovereenkomst of een bevrachtingsovereenkomst de gebruiker die voor de verlening of weigering van de betrokken vrijstelling in aanmerking moet worden genomen, de huurder of de bevrachter is, en niet de verhuurder of de vervrachter. Om voor de vrijstelling in aanmerking te komen, is niet voldoende dat de bevrachting als zodanig als een commerciële activiteit voor de vervrachter wordt beschouwd, aangezien het van belang is na te gaan waarvoor de bevrachter het schip gebruikt.

Het is dus de uiteindelijke gebruiker en het uiteindelijke gebruik van het vaartuig die relevant zijn en het is dat gebruik dat rechtstreeks moet dienen voor het verrichten van diensten onder bezwarende titel om voor het recht op vrijstelling in aanmerking te komen.

Voor de toepassing van de betrokken vrijstelling moet dus per geval worden nagegaan waarvoor het particuliere pleziervaartuig daadwerkelijk is gebruikt.

Uit de Italiaanse wetgeving blijkt echter dat de weigering of verlening van de vrijstelling losstaat van het daadwerkelijke gebruik dat van het vaartuig wordt gemaakt.

Het HvJ EU oordeelt dat Italië, door de vrijstelling van de accijns op brandstoffen voor particuliere pleziervaartuigen alleen te verlenen indien deze vaartuigen het voorwerp uitmaken van een bevrachtingsovereenkomst, ongeacht de wijze waarop zij daadwerkelijk worden gebruikt, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 14, eerste lid, onderdeel c), Richtlijn 2003/96/EG.

5.1.2e : Feitelijk toch gelijk met wat we al eerder hebben gezien voor de vliegtuigen volgens mij.

We moeten voor de beoordeling of er sprake is van commercieel vervoer kijken naar het daadwerkelijk gebruik vanuit de positie van de gebruiker/huurder.

Eerder hebben we dit m.b.t. vliegtuigen gezien bij een arrest van de HR van 24-06-2005 nr. 41009 alsmede een arrest van de HR van 04-02-2011 nr. 09/02234 met verwijzing naar Hof Amsterdam P11/00110 van 07-07-2011.

5.1.2e : In de tekst wordt gesproken over: *Voor de toepassing van de betrokken vrijstelling moet dus per geval worden nagegaan waarvoor het particuliere pleziervaartuig daadwerkelijk is gebruikt.*

De tekst ,en ik weet niet wie die geschreven heeft, heeft het over het gebruik van een particulier pleziervaartuig en **dit is onjuist** want het gebruik is bepalend of het een particulier pleziervaartuig betreft. Dit probeer ik al jaren tussen de oren van FT te krijgen. Dus met andere woorden: een zeilboot is niet per definitie een pleziervaartuig en een binnenvaartschip is niet per definitie geen pleziervaartuig. Het gebruik is bepalend.

5.1.2e : Helemaal met 5.1.2e en 5.1.2e eens. Het uiteindelijke gebruik is bepalend en niet of het de uiterlijke kenmerken van een pleziervaartuig of binnenvaartschip heeft.

Een bevestiging van onze visie.

5.1.2e : we beperken het nu tot de vaartuigen; de vliegtuigen wordt een nieuw onderwerp. De CG is het eens.

21.10.06 Content

21.10.06.01 GDB is vervangen door GDM

Het Geïntegreerd Documenten Beheersysteem (GDB) bevatte tot 9-11-2021 alle content op gebied van modellen van vergunningen, infobrieven, formulieren etc. Het was een soort stand alone applicatie, maar tegenwoordig moet alles generiek, vandaar het nieuwe systeem GDM: Generiek Document Managementsysteem. Voordeel is dat iedereen de inhoud kan raadplegen en ook formulieren kan downloaden. Mutaties aanbrengen en doorgeven aan KI&S is beperkt tot de documenthouders.

GDM is dus het systeem waarmee de standaardmodellen landelijk worden aangepast. Het afgeven en wijzigen van individuele vergunningen doet KM via GDC (Generieke Documentcreatie), ook voor wat betreft douanevergunningen, voor zover ze niet in CDMS (EU trader portal) zitten. KM zal dus nooit te maken hebben met GDM. Alleen degenen die content beheren/onderhouden zullen GDM gebruiken, zoals bijv.

5.1.2e en 5.1.2e, om wijzigingen door te geven aan de documenthouder. 5.1.2e organiseert voor deze groep nog een voorlichting voor GDM (nagevraagd, reactie na 24-1).

21.10.06.02 Opfriscursus Quark

Helaas blijft de communicatie m.b.t. Quark gebrekkig, onvolledig en te laat. Laat onverlet dat er nu een aanbod voor een opfriscursus is.

5.1.2e heeft wederom contact gelegd met onze 5.1.2e en weer het pleidooi gehouden om dit anders te organiseren voor Douane: Een apart groepje die Quark beheert ten dienste van de tekstontwikkelaars. Het Management is ook geïnformeerd.

Dan was er ook nog de kwestie of de Douane doorgaat met Quark. Via via begrijpen we nu van wel.

5.1.2e houdt de vinger aan de pols.

Voorlopig houden we onze afspraak binnen de Cg dat 5.1.2e Quarkzaken doet (zolang hij dat wil en kan).

Verslag (def.) Coördinatiegroep accijns van dinsdag 18 januari 2022, nr. 22.01, via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e.
 5.1.2e. DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

22.01.01 Opening en vaststelling agenda.

22.01.02. Mededelingen

22.01.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's

22.01.02.01.01 CUA

geen bijzonderheden

22.01.02.02 Overige mededelingen.

buiten reikwijdte verzoek

-Vaco: over de implementatie van de WA: er zijn per 1-1 geen aanpassingen aan vergunningmodellen en infobladen noodzakelijk. Hij gaat het komend jaar overige wijzigingen doorvoeren.

22.01.02.02.01 Zelfcertificering per 1 jan. 2022

Zie bericht op douane.nl:

Verlaagd tarief voor kleine producenten van alcoholhoudende dranken

Per 1 januari 2022 worden de regels met betrekking tot de toepassing van het verlaagde tarief voor kleine producenten van alcoholhoudende dranken aangepast. Dat betekent voor kleine producenten in het verkeer met andere lidstaten, indien zij gebruik willen maken van een verlaagd tarief in een andere lidstaat, het volgende:

- Als goederen onder schorsing van accijns worden verzonden: Zij nemen in vak 17, letter I, van het e-AD een verklaring op als bedoeld in artikel 5 van Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2266.

"Verklaring: het hierboven vermelde product is geproduceerd door een", gevolgd door een van de volgende vermeldingen, al naargelang van toepassing:

- a. "kleine zelfstandige brouwerij";
- b. "kleine zelfstandige wijnproducent";
- c. "kleine zelfstandige producent van andere gegiste dranken dan wijn en bier";
- d. "kleine zelfstandige producent van tussenproducten";
- e. "kleine zelfstandige distilleerderij".

Tevens nemen zij in vak 17, letter n, de jaarproductie van de alcoholhoudende dranken op als bedoeld in artikel 5, derde lid, van de genoemde verordening.

- Als goederen veraccijnsd worden verzonden: Zij nemen in vak 14 van het vereenvoudigd administratief geleidedocument de gegevens op en een verklaring als bedoeld in artikel 6 van Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2266. De verklaring is gelijk aan de hierboven vermelde verklaring.

NB Nederland heeft alleen een verlaagd tarief in de wet opgenomen voor kleine zelfstandige brouwerijen.

Voor het definitieve bericht van 24-12-21 zie

<https://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/bldcontentnl/berichten/nieuws/douane/e-ad-en-vereenvoudigd-administratief-geleidedocument-wijzigingen-voor-kleine-producenten>

Het HB EMCS wordt aangepast, en ook het HA voor het VAGD-deel, **actie**.

22.01.02.02.01 GN 24.04 en EMCS

Discussie over Indeling EHTP producten, in het bijzonder de X.

Het bericht van de inspecteur aan de belanghebbende luidde toen (op ons advies):

"na het overleg met het Ministerie van Financiën is geconcludeerd dat het EHTP moet worden aangemerkt als rooktabak als bedoeld in artikel 32 Wet

op de accijns. Het betreft hier een rolletje tabak dat in een apparaat wordt "verwarmd". Het feit dat er geen verbranding plaatsvindt wordt niet als voorwaarde geacht om tot deze indeling te komen." ^{67 AWR}

Nu per 1-1-2022 voor dit soort producten GN-code 24.04 in het leven werd geroepen was onze conclusie dat binnen deze GN-code bepaalde producten wel belast waren, w.o. GN 24.04.11.00. voor de X. Dat heeft de inspecteur ook al medegedeeld aan de belanghebbende, maar omdat deze code nog niet onder T500 is opgenomen, de oplossing geboden om de X onder de oude GN-code 24.0399.90 te laten vallen om toch vervoer onder schorsing mogelijk te maken, met vermelding in het e-AD dat de juiste code 24.04.11.00 is.

5.1.2d

Hieronder de gewenste maatregelen bij de volgende GN-codes per 1-1-2022:

24.04.11.00.10 nationaal aanvullende code: U300, U379, V379

24.04.11.00.90 U300, U379, V379

24.04.12.00.90 U300, U379, V379

24.04.19.10.00 U300, U379, V379

24.04.19.90.00 U300, U379, V379

24.04.99.00.00 U300, U379, V379

Voor deze GN- codes moet de aangever dus kiezen voor een aanvullende code:

- een nul-code (U300),
- of een code waarbij accijns voor rooktabak wordt berekend (U379)
- of een code waaruit blijkt dat een niet-accijnsgoed een wel-accijnsgoed wordt, zodat dus ook accijns voor rooktabak wordt geheven (V379, voor de zekerheid; wij kennen niet alle producten).

Inmiddels heeft het Landelijk Tariefinlichtingen Team (LTT) bevestigd dat het product onder 24.04.11.00 valt. Een aantal lidstaten vindt dat producten die onder 24.04 vallen niet met accijns belast zijn (maar sommige lidstaten heffen een nationale verbruiksbelasting, zoals Italië). ^{5.1.2i}

NL is vooralsnog een andere mening toegedaan: er vindt weliswaar bij de heets geen verbranding met vuurverschijnselen zoals bij sigaretten/rooktabak plaats, maar door de pyrolyseverhitting komen dampen vrij die geïnhaleerd worden op dezelfde manier als bij het roken van shag of een sigaret. NL vindt daarom vooralsnog dat het product toch voor roken geschikt is. ^{5.1.2i}

Cluster heeft de vraag aan het Lab voorgelegd in hoeverre pyrolyse is aan te merken als een verbrandingsproces. Vervolgens moeten wij kijken of dit gevolgen heeft voor het criterium 'voor roken geschikt', zoals vermeld in art. 5 Ri.

2011/64 en art. 32 WA. ^{5.1.2i}

. Vooralnog is de enige oplossing dat de belanghebbende onder de oude code blijft aangeven met vermelding van de juiste code. Er zijn geen geluiden dat deze problematiek ook andere bedrijven betreft. Wordt vervolgd.

03. Helpdesk vragen

22.01.03.01 Minerale olie

22.01.03.01.01 Roze diesel/ Verbeteren controle bunkers tanklichters

A. Roze Diesel:

5.1.2e vindt dat we de oudere jurisprudentie op dit onderwerp moeten laten rusten en ons richten op de meest recente jurisprudentie. De Douane heeft monsters genomen of laten nemen die het Lab heeft geanalyseerd. Daarmee bewijst de Douane dat die olie niet voldoet aan de vrijstellingsvoorwaarde van art. 66 WA, art. 20, tweede lid UBA en 13, lid 2 URA. We kunnen dan accijns over die partij heffen: De herkomst van de bevonden olie kan immers niet worden aangetoond omdat uit de daarbij overgelegde bescheiden blijkt dat dit niet de geleverde olie kan zijn.

Immers, het Gerechtshof Den Haag is in zaak 20/00798 van 15-04-2021 (ECLI:NL:GHDHA:2021:1058) m.b.t. het standpunt van belanghebbende dat de Douane meer en beter onderzoek had moeten verrichten om in de keten te achterhalen waar een en ander mis kan zijn gegaan, zeer duidelijk, zie r.o. 5.16: *"Het standpunt dat de Inspecteur had moeten vaststellen of eerder in de handelsketen een belastbaar feit is gepleegd of meer onderzoek had moeten doen naar de herkomst van de inhoud van de bunkertanks, volgt het Hof niet. De deelnemers aan een dergelijke handelsketen lopen risicoaansprakelijkheid, zodat de Inspecteur aan iedere voorhandenhebbende en andere betrokkene die een belastbaar feit heeft gepleegd, een naheffingsaanslag mag opleggen."*

Je kunt ook het arrest van het HvJ C279/19 van 10 juni 2021 (ECLI:EU:C:2021:473) erbij betrekken v.w.b. de verschuldigdheid wanneer belanghebbende meent daarvoor niet in aanmerking te komen omdat hij alles inclusief heeft gehoord. Dat argument is niet steekhoudend. In dat arrest C279/19 had het HvJ met de chauffeur die slechts de vervoerder van het bier was ook geen enkel mededogen: De chauffeur (onwetend of niet) mag worden aangesproken voor de accijns. 5.1.2e ziet geen verschil met deze zaak.

Conclusie: CG is het eens dat wij deze recente jurisprudentie gebruiken.

5.1.2e wijst op de opmerking over het belastbare feit op grond van art. 2, vierde lid WA (zie bij het onderwerp hierna: B. Verbeteren controle bunkers tanklichters).

5.1.2e betreft de situatie dat in bunkers olie met minder 6 gram SY wordt aangetroffen. De olie is vrijgesteld, stelling is dan omdat de olie is vrijgesteld, die moet voldoen aan art. 13 URA. Als die niet voldoet is de olie in strijd met wettelijke bepalingen voorhanden.

5.1.2e : bedoeling van Hof is onduidelijk, er wordt geen rangorde gegeven

5.1.2e je kunt ook subsidiair het andere belastbare feit stellen.

5.1.2e licht s.v.p. de behandelaren B&B hier over in, **actie**.

B. Verbeteren controle bunkers tanklichters

5.1.2d

- Tevens is het onmogelijk om voor elkaar te krijgen wat in punt 4 van het memo staat. Bijvoorbeeld: 5.1.2d

Het lijkt onbegonnen werk om precies te achterhalen uit welke levering de gebunkerde gasolie afkomstig is. In een bunkerstation vermengt de olie uit verschillende leveringen zich met elkaar. Het bunkerstation zal immers niet wachten met bijvullen totdat het helemaal leeg is.

5.1.2d

- De opmerking van het monster nemen *“De ambtenaar neemt per bunkertank een contramonster van dezelfde inhoud en laat dit achter bij de schipper”*; klopt niet. Het HA verwijst in hst. 60.20.00 over monsternamen naar het HD, hst. 12.10.00, Monsterneming en Monsteronderzoek. In hst. 2.1.10 staat: *“De contramonsters (monsters voor bezwaar/beroep) worden tegelijk met de eerste monsters verpakt en verzonden naar het douanelaboratorium. Daar worden de contramonsters apart opgeslagen in de centrale monsteropslag.”*

Dat een adviseur, onder verwijzing van art. 5.18, derde lid AWB, van mening is dat de Douane altijd een contramonster moet nemen ten behoeve van belanghebbende is onjuist. Art. 5.18 AWB luidt: *“De toezichthouder neemt op verzoek van de belanghebbende indien mogelijk een tweede monster, tenzij bij of krachtens wettelijk voorschrift anders is bepaald.”* Je kunt je afvragen of deze bepaling wel op de WA ziet. Immers, op grond van art. 84 WA worden in het kader van de binnenlandse accijnsheffing monsters gevorderd, niet genomen. En dan nog: dit artikel vermeldt dat een tweede monster op verzoek van de belanghebbende wordt genomen. In de praktijk wordt hier nauwelijks om verzocht, maar laat onverlet dat wij desgevraagd materieel aan art. 5.18 voldoen. Daarnaast staat het belanghebbende altijd vrij om tegelijk met het ambtelijke monster voor zichzelf een monster te nemen.

- Het gevaar bestaat dat als wij de procedure zoals in het memo is beschreven verheffen tot de standaard, dit wordt gezien als een noodzakelijke procedure. Maar dat betekent tegelijkertijd dat als je die standaardprocedure niet hebt gevolgd of niet kunt uitvoeren, bijvoorbeeld doordat er in het buitenland gebunkerd is, je ook geen standpunt kunt innemen en je ook niet kunt heffen. Als we de procedure in het memo als standaard maken dan mogen we daar ook niet van afwijken, anders maken de adviseurs gehakt van ons. Een ander risico van het memo is het volgende: 5.1.2d

Verder nog:

In de uitspraak van het Gerechtshof Amsterdam van 24-08-2021, zaaknummer 19/01349 (ECLI:NL:GHDAMS:2021:2638) staan diverse interessante beschrijvingen van procedures die bruikbaar zijn bij dit stuk. Daarnaast staat hierin onder 15.13.2. een beschrijving die interessant is om heel wat rompslomp te voorkomen in het terugzoeken in de herkomst. Tot op heden zijn wij altijd uitgegaan van het belastbaar feit als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel b WA bij het aantreffen van onjuist gekleurde gasolie in de bunkertanks.

Echter, interessant is dat hier het belastbaar feit als bedoeld in artikel 2, vierde lid WA genoemd wordt (zie hieronder in vet). Als we dit belastbaar feit direct zouden gebruiken, dan zijn we snel klaar en dan is het verder aan de schipper om aan te tonen dat de leverancier onjuist gekleurde olie heeft geleverd.

Punt 5.13.2.:

“Indien de omstandigheid dat het Douanelaboratorium in de genomen monsters herkenningmiddelen heeft aangetroffen in de weg staat aan de toepassing van artikel 2 lid 1 aanhef en onder letters a en b WA, heeft het volgende te gelden. In de genomen monsters is slechts ^{67 AWR} gram, respectievelijk ^{67 AWR} gram Solvent Yellow per 1.000 liter aangetroffen, terwijl artikel 13 van de Uitvoeringsregeling accijns (hierna: UA) voorschrijft dat per 1.000 liter ten minste 6 gram Solvent Yellow aanwezig dient te zijn. Het voorhanden hebben van minerale oliën waaraan herkenningmiddelen zijn toegevoegd in strijd

met de wettelijke bepalingen (in casu: in strijd met artikel 66 lid 4 WA gelezen in samenhang met artikel 13 UA), wordt op grond van artikel 2 lid 4 WA aangemerkt als 'uitslag tot verbruik' en is daarom op grond van artikel 1 lid 2 WA belast met accijns.

5.1.2d

5.1.2d
5.1.2d

22.01.03.01.02 Bunkeren in buitenland

De behoefte van 5.1.2e was om na de afstemming in de vorige vergadering (21.09.05.01 Uitspraak RB Arnhem AWB 20/3097) verder te discussiëren.

Stel dat een schip vanuit Duitsland de NL grens over vaart en wij controleren hem 10 km verder en hij toont aan dat de olie in Duitsland betrokken is. Hoe moet je dit accijns-technisch beoordelen?

Nadere reactie is onder het vorige agendapunt al aan de orde gekomen: Gezien de uitspraak van het Hof: de vrijgestelde olie die in de bunker zit moet voldoen aan de eisen die 13 URA stelt aan de vermenging. Bij onvoldoende vermenging is de olie in strijd met de wettelijke bepalingen voorhanden. Dat wordt op grond van artikel 2, vierde lid WA aangemerkt als 'uitslag tot verbruik' en is daarom op grond van artikel 1, tweede lid WA belast met accijns.

5.1.2e geeft aan hier goed mee uit de voeten te kunnen.

Opmerkingen

5.1.2e Voor de brandstof in een vrachtauto hebben wij het wel goed geregeld, maar niet voor brandstof in een schip. Dan is hoofdregel van toepassing: art. 2°, 1e lid WA. Art. 2.4 is ook goede variant, maar we moeten niet art. 2e direct aan de kant schuiven.

5.1.2e maar als aan art. 6 UBA niet wordt voldaan wordt het moeilijk.

Actie: 5.1.2e maken hiervoor een nieuw onderwerp aan

- 5.1.2e het is handiger art. 2, vierde lid WA te gebruiken, want als een schipper in Rotterdam gaat roepen dat is de olie is uitgeslagen tot verbruik in Duitsland wordt het voor ons moeilijk terug te speuren.

22.01.03.02 Alcohol/VB

22.01.03.03 Formaliteiten

22.01.03.03.01 Thema teruggaaf art. 72 WA

Vorig jaar hebben wij de bewijsvoering om tot teruggaaf over te gaan besproken en de conclusie daarvan kenbaar gemaakt aan belanghebbenden. In het memo aan het MT HHB en de RG hebben wij beloofd te evalueren hoe het proces verloopt. We hebben uit de voorgaande Cg's al wat ervaringen te horen gekregen, maar het is goed een landelijk beeld te krijgen. Wellicht is het nu nog wat vroeg voor een afrondende evaluatie, zeker gezien eventuele bezwaar— en beroepsprocedures, maar een eerste impressie hoe de zaken lopen is niet verkeerd. Zo houden wij vinger aan de pols en brengen wij het onderwerp opnieuw onder de aandacht van onze collega's. Herhaling is de kracht van de reclame. Een 2e evaluatie over pakweg een jaar is dan mogelijk. Graag reacties vóór 1 maart, zodat wij met onze CG-vergadering van 1 maart een compleet beeld hebben van de stand van zaken.

5.1.2d

5.1.2e laten we beide doen. Zo mogelijk en van toepassing vóór 23 februari reageren, actie 5.1.2e (gebeurd). Op de CG van 1-3 worden de reacties in de CG besproken **actie**, daarna sturen wij de evaluatie eind van dit kwartaal aan de regiegroep en 5.1.2d

NB 1 5.1.2d

NB 2 5.1.2e heeft het ook op laten nemen in ATD.

22.01.03.03.02 Inzet (rivier)cruiseschepen als opvanglocatie COA

5.1.2e In onze regio speelt het volgende, maar ik weet dat wij niet de enige regio zijn. Door het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA) wordt gedurende zes maanden (contractperiode) een cruiseschip gehuurd van een^{67 AWR} reder als tijdelijke opvanglocatie voor asielzoekers. Toen het cruiseschip NL binnenkwam en is ingezet als opvanglocatie bevond zich in de brandstoftank ca ^{67 AWR}liter gasolie, voorzien van herkenningmiddelen. Het schip krijgt door de tijdelijke functie als opvanglocatie een bestemming als 'hotelschip' en wordt niet gebruikt om te varen maar vervult een woonfunctie.

Gevolg is dat voor de functie als opvanglocatie geen rode gasolie met vrijstelling van accijns mag worden gebruikt. We weten dat het gebruik als opvanglocatie tijdelijk is en dat de einddatum in principe vastligt. We weten alleen niet hoeveel er in die periode aan rode gasolie wordt verbruikt. De vraag die nu voor ligt is hoe we hier accijnstechnisch mee omgaan.

Ga je over de volledige hoeveelheid van^{67 AWR} liter in 1 keer naheffen, of zou je er in deze situatie voor kunnen kiezen om maandelijks opgave te laten doen (bij bijv. de CUA, aangezien de rederij ook beschikt over een vergunning cruiseschepen voor het verbruik van accijnsgoederen aan boord gedurende de cruisevaarten in NL) van het verbruik en over dat maandelijks verbruik de inspecteur een naheffing te laten opleggen.

67 AWR

67 AWR Zou je dit omslaan over een periode van 6 maanden dan zou niet de hele hoeveelheid van ^{67 AWR} liter worden verbruikt, maar naar schatting ^{67 AWR} liter. 5.1.2e voorkeur gaat uit naar de maandelijks opgave, maar met het oog op EBU wil hij dit ook binnen de CG af te stemmen.

Beoordeling

Een schip dat voor zijn normale cruiseactiviteiten rode olie mag gebruiken wordt nu tijdelijk ingezet voor een geheel andere activiteit, te weten opvang van asielzoekers. Hiermee krijgt het schip dus een andere functie, te weten een tijdelijke woonfunctie. Voor een woon/hotelfunctie mag geen vrijgestelde (gekleurde) olie worden gebruikt. Maar om klakkeloos over de gehele voorraad aanwezige gekleurde olie in de tank(s) van dit schip te gaan naheffen lijkt wat overdreven, nog los van de administratieve rompslomp die dat met zich mee brengt (nu naheffen, straks weer teruggeven), want het schip zal t.z.t. zijn oude functie (cruisevaart) toch weer gaan uitvoeren.

Als we bovendien over de totale inhoud van ⁶⁷ AWR liter zouden gaan naheffen dan moeten we ook, als we consequent zijn, de gekleurde olie uit die tanks laten verwijderen, anders zou er ook sprake zijn van het verbod van art. 91 WA, strafbaar gesteld via art. 100 WA.

Andere redenen om maatwerk te leveren:

- We moeten een oplossing op maat vinden bij een nijpend maatschappelijk probleem waarbij de politiek de gemeenten opdraagt een oplossing voor de opvang te regelen. Als we deze casus zuiver formeel beoordelen dan bestaat het risico dat rederijen ervan afzien hun schepen beschikbaar te stellen vanwege alle rompslomp. Daarbij kan het beeld in de pers ontstaan dat de ene overheid de andere dwars zit bij de oplossing van dit maatschappelijke probleem.
- deze situatie is tijdelijk; deze schepen worden naderhand weer ingezet en blijven geschikt om nog te worden ingezet voor cruises;
- we hebben hier te maken met een compliant reder;
- We schatten het risico van misbruik laag.

Gezien de wet- en regelgeving is hier geen beleidsruimte voor de inspecteur. Het mooiste zou zijn als er een oplossing is die binnen wet- en regelgeving valt. 5.1.2d

Een dergelijke beslissing over dit zeer specifieke geval moet goed worden vastgelegd:

Het betreft hier het ten onrechte gebruik maken van de vrijstelling van artikel 66, tweede lid WA. Daar moet in principe over worden nageheven. Maar voor dit geval kan die naheffing dan beperkt blijven tot de hoeveelheid minerale olie die in een maand door belanghebbende ten behoeve van het schip is gebruikt in strijd met de vrijstelling. Verder gaat het erom dat belanghebbende niet wordt beboet op overtreding van artikel 91 en 98 van de WA.

Voorgestelde oplossing

Als de COA verantwoordelijk is voor de inhuur van de schepen dan kunnen we kijken of wij afspraken kunnen maken met de COA over de wijze van belastingheffing (afwijken van de normale wijze van heffing) op grond van artikel 64 AWR.

"Artikel 64

1. Ter bevordering van een doelmatige formalisering van de uit een belastingwet voortvloeiende schuld of van de op grond van een belastingwet op te leggen bestuurlijke boete kan de inspecteur afwijken van het overigens bij of krachtens de belastingwet bepaalde, indien:

- a. de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige instemt met deze wijze van formaliseren, en*
- b. de formalisering niet leidt tot een lagere schuld dan de schuld die zonder toepassing van dit artikel voortvloeit uit de belastingwet of tot een lagere bestuurlijke boete dan de zonder toepassing van dit artikel op grond van de belastingwet op te leggen bestuurlijke boete.*

2. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld voor de toepassing van dit artikel."

67 AWR

Op deze manier blijven we binnen de wetgeving; de verschuldigde accijns wordt immers geheven en betaald. Daarmee is de oplossing niet in strijd met regelgeving van Brussel, en is derogatie niet nodig.

Het cluster Formeel recht is akkoord: zij zijn van mening dat artikel 64 AWR ons de ruimte geeft om als inspecteur een regeling te treffen, waarbij belanghebbende maandelijks een opgave doet van de verbruikte olie, waarna een naheffing volgt. In de te treffen regeling moet goed vastgelegd worden wat niet beboet zal worden onder de toepassing van de regeling en daarnaast moet een disclaimer worden opgenomen dat hetgeen buiten de regeling valt wel onder de toepassing van het boeterecht valt.

5.1.2e zal een brief in concept voorleggen om aan de COA sturen met daarin het voorstel om akkoord te gaan met de genoemde werkwijze (gebeurd).

Conclusie

Op grond van art. 64 AWR kunnen we het voorstel van uitvoeren. De CG is akkoord, de brief kan verzonden worden. De CG ziet ervan af FT de brief te laten uitreiken: je weet dan niet of de brief de juiste, bevoegde persoon bereikt. Tevens dient belanghebbende met een reactie te komen op het voorstel.

Het voorstel is om eerst centraal een gesprek met de COA te houden.

Actie: 5.1.2e pakt het op (gebeurd). O.a. welke rederijen. 67 AWR

22.01.03.03.03 Berekening accijnsbelang zekerheid bij GG

5.1.2e De volgende vraag is bij mij binnengekomen:

Moet bij het berekenen van het accijnsbelang altijd worden uitgegaan van de berekende accijns gedeeld door 12 (maanden per jaar), ongeacht of dit het risico afdoende afdekt?

Of moeten we uitgaan van het bedrag van berekende accijns dat in een periode/zending verschuldigd kan worden. Met andere woorden: dienen we bij de berekening van het accijnsbelang t.b.v. het stellen van de zekerheid uitgaan van het aantal zendingen per jaar, of van de zending met de grootste hoeveelheid, wanneer gedurende het jaar grote verschillen opteren in de ontvangen hoeveelheden, zoals bij seizoensproducten.

Het Landelijk team zekerheid reageerde met de opmerking dat als belanghebbende het grootste deel van het jaar onder het minimumbedrag blijft maar in een piekperiode erboven zit de inspecteur geen ontheffing van het stellen van zekerheid hoeft te verlenen, maar het accijnsbelang van de piek kan nemen en dus zekerheid laten stellen.

Beoordeling

Op grond van artikel 22a, derde lid URA wordt het accijnsbelang berekend aan de hand van de accijnsgoederen die gemiddeld per maand worden ontvangen. In het Handboek accijns is bij het berekenen van het accijnsbelang voor de Geregistreerde geadresseerde geen aandacht geschonken aan seizoensgebonden bedrijven, zoals we dat bij het berekenen van het accijnsbelang bij een AGP wel hebben gedaan. Ook staat niet uitgelegd hoe we het accijnsbelang berekenen bij de Geregistreerde geadresseerde. Dit gebeurt in de praktijk door het accijnsbelang per jaar te berekenen en dan te delen door 12. Bij een GG die het hele jaar door accijnsgoederen ontvangt is dit goed toepasbaar. Maar bij een seizoensgebonden bedrijf is dit niet goed toe te passen. Je dekt dan namelijk niet de accijnsrisico's af.

Conclusie is dat we bij het seizoensgebonden bedrijf het accijnsbelang anders zouden moeten bepalen.

Zekerheid laten we stellen voor het risico dat we lopen. De wetgeving verplicht niet tot het hanteren van een referentieperiode van 12 maanden. Bij het berekenen van de zekerheid moet gekeken worden naar de daadwerkelijke goederenstroom, het accijnsrisico moet worden bekeken en aan de hand daarvan moet er wel of geen zekerheid worden gesteld.

De omschrijving "gemiddeld per maand" in artikel 22a is in dit licht dan ook onduidelijk. Je kunt die misschien beter vervangen door "*gemiddeld in een door de inspecteur te bepalen referentieperiode*" of iets

dergelijks. Dan kan je meer maatwerk bieden. In het handboek kunnen dan voorbeelden worden opgenomen m.b.t. bedrijven die doorlopend ontvangen, en seizoensgebonden bedrijven.

De oplossing: Als het seizoen van het bedrijf 3 maanden duurt dan deel je het aantal ontvangsten met daarbij het totale accijnsbelang wat de accijnsgoederen vertegenwoordigen door 3 en dat is dan het accijnsbelang gemiddeld per maand.

5.1.2d

Conclusie

Bij sterke fluctuaties in de goederenontvangsten wordt het gemiddelde van de piekmaanden genomen. De CG is het eens. **Actie:** HA aanpassen.

22.01.03.03.04 Aanpassing tabel matiging zekerheid

5.1.2e heeft het aangepaste concept voorgelegd.

Opmerkingen

- 5.1.2d

5.1.2d

Bij een starter zijn deze criteria niet te toetsen, vandaar in principe 0% matiging. We moeten daar echter niet te rigide mee omgaan. Een startend bedrijf kan ook onderdeel zijn van een groter geheel, of alleen een rechtsvorm- of naamswijziging. Eén en ander hangt ook af of het oude personeel meegaat.

Over de vraag wat (nog) goed en wat marginaal is, is ter beoordeling aan de inspecteur (professional judgement).

NB Bij opgelegde vergrijpboetes gaat de matiging naar 0% matiging, dat is al opgenomen in het HA.

We nemen niet op dat de zekerheid jaarlijks moet worden getoetst, want dan hoeft het bedrijf geen wijzigingen te melden.

Actie 5.1.2e past de tabel aan en legt voor aan Toezicht.

22.01.03.03.05 Vernietiging door Domeinen

Vanuit de BFC-hoek heeft een vaco het verzoek gekregen om mee te denken over het vernietigen van tabaksproducten zonder toezicht van de Douane.

Domeinen Roerende Zaken (DRZ) ziet het proces als volgt:

Vastlegging van partijen tabak/sigaretten die afgevoerd en verwerkt moeten worden vindt plaats door middel van een vervoerslijst. Hierop staan de te transporteren partijen beschreven. Zegelnummers worden hierop genoteerd en er wordt afgetekend door de betrokken partijen. Eventuele afwijkingen in de lading worden op de vervoerslijst aangetekend. Laden en verzegelen vindt plaats door logistieke medewerkers van de betreffende DRZ-locatie. Controle van de zegels vindt plaats door de verwerker vóór de overdracht. De vernietigingsverklaring van de verwerker wordt aan het dossier toegevoegd. Op verzoek kan de Douane ritten controleren. DRZ laat incidenteel auditors controles uitvoeren op het proces.

5.1.2e is van mening dat dit een erg magere procedure is, die tot precedentwerking kan leiden.

NB CG Formeel Recht is hier al bij betrokken

Beoordeling

Voor vernietiging van tabaksproducten buiten een AGP bestaan strikte regels. Het gaat immers vaak om grote accijnsbelangen en daar hoort toezicht vanuit de Douane bij. De vraag is of wij voor DRZ een uitzondering zouden kunnen maken. DRZ is een rijksdienst is die rechtstreeks onder minfin valt. ^{67 AWR}

. Maar de situatie bij DRZ is anders. De risicovolle activiteiten vinden bij de verwerker plaats die vernietigt, en dat is niet de Domeinen. Als Domeinen ook tekent voor de vernietiging zou het anders liggen. 5.1.2d

Conclusie

De CG is het eens met 5.1.2e er is geen aanleiding om DRZ een afwijkende procedure toe te staan bij de vernietiging van tabaksproducten.

Opmerking

Wij zijn al bezig geweest met het ontwikkelen van een nieuw formulier ACC 41 voor de situatie van vernietiging buiten AGP. Het is onduidelijk wat de stand van zaken is, **actie**.

22.01.03.03.06 AGP stopt

Bij de regio speelt de volgende casus:

Een vergunninghouder AGP, die whisky en rum vervaardigt, wil gaan stoppen. Degene die zijn bedrijf wil overnemen wil de bestaande/geproduceerde voorraad van ongeveer ^{67 AWR}liter whisky/rum niet overnemen. Er wordt geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot overname o.g.v. artikel 47 WA. Waarschijnlijk zal de huidige AGP de vergunning laten intrekken op eigen verzoek (artikel 48, letter f WA.). Bij beëindiging van de AGP is artikel 54 WA van toepassing: uitslag tot verbruik. Zij vraagt of de voorraad binnen de AGP mag worden vernietigd, door het bijvoorbeeld te mengen met chemicaliën.

Vraag: is dit een oplossing voor deze situatie?

Beoordeling

De vraag is of het toevoegen van chemicaliën wel als vernietiging is aan te merken. Het is dan meer een kwestie van denatureren. Door denaturering kunnen de goederen onbruikbaar worden gemaakt voor het oorspronkelijke doel en daarmee onverkoopbaar worden. Door vermenging met de Eurodenaturant wordt het een overig alcoholhoudend product, niet bestemd voor inwendig gebruik, en kan de vrijstelling worden verleend van art. 64a WA. Bij alle andere vermengingen mag er alleen afgeleverd worden aan een andere AGP of een houder van een vrijstellingsvergunning als de bestemming Nederland blijft. Bij vernietiging moeten kosten worden gemaakt voor het afvoeren van de gedenateerde drank naar een afvalverwerker en de verwerking tot afval.

Conclusie: er moet met de juiste stoffen worden vermengd om de vrijstelling te verkrijgen, dan wel de goederen worden op de geëigende manier vernietigd.
De CG is akkoord.

22.01.04 Handhaving

1. Memo shisha lounge

De inhoudelijke discussie voor accijns is klaar, maar blijkbaar was er bij de RG nog behoefte aan discussie v.w.b. de bijlage/Handreiking vanuit Toezicht.

De Regiegroep gaf complimenten over het proces. Alleen de overgangstermijn werd te kort gevonden. 5.1.2e omdat de voorraad per 1-4 misschien nog niet op is, daarom is de termijn verlengd tot 1-6.

5.1.2e de heffingsbepaling wordt niet altijd goed gevolgd: bij afwezigheid van een accijnszegel moet de Douane eerst vragen aan belanghebbende of die de herkomst kan aantonen. Dat aspect moet in de controle mee worden genomen. Overigens geldt dat voor bijna alle controles waarbij in beslagname gelijk aan de heffing wordt verbonden. Herkomstbepalingen en heffing staan los van elkaar. 5.1.2d

5.1.2d

5.1.2d

22.01.05 Jurisprudentie/nieuwe wetgeving

22.01.05.01 Inslag in AGP/GCG – bestemmingscode?

Cluster heeft een memo geschreven met 4 mogelijke oplossingen voor dit probleem.

Uit de CG zijn verschillende reacties gekomen.

De conclusie is als volgt:

Optie 1: willen we niet, geen grip op proces. Fraude ligt dan op de loer, kijk naar memo GG!

Opties 2 en 3: lukken technisch niet, is uitgebreid bediscussieerd met IM en Cie.

Optie 4: Is in overeenstemming met wat we nu doen, wij laten dan de heffingssystematiek in stand. Er zijn ook geen klachten uit het bedrijfsleven. Maar de CG vindt optie 4 rondpompen van geld. Dat onze automatisering niet op orde is mag overigens geen reden zijn.

Het voorstel van 5.1.2e combinatie van 1 en 4: keuze laat maken bij de AGP-houder is interessant. Er wordt dan een uitzondering in de regelgeving opgenomen dat er bij een veraccijnsde ontvangst door een GCG die tevens AGP is, geen verschuldigdheid van accijns ontstaat indien die partij direct na de ontvangst in de AGP wordt ingeslagen. Dat lijkt voor iedere AGP-houder die tevens GCG is wenselijk. Geef hem de keuze dat hij dergelijke zendingen altijd opslaat in zijn AGP of hij doet dat niet en doet als GCG dagaangifte voor die partij. Die keuze is dan definitief en nemen we op in beide vergunningen.

5.1.2e brengt de reacties in bij de discussie, maar kan niet beloven dat het cluster meegaat in de reacties. Helaas is code 3 met bestemmingscode, waar wij ons sterk voor maakten, is mislukt.

Komt na reactie van het cluster terug op de agenda.

Implementatie herziene Wet op de Accijns

Het cluster praat de CG bij over de ontwikkelingen.

- NB: Duidelijkheid over definities

In de MvT op artikel 1a WA staat hierover het volgende:

"De aanpassingen opgenomen in artikel I, onderdeel B, treden met ingang van 1 januari 2022 in werking. Dit geldt ook voor de begrippen opgenomen in artikel I, onderdeel B, die in de Horizontale accijnsrichtlijn 2020 zijn geïntroduceerd. Deze nieuwe begrippen krijgen echter pas materiële betekenis wanneer de artikelen die betrekking hebben op deze nieuwe begrippen in werking treden op grond van artikel VI met ingang van 13 februari 2023."

- Over het aanpassen van de oude vergunningen en herbeoordelen: dat zou niet hoeven. Die zijn immers ook onder de oude regelgeving afgegeven toen er andere begrippen golden. Dat komen we wel vaker tegen. Uiteraard moeten de vergunningen die nu worden afgegeven (zoveel als mogelijk) de juiste terminologie bevatten maar dat is ook een kwestie van onze standaardvergunningen via GDC tijdig aanpassen.

— zitten we als Cg op de lijn zoals 5.1.2e aangeeft?

— zien we de kans om n.a.v. na te denken over herbeoordelingen vergunningen?

— de acties m.b.t. nieuwe vergunningen

— aanpassing standaardvergunningen in GDC

5.1.2e is een voorstander zijn van herbeoordeling accijnsvergunningen. Niet zozeer in het kader van deze implementatie maar meer m.b.t. de aangiftesfeer, dus de vergunningen GG en AGP/IVV mede m.b.t. de vraag of ze wel daadwerkelijk voor die vergunning hadden kunnen opteren gelet op de huidige werkwijze en mede daarbij dan in relatie met een al dan niet verleende rechtstreekse aflevering die nu ook te pas en te onpas is toegestaan.

- 5.1.2e is geen voorstander van tekstuele aanpassingen; bij vrijwel alle gewijzigde begrippen staat in de MvT dat er geen sprake is van een inhoudelijke wijziging. Maar als we eens gaan kijken of vergunningen terecht zijn afgegeven dan ben ik daar wel een voorstander van. We hebben er als organisatie m.b.t. bijvoorbeeld de rechtstreekse aflevering een rommeltje van gemaakt. Met een herbeoordeling zou je dat recht kunnen zetten, maar dan is een goede communicatie vooraf noodzakelijk.
- 5.1.2e: de oude Vo. 31/96 voor defensie met de vrijstellingscertificaten is nog steeds niet ingetrokken. Het cluster vraagt na bij cluster (gebeurd).
- Als er info is van het implementatieteam meldt het cluster dat.

22.01.05.03 Voorlichtingsronde T&T

Het cluster heeft laatste anderhalf jaar veel collega's geïnformeeerd. Uitvoerig met BFC-ers gesproken, ook doorgestuurd naar B&B. DLTC heeft een voorlichtingsronde gegeven. Er wordt content aangeleverd voor HA en HVGEM. Eea loopt mee met het hoofdstuk over AVP's.

Lees en reageer zo nodig op de memo

buiten reikwijdte verzoek

- 5.1.2e complimenten, was af en toe binnen de organisatie een worsteling.

22.01.06 Content

22.01.06.01 Quark

- We hebben de Quark-problematiek weer voorgelegd aan het management, zie de 4-maandsrapportage. Ook de 5.1.2e is (weer) op de hoogte gesteld hoe onze ervaringen en wensen zijn.
- De vraag over een gebruikersinstructie voor Generiek Document Managementsysteem (GDM) laat nog even op zich wachten i.v.m. verlof bij KI&S.

Verslag (def.) Coördinatiegroep accijns van dinsdag 1 maart 2022, nr. 22.02, via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

22.02.01 Opening en vaststelling agenda.

22.02.02. Mededelingen

22.02.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's

22.02.02.01.01 CUA

geen bijzonderheden

22.02.02.02 Overige mededelingen.

Cluster praat de vergadering bij over het werk dat er op dit moment te doen is, zowel bij CG als bij het cluster accijns, n.a.v. het Regeerakkoord, VB, IM-capaciteit, probleem met de dataaansluiting, etc. En allemaal met de hoogste prioriteit. Dat heeft invloed op de voortgang van CG-zaken. Geef nadrukkelijk aan wanneer iets spoed heeft en waarom. Blijf wel de structuren volgen.

22.02.02.02.01 Nieuwe Euromarker

Zie de berichtgeving. De discussie loopt nog over de overgangsperiode om die af te stemmen met de Rijnvaartstaten binnen de EU. Het zou mooi zijn als deze landen op dezelfde datum overgaan op de nieuwe euromarker. Ook moet artikel 13 van de URA worden aangepast. De verantwoordelijkheid ligt bij DGFZ, hopelijk deze week vervolg-overleg.

22.02.02.02.02 GN 24.04 en EMCS

Cluster praat de vergadering bij over de stand van zaken en de ITEG van 14 en 15 maart. Product X valt qua indeling in het tarief per 1-1-2022 onder de nieuwe GN-code 24.04, maar daar horen volgens de bewoordingen van de post geen producten onder waar verbranding plaatsvindt. Bij de X vindt pyrolyse plaats. Op verzoek van het cluster heeft het Lab een rapport over pyrolyse versus verbranding geschreven. Daaruit blijkt dat pyrolyse een vorm van verbranding is. DLK heeft het rapport doorgestuurd aan minfin, die hebben dit onderwerp voor de komende ITEG op de agenda laten zetten van 14 maart. Tot die tijd moeten wij nog even geduld hebben, evenals het bedrijfsleven.

22.02.02.02.03 Overzicht inbeslagnames tabaksproducten 2010-2021

Handhaving heeft de jaarcijfers 2021 van inbeslaggenomen tabaksproducten gedeeld. De resultaten worden ook aangeboden aan het MT van de FIOD en komen voort uit een gezamenlijke inspanning van veel Douane - en FIOD collega's. 5.1.2e adviseert om de problematiek van ruwe tabak mee te nemen, gezien de toepassing van het EKO-tabakarrest. Je kunt je afvragen of de huidige wet— en regelgeving voor ruwe tabak nog wel afdoende is.

22.02.02.02.04 Memo landelijk standpunt ophaal- en bezorgservices

DLK heeft de reactie van de CG aan de regio gestuurd:

Het memo betreft alleen de vervoersbeweging van reizigersgoederen van buiten de EU naar NL en vice versa. Deze goederenbewegingen worden qua wetgeving volledig beheerst door het DWU, ook voor de heffing van accijns. De Coördinatiegroep accijns heeft alleen zeggenschap over de binnenlandse heffing van accijns. Ik zie dus geen rol voor de CG accijns qua goedkeuring.

Dat het memo zich beperkt tot de NEU-vluchten roept wel vragen op. Want zouden de aanbieders van deze services dit ook niet willen aanbieden op intra-EU vluchten? Bijlage 1, paragraaf 2.3. wekt juist de indruk dat de proef op Eindhoven Airport alleen op intra EU zag. Het merendeel van het toezicht zal inderdaad zien op ruimbagage van echte NEU-vluchten, maar de accijns-aspecten van ruimbagage van EU-vluchten helemaal negeren lijkt een gemis. Al was het maar om voorbereid te zijn op latere vragen hierover.

Andere opmerking: houdt de notitie wel voldoende rekening met derdelandsgebieden als de Canarische eilanden (artikel 4, lid 2 Richtlijn 2020/262)?

22.02.02.02.05 Inzet (rivier)cruiseschepen als opvanglocatie

5.1.2i

22.02.02.02.06 FIX: kwaliteit controles flink vooruit'

Volgens het Beeldkrantbericht is vorig jaar de kwaliteit van de fysieke en administratieve controles flink vooruit gegaan. De score steeg van een 7,0 in 2020 naar een 7,8 in 2021.

(...)

"Nog ruimte voor verbetering. De grootste verbeteringen zijn gerealiseerd bij de fiscale techniek accijns en initiële onderzoeken..."

22.02.02.02.07 WOB/ WOO

De teneur groeit mede vanuit maatschappelijk druk steeds meer naar: *"alles delen, tenzij"*, ondanks uitspraken van Geheimhoudingskamers. Binnen FR/ Blauw denkt men na wat dit betekent voor kennisgroepen/CG, dus ook over ons. Samen met FR volgt cluster die ontwikkeling en houdt de CG op de hoogte.

22.02.02.02.08 Ontwikkelingen profiel Vaco

buiten de reikwijdte

09. Werkgroep goedkeurend beleid

Er is een werkgroep goedkeurend beleid ingesteld naar aanleiding van een advies van de Raad van State. De lijn is dat er echt heel terughoudend moet worden omgegaan met het inzetten van een beleidsregel.

Uit het advies:

Bij de inzet goedkeurende beleidsbesluiten moet niet alleen rekening worden gehouden met de belangen van diegenen die direct worden geraakt door die beleidsbesluiten, maar ook met het belang om rechtsongelijkheid en willekeur te voorkomen.

Natuurlijk worden we hier verder in meegenomen.

Andere mededelingen:

5.1.2e is bezig om toezicht op de teruggaaf biobrandstoffen op te zetten, een kwaliteitsslag.

5.1.2d

67 AWR

03. Helpdesk vragen

22.02.03.01 Minerale olie

22.02.03.02 Alcohol/VB

22.02.03.02.01 ^{67 AWR} bier en Platogehalte

5.1.2e kreeg de vraag van een brouwerij of zij van veraccijnsd bier dat tegen de uiterste verkoopdatum aanliep een bockbier mochten maken.^{67 AWR}

. 5.1.2e heeft dit nagevraagd bij het douanelaboratorium.

67 AWR

Conclusie is dan dat die vervaardiging in de voorgelegde situatie niet mag; het Platogehalte wordt immers hoger, dus wordt er meer accijns verschuldigd nu de verwerking buiten AGP zou plaatsvinden. Overigens hangt dat nog wel af hoeveel het volume vermindert.

Vervolgens was de vraag welk stamwortgehalte bepalend is voor de heffing: het stamwortgehalte voor of na vergisting. Uit art. 3 Richtlijn 92/83 dan wel art. 1 Richtlijn 2020/1151 (richtlijn tot wijziging van Richtlijn 92/83) blijkt dat alle ingrediënten van het bier, inclusief de ingrediënten die na de vergisting zijn toegevoegd, meegenomen worden bij het meten van het aantal graden Plato, geïmplementeerd in art. 7, zesde lid WA. Het Kompania arrest (C30/17 van 17 mei 2018) is hier niet van toepassing want dat ziet op gearomatiseerde bieren (biarmixen).

Het is onduidelijk of LAB of 5.1.2e het eens zijn. Het onderwerp komt terug op de volgende vergadering.

22.02.03.03 Formaliteiten

22.02.03.03.01 Thema teruggaaf art. 72 WA

Vorig jaar hebben wij de eisen die wij stellen aan de bewijsvoering voor teruggaaf besproken en de conclusie daarvan in juli per brief kenbaar gemaakt aan belanghebbenden. Intern zijn de collega's geïnformeerd via de Vaco's en de publicatie op intranet. Voor zowel in- als extern zijn de handboeken aangepast, en cluster Toezicht zorgt dat het Handboek Controle naar onze handboeken verwijst. Aan het teruggaafportaal DKF-A is een toelichting toegevoegd over de eisen die aan het bewijs worden gesteld. Dus als iemand een verzoek om teruggaaf indient in mijn douane is hij op de hoogte gesteld van de eisen voor teruggaaf.

In het memo aan het MT HHB en de RG hebben wij beloofd te evalueren hoe het proces verloopt. De regio's hebben hun ervaringen gedeeld. Daarbij is het voorstel gekomen om dit aspect op te nemen in de FIX-controles op teruggaafdossiers en toegewezen bezwaarschriften. Op die manier monitoren wij structureel of de Douane de juiste werkwijze blijft volgen en of er sprake is van eenheid van uitvoering. Gezien het grote fiscale belang dat met de teruggave gemoeid is en de belangstelling van de ADR voor het onderwerp is dit geen overbodige luxe.

Reacties:

5.1.2e

- 5.1.2d

5.1.2d

- Gebleken is dat intern bij handelaren van verzoeken om teruggaaf onduidelijkheid bestond waaraan het bewijs moet voldoen. Dat geldt vooral voor de verklaring van de leverancier. Daarom is de tekst van de handboeken verduidelijkt: *“Als de leverancier een verklaring geeft dat hij de accijns over die goederen aan de Douane heeft betaald, kan de Douane dat zien als voldoende bewijs. Uit die verklaring dient te blijken hoe de leverancier de eerdere betaling aan de Douane heeft vastgelegd in haar administratie. Daarbij moet een duidelijke relatie bestaan tussen de betaalde accijns en de goederen waarvoor teruggaaf wordt gevraagd. De Douane kan dit controleren bij de leverancier.”*

- Overgangstermijn: Voor veel bedrijven zal de eis van bewijs een afwijking betekenen van het bewijs dat zij voorheen in hun administratie bewaarden. Het is dus bij het beoordelen van een teruggaafverzoek belangrijk dat de controlemedewerker eerst kijkt hoe de vorige controle heeft plaatsgevonden en welke uitgangspunten de Douane toen heeft toegepast. 5.1.2d

5.1.2d

5.1.2d

5.1.2e

De ervaringen van 5.1.2e m.b.t. artikel 72 WA:

- De aanscherping is besproken in het overleg met de oliemaatschappijen in de VNPI. 5.1.2d

- Bij de CG Toezicht is het onderwerp 'Eis van bewijs teruggaaf accijns en VB" nog onderhanden. De CG Toezicht vraagt zich af het zinvol is om, naar analogie van de garantieverklaring bij solvabiliteit, ook voor deze situatie een standaardverklaring op te stellen die gebruikt kan worden, om eenheid van uitvoering te bewerkstelligen.

5.1.2d

Reactie

Het gaat er om dat uit de verklaring blijkt hoe de leverancier de eerdere betaling aan de Douane heeft vastgelegd in haar administratie. Daarbij moet een duidelijke relatie bestaan tussen de betaalde accijns en de goederen waarvoor teruggaaf wordt gevraagd. 5.1.2d

-Dotel en BCP geven aan geen vragen te hebben ontvangen hierover.

-Bezwaar/beroep/klachten hebben ook geen bijzonderheden.

- 5.1.2d

- Er zijn hierover geen vragen binnen gekomen via de Postbus BCP.

- Tijdens het uitvoeren van AC-controles is hier tot nu toe geen ervaring mee opgedaan.

Het cluster zal de reacties bundelen voor het MT, met de fix als aanbeveling voor structurele monitoring.

22.02.03.03.02 Heffing accijns tabaksproducten bij "onregelmatige" invoer

In het HA staat onder 10.60.00 paragraaf 7.1.2 onder "Let op" het volgende: *"Het is bij invoer van ongezegelde tabaksproducten niet mogelijk de accijnzen te heffen met een Uitnodiging tot Betaling (UTB). De tabaksproducten moeten bij uitslag tot verbruik immers zijn voorzien van een accijnz zegel en daar brengt heffing met een UTB geen verandering in. Deze tabaksproducten moeten dus in beslag worden genomen."* De vraag is of dit juist is. Als een smokkelaar met ongezegelde sigaretten de buitengrens van de EU passeert en NL binnenkomt is er sprake van onregelmatige invoer als in art 2, lid 1, letter d WA. Dan is toch op grond van art 62 WA het DWU van toepassing en moeten we toch heffen middels UTB?

Beoordeling

Het onderdeel ziet kennelijk alleen op de regelmatige invoer, dus in de situatie dat er een aangifte voor het brengen in het vrije verkeer is gedaan.

Daarnaast: vaak wordt het onderscheid tussen heffingsbepalingen en strafbepalingen uit het oog verloren. Als er bij de invoer geen zegel op zit dan is dat strafbaar, maar betekent in beginsel niet dat er geen accijns verschuldigd zou kunnen zijn. De inbeslagname betreft de strafbepalingen, de heffing de fiscale kant. Echter in het DWU heb je wel te maken met art 124, lid 1, letter e van het DWU (VO 952/2013). Bij inbeslagname gaat de douaneschuld teniet en als we het nieuwe art 6 lid 3, letter d zien van Richtlijn 2020/262 (nationaal straks art 2, lid 3 WA), geldt dat dan ook voor de accijns. Dat is nu ook al zo bij toepassing van o.a. Dansk arrest en arrest inzake Federal express.

In dit soort situaties bij inbeslagneming buiten de zone van het 1e kantoor zal veelal het DANSK arrest, C 230/08 van 29-04-2010, alsmede het Federal Express arrest C26/18 van 10-07-2019 van toepassing zijn en is mogelijke heffing afhankelijk waar e.e.a. is geconstateerd en inbeslaggenomen c.q. is verbruikt in het economisch circuit of voorhanden is.

Uit o.a. het Dansk arrest volgt in het kort:

*Indien tabaksproducten in de zone waar het 1e kantoor is gevestigd inbeslaggenomen worden dan vervalt de douaneschuld maar ook accijns- en OB-schuld.

*Als producten buiten die zone in beslag zijn genomen dan vervalt accijnsschuld (en OB schuld) niet.

*De bevoegdheid voor inning voor het douanerecht en OB ligt bij de 1e lidstaat van onregelmatige binnenkomst in EU, ook al bevinden de goederen zich inmiddels in andere lidstaat en zijn ze in die andere lidstaat in beslag genomen. Echter via het latere Federal Express arrest C26/18 van 10-07-2019 is dat o.a. m.b.t. de OB weer achterhaald. Hierin werd immers bepaald dat moet worden vastgesteld waar het goed in het economisch circuit is gebracht om te worden verbruikt. In deze Federal-zaak werd bepaald dat deze in het circuit werden gebracht in de lidstaat van de eindbestemming en dus ook daar de OB verschuldigd was.

*Voor de accijns is tot inning bevoegd de lidstaat waar ze voor commerciële doeleinden voorhanden worden gehouden.

Conclusie: de tekst van het Handboek moet worden verduidelijkt.

22.02.03.03.03 Verzoek om intrekking vergunning zelfperser

67 AWR

Als je kijkt naar de wetgeving op dit gebied en het informatieblad bij de vergunning dan kun je tot de conclusie komen dat intrekking mogelijk is terwijl er nog wel wordt geperst. Het bedrijf vervaardigd nog wel steeds vruchtensap, maar jaarlijks minder dan 12.000 liter en zou door intrekking van de vergunning weer gebruik kunnen maken van de vrijstelling van maximaal 12.000 liter per jaar.

5.1.1.2d

Beoordeling

We kunnen een verzoek om intrekking niet weigeren. Art. 48 WA is van overeenkomstige toepassing en

onderdeel f daarvan zegt dat intrekking op verzoek kan. De vergunning is voor een periode van vijf jaar geldig geweest. Als hij vijf jaar lang onder de 12.000 ltr. heeft geperst had hij zonder vergunning geen VB betaald. Dat heeft hij door de vergunning nu wel betaald. Materieel voldoet hij aan de vereisten voor de "vrijstelling". Maar doordat hij een vergunning heeft moet hij over elke liter betalen, terwijl dat feitelijk niet zou hoeven als hij geen vergunning had/heeft. Nu de vijf jaar uit art. 15a, derde lid WVAD zijn verstreken en er geen verdere weigeringsgronden zijn staat niets intrekking meer in de weg.

Conclusie: de CG is het eens dat de vergunning op verzoek kan worden ingetrokken.

22.02.03.03.04 Commercieel of niet (art 66 lid 3 WA)

67 AWR

3 situaties:

1. Ik ga als privé persoon naar een vliegschool en vraag of ik vlieglessen kan gaan volgen. Die lessen wil ik kopen omdat ik het leuk vind. Vraag: commercieel of niet?

Beoordeling

Dit is commercieel vanuit de vliegschool, die als eigenaar het vliegtuig gebruikt. Ik als privé persoon huur het vliegtuig niet maar ik koop een dienst, de vliegles. Ik ben dus niet de gebruiker van het vliegtuig maar de koper van de dienst. De eigenaar die de dienst verricht is de gebruiker.

2. Ik wil weer privélessen.

De vliegschool stelt vliegtuigen ter beschikking die een bevoegde instructeur kan huren. De instructeur kan zo zelf ook zijn klanten werven. Hij kan vervolgens les geven. Ik betaal de instructeur voor de vliegles.

Vraag: commercieel of niet?

Beoordeling

Vanuit de instructeur gezien is dit commercieel. Deze huurt immers het vliegtuig en levert tegen betaling een dienst aan mij. De instructeur is de huurder/gebruiker die aan mij de dienst levert.

3. Ik huur voor mijn privélessen zelfstandig een vliegtuig. Dat kan ik bij het bedrijf alleen als ik daarbij een bevoegde instructeur inschakel die ik afzonderlijk voor de vliegles betaal. Vraag: commercieel of niet?

Beoordeling

Niet commercieel. Nu ben ik de daadwerkelijke huurder van het vliegtuig. Ik betaal immers voor het huren de vliegschool. De instructeur die ik afzonderlijk voor de vliegles betaal huurt niets, hij geeft enkel vliegles met het vliegtuig dat ik heb gehuurd. Vanuit mijn oogpunt als huurder betreft het een particuliere vlucht.

Algemeen:

Je moet het verlenen van de vrijstelling beoordelen vanuit de gebruiker. Wie de gebruiker is, is afhankelijk van de casus. Wordt het vliegtuig gehuurd dan is de huurder de gebruiker en moet je vanuit deze persoon bepalen of er sprake is van een pleziervaar-/vliegtuig of niet. De particulier die een compleet pakket koopt is immers geen huurder, die is slechts de afnemer van de dienst. Degene die de dienst verleend, het betreffende (luchtvaart)bedrijf verricht de dienst onder bezwarende titel zoals netjes is gedefinieerd in art 66, lid 3 WA. Zij zijn de gebruiker en bepalen ook wat er met het vliegtuig gaat gebeuren.

Zie ook HvJ EU Zaak C-341/20 Artikel 14, lid 1, c Richtlijn 2003/96/EG, vrijstelling vaartuigen 29 nov. 2021 De Europese Commissie heeft op 24 juli 2020 beroep ingesteld (Europese Commissie / Italiaanse Republiek; nr. C-341/20). De Commissie verzoekt het Hof vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door de vrijstelling van de accijns op brandstoffen voor particuliere pleziervaartuigen alleen te verlenen indien deze vaartuigen het voorwerp uitmaken van een bevrachtingsovereenkomst, ongeacht de wijze waarop zij daadwerkelijk worden gebruikt, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 14, eerste lid, onderdeel c), Richtlijn 2003/96/EG.

De Commissie stelt, onder verwijzing naar eerdere arresten van het HvJ EU (arrest van 21 december 2011, Haltergemeenschap, C-250/10; ECLI:EU:C:2011:862 , punt 22, en arrest van 13 juli 2017, Vakarų Baltijos laivų statykla, C-151/16; ECLI:EU:C:2017:537 , punten 29 en 30)), dat in het kader van een

huurovereenkomst of een bevrachtingsovereenkomst de gebruiker die voor de verlening of weigering van de betrokken vrijstelling in aanmerking moet worden genomen, de huurder of de bevrachter is, en niet de verhuurder of de vervrachter. Om voor de vrijstelling in aanmerking te komen, is niet voldoende dat de bevrachting als zodanig als een commerciële activiteit voor de vervrachter wordt beschouwd, aangezien het van belang is na te gaan waarvoor de bevrachter het schip gebruikt. Het is dus de uiteindelijke gebruiker en het uiteindelijke gebruik van het vaartuig die relevant zijn en het is dat gebruik dat rechtstreeks moet dienen voor het verrichten van diensten onder bezwarende titel om voor het recht op vrijstelling in aanmerking te komen. Voor de toepassing van de betrokken vrijstelling moet dus per geval worden nagegaan waarvoor het particuliere pleziervaartuig daadwerkelijk is gebruikt. Uit de Italiaanse wetgeving blijkt echter dat de weigering of verlening van de vrijstelling losstaat van het daadwerkelijke gebruik dat van het vaartuig wordt gemaakt.

Het HvJ EU oordeelt dat Italië, door de vrijstelling van de accijns op brandstoffen voor particuliere pleziervaartuigen alleen te verlenen indien deze vaartuigen het voorwerp uitmaken van een bevrachtingsovereenkomst, ongeacht de wijze waarop zij daadwerkelijk worden gebruikt, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 14, eerste lid, onderdeel c, Richtlijn 2003/96/EG.

Het arrest van de Hoge Raad van 24-06-2005 nr. 41009 sluit nog het beste aan bij de betreffende praktijkcasus waarbij particulieren vliegles nemen.

5.1.2d

Conclusie

De CG is het eens. 5.1.2e wil de tekst nog aanvullen met de CUA-aspecten. Alsdan nieuw agendapunt. Het handboek wordt uitgebreid met bovengenoemde voorbeelden.

22.02.03.03.05 Verkoop brandstof uit sloopauto's

Een sloperij verkoopt brandstof voor ongeveer € 1,00 per liter. Tevens gebruikt hij deze brandstof voor eigen gebruik. De brandstof is afkomstig uit de brandstoftanks van sloopauto's. Daarbij kunnen zich de volgende situaties voordoen:

1. de brandstof is afkomstig uit auto's met een Nederlands kenteken;
2. de brandstof is afkomstig uit auto's uit een andere lidstaat;
3. de brandstof is afkomstig uit 3e landen auto's.

67 AWR

67 AWR

Knelpunten:

67 AWR

5.1.2d

- 67 AWR

De vraag is dan hoe dit accijnstechnisch wordt beoordeeld.

Beoordeling:

1. Voor de brandstof die uit auto's gehaald wordt met een NL kenteken gaan we er van uit dat de Nederlandse accijns is betaald en dat deze accijnstechnisch verkocht of gebruikt kan worden.
2. Voor de brandstof die uit auto's gehaald wordt die uit andere lidstaten afkomstig zijn gaan we er van uit dat er zich een belastbaar feit voordoet als bedoeld in artikel 2e lid 1 WA op het moment dat de brandstof uit de auto gehaald wordt. Het autosloopbedrijf moet dus een dagaangifte voor de accijns doen. NB zolang als de brandstof in de auto zit vindt er geen belastbaar feit plaats.
3. Voor de brandstof die uit auto's gehaald wordt die uit 3e landen afkomstig zijn gaan we er van uit dat er sprake is van een belastbaar feit als bedoeld in artikel 2 lid 1 letter b WA omdat bij invoer vrijstelling voor de brandstof verleend. Het autosloopbedrijf moet dus een dagaangifte voor de accijns doen. NB zolang als de brandstof in de auto zit vindt er geen belastbaar feit plaats.

5.1.2d

Wat vindt de CG?

Beoordeling

We hebben het hier al eens over gehad, maar dat gebeurde toen bij de behandeling van de olie bij scheepsreparatiebedrijven. Toen wilden we het verhaal over de sloperijen niet meenemen. De bovenstaande uitgangspunten 1 t/m 3 zijn correct, maar de praktijk is weerbarstig. 5.1.2d

5.1.2d

5.1.2d

5.1.2d

NB: dit is dus geen standpunt maar een advies aan het management

22.02.03.03.06 Controle op LNG en toepassing artikel 64 AWR

67 AWR

67 AWR

Toen is voorgesteld aan 5.1.2e om de coördinatiegroep Formeel recht te bevragen of artikel 64 AWR wellicht een mogelijkheid was om toe te passen.

De voorlopige conclusie van de CG FR is dat wanneer de doelmatige formalisering zoals bedoeld in artikel 64 AWR met zich meebrengt dat het Rijk niks te kort komt, de CG FR geen bezwaren heeft voor de toepassing van dit artikel. Daarbij dient uiteraard te worden voldaan aan de eisen zoals gesteld in artikel 64 AWR.

De CG FR wil deze casus eerst aan de CG accijns voorleggen, waarna de CG FR aan de hand van input vanuit de CG accijns, hierover een uitspraak kan doen.

Casus (verkort):

67 AWR

Oplossing op basis van artikel 64 AWR?

Beoordeling

In de casus van A zijn er twee stromen te benoemen:

67 AWR

- 67 AWR

Conclusie

FR vindt dat art. 64 Awr in dergelijke situaties kan worden toegepast. De CG accijns is het daarmee eens.

22.02.04 Handhaving

01. Memo Shisha lounges

Bijpraten over de stand van zaken.

Uit MT Douane 15/02:

In 2013 heeft Douane/DLK Vaktechniek (VT) een standpunt ingenomen in hoeverre waterpijptabak in losse verpakkingen aanwezig mocht zijn in shishalounges om aldaar te worden verkocht en te worden gebruikt. De Douane beschouwde die verkoop, met de feiten en de kennis van toen, als dienst, waardoor het verbod van artikel 95 Wet op de accijns (die losse verkoop verbiedt) niet werd overtreden. Gezien de veranderde omstandigheden is in 2021 dit standpunt heroverwogen. Middels een overgangstermijn van half jaar krijgt het bedrijfsleven de gelegenheid om oude voorraden te verkopen. De Douane regio's ontvangen een Handreiking ten behoeve van een goede uitvoering van de handhaving. De aansturing en coördinatie van controles ligt bij het DLTC.

Het MT Douane neemt kennis van het gewijzigde standpunt en handhaving inzake waterpijptabak.

Dit zal bij het AAO aan de orde komen. We hebben een brief via 2 groothandelaren naar de shisha's gestuurd. De koepel VSK is geïnformeerd. Bij FT-controles wordt de brief uitgereikt. De brief is geen volledig juridische verhandeling, m.n. op punt van herkomst aantonen. Overgangstermijn is verlengd tot 1-6.

Tip: benadruk in AAO het herkomst aantonen, alhoewel de brief niet voor FT is bedoeld.

02. Controle vervoermiddelen

5.1.2d

Dan komt de vraag die discussie teweeg brengt: Is de controle wel rechtmatig?

Beoordeling

De controle van de auto wordt gedaan o.g.v. artikel 83, tweede lid WA. In dat artikellid is opgenomen dat aan controle "...zijn mede onderworpen vervoermiddelen...". Door het woord "mede" is een relatie gelegd tussen lid 1 en lid 2 van artikel 83 WA. Zie het arrest van de HR van 27 maart 2012, nr. 11/02426 E, ECLI:NL:HR:2012:BU879. Daarin oordeelt de HR dat de controlebevoegdheid tot onderzoek aan vervoermiddelen als bedoeld in artikel 83, eerste lid, in verbinding met het tweede lid, van de WA zich mede uitstrekt tot onderzoek in de kofferbak van een auto.

Door die verbinding ontstaat wel iets bijzonders. Bij de controle van plaatsen moet er een redelijk vermoeden zijn dat er accijnsgoederen aanwezig zijn, zie de MvT op artikel 83. De vraag is of die voorwaarde ook voor vervoermiddelen geldt, nu het eerste en het tweede lid van artikel 83 met elkaar verbonden zijn. Dat zou betekenen dat als je een vervoermiddel controleert o.g.v. de WA, er ook een redelijk vermoeden moet zijn dat er zich in het vervoermiddel accijnsgoederen bevinden.

De basis van de controle was een algemene controle-opdracht. Dat betekent dat die niet speciaal voor deze controle is uitgeschreven, maar in zijn algemeen gebruikt wordt. 5.1.2d

De regio vraagt de CG hoe zij dit ziet.

- 5.1.2d

5.1.2d

Wat betreft het controleren in gebouwen (niet zijnde woningen) hebben we het altijd over een 'concreet' vermoeden. Dat gaat verder dan een 'redelijk' vermoeden.

- 5.1.2e het arrest is van 2012. Later in 2018 is het eerste lid van art. 83 WA gewijzigd, maar lid 2 niet. Bij de totstandkoming van de wijziging van art 83, eerste lid 1 WA is in de MvT gesteld dat er een concreet vermoeden aanwezig moet zijn. Dan is dit de uitleg die ten grondslag ligt aan art. 83, eerste lid WA. En is het dus ook een juridische vereiste. Dat vereiste van een concreet vermoeden is bij art 83, tweede lid niet expliciet genoemd bij de totstandkoming van art 83, tweede lid, dus is dat geen juridische vereiste. 5.1.2d

5.1.2e heeft naar aanleiding van de discussie een memo geschreven over hoe om te gaan met controles op vervoermiddelen. 5.1.2d

- bij OSODT wordt iedereen geleerd dat er een duidelijke aanleiding/aanwijzing moet zijn voor dat je over gaat tot een accijnscontrole.

Conclusie:

De CG zit op 1 lijn: Er zit geen samenhang tussen het eerste en tweede lid van art. 83 W voor wat betreft de vereiste van een concreet vermoeden. Het concrete vermoeden hoeft bij een vervoersmiddel dus niet aanwezig te zijn, maar de collega's moeten wel het gezond verstand gebruiken. Op basis van beleidsmatige overwegingen moeten er concrete signalen zijn en vastgelegd. FR en DLTC gaan e.e.a. bezien.

22.02.05 nieuwe wetgeving

22.02.05.01 Implementatie herziene Wet op de Accijns

Winstwaarschuwing mbt de implementatiedata IM. Het gaat (nog) niet goed.

Belangrijk punt daarbij is dat eerst EMCS omgezet moet worden naar DAG (douane accijns goederenvervoer). MT-Douane heeft blijkbaar daar in okt. 2021 besluiten over ingenomen, maar niet goed gecommuniceerd met ons als betrokkene. Betekent veel energie op prioritering en vervolgdiscussie. Zie PI 26 en binnenkort een beslisnota voor het MT. Er zal ook afstemming DGFZ enz. moeten volgen. Gezien de aantallen die de CUA noemt is de noodprocedure niet de oplossing. Wordt vervolgd.

NB: Beoogd implementatie-manager gaat het niet doen, Operaties beraadt zich op een nieuwe implementatiemanager.

22.02.05.02 Rectificaties Ri 202/262

DLK^{5.1.2e} heeft een fout in de vertaling ontdekt, wordt nu gerectificeerd.

22.02.06 Content

- HB EMCS

Cluster heeft met regio gesproken over het beheer van het HB EMCS. Hij is bereid dit op zich te nemen. De grote aankomende wijzigingen doen we samen. Wel waar nodig evalueren als het te omvangrijk is.

Naar volgend jaar toe hebben we 13-02-2023 als deadline vanwege de implementatie 3 richtlijnen en de herziene WA. Dit afhankelijk van de vraag of IM de deadlines haalt.

Verslag (def.) Coördinatiegroep accijns van dinsdag 5 april 2022, nr. 22.03, via Webex
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
 5.1.2e vanuit DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

22.03.01 Opening en vaststelling agenda.

22.03.02. Mededelingen

22.03.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's

22.03.02.01.01 CUA

geen bijzonderheden

22.03.02.02 Overige mededelingen.

22.03.02.02.01 Cg-vergadering 10 mei bij B&D-museum

Het is een reguliere CG-vergadering maar ook bedoeld om elkaar weer live te ontmoeten na 2 jaar. We kunnen onder andere kijken hoe wij het de rest van het jaar doen, deels via Webex, wat in principe goed gaat, en deels live.

22.03.02.02.02 Uitvoeringsverordening 2022-432: Certificaat btw & accijns

Zie de door DLK/5.1.2e gedeelde bijdrage

22.03.02.02.03 Demo MijnDouane donderdag 7 april 16-17.00 uur

03. Helpdesk vragen

22.03.03.01 Minerale olie

-

22.03.03.02 Alcohol/VB

22.03.03.02.01 Dieetsupplement met Aloë Vera extract

Vraag

Een product met aloë vera geeft opnieuw discussie. Het product bestaat uit een concentraat van aloë vera extract en dient het voor gebruik o.a. aangelengd te worden met water (onverwarmd) of in de voeding worden gedaan. Aloe vera is een plant en het concentraat wordt gemaakt van de gel in de bladeren, het betreft hier geen concentraat van groenten of vruchten. Het product is niet gearomatiseerd (het heeft geen geur) en volgens het etiket is het niet gezoet en bevat het geen smaakstoffen. Het betreft een product in poedervorm en wordt verkocht in een potje met dertig gram inhoud.

De onduidelijkheden in de WVAD qua omschrijving maakt het moeilijk te bepalen of dit soort producten belast zijn met VB. Wat is een groente of een vrucht en wanneer merken we nu iets aan als een groentesap, vruchtensap (beiden belast met VB) of wellicht als plantensap (niet belast met VB)? Wat verstaan we onder aromatische dranken? (wel belast als limonade).

Beoordeling

Als je op zoek gaat naar het verschil tussen planten en groenten kom je geen eenduidige definitiebepaling

tegen. In grote lijnen zou je kunnen zeggen dat een groente altijd een plant of plantendeel is, maar niet elke plant is een groente. Groenten worden doorgaans gekweekt/geteeld voor voedingsdoeleinden.

Aloë verabladeren zijn te koop op de groenteafdeling van supermarkten (voornamelijk supermarkten met biologische producten). De aloë verabladeren die daar verkrijgbaar zijn kun je eten na de harde schil verwijderd te hebben en de gel eruit gehaald te hebben. Aan aloë vera worden bepaalde gezondheidskenmerken toegedicht en daarom wordt het voor vele doeleinden gebruikt, waaronder huidverzorging. De aloë vera kent dus een vele toepassingen, waaronder gebruik als groente. Dat maakt het lastig om de aloë vera-gel niet als groentesap aan te merken.

Maar het feit dat je de gel aan moet lengen met water om het te drinken maakt het wat gemakkelijker. Want art. 7 WVAD zegt dat onder vruchten- en groentesap wordt verstaan drank die bestaat uit sap van vruchten of groenten of een mengsel daarvan. De gel is geen concentraat maar het sap zelf. En dat kun je dus niet zo drinken. Nu aan de gel eerst water moet worden toegevoegd om drinkbaar te zijn, is het geen drank is en dus geen alcoholvrije drank als bedoeld in artikel 7 WVAD.

Vervolgens beoordelen wij of de gel als een limonade kan worden aangemerkt, zoals bedoeld in art. 9 WVAD.

Daarbij doet zich bij artikel 9, eerste lid WVAD iets vreemds voor. In de tekst van de wetgeving staat: *"...alsmede gezoete en aromatische dranken..."*. "Gezoete" betekent dat er een handeling verricht is die het product zoet(er) maakt. Maar bij aromatische dranken staat niet 'gearomatiseerd'. Dus als een drank van zichzelf al een smaak heeft is die drank aromatisch, en zou dus vallen onder artikel 9 lid 1 WVAD. Echter, in de MvT staat:

'Ingevolge het eerste lid worden onder limonade verstaan met water aangelengd vruchten- en groentesap en andere gezoete en gearomatiseerde dranken die kennelijk zijn bestemd om onverwarmd te worden gedronken. Als voorbeelden kunnen worden genoemd sinas, cola en up-dranken. Voorts zij er op gewezen dat ook dranken als alcoholvrij bier, alcoholarm bier met een alcoholgehalte van niet meer dan 0,5%vol, en wijn met een alcoholgehalte van niet meer dan 0,5%vol (Bew. : lees 1,2%vol) worden aangemerkt als limonade. Ook de zogenoemde alcoholvrije likeuren vallen als gearomatiseerde drank onder het begrip limonade.'

MvT, Kamerstukken II 1992/93, 22 843, nr. 3, p. 20.

Dus in de MvT wordt wel duidelijk aangegeven dat er ook sprake moet zijn van "gearomatiseerd". Dat houdt in dat er een handeling is verricht zijn om de smaak aan het product te geven. Aangezien de MvT een toelichting is op de wet, lijkt het logisch om de MvT te volgen in de term 'gearomatiseerd' in plaats van 'aromatisch', zoals in art. 9 WVAD staat. Dat heeft tot gevolg dat een van nature aromatische drank, die dus geen aromatische toevoegingen heeft, niet onder de definitie van limonade valt.

In art. 9, eerste lid WVAD wordt onder limonade verstaan: met water aangelengd vruchten- of groentesap alsmede gezoete en aromatische dranken en dranken waaraan geur- en smaakstoffen zijn toegevoegd die kennelijk bestemd zijn om onverwarmd te drinken. De gel is niet aan te merken een groentesap die met water is aangelengd zoals omschreven in artikel 9, eerste lid, 1e deel WVAD. En als er alleen water aan toegevoegd is om de gel drinkbaar te maken dan is er geen sprake van een gezoete of gearomatiseerde drank.

Conclusie: de aloë vera-gel is geen alcoholvrije drank in de zin van de WVAD.

De CG is het eens.

Opmerkingen

- Het begrip van art. 64 WA als levensmiddel: dat begrip is ruimer dan alleen een voedingsmiddel. De markt is creatief in het bedenken van producten voor de gezondheid.

- In de WVAD zou duidelijker moeten worden beschreven wanneer iets een belastbaar product is. Beperk het tot een drank die koud kan worden gedronken, en laat planten/vruchten/groenten-varianten weg. We hebben al 50 jaar deze definities, maar er komen nu veel verschillende producten op de markt waar de

wetgeving niet op aansluit. **Actie: cluster** wil dit t.z.t. met DGFZ bespreken.

- de term gearomatiseerd/toevoegen van aroma's geeft ook onduidelijkheid. Zie de tekst van de MvT.
- binnen het Lab zijn hier ook discussies over
- mss een idee om met het tafeltje dranken met het Lab daarover spreken.

22.03.03.03 Formaliteiten

22.03.03.03.01 Thema teruggaaf art. 72 WA, leveranciersverklaring

5.1.2e : In het ODB sprak de douane af met het bedrijfsleven dat, indien nodig, betaling van accijns of VB kon worden aangetoond door middel van een zogenaamde leveranciersverklaring. Inmiddels zien we dit soort verklaringen regelmatig opduiken bij verzoeken tot teruggave. De verzoeker krijgt alleen terug wat al eerder aan accijns of VB aan de Douane werd betaald. De verzoeker moet dus aantonen dat eerder in de keten betaald werd. Dit kan door middel van een leveranciersverklaring.

Uit de praktijk blijkt dat bedrijven ook (al dan niet gedateerde) leveranciersverklaringen afgeven waarin zij voor de toekomst verklaren dat voor leveringen de accijns of VB is voldaan.

5.1.2d

Beoordeling

De basis blijft dat teruggaaf uitsluitend mogelijk is als duidelijk is dat eerder aan de Douane is betaald. De bewijslast ligt bij de verzoeker, ook al betekent dat die een aantal schakels terug in de keten moet gaan om het bewijs van betaling te krijgen. Een verklaring kan alleen dienen als er daadwerkelijk een link kan worden gelegd met de eerdere betaling van accijns/VB.

Reactie op de vragen

5.1.2d

2. De voorbeelden

5.1.2d

Opmerkingen

- 5.1.2d

- 5.1.2d
volgende CG terug.

Komt

22.03.03.03.02 Teruggaaf bij uitvoer van kleine zendingen

67 AWR

Alleen in het oude handboek douane is over dit soort verklaringen een hoofdstuk (43.00.00) opgenomen.

In het "nieuwe" handboek is dit hoofdstuk vanaf 01-05-2016 'in bewerking'. De huidige procedure bij postzendingen is dus nog niet in het actuele handboek beschreven, maar er bestaat een onderscheid in uitvoer door een Postaanbieder en een Expresszending (door een koerier):

Postzendingen

Zoals in artikel 1, punt 24, van de GVo wordt vermeld, bevatten postzendingen goederen die aan de volgende voorwaarden voldoen:

- andere goederen dan brievenpost; - die deel uitmaken van een postpakket of collo; en - door of onder de verantwoordelijkheid van een postaanbieder worden vervoerd overeenkomstig de bepalingen van de Wereldpostunie (UPU). Voor de volledigheid wordt de postaanbieder in artikel 1, punt 25, van de GVo gedefinieerd als "een exploitant die is gevestigd in en aangewezen door een lidstaat om de onder het Wereldpostverdrag vallende internationale diensten te verlenen". Volgens artikel 140, lid 1, punt d), artikel 141, lid 4, en artikel 142, GVo worden goederen in postzendingen waarvan de waarde niet hoger is dan 1 000 EUR en waarop geen rechten bij uitvoer van toepassing zijn, geacht te zijn aangegeven voor uitvoer doordat ze het douanegebied van de Unie verlaten. De waarde van de postzendingen wordt aangegeven in het formulier CN22/CN23. De uitgang van de goederen in postzendingen wordt beschouwd als de handeling van de aangifte tot uitvoer en bevat de volgende formaliteiten in overeenstemming met artikel 218 UVo.DWU: a) het aanbrengen van de goederen bij de douane in overeenstemming met artikel 267 DWU; b) het aanvaarden van de douaneaangifte door de douaneautoriteiten in overeenstemming met artikel 172 DWU; c) het vrijgeven van de goederen door de douaneautoriteiten in overeenstemming met artikel 194 DWU.

Expresszending

In 2020 werd in artikel 1, punt 46, van een wijziging van de GV/DWU een definitie ingevoerd van goederen in expresszendingen: "expresszending: een artikel dat wordt vervoerd door of onder de verantwoordelijkheid van een koeriersdienst". Daarnaast wordt de "koeriersdienst" in artikel 1, punt 47, van de GV/DWU gedefinieerd als een marktdeelnemer die geïntegreerde diensten verstrekt bestaande in ophaling, vervoer, douaneafhandeling en levering van pakketten op versnelde/tijdgevoelige basis, waarbij deze artikelen gedurende de gehele verrichting van de dienst traceerbaar zijn en onder toezicht blijven. Goederen in een expresszending waarvan de waarde niet hoger is dan 1 000 EUR en waarop geen rechten bij uitvoer van toepassing zijn, kunnen voor uitvoer worden aangegeven via een aangifte door een andere handeling (artikel 140, lid 1, punt d), en artikel 141, lid 4 bis, GV/DWU). De uitvoer door een andere handeling voor goederen in expresszendingen kan ongeacht de vervoerswijze worden gebruikt. Dergelijke goederen worden geacht te zijn aangegeven voor uitvoer door middel van het aanbrengen ervan overeenkomstig artikel 267 DWU bij het douanekantoor van uitgang, op voorwaarde dat de gegevens in het vervoersdocument en/of op de factuur beschikbaar zijn voor en worden aanvaard door de douaneautoriteiten (artikel 141, lid 4 bis, GV/DWU). Met het oog op het aanbrengen van de goederen, kan de koeriersdienst de gegevens, indien ze zijn aanvaard door de douaneautoriteiten, via zijn boekhouding beschikbaar stellen voor de douane in plaats van ze in te dienen door middel van een kennisgeving. De aangifte door een andere handeling van de goederen in een expresszending kan worden gebruikt onder dezelfde voorwaarden die gelden voor de goederen in postzendingen, zoals bedoeld in artikel 142 GV/DWU."

Om op basis van art. 30 UBA het uitgaan uit de EU met documenten aan te tonen heeft belanghebbende dus in het geval de uitvoer door een Postaanbieder of koerier de beschikking over een CN 22/23. Volgens de douanewetgeving zijn de goederen dan wel geacht te zijn aangegeven ten uitvoer maar een enig

document (ExA en COE) is er niet, behalve dus die CN23. 67 AWR

Vraag:

Kun je stellen dat aan de voorwaarde van art. 30 UBA wordt voldaan door de aanwezigheid van de CN 22/23 en dan met name aan de zinsnede "in de administratie ... documenten zijn opgenomen die zijn vereist op grond van de douanewetgeving, waarmee wordt aangetoond dat de goederen de EU hebben verlaten". Zwaarder bewijs op grond van de douanewetgeving kan niet worden verlangd, maar art. 52 AWR biedt wel voldoende mogelijkheden.

Beoordeling

Artikel 140, eerste lid, onderdeel d GVo: voor post en expresszendingen waarvan de waarde niet meer dan € 1000,00 is en waarvoor geen uitvoerrechten zijn verschuldigd kan een aangifte ten uitvoer gedaan worden door middel van de handelingen die in artikel 141 GVo genoemd zijn. In artikel 141 GVo zijn de handelingen opgenomen die worden geacht een douaneaangifte te zijn. Het overschrijden van de grens van het douanegebied van de Unie is de handeling die wordt geacht een douaneaangifte te zijn bij uitvoer (artikel 141, eerste lid onderdeel d, punt iii GVo). Veel zendingen kunnen worden aangegeven door middel van een handeling.

Echter: artikel 142 GVo beperkt de mogelijkheid voor het doen van een aangifte door middel van een handeling in een aantal situaties. Daar hoort ook bij de goederen waarvoor een aanvraag tot terugbetaling van rechten of andere heffingen is gedaan. Navraag bij cluster F&BR leert dat de in art. 142 GVo genoemde 'rechten en andere heffingen' betrekking heeft op alle belastingen, dus ook op de accijns/VB. Voorlopige conclusie: als er sprake is van teruggaaf dan kan de aangifte niet mondeling of door enige handeling gedaan worden.

Dat zou wel erg kort door de bocht zijn. Formeel moet er zelfs een schriftelijke aangifte gedaan worden wanneer teruggaaf voor de accijns (en VB) wordt gevraagd. Wat belanghebbende nog kan helpen zijn de woorden '...is gedaan' van art. 142 GVo. Een verzoek om teruggaaf wordt pas na uitvoer gedaan, < 3 maanden. Dus op het moment dat de goederen zoals bedoeld in art. 137 GVo worden uitgevoerd is nog geen verzoek om teruggaaf gedaan, dus mist art. 142 GVo haar werking, zou je kunnen stellen.

Het "formulier" CN23 wordt in de GVo alleen genoemd in relatie tot het brengen in het vrije verkeer, zie artikel 141, derde lid onderdeel d GVo. De CN23 is geen aangifte maar een verklaring. De aangifte hierbij is de handeling zoals opgenomen in artikel 141 GVo. Bij de toepassing van de artikelen 30 UBA en 22 UBVb blijft gelden dat het wel moet gaan om een douaneaangifte die gedaan mag worden. Als er geen aangifte door middel van een handeling gedaan mag worden is er ook geen sprake van een aangifte zoals bedoeld in deze beide artikelen. Je krijgt eerst de douaneaangifte en dan pas beide artikelen.

Artikel 337 UVo maakt het mogelijk om achteraf nog een douaneaangifte ten uitvoer te doen.

Maar dit kan nooit door middel van een handeling. Want je kunt een handeling immers niet opnieuw uitvoeren. Artikel 337 UVo ziet op de andere manieren van het doen van een douaneaangifte voor de regeling uitvoer.

Kunnen we in deze kwestie bij de discussie over het aantonen van de uitvoer ingeval een e-AD uitvoer niet is afgemeld wegens het ontbreken van een CoE? Tijdens die discussie hebben we vastgesteld dat we voor alternatief bewijs aansluiting zoeken bij art. 335 lid 4 uVo DWU.

Ook in deze discussie is er wegens het ontbreken van een 'echte uitvoeraangifte' geen CoE beschikbaar. Mogelijkheid om dan ook hier terug te vallen op art 335 lid 4 uVo DWU?

De handeling is het aangifte ten uitvoer doen enz. De formulieren CN22 en CN23 zijn geen aangifte ten uitvoer. De verzender kan daardoor geen bescheiden als bedoeld in artikel 30 UBA in zijn administratie hebben zitten. Dit lijkt een situatie waarin de wetgeving achter loopt bij de moderne tijd. Tenminste als de

wetgever teruggaaf van accijns wil faciliteren op goederen waarvan de logistiek op een moderne manier plaatsvindt (bestellen via internet en verzenden als pakket).

Misschien moeten we er iets anders naar kijken. Art. 30 UBA stelt dat teruggaaf wordt verleend indien de documenten die op grond van de bepalingen van de Algemene Douanewet vereist zijn aanwezig zijn. Maar als blijkt dat op grond van de ADW bij kleine zendingen die documenten niet vereist zijn, dan zijn we toch klaar? Dan kunnen we voor de accijns toch ook niet eisen dat die documenten aanwezig zijn voor het verlenen van teruggaaf?

Deze laatste zienswijze moet nader worden bekeken. Want als iemand dan roept dat er helemaal geen bewijs nodig is, wat doen wij dan? Kunnen wij dan ander bewijs vragen? De regio's bekijken het nader.

Opmerkingen

5.1.2d

Discussie is in dit verslag NOG NIET AF. Ik heb er geen moeite mee deze brede discussie te laten staan

22.03.03.03 Vaststellingsovereenkomst of niet?

Casus: 67 AWR

Vraag

Is het mogelijk de schuld bij X met een vaststellingsovereenkomst over het verleden en/of toekomst vast te stellen, of kan met toepassing van artikel 64 AWR van de wettelijke regeling worden afgeweken voor het formaliseren van de belastingschuld.

Beoordeling

In de situatie dat een handelaar rechtstreeks laat afleveren is deze op grond van de WVAD niet als schuldenaar aan te merken. Hiertoe dient de wet te worden aangepast. 5.1.2i

Is een vaststellingsovereenkomst mogelijk?

Het hiaat in de WVAD kan niet met een vaststellingsovereenkomst te worden opgelost:

- De Belastingdienst sluit alleen met belastingplichtigen vaststellingsovereenkomsten, dus met X is geen vaststellingsovereenkomst mogelijk over de belastingplicht van derden.
- Evenmin kun je een vaststellingsovereenkomst sluiten als die duidelijk in strijd is met de wet. Het afwijken van de wettelijke regels van wie belastingplichtige is, lijkt daaronder te vallen.

- Er is evenmin sprake tussen X en de Douane van een onzekerheid die moet worden beëindigd. Weliswaar verkeren beide partijen in onzekerheid over hoe hoog de belastingschuld precies is, maar die belastingschuld rust niet op X.

Is toepassing van artikel 64 AWR mogelijk?

Artikel 64, 2e lid AWR geeft aan dat de belastingplichtige moet instemmen met de alternatieve wijze van formaliseren van de belastingschuld. Nu X geen belastingplichtige is, lijkt toepassing van art. 64 AWR niet mogelijk. Maar beter is dat het cluster FR zich hierover buigt.

5.1.2d

Artikel 64 AWR is niet bedoeld om voor een (relatief) groot aantal (min of meer) dezelfde situaties een alternatieve, doelmatiger wijze van heffing af te spreken. Dat is evenmin bevorderlijk voor een transparant uitvoeringsbeleid. Een wetswijziging van de WVAD, waarbij de kring van belastingplichtigen wordt uitgebreid, ligt dan meer op de weg. Daarbij komt dat artikel 64 AWR niet onomstreden is, zoals blijkt uit de wetsgeschiedenis (zie Vakstudie).

De reactie van FR:

- Vaststellingsovereenkomst:

Kern is dat je een belastingplichtige hebt met wie je in gesprek bent over een onzekerheid. Uit de casus is op te maken dat we geen belastingplichtige hebben. Conclusie: een vaststellingsovereenkomst is niet mogelijk

- Art. 64 AWR:

Dit artikel ziet op het formaliseren van de doelmatigheidsbepaling voor de Inspecteur waarbij de belastingplichtige moet instemmen. Het artikel is niet bedoeld om hiaten in de wetgeving op te lossen. Dat er in art. 17 WvAD een hiaat is weten we. Artikel 64 AWR is evenmin bedoeld om onze basisprincipes met m.b.t het aangifteproces opzij te zetten.

Conclusie: art. 64 AWR is niet mogelijk

Conclusie

In deze situatie is het niet mogelijk om de VB-schuld en de hoogte daarvan te formaliseren ten aanzien van X met een vaststellingsovereenkomst of met toepassing van art. 64 AWR.

NB:

1. Het is niet zo dat we het X onmogelijk maken om handel te drijven in VB-goederen. Zo kan X optreden als gemachtigde van de belastingplichtige en zodoende aangifte doen. Ook kan X de goederen leveren zonder de VB te voldoen en de vermelding op de factuur zetten dat de VB niet voldaan is.

2. FR is in algemeen bepalend over de toepassing van art 64 AWR. Mocht de regio die lijn alsnog willen bewandelen, dan is het aan hen.

De CG is akkoord.

22.03.03.03.04 Rechtstreekse aflevering door GG: verplicht gebruik Burger Service Nummer (BSN) bij eenmanszaken?

Een eenmanszaak moet tegenwoordig met zijn klanten communiceren met het BTW-identificatienummer. Voorheen werd daar het BSN voor gebruikt, maar vanwege het risico van identiteitsfraude is nu het BTW-id-nummer voorgeschreven. Bij een vergunning GG met rechtstreekse aflevering moet er in de e-AD's een code worden vermeld i.p.v. het adres van rechtstreekse aflevering. Maar die code is ... het BSN. Gaan wij dat aanpassen?

Beoordeling

Dit moet worden aangepast. We moeten tevens nagaan of we dit alleen bij eenmanszaken doen (de risicogroep) of bij alle bedrijven die de faciliteit 'rechtstreeks afleveren' hebben.

Ook is de vraag of wij het EORI-nummer daarvoor (kunnen) gaan gebruiken. Iedere klant van de Douane heeft een EORI-nummer. Dat is het fiscaal nummer met NL ervoor. Het EORI-nummer is DWU-gerelateerd. De eenmanszaken die alleen accijnsvergunningen hebben of alleen accijnsaangiften of -teruggaafverzoeken indienen worden niet geraakt.

De accijnsprocessen werken met BSN en RSIN, niet met EORI-nummer. Het gebruik van BSN is nog steeds toegestaan, alleen niet in het EORI-nummer.

Opmerkingen

- In het BTW-nr. staat niet meer het BSN-nr, dus het BTW-nummer kan ook gebruikt worden. Als je bij het R-nummer het BTW-nummer zou zetten heb je gelijk een link met de klant.
- Bij de komst van EMCS heeft Cie toegestemd om niet de afleveradressen te vermelden maar het R-nummer. In beleidsregel 1.2 staat de mogelijkheid om een code te gebruiken in plaats van het adres van de plaats van rechtstreekse aflevering in het e-AD. Vroeger kregen de vergunningen standaard RA. In SEED staat alleen dat iemand rechtstreeks mag afleveren.
- HEMCS moet dan worden aangepast, en alle bestaande vergunningen. Bij 7 c en 7d moet ook iets worden ingevuld. Ook moet het tekstblok in de vergunningen GG en AGP worden aangepast, **actie**.
- Heeft iedereen een btw nummer? Bij eenmanszaak werd BSN-nummer gebruikt, maar dat mag qua AVG niet meer. Die hebben allemaal een nieuw btw-nummer gekregen.
- Cluster heeft vanmiddag een vergadering over het aanpassen van vergunningen aan EORI, kijken of dit past. Eerst deze vergadering afwachten, daarna de overige vragen.

NB: Casus is via de directeur HHB voorgelegd aan de Stuurgroep.

22.03.03.03.05 Afzien vrijstelling reizigersbagage Schiphol

Een passagier vanuit NL met een EU-bestemming besluit niet te vliegen en zijn aangekochte accijnsgoederen mee naar huis te nemen. De goederen zijn volledig in de heffing betrokken, dus dat is geen probleem. Hoe zit het met een passagier met een NEU-bestemming (bijv. VK) die besluit niet te vliegen.

Deze passagiers mogen naast drank ook sigaretten kopen. M.b.t. sigaretten: mag de passagier naar huis met de sigaretten en zo ja, wie is nu de accijns verschuldigd? De passagier of de AGP? M.b.t. andere accijnsgoederen: wie is de accijns verschuldigd? De passagier of de AGP?

Beoordeling

Als de accijnsgoederen bij de taxfreeshop (een AGP) koopt dan is er vrijstelling mogelijk van de accijns op grond van artikel 66b WA. Op grond van artikel 21b UBA moet aangetoond worden dat de accijnsgoederen worden meegevoerd in de persoonlijke bagage van reizigers. Dat aantonen gebeurt door het laten zien van de boardingpas. Als dat is gebeurd dan wordt de vrijstelling verleend ter zake van de uitslag tot verbruik uit de AGP.

Als de reiziger besluit om niet meer te gaan reizen dan wordt niet meer voldaan aan de voorwaarde voor het verlenen van de vrijstelling, te weten dat er gereisd wordt naar een derde land of derdelandsgebied. De reiziger is in deze situatie de oorzaak dat onterechte de vrijstelling is toegepast. Op grond van artikel 20, tweede lid, 2e alinea van de AWR moet een eventuele naheffing daarom worden opgelegd bij de reiziger (toedoenbepaling).

Op het moment dat de reiziger besluit om niet naar een derde land of derdelandsgebied te reizen krijgt de reiziger accijnsgoederen voorhanden die niet overeenkomstig de wet in de heffing betrokken zijn. Dat is uitslag tot verbruik op grond van artikel 2, eerste lid 1, onderdeel b WA en dus is er accijns verschuldigd. Ook in deze situatie kan de reiziger gewoon een dagaangifte doen. Dat betekent dat hij niet direct een aangifte hoeft te doen maar ook de volgende dag. 5.1.2d

Een ander punt is dat in art. 66b WA geen voorbehoud is gemaakt dan wel de eis is gesteld dat de goederen ook daadwerkelijk de EU dienen te verlaten of op z'n minst aan boord moeten worden gebracht. De tekst van 66b, eerste lid WA impliceert dat de reiziger zich ook daadwerkelijk door de lucht of over zee naar een derde land of derdelandsgebied begeeft. Als hij dan besluit niet af te reizen zou de vrijstelling niet van toepassing zijn. Lid drie echter zwakt dat af door te eisen dat de passagier slechts over een bewijs van

vervoer hoeft te beschikken. En dan voldoet de reiziger in tegenstelling tot lid 1 wel aan de voorwaarden als hij een instapkaart heeft, en heeft hij recht op de vrijstelling. Lid drie zou aangepast moeten worden.

De vraag is of dit echt nodig is. Komt het vaak voor en over welke bedragen hebben we het?

Bij het annuleren van vluchten komen dit soort situaties veel voor, maar het gaat niet over schokkende bedragen (ook al is dat geen argument).

5.1.2d

Conclusie

Art. 66b, derde lid WA zou aangepast moeten worden, maar de CG betwijfelt of het risico daarvoor groot genoeg is. Daarvoor is nader onderzoek nodig.

22.03.03.03.06 Brandstof uit andere EU-landen

Vraag vanuit DLTC: wat is het standpunt van de CG m.b.t. overbrengen van brandstoffen uit andere EU landen? Is er een maximum ingesteld en zo ja hoe hoog is deze bepaald? Deze vraag wordt gesteld omdat er een aandachtvestiging komt op overbrenging van brandstof (diesel en benzine!) uit andere lidstaten n.a.v. onze hoge brandstofprijzen 5.1.2d

Is ergens vastgelegd wat wel niet is toegestaan? Houdt de Douane vast aan de grens die ook ADR (vervoer gevaarlijke stoffen) stelt, zijnde 240 liter. In Verordening 1186/2009 wordt in artikel 107 gesproken over 10 liter per voertuigen buiten de normale reservoir, maar dit is gericht op de invoer.

Beoordeling

Als een particulier accijnsgoederen meebrengt vanuit een andere lidstaat en die accijnsgoederen zijn voor eigen gebruik dan wordt op grond van artikel 2d, eerste lid WA geen accijns geheven. Maar artikel 2d, 4^e lid WA gaat over het vervoer op atypische wijze. De uitleg (Kluwer) is als volgt:

"Aant. 5 Lid 4. Verrijging door particulieren van minerale oliën

Artikel 2d, vierde lid, van de Wet op de accijns bepaalt dat als uitslag tot verbruik mede wordt aangemerkt de verkrijging door particulieren van minerale oliën die in een andere lidstaat reeds tot verbruik zijn uitgeslagen, indien deze goederen op een atypische wijze worden vervoerd door particulieren of voor hun rekening. Ook voor minerale oliën geldt dat particulieren die voor eigen verbruik in een andere lidstaat kunnen aankopen en deze zelf meenemen naar hun woonplaats in een andere lidstaat, zonder dat in die andere lidstaat (opnieuw) accijns wordt geheven. Wanneer dit gebeurt in normale kleinhandelsverpakkingen, zoals een jerrycan of benzineblik, of in de brandstoftank van een voertuig, is dit geen probleem en wordt in de lidstaat van verbruik geen accijns meer geheven.

Om te voorkomen dat particulieren grootschaliger minerale oliën rechtstreeks in andere lidstaten gaan kopen, kunnen de lidstaten minerale oliën waarvan in de lidstaat van verkrijging de accijns al is geheven en welke op een zogenoemde atypische, dat wil zeggen ongebruikelijke, ongewone, wijze worden vervoerd door particulieren of door derden voor rekening van particulieren, eveneens belasten.

De met ingang van 1 april 2010 in artikel 2d, vierde lid, van de Wet op de accijns opgenomen bepaling komt nagenoeg overeen met de tot 1 april 2010 in artikel 2d, eerste lid, opgenomen bepaling. Artikel 2d, eerste lid, luidde toen als volgt: "1. Als uitslag wordt mede aangemerkt de verkrijging door een natuurlijke persoon van minerale oliën die in een andere lidstaat zijn uitgeslagen dan wel ingevoerd en waarvan in Nederland de accijns niet is geheven, indien deze goederen op een atypische wijze worden vervoerd door een natuurlijke persoon, anders dan als ondernemer, of voor diens rekening."

Aant. 6.2 Definitie atypische wijze van vervoer

Een atypische wijze van vervoer is het vervoer van brandstoffen anders dan in de normale brandstoftank van voertuigen, in een jerrycan, passend reserveblik of ander draagbaar reservoir, alsmede het vervoer van vloeibare verwarmingsproducten anders dan in tankwagens die voor rekening van bedrijven worden gebruikt.

De staatssecretaris is blijven vasthouden aan de uitdrukking 'atypisch' ondanks geducht verzet tegen die term vanuit de Tweede Kamer.

Parlementaire behandeling

Afschaffing fiscale grenzen

"Voor minerale oliën zijn afzonderlijk nadere bepalingen opgenomen.

Particulieren kunnen op grond van de algemene regel voor eigen verbruik minerale oliën in een andere Lidstaat kopen en deze zelf overbrengen. Wanneer dit gebeurt in normale kleinhandelsverpakkingen, zoals een draagbaar reservoir of in de brandstoftank van een voertuig vormt dit geen probleem en behoeft ter zake in het land van verbruik niet meer te worden geheven. Ten einde echter te voorkomen dat particulieren grootschalig minerale oliën direct in andere Lidstaten gaan betrekken, bij voorbeeld ten behoeve van de oliestook verwarming, kunnen Lidstaten op grond van artikel 9, derde lid, van de richtlijn (Bew. : thans artikel 32, vierde lid, van Richtlijn 2008/118/EG) minerale oliën, waarvoor in een andere Lidstaat de accijns reeds is betaald en die op een zogenoemde atypische wijze worden vervoerd door particulieren of voor rekening van particulieren, eveneens belasten.

Als atypische wijze van vervoer wordt in dit verband aangemerkt het vervoer anders dan in de tank van een voertuig of in een draagbaar reservoir, dan wel - indien het verwarmingsbrandstof betreft - anders dan in tankwagens die voor rekening van een ondernemer worden gebruikt."

MvT, Kamerstukken II 1991/92, 22697, 3, p. 9.

"De leden van de fractie van het CDA maken zich zorgen over de controle op de verkrijging door een natuurlijk persoon van minerale oliën indien deze goederen op atypische wijze worden vervoerd. Hierover merk ik allereerst op dat deze bepaling zich beperkt tot de situatie dat het vervoer plaatsvindt door de natuurlijke persoon of voor diens rekening. Als de leverancier het vervoer verzorgt, is immers de regeling voor verkopen op afstand van toepassing. Hierin ligt voor de praktijk een sterk beperkende factor; het zal voor particulieren een hoop rompslomp geven om op atypische wijze minerale oliën van de ene Lidstaat naar de andere Lidstaat te vervoeren. Als remmende factoren noem ik voorts de kansen op lekkage, ontploffingsgevaar, opslagproblemen e.d. Voorts moet niet uit het oog worden verloren dat het heffingsbelang relatief beperkt is en dat de particulier als hij 'betrap't' wordt in ieder geval geconfronteerd zal worden met dubbele accijns. In de controle kan de aandacht daarom hoofdzakelijk beperkt worden tot de incidentele grootschalige gevallen zoals de in de memorie van toelichting genoemde particulier die een vrachtauto met huisbrandolie uit een andere Lidstaat laat voorrijden. (...)

De parlementaire geschiedenis maakt niet alleen duidelijk wat de bedoeling is (reservebrandstof) maar ook dat we alleen controles instellen bij "incidentele grootschalige gevallen".

Als je dan een hoeveelheid zou willen benoemen dan kun je aansluiten bij de reservehoeveelheid die is genoemd voor de reizigersvrijstelling bij invoer, zie art. 107 Vrijstellingsverordening 1186/2009. Deze is verder uitgewerkt via ons art 68a WA in art 21b van de Wet OB. Daar kom je in lid 1 letter e ook die hoeveelheid van 10 liter tegen v.w.b. het draagbare reservoir. Een grotere hoeveelheid zou je dan voor die particulier als atypisch kunnen beschouwen.

Een passend reserveblik is door ons altijd uitgelegd als één reserveblik die draagbaar moet zijn, maar gelet op de parlementaire behandeling is er zeker geen probleem met 10, 25 of 40 liter.

Let wel op als er toch controles uitgevoerd gaan worden dat de particulier nog een dag de tijd heeft om aangifte te doen als er sprake is van het belastbaar feit als bedoeld in artikel 2d lid 4 WA. Dus op het moment van aantreffen als ze de grens overkomen, kunnen we nog niets (tenzij er sprake is van rode diesel uiteraard).

De CG kent de grens van 240 liter niet. En als dat een norm is uit de ADR (vervoer gevaarlijke stoffen) dan geldt die bij invoer/in het vrije verkeer brengen. Maar de vraag ziet op het intra EU meenemen van brandstof op atypische wijze. Dus moeten we uitgaan van de accijnsrichtlijn en de WA. Daar is geen aantal liters genoemd.

NB: ADR gaat het om het Europese verdrag over vervoer van gevaarlijke stoffen (Accord européen relatif au transport international des marchandises Dangereuses par Route) en niet om de Algemene Douaneregeling. In dit verdrag staat dat je niet meer dan 240 liter benzine of diesel (of andere minerale oliën) mag vervoeren zonder de juiste vergunningen

Andere vraag: 5.1.2d

Conclusie

Een particulier mag zelf voor eigen gebruik onbeperkt brandstof meenemen. Echter als het atypisch vervoer betreft ontstaat er een accijnsschuld en moet hij hiervoor aangifte doen. Er is geen sprake van a-typisch vervoer (naast de reguliere brandstoftank) bij 1 draagbaar reserveblik; de inhoudsmaat maakt niet uit. 5.1.2d

22.03.03.03.07 Vergunning nodig?

We hebben het al vaker gehad waar de grens ligt voor een kleinhandelsverpakking van verbruiksbelastinggoederen.

Een handelaar in NL die zijn concentraten vanuit andere lidstaten betreft heeft een vergunning IVV aangevraagd. Hij betreft geconcentreerd vruchtensap in 25 liter/kg pakken/zakken. Dit lijkt geen kleinhandelsverpakking die via de detailhandel aan consumenten wordt verkocht, dus je kunt je afvragen of de handelaar een vergunning IVV nodig heeft. Vervolgens gaat die verpakking naar ijs-bereiders ter verwerking.

Als we concluderen dat er wel sprake is van een kleinhandelsverpakking dan zal de afnemer, in dit geval de ijsbereider, een vrijstellingsvergunning kunnen aanvragen via art. 29 WVAD. Per saldo is er dan niets verschuldigd.

Als we dergelijke verpakkingen niet aanmerken als kleinhandelsverpakking heeft de handelaar die het in NL voorhanden heeft en tijdelijk opslaat, geen IVV nodig. Als hij diezelfde hoeveelheid doorlevert aan de genoemde ijsbereider hoeft deze evenmin een vrijstellingsvergunning aan te vragen.

Uiteraard zal die handelaar als hij de 25 kg-verpakkingen in kleinere verpakkingen gaat brengen en verhandelen wel een IVV moeten hebben en dan bij uitslag VB moeten voldoen met toepassing van factor 4, dan wel met vrijstelling moeten uitslaan.

De vraag is of je bij deze verpakking kunt spreken van een kleinhandelsverpakking.

Het blijkt echter niet alleen om concentraten te gaan: De handelaar is spe betreft vanuit andere lidstaten zowel concentraten als (bevroren) sappen. De term NFC op de etikettering betekent: Not From Concentrate. De sappen zouden in bevroren toestand moeten worden aangemerkt als 'sappen in vaste vorm'. Tariefstechnisch zou dat wellicht vreemd zijn want dat zou via art 10, tweede lid WVAD immers betekenen dat we voor de bevroren sappen (art. 7, lid 2 Wet VB) alsmede de bevroren limonades (art 9, lid 2 Wet VB) voor de herleiding naar de normale (vloeibare) toestand een factor 4 zouden moeten toepassen. Het handboek is hierover ook niet echt duidelijk. Daar staat zowel bij de "bevroren vruchtensappen" onder 10.10.00 onder 4 als bij de "limonades" onder 10.10.00 onder 6:

"Ook niet-geconcentreerd vruchtensap of groentesap die tijdelijk zijn bevroren (veelal ter conservering), moeten worden aangemerkt als vruchtensap of groentesap in de zin van de WVAD (artikel 7, lid 1). Ook niet-geconcentreerd limonade die tijdelijk is bevroren (veelal ter conservering), moet worden aangemerkt als limonade in de zin van de WVAD."

Deze bepaling kun je natuurlijk ook zo lezen dat hier wordt bedoeld een bevroren product in kleinhandelsverpakking. Producten in vaste vorm zijn immers in die vorm (kleinhandelsverpakking) evenals de concentraten, ook gewoon belast.

Maar merken wij producten in bevroren toestand in (bulk) grootverpakking zoals b.v. bij een aantal bijgevoegde producten/etiketteringen aan als een belastbaar product of niet?

En is de vraag of een dergelijk al dan niet bevroren sap of concentraat aan verbruiksbelasting is onderworpen nog relevant als het product kennelijk niet bestemd is om (koud) te worden gedronken? Een product dat onder het begrip limonade zou vallen maar dat kennelijk niet bestemd is om te worden gedronken, is niet belast. Het voldoet dan immers niet aan de definitie van art. 9 Wet VB. Het maakt dan niet uit of dit een kleinhandelsverpakking, bulk, concentraat of vaste vorm betreft.

Voor een product dat onder het begrip vruchten – of groentesap valt lijkt de definitie weer net wat anders. Art. 7 WVAD bepaalt slechts dat het moet gaan om een drank. De toevoeging van “*kennelijk bestemd om ...*” komen we bij de vruchten- en groentesappen niet tegen. Gezien de bijgevoegde etiketteringen zijn de concentraten van de sappen niet belast omdat ze in grootverpakking (25 kg en 250 kg) aanwezig zijn.

Voor de sappen in bevroren toestand is dit wat onduidelijker. Het betreffen weliswaar grootverpakkingen maar kunnen we nu zeggen dat deze sappen met de aanduiding NFC niet zijn aan te merken als een vruchten- of groentesap als bedoeld in art. 7 Wet VB? Als je de bevroren toestand als ‘vaste vorm’ beschouwt dan is de betreffende grootverpakking niet belast.

Zien we die bevroren toestand niet als vaste vorm als bedoeld in de Wet VB dan zou die bevroren grootverpakking wel belast zijn.

Omdat de uiteindelijke afnemer in dit geval het product niet gaat gebruiken als drank maar gebruikt voor de ijsbereiding zou de ontvanger/handelaar van dit spul in NL een IVV moeten bezitten en de afnemer vervolgens dan een vrijstellingsvergunning via art 29 Wet VB.

Opgemerkt nog:

Voorheen was er een besluit (11-08-2003 nr CPP2003/1326M) waarin de volgende vraag werd gesteld:

Vraag. Niet geconcentreerd vruchtensap, groentesap en limonade in vaten van 200 liter zijn door bevroering in vaste vorm gebracht. De vraag is of dit niet geconcentreerd bevroren vruchtensap, groentesap en limonade moet worden aangemerkt als een vruchtensap, groentesap en limonade bedoeld in het eerste lid van artikel 7 respectievelijk het eerste lid van artikel 9, van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere producten (hierna: wet).

Antwoord. Ja. Niet geconcentreerd vruchtensap, groentesap en limonade die tijdelijk, veelal ten behoeve van de conservering, zijn bevroren moeten eveneens worden aangemerkt als vruchtensap, groentesap en limonade in de zin van artikel 7, eerste lid en artikel 9, eerste lid van de wet.'

Dit Besluit is echter al bijna 12 jaar geleden ingetrokken (21-03-2008) en de vraag is dus ook of we deze zienswijze nog steeds zo toepassen.

Komen we daarmee dan niet in de problemen met de ‘vaste vorm’ zoals genoemd in art 7 lid 2 resp. 9 lid 2 van de Wet VB?

Beoordeling

Een verpakking van 25 kg/liter is geen verpakking voor aflevering aan de eindgebruiker. Het is de verpakking van een grondstof om een ander product van te maken. Kleinhandelsverpakkingen bevatten doorgaans aanwijzingen voor de consument voor het gebruik/vermenging o.i.d. Dit soort verpakkingen zie je niet in schappen staan voor de eindverbruiker.

Verder: het bevroren vruchtensap is een vruchtensap in vaste vorm. Ook voor de vaste vorm geldt dat het in een kleinhandelsverpakking moet zitten om aan te merken als verbruiksbelastinggoed. De MvT is hier duidelijk over:

'Ingevolge het tweede lid wordt mede als vruchte- en groentesap aangemerkt vruchte- en groentesap in vaste of in geconcentreerde vorm. Het gaat hierbij uitsluitend om vruchte- en groentesap in kleinhandelsverpakkingen of in verpakkingen die zijn bestemd voor afnemers die voor gebruik gereed vruchte- en groentesap vervaardigen voor gebruik ter plaatse.' MvT, Kamerstukken II 1992/93, 22 843, nr. 3, p. 19.

Voor bevroren vruchtensap in kleinhandelsverpakking geldt ook de herleiding met de factor 4 ook al ontstaat er uit 1 kg bevroren vruchten sap 1 liter vruchtensap als het ontdooit is, zie artikel 10, tweede lid WVAD. Het is een soort van forfait, waarbij belanghebbende soms in het voor- en soms in het nadeel is.

Conclusie: in bevroren toestand merken we aan als 'vaste vorm'. Als het niet in kleinhandelsverpakking zit is het niet belast. Indien men het echter door een tussenhandel zou laten ontdooien dan zal men toch een IVV moeten bezitten want dan wordt het wel belast.

De volgende schakel, in dit geval de ijsmaker, kan dan weer een vrijstellingsvergunning aanvragen. Als het in bevroren toestand in grootverpakking (daarvan is hier sprake) bij de ijsbereider aankomt dan is het niet belast en heeft de ijsbereider naar mijn idee ook geen vrijstellingsvergunning nodig als hij het gaat verwerken in zijn ijs, ondanks dat het dan uiteraard wel eerst zal worden ontdooit voordat het verwerkt wordt.

Het ontdooien van de vruchtensap staat dan gelijk aan vervaardigen. Dit betekent dat je een IVV moet hebben (tenzij je minder dan 12000 liter per jaar vervaardigt, dan heb je ook geen vrijstellingsvergunning nodig). Daarna maak je er een vrijstellingsgoed van waarvoor een vrijstellingsvergunning nodig is tenzij het ijs binnen de ruimte van de IVV wordt vervaardigd (wat waarschijnlijk het geval zal zijn).

Omslachtig en wellicht niet gewenst maar met de regels in de hand valt geen andere conclusie trekken. Er is ook geen ontheffing van de verbodsbepaling opgenomen als je vervaardigt binnen een vrijstellingsvergunning dus alleen een vrijstellingsvergunning kan ook niet.

Over de term 'vast' is al eerder gesproken, zie 02.02.03.04 Bevroren limonade(2001-60)

"De term "vast" zoals die in zowel artikel 7 lid 2 als artikel 9 lid 2 van de Wet verbruiksbelasting alcoholvrije dranken (wet VB) wekt de nodige verwarring. Als kant en klare limonade of vruchtensap bevroren is dan bevindt zich deze in vaste toestand. De kennisgroep is echter van mening dat het begrip "vast" bedoeld is voor limonade of vruchtensap in vaste vorm dat geconcentreerd is. De drank in bevroren toestand blijft de bestemming "bestemd om te worden gedronken" houden. Dit kan direct plaatsvinden na het ontdooien. Hierdoor is er een verschil met bijvoorbeeld waterijs dat niet bestemd is om te worden gedronken. Conclusie is dat kant en klare limonade of vruchtensap dat bevroren is aangemerkt wordt als limonade of vruchtensap en dus in de zin van de wet VB een alcoholvrije drank is. Vaco zal een conceptmededeling maken aangezien deze vraag als een rechtsvraag behandeld is."

Zie het HVAD onderdeel 10.10.00 punt 4:

"Bevroren vruchten- en groentesappen

Ook niet-geconcentreerd vruchtensap of groentesap die tijdelijk zijn bevroren (veelal ter conservering), moeten worden aangemerkt als vruchtensap of groentesap in de zin van de WVAD (artikel 7, lid 1)."

Als we dit zo toepassen dan is direct lid 1 van artikel 7 WVAD van toepassing en kom je dus niet aan de discussie van vast of niet als bedoeld in artikel 7 lid 2 WVAD toe. En als het direct als vruchtensap aangemerkt wordt dan is het dus belast bij invoer of uitslag tenzij er een vrijstellingsvergunning is afgegeven.

Opmerkingen

De discussie gaat over bevroren toestand. Het in 2008 ingenomen standpunt is niet meer terug te vinden in de beleidsregel. Zo is het wel in het Handboek terechtgekomen. Bevroren is voor de VB belast en dan zou het verwerkende bedrijf wel een vrijstellingsvergunning moeten hebben.

Andere meningen:

- in art. 10.2 WVAD moet je omrekenen naar factor 4, maar dat gaat om volumevermeerdering bij sirophen, en dat heb je in bevroren toestand niet. Maar moeten we dus wel toepassen.

- het is een product van art. 7.1 of 9.1 WVAD, dus je komt aan art. 10 WVAD niet toe.

Het bedrijf zou een IVV moeten hebben want het bedrijf produceert door de verwerking.

Conclusie

De meningen zijn verdeeld, DEI kijkt er nog verder naar.

22.03.03.04.01 GN 24.04.1100

Uit de ITEG. Cluster praat de vergadering bij over de ontwikkelingen n.a.v. ITEG 14 en 15 maart 5.1.2i

22.03.03.04.02 Ekotabak-arrest

5.1.2a

5.1.2e heeft strafzaken lopen ook i.v.m. het Eko-arrest. Hij deelt deze.

04 Handhaving

-

22.03.05 nieuwe wetgeving

22.03.05.01 Implementatie herziene Wet op de Accijns

Vergadering bijpraten uit overleg IM 29 maart: Inzet op MVP-light
De zorg v.w.b. de systemen blijft groot

22.03.05.02 Beleidsregel 2.5 Accijnsverlaging

Stand van zaken

Teruggaaf

1. Proces loopt
2. Aantal verzoeken

Discussie over effecten van de verlaging naar 1-1-2023 over toepassing art. 84a WA.

Cluster stelt vraag over overzicht bedragen.

DOTEL: 624 gesprekken in 1 dag. Goede samenwerking met CUA, voornamelijk problemen met 'mijn douane'.

DLTC: 5.1.2d

Cluster: 5.1.2d

22.03.05.03 Uitspraak Rb. Betrokkenheid voorhanden hebben van onveraccijnsde sigaretten

Logische uitspraak. Het gaat over de betrokkenheid bij het voorhanden hebben van sigaretten aangetroffen in een garagebox.

In deze situatie was vastgesteld dat:

- belanghebbende regelmatig aanwezig was bij de garagebox
- hij de roldeur van de garagebox met een sleutel heeft geopend
- hij zich daar bezig hield met het laden en lossen van kartonnen dozen
- hij tenminste eenmaal de maandelijkse huur heeft betaald voor die garagebox
- hij telefonisch veelal zich bediende van 'versluisd taalgebruik' waarvoor geen verklaring werd gegeven
- ook in woning van belanghebbende onveraccijnsde sigaretten waren aangetroffen

De Rechtbank vond in onderlinge samenhang bezien dat er sprake was van een betrokkenheid, zie ECLI:NL:RBZWB:2022:1374

22.03.05.04 Uitspraak Hof Dampretourregeling

De HR verklaart het cassatieberoep van de Stas gegrond:

Hetgeen hiervoor in 4.5.2 is overwogen, betekent in dit geval dat belanghebbende geen aanspraak kan maken op teruggaaf van accijns op de voet van artikel 71, lid 1, aanhef en letter d, van de Wet, omdat het product dat zij inslaat in haar accijnsgoederenplaats (benzinedamp), buiten een accijnsgoederenplaats is ontstaan als bijproduct bij het verbruik van de benzine waarvoor zij eerder ter zake van uitslag tot verbruik accijns heeft voldaan.

Dit product (benzinedamp) is, wat er zij van de precieze eigenschappen, kenmerken en aanwendingsmogelijkheden, een ander product dan benzine die naar haar aard een vloeibare vorm heeft en wordt gebruikt als brandstof voor motorvoertuigen.

- Het in onderdeel a van punt 25 van het hogerberoepschrift gehouden betoog wordt verworpen
- Aangezien artikel 71, lid 1, aanhef en letter d, van de Wet in dit geval toepassing mist, behoeft het door belanghebbende in punt 25, letter b, van het hogerberoepschrift gedane beroep op de regeling van artikel 28, leden 1 en 5, van de Wet geen behandeling meer, zie HR, 11-03-2022, nr. 1903749

Het verloren gaan had gemeld moeten worden, heeft belanghebbende niet gedaan. 5.1.2d

22.03.06 Content

-

Verslag (def.) Coördinatiegroep accijns van dinsdag 10 mei 2022, nr. 22.04, op locatie Belasting & Douane museum.

Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

22.04.01 Opening en vaststelling agenda.

22.04.02. Mededelingen

22.04.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's

22.04.02.01.01 CUA

-

22.04.02.02 Overige mededelingen.

22.04.02.02.03 Vervolg op uitspraak Hof Dampretourregeling

Regio's hebben overlegd over de verdere afhandeling van bezwaarschriften en teruggaafverzoeken (OLGA). Voor zover we weten liggen alle ingediende bezwaarschriften en alle ingediende teruggaafverzoeken bij OLGA. Maar misschien dat er ook nog in andere regio's liggen. S.v.p. dan contact op laten nemen als het een bezwaarschrift is) of OLGA als het een teruggaafverzoek is. Dan kunnen we eenzelfde afhandelingslijn volgen. Verzoek aan de vaco's om deze bezwaren af te stemmen, actie vaco's.

22.04.02.02.04 Mededeling CG ITEG/accijns comité

1. Implementatie nieuwe richtlijnen:

Donderdag MTO: in het memo staan fouten en zaken die al geregeld zijn, het memo is niet vooraf voorgelegd aan het cluster, maar het memo kan niet meer worden teruggetrokken. Cluster heeft implementatiemanager laten weten dat het heel jammer zou zijn als hierdoor het besluit tot implementatie wordt opgeschort. Zeg Ja tegen de implementatie.

- Er staat niets in over voorlichting, aanpassing en nieuwe vergunningen etc.
- DLK: de scope van het memo is te beperkt. Niet alle onderwerpen staan genoemd.

IM en cluster zijn in gesprek over de IM-aspecten. Afspraak gemaakt: maandag overleg over de features vs. horizontale ri., cluster sluit aan. Daarna hopelijk duidelijk wat er wel en niet gebouwd kan worden voor 13 februari 2023.

2. Gebruik BSN-nummer

Gebruik BSN nummer bij eenmanszaken in het e-AD

Zie hetgeen 5.1.2e heeft aangekaart.

Kernvraag: Is gelet op de wet op de privacy het een probleem dat we in de situatie van een accijnsvergunning met toestemming Rechtstreekse Aflevering meerdere afleveradressen, in een e-AD een fiscaal nummer opnemen met daarin het BSN nummer bij een eenmanszaak?

Beleid: Je mag het BSN als overheid gebruiken (WABB) als dit wettelijk is toegestaan.

Als dat zo is, geen probleem. Als dat niet mag, dan moet je voor een andere oplossing gaan kiezen.

Probleem doet zich voor bij die eenmanszaken die een vergunninghouders met rechtstreekse aflevering op meerdere afleveradressen. Het probleem is nu formeel aangemeld. Er is een stuurgroep voor de totale problematiek m.b.t. gebruik BSN nummer. Daar wordt beoordeeld door wie en hoe het wordt opgepakt.

NB: CG is verantwoordelijk voor content en handboek. Wij pakken het op zodra het vervolg bekend is.

De stuurgroep beslist dus welk nummer wij gebruiken: EORI of BTW-identificatienummer. In de tussentijd houden wij de huidige werkwijze aan.

DLK:

Aan de Commissie (EU) zijn ter uitvoering van richtlijn 2020/262 bevoegdheden toegekend om gedelegeerde en uitvoeringshandelingen vast te stellen.

- Op de vergaderingen van 7 april en 4 mei jl. zijn een aantal van die handelingen besproken; dit voorjaar wordt over de uitvoeringshandelingen gestemd.
- De gedelegeerde handelingen mag de Cie. zelf vaststellen.
- In de periode juli t/m september zullen deze worden gepubliceerd.

Het betreft voornamelijk wijziging i.v.m. de implementatie van het veraccijnsde vervoer in EMCS:

- een Vo die Vo 684/2009 (tabellen voor EMCS) vervangt en de verliesnorm voor tabak regelt (0%) (delegated act). Voor de overige verliesnormen is geen overeenstemming bereikt en zal apart worden geregeld. We houden dus onze eigen huidige verliesnormen.
- een Vo die Vo 684/2009 v.w.b. bepaalde procedures (splitsing bijv.) vervangt en het vrijstellingscertificaat (vervanging Vo 31/96) vast stelt (implementing act)
- wijziging van de Vo Seed 612/2013 en de uitvoeringsvo. Admin. samenwerking 2016/323 (aanpassing terminologie en toevoeging gecertificeerden).

5.1.2a

NB: na 13-2-2023 kun je het oude VAGD op papier niet meer gebruiken, tenzij het vervoer vóór 13-2 is begonnen. **Actie** (PM): formulier van de site halen.

- de MvT is op dit punt niet duidelijk, maar een MvT kan achteraf niet meer aangepast worden. Het VAGD kan dan niet meer worden gebruikt.

03. Helpdesk vragen

22.04.03.01 Designer fuel en brief ILT verbod

Ter informatie over designerfuels zie het stukje van de NOVE en de brief van ILT (staat op website NOVE) inzake het niet mogen afleveren van designerfuel.

5.1.2d

22.04.03.02 Alcohol/VB

22.04.03.02.01 Kokosnoot met een rietje

Dit is een onderwerp van de algemene accijnscommunity.

Het betreft Bio drinkkokosnoot, een reguliere kokosnoot met een rietje inbegrepen en enkele voorgeboorde gaatjes om het rietje erin te steken. Dit 'kokoswater' is kennelijk bedoeld om gekoeld te worden gedronken. Volgens de site van een grootwinkelbedrijf maar ook van de leverancier is er sprake van 100% origineel product. De vraag is of dit volgens artikel 7 lid 1 WVAD als alcoholvrije drank moet worden aangemerkt.

Beoordeling

Als de kokosnoot als zodanig wordt verkocht dat is er geen sprake van de verkoop van een alcoholvrije drank. Als er sinaasappels verkocht worden die bestemd zijn om uit te persen dan wordt er ook geen vruchtensap verkocht. Dat de klant thuis het kokoswater uit de kokosnoot haalt is te vergelijken met het persen van een sinaasappel thuis.

Het verschil met de sinaasappel is echter dat er een voorbewerking heeft plaatsgevonden bij de kokosnoot: het boren van een gaatje. Toch kan dit boren niet worden aangemerkt als een vervaardigingshandeling zolang dit geen bewerking van het te consumeren product is of zolang de samenstelling van het product niet wijzigt.

Conclusie

Dit product kan niet worden aangemerkt als een met verbruiksbelasting te belasten product.

22.04.03.02.02 Iced bock bier en Platogehalte, vervolg

Uit het verslag van maart en daaronder het vervolg:

22.02.03.02.01 Iced bock bier en Platogehalte

5.1.2e 67 AWR

Conclusie is dan dat die vervaardiging in de voorgelegde situatie niet mag; het Platogehalte wordt immers hoger, dus wordt er meer accijns verschuldigd nu de verwerking buiten AGP zou plaatsvinden. Overigens hangt dat nog wel af hoeveel het volume vermindert.

Vervolgens was de vraag welk stamwortgehalte bepalend is voor de heffing: het stamwortgehalte voor of na vergisting. Uit art. 3 Richtlijn 92/83 dan wel art. 1 Richtlijn 2020/1151 (richtlijn tot wijziging van Richtlijn 92/83) blijkt dat alle ingrediënten van het bier, inclusief de ingrediënten die na de vergisting zijn toegevoegd, meegenomen worden bij het meten van het aantal graden Plato, geïmplementeerd in art. 7, zesde lid WA. Het Kompania arrest (C30/17 van 17 mei 2018) is hier niet van toepassing want dat ziet op gearomatiseerde bieren (biermixen).

Vervolg:

Een regio is van mening dat het Kompania-arrest hier niet van toepassing is. Er is hier immers geen sprake van de toevoeging van vaste stoffen of siroep/suikers na de hoofdvergisting die het Platogehalte in het eindproduct verhogen. De hoeveelheid extract blijft hier gelijk, alleen vindt er een concentratie plaats door het verwijderen van een deel van het water. Voor de berekening van de accijns moet dan uitgaan van het Platogehalte in het eindproduct, vermeerderd met het extractgedeelte dat is omgezet in alcohol.

Het Lab is voor de berekening van de accijns uitgegaan van het eindproduct. Het extractgehalte (°P) in het eindproduct is de maat voor de accijnsheffing. Bij een regulier bierbrouwprocédé is het extractgehalte (stamwortgehalte) gelijk voor en na vergisting. In dit geval wordt er water onttrokken uit het oorspronkelijke bier. Het oorspronkelijk bier wordt aangepast, het extractgehalte dat vastgesteld wordt in het eindproduct is niet gelijk aan het extractgehalte van het oorspronkelijke product. Ook het Lab is van mening dat het arrest van Kompania niet van toepassing is, het is geen mix-drink. Bij het maken van "Radler"-producten wordt

bier met limonade gemengd. In het eindproduct werd dan een "relatief" hoog extractgehalte (°P) vastgesteld door de suiker, afkomstig uit de limonade.

5.1.2d

In de wetgeving is opgenomen hoe we het extractgehalte moeten bepalen, zie artikel 5 URA en Bijlage B URA. Daaruit blijkt dat we moeten uitgaan van het eindproduct.

Dan de casus van Vaco. Als je deze vanuit de wetgeving benadert dan moet er 2 keer gemeten worden: het bier dat bijna over de datum is en het "eisbock". Dan weet je of artikel 5, derde lid onderdeel a WA van toepassing is.

Conclusie

- De discussie is nu afgerond. 5.1.2d

- De tekst van het Beleidsbesluit moet verlengd worden. Dat loopt via Cluster en DGFZ

- Het Kompania-arrest is hier niet van toepassing.

- Bij het bepalen van het extractgehalte moet uitgegaan worden van het eindproduct.

22.04.03.03 Formaliteiten

22.04.03.03.01 Teruggaaf art. 72 WA:

2 onderwerpen vragen de aandacht:

A. aanpassen teruggaafbeschikking

B beoordelen 'leveranciersverklaringen'

A: Aanpassing Beschikking:

5.1.2d

Op de huidige teruggaafbeschikkingen staan, afhankelijk van de teruggaafsituatie, standaardclausules zoals:

1. Deze teruggaaf is in een geautomatiseerd proces vastgesteld. Als later bij een controle blijkt dat het bedrag van de teruggaaf niet juist was, kunnen wij dat alsnog corrigeren.

2. Als later bij een controle blijkt dat het bedrag van de teruggaaf niet juist was, kunnen wij dat alsnog corrigeren.

5.1.2d

5.1.2d

Daarom is het voorstel om in de teruggaafbeschikking naast de huidige clause een extra verduidelijking op te nemen, zoals:

"De Douane heeft bij de behandeling van uw verzoek in dit stadium nog niet beoordeeld of er over deze partij in eerdere instantie accijns en/of verbruiksbelasting aan de Douane is voldaan. Mocht blijken dat u het bewijs van de betaling niet kan geven, dan corrigeert de Douane deze teruggaaf."

Dat voorkomt een hoop gedoe voor de controlemedewerkers en geeft bovendien de belanghebbenden meer duidelijkheid wat ze te doen staat als ze dat bij de indiening van hun verzoek nog niet voor elkaar hebben.

Een alternatief is dat wij helemaal geen facturen opvragen, omdat je daar nauwelijks iets aan hebt. Dan kun je beter alles achteraf doen en niet zoals nu de indruk wekken dat het goed is.

5.1.2d

5.1.2d

Conclusie:

- Het opvragen van de factuur past in een eerste toets;
- een verduidelijking van de terugaafbeschikking is op zijn plaats.

B: Over de Leveranciersverklaringen:

De CG is het eens met de conclusies. De voorbeelden zijn duidelijk om in de regio te gebruiken.

5.1.2d Let wel: de eisen aan deze verklaringen gelden voor zowel vergunninghouders als niet-vergunninghouders. 5.1.2d

In de evaluatie aan RG HHB kunnen we aandacht vragen voor de niet eenduidige werkwijze.

5.1.2d

. 5.1.2d

Dit wordt opgenomen in de FIX.

22.04.03.03.02 Thema WOB/WOO

De ontwikkeling van WOB naar WOO. Ook vanwege de impact op Cg

Vraagstukken die spelen:

- Besluit Kabinet: Openbaar tenzij
- openbaarheid verslagen
- wat nemen we op in verslagen
- wat zetten we op CP
- weinig uitsluitingsgronden
- meer samenvatten en concluderen
- Interne krabbels ook openbaar?

Zie dit vooral als een opmaat om tot bespreking en bewustwording te komen.
Zie ook De Wet open overheid in 40 vragen.

Algemene uitzonderingen als algemeen beraad e.d. zullen waarschijnlijk niet meer als uitsluitingsgrond gelden. We moeten ons bewust zijn dat praktisch alles openbaar kan worden gemaakt, t/m de krabbels aan toe. Hoe onze CG zich verhoudt met de blauwe kennisgroepen gaat cluster nog na bij FR. Op 30 juni is er een bijeenkomst Verslaglegging en Openbaarmaking.

22.04.03.03 Loket rechtstatelijkheid en hardheden

Ter info vanuit Blauw:

Vanaf 1 april 2022 gaat stapsgewijs het Loket Rechtsstatelijkheid en hardheden open. Het Loket staat opgesteld voor het ontvangen, registreren en monitoren van juridische signalen en koppelt de voortgang terug aan de melder. Via het loket gaan we ervaring opdoen met de behandeling van een beperkt aantal signalen van medewerkers. In het derde kwartaal verwacht het loket volledig open te zijn. Op dat moment is duidelijk hoe het proces van opvolging signaal verloopt en is de IT-voorziening klaar om live te zijn.

De vraag is in hoeverre accijns en verbruiksbelasting hierop aansluiten. Cluster heeft in de week van 16 mei nader overleg met FR. Dat Blauw zo'n initiatief heeft en de Douane niet komt wellicht vanwege de omvang. Deze geluiden zouden ons via de KIS-lijn moeten bereiken, maar is wel van een ander orde dan het loket.

22.04.03.03.04 Hoe afronden verschuldigd tarief per accijnssoort?

De regio meldt dat de manier hoe een verschuldigd bedrag per accijnssoort/alcoholvrije drank dient te worden afgerond niet juist in de beide Handboeken staat vermeld.

Zie HA:

1. Onderdeel 10.10.00 -> Hfd 5.3. de afronding van het aantal hl. Het klopt niet zoals het hier staat vermeld bij het voorbeeld.

2. Onderdeel 10.20.00 -> Hfd 4.2. idem, en ook staat vermeld bij het voorbeeld dat het gaat om een dagaangifte. Maar dit kan ook een maand-of weekaangifte zijn.

Verder is dit onderdeel aangepast in mei 2021, maar de vermelding dat de berekening met de tarieven van 2021 is uitgewerkt ontbreekt.

Onderdeel 10.30.00 -> Hfd 6.2. Idem als de opmerkingen bij onderdeel 10.20.00.

Ook wordt sinds 1-1-2022 het aantal hl. afgerond op 2 decimalen. In het voorbeeld staat 1x 9,375 HL NB. In onderdeel 10.40.10 wordt gesproken over van toepassing zijnde GN-codes uit 1992.

Beoordeling

Het afronden op hoeveelheid of bedragen zijn 2 verschillende zaken.

Met ingang van 1-1-2022 zijn voor sommige producten afrondingsregels over de hoeveelheid opgenomen in de wetgeving:

- in artikel 10 en 11d WA (niet mousserende en mousserende wijn en tussenproducten): gedeelten van een hectoliter afronden op twee decimalen.

- in artikel 13 WA (overige alcoholhoudende producten): gedeelten van een hectoliter afronden op drie decimalen, en de afronding van het alcoholpercentage in volumepercenten naar beneden op één decimaal.

Hoe af te ronden in de aangifte is het niet opgenomen in de wetgeving (m.u.v. de belastingrente).

Wel zijn in de douanewetgeving afrondingsregels opgenomen in art. 7:9 van de Douanewet, uitgewerkt in art 8:3 van de Algemene Douaneregeling. Maar voor het middel accijns m.b.t. de binnenlandse accijnsaangifte, teruggaven en aanslagen accijns is over afrondingen niets wettelijk vastgelegd.

Dat valt onder het belastingdienst brede beleid dat we wel voor meerdere nationale middelen kennen. Dat komt neer op per onderdeel rekenkundig afronden (op centen) en per middel het totaalbedrag op hele euro's naar beneden afronden bij aangifte en naar boven bij teruggaaf. In DAA en DKF-A (via Mijn Douane) Wordt zelfs het belastingbedrag dat is verschuldigd voor alle onderdelen binnen 1 middel, ook binnen één middel, afgerond naar beneden op hele euro's en bij een teruggaaf alles per onderdeel naar boven op hele euro's.

Conclusie

Actie Tafeltje alcohol/dranken zal de relevante hoofdstukken in het handboek aanpassen.

22.04.03.03.05 Kranen op Pontons

In het verleden hebben wij in het informatieblad 'Rode diesel voor werktuigen op schepen en pontons' van 2015 beschreven in welke situaties het gebruik van rode olie is toegestaan.

67 AWR de situatie anders is dan in het informatieblad is beschreven. De vraag is of voor deze situatie olie met vrijstelling van accijns mag worden gebruikt.

67 awr

Beoordeling

De voor deze casus relevante tekst van het informatieblad (versie 2015) luidt als volgt:

Werktuigen die vastzitten aan een ponton

Voor werktuigen die vastzitten aan een ponton mag u WEL diesel gebruiken met vrijstelling van accijns op grond van artikel 66. Deze werktuigen maken deel uit van het ponton. Van 'vastzitten' is sprake als de werktuigen:

- *vastgelast zijn aan een ponton*
- *zich op rails voortbewegen op een ponton*
- *vastgesjord zijn aan een ponton met kettingen, kabels of spanbanden. Bij vastsjorren geldt als voorwaarde dat het werktuig alleen aan boord van een ponton mag worden gebruikt en niet aan land. Uit de (project)administratie van de waterbouwer moet blijken dat het werktuig alleen bestemd is om aan boord van een ponton te worden gebruikt en ook daadwerkelijk uitsluitend aan boord van een ponton is (en wordt) gebruikt.*

De CG is van mening dat het vastgeklemd zitten aan een voorziening aan het ponton gelijk te stellen valt met het vastgesjord zijn, zoals in de Nieuwsbrief is verwoord. Ook wordt voldaan aan de eis dat het werktuig alleen aan boord van het ponton wordt gebruikt, en dat e.e.a. uit de administratie blijkt.

Conclusie: voor deze situatie is het gebruik van van accijns vrijgestelde diesel toegestaan.

De nieuwsbrief hoeft niet te worden aangepast.

22.04.03.03.06 Gedeeltelijk gedenatureerde alcohol uit een andere lidstaat

In een regio speelt op dit moment het volgende:

67 AWR

De vraag is of NL de 67 AWR vrijstelling moet volgen.

Beoordeling

Als deze alcohol in bulk is, dan moet de gedeeltelijk gedenatureerde alcohol worden vervoerd met een e-

AD met de code S400 omdat de alcohol naast de denaturatie nog niet voldoet aan de overige voorwaarden voor de vrijstelling, dus er moet nog een herkenbaar eindproduct van gemaakt worden.

Als het product rechtstreeks vanuit 67 AWR naar 67 AWR vervoerd wordt, dan moet een e-AD met S400 en aangifte ten uitvoer opgemaakt worden.

Als het product naast gedeeltelijke denaturatie is verwerkt tot een herkenbaar eindproduct, dan is de vrijstelling verleend in 67 AWR en kan het vervoerd worden zonder accijnsdocumenten binnen de Unie. Wel moet er een aangifte ten uitvoer gedaan worden.

Conclusie: de situatie past binnen de kaders die de regio schetst. Het product met vrijstelling kan zonder e-AD vervoerd worden binnen de LS.

22.04.03.03.07 Verhuur aggregaten vanuit 67 AWR incl. brandstof

Een internationaal bedrijf verhuurt aggregaten waar bij (huur) gebruik door de klant, diesel verbruikt wordt. De aggregaten circuleren veelvuldig tussen de vestigingen in 67 AWR en Nederland.

67 AWR

Beoordeling

Het bedrijf hoeft de aggregaten niet te legen bij de grensoverschrijding. Dit is geregeld in § 3.5 *Voorhanden hebben van minerale oliën voorzien van herkenningsmiddelen in normale brandstofreservoirs* van het Beleidsbesluit accijns.

Dit staat ook in het Informatieblad *Rode diesel verdwijnt vanaf 1 januari 2013* (2017) bij de veel gestelde vragen:

29. Is het toegestaan om apparaten zoals niet-zelfrijdende werktuigen, generatoren en verwarmingsapparaten, uit het buitenland naar Nederland te laten komen, waar nog een (rest)hoeveelheid rode diesel in de tank zit (die is ingekocht in het buitenland)?

Bij bedrijfsmotorrijtuigen die in 67 AWR rode olie getankt hebben en naar Nederland worden overgebracht is geen accijns verschuldigd in Nederland als deze rode olie zich bevindt in het normale brandstofreservoir van dat bedrijfsmotorrijtuig. Deze rode olie mag in Nederland verbruikt worden. Niet-zelfrijdende werktuigen, generatoren en verwarmingsapparaten zijn echter geen bedrijfsmotorrijtuig. Bij binnenkomst in Nederland is accijns verschuldigd over de brandstof die zich in het normale brandstofreservoir van deze werktuigen en apparaten bevindt. Dat is nu (2012) al het geval en dat verandert niet per 1 januari 2013. Daarnaast is het op grond van de wet per 1 januari 2013 verboden om rode olie voorhanden te hebben in het normale brandstofreservoir van deze werktuigen en apparaten. Dit geldt ook als zij worden overgebracht van 67 AWR naar Nederland. De Staatssecretaris heeft echter goedgekeurd dat in de hiervoor bedoelde situatie geen accijns verschuldigd is. Tevens wordt ontheffing verleend van het verbod om rode diesel voorhanden te hebben in het normale brandstofreservoir van deze werktuigen en apparaten. Voor de toepassing van die goedkeuring gelden wel voorwaarden en beperkingen. Zie het besluit van de Staatssecretaris van Financiën van 3 september 2013, nr. BLKB 2013/1352M, Staatscourant 2013, 25276

Conclusie

De CG is akkoord: de aggregaten mogen bij grensoverschrijding rode olie bevatten (onder voorwaarden).

22.04.03.04.01 GN 24.04.1100 67 AWR, vervolg

Vorige week een bericht van Taxud:

Clarification regarding the HTP CN code introduction in EMCS (FESS-286 RFC) has been provided to MS and we have not received any further comments.

Please find attached FESS-286 Rev1 RFC for information, it has been updated to indicate the new activation date of the updated reference data - 15/05/2022.

Nationaal moet IM dit nog in productie worden ingelezen. We hopen voor 15-5.

Bericht van IM:

“Op 13 mei a.s. zal SEED EU bijgewerkt worden met een nieuwe GN code 24041100 onder de T500 (activeringsdatum 15-5-2022). Aangezien wij niet met SEED EU kunnen synchroniseren zal een collega deze week de code verwerken in een apart bericht in SEED NL. Bij het persoonlijk domein moet deze code ook nog worden ingelezen, hiervoor zal ik een mail sturen naar de product owner. Daarnaast zal de collega de accountmanager van de software ontwikkelaars informeren, zodat hij de marktdeelnemers kan informeren. Dit betekent dat als alles goed gaat de marktdeelnemers de GN code 24041100 onder de T500 vanaf 15 mei a.s. kunnen gebruiken.”

Dit betreft een Request for Change, deze wijziging moet worden gecommuniceerd. Dat zou via IM moeten. Eerst wachten op IM, dan vragen hoe IM dit heeft geregeld. Vervolgens een signaal naar DBR, zodat hij zijn klant kan informeren, met het voorbehoud dat mogelijk de softwareleverancier nog tijd nodig heeft om de software aan te passen. [naschrift: Inmiddels is het mogelijk om tabaksproducten met GN 24.04.1100 in EMCS onder schorsing te vervoeren: deze code is toegevoegd aan de EPC T500. Het bedrijfsleven is via Brussel gelicht.]

04 Handhaving

1. Op 23-6 organiseert koepel Cumula een landelijke dag voor agrariërs. De Douane is uitgenodigd om voorlichting te geven over met name tanken rode diesel België.
2. Er wordt onderzocht of we kunnen overstappen naar een 5-jarig HHP.
3. Straks overleg met HH-Regisseurs.

DLK: 30 collega's van DLTC volgen training van DG Sante i.v.m. T&T, op 17 en 24 mei.

22.04.05 Jurisprudentie

22.04.05.01 Arrest HvJ EU C-711/20

Onregelmatige onttrekking, geadresseerde niet op de hoogte van de levering.

22.04.05.02 arrest HvJ Eu C-668-20

Uitspraak over Vanille-oleohars dat aangemerkt wordt als aroma

22.04.05.03 arrest HvJ EU C-489-20

Tenietgaan douaneschuld op grond van artikel 124 lid 1 onder e V0 952/2013 leidt niet tot tenietgaan accijnsschuld.

22.04.05.04 Arrest HR 20/01331

De Douane voerde een accijnscontrole uit aan boord van een schip.

- De schipper werkte in loondienst van de eigenaar van het schip.
- De schipper kon geen documenten overleggen met betrekking tot de herkomst van de minerale oliën die waren opgeslagen in twee slobtanks op het schip.

Gevolg was dat de schipper een naheffingsaanslag voor de accijns kreeg met daar bovenop nog een verzuimboete

- In beroep handhaafde Rechtbank Zeeland-West-Brabant (zie kenmerk 16/10231 VAN 01-06-2018) de naheffingsaanslag.

In hoger beroep besliste het Hof Den Bosch (zie kenmerk 18/0392 van 27-02-2020) dat de schipper terecht als belastingplichtige was aangemerkt omdat onder "voorhanden hebben" ook viel het zijn van schipper op een schip dat de accijnsgoederen vervoerde.

- De schipper ging vervolgens in cassatie.

De Hoge Raad besliste dat elke werknemer die fysiek over accijnsgoederen beschikte, schuldenaar voor de accijns kon zijn, ook als de goederen toebehoorden aan zijn werkgever of aan een derde.

- Het doen of nalaten van de werknemer moest voor de toepassing van artikel 51, lid 1, letter b, Accijnswet echter worden toegerekend aan de werkgever als een doen of nalaten van de werkgever ten grondslag lag aan het voorhanden hebben van accijnsgoederen waarover geen accijns bleek te zijn geheven.

- Deze toerekening moest plaatsvinden als de werknemer met betrekking tot die accijnsgoederen (1) had gehandeld binnen de grenzen van de hem door zijn werkgever toevertrouwde taken, en (2) zijn taken had uitgevoerd volgens instructies die rechtstreeks afkomstig waren van zijn werkgever of een andere werknemer van dezelfde werkgever, die hiertoe in het kader van zijn functie bevoegd was.
 - Dan werd niet de werknemer, maar zijn werkgever aangemerkt als degene die de accijnsgoederen voorhanden had.
- Er waren volgens de Hoge Raad echter werknemers die niet een beroep konden doen op deze uitzondering.
- Dit betrof in het bijzonder werknemers, zoals de gezagvoerder van een vervoermiddel, van wie de hun door de werkgever toevertrouwde taak een specifieke eigen verantwoordelijkheid meebracht. Bij vrachtaart droeg de schipper een specifieke verantwoordelijkheid voor het in goede staat houden van de lading en voor het vervoer daarvan.
 - De verantwoordelijkheid van de schipper bracht ook mee dat hij moest zorgen voor de naleving van de regels aan boord die golden op grond van de Accijnswet.
 - Hij moest controleren of vervoersdocumenten aanwezig waren en zorgen voor de administratie van accijnsgoederen die als restlading op het schip achterbleven.
 - Zijn handelen en nalaten ter zake viel volgens de Hoge Raad niet aan zijn werkgever toe te rekenen.
 - De schipper had de aan boord van zijn schip geladen vrachtgoederen daarom fysiek tot zijn beschikking, zodat hij degene was die deze accijnsgoederen voorhanden had.
- De Hoge Raad verklaarde het beroep in cassatie van de schipper dan ook ongegrond.
- De risico aansprakelijkheid speelt in dergelijke situaties een steeds grotere rol in de recente jurisprudentie. Vergelijk o.a. het arrest van het Hof van Justitie C279/19 van 10-06-2021

Opmerkingen

De uitspraak betekent dat iemand zich niet zonder meer kan verschuilen met de opmerking "ik wist hier niets van (vrij vertaald)". Maar het heeft ook gevolgen voor het handelen van onze controlecollega's en de controleopdrachten.

De Hoge Raad schetst de kaders maar maakt het niet altijd makkelijker. Dit noopt tot nadenken over diverse zaken.

- Uit het arrest van de HR blijkt dat de situatie waarin een medewerker zich bevindt een rol speelt. Dat betekent dus dat de controlemedewerker specifieke vragen moet stellen. Zo heeft een medewerker van een AVP die ook zorgt voor het bestellen van de goederen een grotere taak dan alleen maar afrekenen van gekochte goederen, en heeft dus ook vanwege de betrokkenheid de accijnsgoederen voorhanden. Dat geldt ook voor andere actoren die je kunt aantreffen bij accijnscontroles, zoals chauffeurs of medewerkers van opslaglocaties en hun betrokkenheid. Onze controlecollega's moeten hier goed van op de hoogte worden gebracht, met behulp van een goede controleopdracht.

- Je zult moeten beoordelen of je (in bepaalde gevallen) niet aan schipper en werkgever allebei een naheffing zou moeten opleggen.

Zo kun je in deze casus zowel bij de schipper als de rederij een naheffing opleggen. Als de schipper voorhanden heeft dan is de rederij sowieso betrokken bij het voorhanden hebben. De rederij bepaalt immers wat de taak en bevoegdheden van de schipper zijn. Allemaal zaken die in een controle-opdracht naar voren moeten komen.

Wel lijkt de HR ook aan te geven dat we ook niet in alle gevallen aan de werknemer een aanslag zouden moeten opleggen, zie de passage inzake 'het doen en laten van de werkgever' t.o.v. de werknemer. De gezagvoerders van vervoermiddelen sluiten ze daarvoor dan echter wel weer uit. Het is dus wel dat we moeten kijken wanneer we nu wel de werkgever/eigenaar daadwerkelijk zelfstandig moeten aanspreken (en niet de werknemer)(zie ook hiervoor dus C279/19 v.w.b. de betrokkenheid).

Conclusie: 5.1.2d

22.04.05.05 BRe 19/2027

Rechtbank Zeeland-West-Brabant oordeelt dat een monteur die werkt in een illegale sigarettenfabriek als schuldenaar voor het gehele bedrag aan accijns kan worden aangewezen.

De FIOD valt een loods binnen en treft een illegale sigarettenfabriek aan. De FIOD doet onderzoek naar het

voorhanden hebben en produceren van de accijnsgoederen, die niet overeenkomstig de bepalingen van de Wet op de accijns (WA) in de heffing betrokken zijn. De inspecteur legt naar aanleiding van de bevindingen uit het FIOD-onderzoek aan ieder van de aangetroffen personen een naheffingsaanslag accijns op.

In geschil is of de naheffingsaanslag accijns terecht aan X is opgelegd en of X voor het volledige bedrag aangeslagen kan worden.

De rechtbank oordeelt dat X terecht en voor het gehele bedrag aangeslagen kan worden. X was werkzaam als monteur in de fabriek en was derhalve betrokken bij het voorhanden hebben van tabaksproducten. De stelling van X dat hij geen wetenschap had van de onveraccijnsde accijnsgoederen laat dit onverlet, nu wetenschap geen vereiste is voor het zijn van belastingplichtige. Wel ontvangt X een vergoeding van immateriële schade wegens overschrijding van de redelijke termijn.

NB: onder de aandacht gebracht van FR.

Opmerkingen

Duidelijk verhaal, X was zeker geen toevallige passant, en de andere figuren die ook een aanslag kregen ook niet. Zij waren allemaal blijkbaar werkzaam bij de sigarettenmachine(s) of verpakkingsmachine(s) en een tweetal fungeerde daarbij tevens als monteur.

22.04.05.06 Uitspraken Rb. DH bunkerolie (4x)

Een viertal voor ons gunstige recente uitspraken in het kader van onjuist gekleurde bunkerolie in bunkertanks. Wat opvalt is dat helder gewezen wordt op de risicoaansprakelijkheid. Ze komen feitelijk alle 4 op hetzelfde neer:

- de akkoordverklaring die door belanghebbende moet worden getekend bij monsterneming is belangrijk;
- de Samancta - normen zijn geen wetgeving maar slechts aanbevelingen;
- dat materieel aan de vrijstelling zou worden voldaan doet niet af aan het feit dat lidstaten maatregelen kunnen stellen ter voorkoming van fraude, misbruik en ontduiking. Wij hebben dat gedaan via de merkstof (nu nog SY). Als vervolgens dan een onjuiste hoeveelheid wordt bevonden wordt niet aan de voorwaarden van vrijstelling voldaan;
- als belanghebbende aangeeft geen contra-monster te willen achterhouden kan achteraf niet worden gesteld dat we er toch eentje hadden moeten achter laten. Dat vindt geen steun in wet— en regelgeving;
- dat men geen eigenaar of huurder is van het voer— of vaartuig waarin e.e.a. is aangetroffen doet niet af aan de belastingplicht. Die ligt immers bij de 'voorhandenhebber';
- de verwijzingen in deze uitspraken naar de risico-aansprakelijkheid waarin het Hof Den Haag in de uitspraak van 15-04-2021 nr. 20/0798 reeds melding van maakt. Dit nog gekoppeld aan het feit dat aan het voorhanden hebben geen wetenschapseis is gekoppeld volgens het arrest van het HvJ C270/19 van 10-06-2021.

22.04.06 Content

(dit onderwerp is niet behandeld tijdens de vergadering, secr.)

5.1.2e: vanwege een aantal wijzigingen van wetgeving mogen we de handboeken weer aanpassen. 5.1.2e heeft het overzicht wie verantwoordelijk is voor welk hoofdstuk op CP gezet. Een aantal onderdelen moeten weer verdeeld worden. Wellicht kan dat volgende week dinsdag bij het overleg.

5.1.2e stelt voor dat iedereen die aanpast het onderdeel vanuit internet kopieert en plakt in een word-document en dan aanpast met de aanpassingen zichtbaar. 5.1.2e zal dit van de zomer dit in Quark verwerken.

Het voorstel is voor 1 juli, dat is ambitieus. Op 19 juni bespreken we de stand van zaken in de Cg.

Met dank aan 5.1.2e voor de voorbereiding

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 21 juni 2022, nr. 22.05, via Webex.
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

22.05.01 Opening en vaststelling agenda.

Onder 03.01.01 komt het ingelaste onderwerp: Berekening zekerheid naar verlaagde tarief minerale olie?

22.05.02. Mededelingen

22.05.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's

22.05.02.01.01 CUA

5.1.2e : Niks over gehoord over het bezoek van de Stas T&D van 20 juni. Verder geen bijzonderheden.

22.05.02.02 Overige mededelingen.

22.05.02.02.01 Uitv.Vo mbt het certificaat van vrijstelling voor de accijns:

Ter kennisname de Uitv.Vo m.b.t. het certificaat van vrijstelling voor de accijns: Uitv.Vo. 2022/829 tot wijziging van Vo. 31/96.

22.05.02.02.02 Implementatie 3 accijnsrichtlijnen

De 5.1.2e heeft morgen de start van de implementatie van de 3 accijnsrichtlijnen. Hiermee zijn 3 collega's van Operaties belast. Zij zullen regie moeten voeren op de verschillende rollen: contacten met BV, IV, HHB. Vanuit ons document en de kerntaken/content is duidelijk wat er verwacht wordt van deze groep. Content is het belangrijkste onderwerp, 5.1.2e is al benaderd, waarschijnlijk met name voor HEMCS.

Andere mededelingen:

5.1.2e :

- casus rode olie: olie is met de huidige prijzen het nieuwe goud. Het zou goed zijn als we landelijk in kaart brengen waar we tegenaan lopen, en kijken wat we met de HH doen.
- Zit vol tot einde jaar met lesgeven.

HHR:

1. Cruiseschepen en COA: minfin heeft beloofd om met een contactpersoon te komen van COA.

2. 67 AWR : cluster is van mening dat hiervoor geen vrijstelling accijns bestaat. Minfin heeft dat nu schriftelijk bevestigd.

03. Helpdesk vragen

22.05.03.01 Minerale olie

22.05.03.01.01 Berekening zekerheid naar verlaagde tarief minerale olie?

5.1.2e: Moet met de berekening van de zekerheid rekening worden gehouden met het verlaagde tarief per 1-4-2022 of nog met het tarief per 1-1-2022?

Beoordeling

Formeel moet bij het bepalen van de zekerheid worden uitgegaan van het actueel geldende tarief. Voor dit moment is dat het per 1-4-2022 verlaagde tarief. Maar het gevolg is dat in januari 2023 dan weer een

hogere zekerheid gesteld moet gaan worden. Op grond van art. 57, 1^e lid WA kan de inspecteur het bedrag van de zekerheid wijzigen. En op grond van het 2^e lid van dat artikel kan de zekerheidsteller een verzoek om verlaging indienen. Het hangt dus van de wens van de zekerheidsteller zelf af of die, gelet op de rompslomp daaromtrent (nieuwe akte etc.), ervoor kiest om de zekerheid te laten verlagen voor een (waarschijnlijk) korte periode.

Conclusie

De CG is het eens.

22.05.03.02 Alcohol/VB

-

22.05.03.03 Formaliteiten

22.05.03.03.01 Teruggaaf art. 72 WA: evaluatie.

Het cluster heeft een concept-evaluatie geschreven voor het MT HHB over de eenheid van uitvoering van teruggaaf van accijns/vb. De CG is akkoord met de evaluatie.

^{5.1.2e}, aanvullend: de ^{5.1.2e} heeft een goed artikel geschreven: '*Artikel 72 WA en de bewijsvoering bij de teruggaaf van accijns*'. Dat zal worden geplaatst in de Nieuwsbrief Vaktechniek Toezicht (NVT). ^{5.1.2e} deelt het artikel op CG.

22.05.03.03.02 Teruggaaf accijns mogelijk over tijdvak voor vrijstellingsvergunning accijns

Casus

67 AWR

De CUA is van mening dat dit kan, omdat het evenredigheidsbeginsel van toepassing zou zijn waarbij de materiële kant bepalend is en niet de formele kant. Een en ander zou blijken uit de jurisprudentie.

De jurisprudentie en de redenering van de CUA volgend, zou dat inhouden dat de vrijstellingsvergunning accijns een formele voorwaarde zou zijn die belemmerend werkt om de accijns te kunnen terugvragen over handelingen die materieel gezien wel aan de voorwaarden voldoen om voor teruggaaf in aanmerking te komen.

Maar het belang van de vrijstellingsvergunning is vooral dat een producent, zoals hier aan de orde, alcohol kan betrekken die met vrijstelling kan worden uitgeslagen door de leverende AGP. Daarnaast biedt art. 70 WA de mogelijkheid om de betaalde accijns terug te vragen, wanneer alcohol, ondanks het hebben van een vrijstellingsvergunning, toch met betaling van accijns wordt betrokken.

67 AWR

Beoordeling CG

De CG is het daar niet mee eens. De vergunningplicht van art. 65 WA is (onder meer) in het leven geroepen ter voorkoming van fraude. Er moet immers worden voldaan aan de eisen die art. 18, 2^e lid UBA stelt aan de administratieve vastleggingen van de diverse bedrijfshandelingen van de vrijstellinggenietende. En de inspecteur moet deze eisen kunnen toetsen. Anders zou een registratieplicht voldoende zijn geweest, maar daar is in art. 65 WA duidelijk niet voor gekozen.

Dat niet alleen aan de materiële maar ook aan de formele vereisten moet worden voldaan blijkt ook uit art. 70 WA. Daarin staat, om voor teruggaaf in aanmerking te kunnen komen voor goederen die met vrijstelling hadden kunnen worden betrokken, een directe verwijzing naar art. 65 WA, dus met vergunningplicht. Er moet dus aan de vergunningplicht worden voldaan om voor teruggaaf in aanmerking te komen.

5.1.2d

Conclusie

Op beleidsniveau is er geen ruimte om teruggaaf mogelijk te maken zonder dat aan de formele vereisten van een vergunning is voldaan. De beoordeling is vervolgens aan de inspecteur. Als er geen andere grond is, dan dient het verzoek te worden afgewezen. 5.1.2e stemt af met de regio.

Opmerking: Het betreft hier geen belanghebbende die onder ^{67 AWR} valt. De CUA kan dan niet zelfstandig beslissen, maar zou contact op moeten nemen met de competente regio.
De CG is akkoord.

22.05.03.03.03 Verzuimboete bij niet nakomen vrijstellingsvoorwaarden

Casus ^{67 AWR}:

67 AWR

Beoordeling

Het doen van een dagaangifte kan geen vergunningsvoorwaarde zijn bij een vrijstellingsvergunning. De alcohol (in deze casus) is immers al uitgeslagen tot verbruik. Het belastbare feit heeft al plaatsgevonden bij het brengen van de alcohol buiten de AGP. Er kan dan niet nog een 2e keer sprake zijn van een belastbaar feit. Het is dus niet mogelijk een dagaangifte te doen voor de alcohol die de vrijstellingsgenietende heeft doorverkocht. Het is dus ook niet mogelijk een verzuimboete op te leggen wegens het niet voldoen op aangifte.

Daarbij komt dat art. 20, eerste lid AWR van toepassing is. Hierin is immers bepaald dat een ten onterechte gebruikte vrijstelling gelijk wordt gesteld met het niet betalen van belasting. Nu de vrijstelling ten onrechte is toegepast is er feitelijk geen belasting betaald. Uit art. 20, 1e lid WA volgt dat in die situatie wordt nageheven. En uit het 2^e lid blijkt dat dit geschiedt met een naheffingsaanslag aan degene aan wie ten onrechte vrijstelling is verleend.

Conclusie

In dit geval dient er geen aangifte te worden gedaan maar heft de inspecteur het bedrag na waarvoor ten onrechte vrijstelling is genoten. De CG is akkoord.

22.05.03.03.04 Welke 'vergunning distilleerketel' als het gaat om verkoop via een (on-line)winkel

Casus

67 AWR

Vraag

Hoe kunnen wij voorkomen dat het bedrijf distilleerketels aan particulieren verkoopt?

Beoordeling.

Wij kunnen niet eisen dat het bedrijf dat distilleerketels verkoopt (en een vergunning 'voorhanden hebben distilleerketel' heeft), de NAW- gegevens van de klanten met ons deelt. Hierover is niets geregeld in de accijnswet- en regelgeving. Noch is er een wettelijk verbod op de verkoop aan particulieren. Het bedrijf

heeft evemin een onderzoeksplicht naar het particulier of zakelijk gebruik van de ketel. Het enige wat wij kunnen doen is adviseren dat het verkopende bedrijf de afnemer meedeelt dat die een vergunning moet aanvragen voor het voorhanden hebben. En dat als de afnemer een particulier is, die geen vergunning zal kunnen krijgen.

Artikel 90 WA heeft het alleen over het produceren of voorhanden hebben van een distilleerketel. Indien een vergunning voor het produceren wordt afgegeven dient de vergunninghouder meer gegevens vast te leggen (artikel 58, lid 1 URA) dan degene die een vergunning 'voorhanden hebben' (artikel 58, lid 2 URA) krijgt.

Conclusie

De wetgeving voorziet niet in een mogelijkheid om te voorkomen dat het bedrijf distilleerketels aan particulieren verkoopt. De CG is het eens.

22.05.03.03.05 Transparantie aanleiding boekenonderzoek

Het cluster Toezicht verwijst naar een concept-memo van de Belastingdienst. Uitgangspunt in het memo is dat we in de aankondigingsbrieven van de administratieve controles (bij vergunninghouders en niet-vergunninghouders) de aanleiding van het onderzoek gaan vermelden. Toezicht wil van het cluster Accijns (en FR) horen of wij, als het voorstel doorgaat, problemen in de uitvoering voorzien.

De huidige ontwikkelingen laten zien wat het belang is van transparantie over de aanleiding van het boekenonderzoek. Een belastingplichtige heeft recht op een zorgvuldig opererende overheid die open communiceert. Het boekenonderzoek is een toezichtmiddel met mogelijk diepgaande gevolgen voor de belastingplichtige en daarom moet hij weten waarom we dit toezichtmiddel inzetten. Dit is onlosmakelijk verbonden met het zorgvuldigheidsbeginsel. Inmiddels weten we dat als we onvoldoende transparant zijn over de aanleiding, dit gevolgen kan hebben voor de opgelegde aanslagen en/of boetes.

Voorgestelde aanpassing huidige werkwijze

5.1.2d

Reactie CG:

Het is een helder memo. Als er geen controlestrategische of –tactische aspecten zijn kunnen we open zijn over de aanleiding. 5.1.2d

Cluster Toezicht geeft in haar begeleidende e-mail aan dat er 3 situaties zijn beschreven in het memo en dat we bij de Douane niet werken met situatie 1. De CG is echter van mening dat er wel situaties bestaan zoals beschreven in 1, namelijk CNI's die worden uitgezet op basis van (tijdelijke) profielen zoals bijvoorbeeld 5.1.2d

5.1.2d

Ook zijn er bij accijns veel controles te bedenken waarbij de controleaanleiding van algemene aard zijn, zoals het voldoen aan de controlecyclus van 1x per 5 jaar, controle op de vergunningvoorwaarden, en dergelijke.

De ^{5.1.2e} heeft inmiddels gereageerd naar het cluster Toezicht.

22.05.03.03.06 Zekerheid bij vrijstelling bij GG i.c.m. vrijstelling accijns

Vraag

5.1.2e vraagt of er bij samenloop van de vergunning GG en vrijstelling accijns (VA) voor beide vergunningen zekerheid moet worden gesteld of dat kan worden volstaan met zekerheidstelling voor de vergunning VA.

5.1.2e is bezig om de zekerheidsberekening in ATD verder te *fine tunen* en daarbij lopen ze tegen deze vraag aan.

Volgens een van de reacties kan het voor de inningproblemen geven wanneer voor maar 1 vergunning zekerheid zou worden gesteld, maar daarmee wordt de principiële vraag niet beantwoord.

Beschouwing

Een vergunninghouder GG mag accijnsgoederen onder schorsing ontvangen en dient na ontvangst daarvan aangifte te doen en te betalen. De verplichting om aangifte en betaling te doen ontstaat op het moment van het onttrekken aan een accijnsschorsingsregeling van de goederen, d.w.z. de beëindiging van de overbrenging. Gedurende de overbrenging is de vergunninghouder GG echter niet aansprakelijk voor mogelijke onregelmatigheden.

Als de vergunninghouder GG ook een vrijstellingsvergunning heeft voor dezelfde goederen die hij onder de vergunning GG onder schorsing mag ontvangen, dan gaan de goederen bij ontvangst direct over vanuit een accijnsschorsingsregeling naar de vrijstellingsvergunning. Je zou zelfs kunnen stellen dat het overbrengen onder schorsing een uitsteltermijn is voor de vergunninghouder BE of GA die, nu de goederen naar een vergunninghouder VA gaan, uitslaan tot verbruik met vrijstelling van accijns. Dat is dan vergelijkbaar met vrijgestelde uitslag door een vergunninghouder AGP naar een vergunninghouder VA.

Voor deze vergunning VA zou dan zekerheid moeten worden gesteld, omdat de mogelijkheid bestaat dat de goederen hun vrijstellingsbestemming niet bereiken en de vergunninghouder VA dus accijns verschuldigd wordt. Een voorlopige conclusie is dat bij samenloop GG en VA alleen voor de vergunning VA zekerheid te worden gesteld.

5.1.2e is het niet met deze voorlopige conclusie eens. Artikel 22, eerste lid URA stelt dat de GG zekerheid stelt voor de accijns die hij verschuldigd is of kan worden. Dit laatste ('kan worden') is zeker het geval. Bijvoorbeeld in de situatie dat hij accijnsgoederen ontvangt en het e-AD wel afmeldt in EMCS, maar de goederen niet inschrijft in zijn vrijstellingsvergunningadministratie.

5.1.2e: Een ander aspect dat de Ontvanger aankaart is het volgende. De bank/borginstelling zal de zekerheid laten stellen met een akte van borgtocht en in deze akte zullen de bedragen worden bepaald per vergunningsoort. Er wordt daarin vastgelegd dat een bepaald bedrag wordt gesteld voor de vergunning GG en een bepaald bedrag voor de VA. Immers, ook de bank/borginstelling zal zijn te lopen risico's zo veel mogelijk willen beperken. Dat doen zij vaak door in de akte van borgtocht het totaalbedrag aan gestelde zekerheid per klant te specificeren, per vergunning. Dit betekent dat er niet méér kan worden uitgewonnen dan in de akte specifiek wordt aangegeven voor de desbetreffende vergunning.

Stel dat je uitsluitend een (totaal)bedrag aan zekerheid laat stellen voor de vergunning GG en er ontstaat een accijnsschuld onder de vrijstellingsvergunning, dan valt deze schuld niet te claimen onder de Akte van Borgtocht. Dit zou dus voor de invordering problemen op kunnen leveren. Dan kan de Ontvanger niet de zekerheid uitwinnen die gesteld is ten aanzien van de vrijstellingsvergunning.

Dit zijn nu juist van die zaken die je ten aanzien van deze casus goed zou kunnen regelen onder voorwaarden in een beleidsregel. Dit betekent dus dat hij wettelijk gezien zekerheid moet stellen. Als wij het er over eens zijn dat er in deze situatie feitelijk sprake is van 'dubbele' zekerheidstelling omdat de ontvangst door de GG één ondeelbaar moment vormt met de ontvangst onder de vrijstellingsvergunning, dan zou

hiervoor een beleidsregel moeten worden gemaakt. Dit is dan begunstigend beleid ten opzichte van de wetgeving die stelt dat je voor beide vergunningen zekerheid moet stellen.

5.1.2d

5.1.2e: 5.1.2e gaat ervan uit dat de GG accijns verschuldigd kan worden, maar de verzender is verantwoordelijk voor de accijns zolang ze onder vervoer zijn. Daarna, bij ontvangst van de vrijstellinggenietende, niet meer.

5.1.2e: als de GG en de VA in 1 hand zijn kunnen we niet bij de GG terecht komen, want via art. 20, tweede lid 2 AWR kunnen we bij de VA aankloppen.

5.1.2e: het is meer een inningstechnische vraag dan heffingstechnische: moet je de GG zekerheid laten stellen voor de goederen? Nee, alleen voor de VA.

5.1.2e: maar wat doen we als de GG niet doorlevert aan VA?

5.1.2e: dat zou dan uit de voorwaarden van de VA moeten blijken.

5.1.2e: Volgens de Ontvanger was er een inningsprobleem.
maar dat was niet de situatie dat beide in 1 hand zijn.

5.1.2e: wil navragen bij de Ontvanger.

5.1.2e: een volgende keer komt het agendapunt terug als er een reactie is van de Ontvanger.

22.05.03.03.07 Naheffing accijns of UTB

⁶⁷ AWR: 67 awr

. 67 AWR; 5.1.2d

Nu de goederen wel

zijn uitgeklaard, maar niet waren uitgegaan vielen ze nog onder douanetoezicht.

Vraag

Is het gebruik van de goederen nu aan te merken als onregelmatige invoer? Zo ja, moet er dan nagevorderd worden met een UTB (inclusief OB), of nageheven via een naheffingsaanslag accijns (exclusief OB)?

Beoordeling

Duidelijk is dat de goederen niet zijn uitgegaan, ofwel: ze hebben het douanegebied van de Unie niet verlaten. Artikel 154 letter a DWU is dus niet van toepassing en de goederen zijn dus nog steeds Uniegoederen. Er is weliswaar een uitvoeraangifte gedaan, maar de goederen hebben de Unie niet verlaten. Dat had de schipper onmiddellijk moeten melden o.g.v. artikel 340 UVo. Dit is niet gedaan en is er sprake van een strafbaar feit o.g.v. artikel 10:5, eerste lid ADW. Door dit niet te melden heeft dit het toezicht van de Douane op de goederen bemoeilijkt. Omdat de goederen nog steeds de status Uniegoederen hebben hoeven deze niet in het vrije verkeer van de Unie gebracht te worden.

- Er is dus geen sprake van invoer zoals bedoeld in de definitie die is opgenomen in artikel 1a, eerste lid WA.

- Er is ook geen sprake van onregelmatige binnenkomst, want de goederen zijn nooit uitgegaan en dus ook niet binnengekomen.

- Er ontstaat geen douaneschuld zoals bedoeld in artikel 79, eerste lid DWU omdat Uniegoederen niet aan de heffing van invoerrechten zijn onderworpen.

Conclusie

Er is geen sprake van invoer, dus blijft uitslag tot verbruik, anders dan invoer over. Er dient te worden nageheven. De CG is akkoord.

22.05.03.03.08 Gecertificeerde geadresseerde

^{67 AWR} is bezig met de vergunning gecertificeerde geadresseerde en loopt tegen het volgende aan.

De gecertificeerde geadresseerde, zoals bedoeld in het nieuwe artikel 50i WA, kent geen rechtstreekse aflevering zoals bij een AGP of GG. Wel bestaat de mogelijkheid om de goederen op een andere locatie te ontvangen, waarvoor een kennisgeving verplicht is gesteld (artikel 2°, zevende lid WA). In artikel 51, eerste lid, onderdeel h WA is de belastingplichtige de gecertificeerde geadresseerde. En als niet voldaan is aan de verplichtingen kan de accijns worden geheven van alle bij de overbrenging betrokken personen volgens artikel 51, eerste lid, onderdeel i WA.

De accijns wordt verschuldigd op het tijdstip van uitslag tot verbruik. Dit tijdstip is ingevolge artikel 52, derde lid, onderdeel e WA, het tijdstip van ontvangst door de gecertificeerde geadresseerde.

Vraag

- Als de vergunninghouder gecertificeerd geadresseerde de goederen niet zelf ontvangt (met of zonder kennisgeving), op welk tijdstip is er dan sprake van uitslag tot verbruik?

- 5.1.2d

Beoordeling

Als je het nieuwe art. 2°, eerste lid in combinatie met art. 2°, zevende lid bekijkt, dan is de gecertificeerde geadresseerde de belastingplichtige, ongeacht waar de goederen worden ontvangen: hetzij in eigen bedrijfsruimte, hetzij op een andere locatie indien hij daarvan kennis heeft gegeven. Of iemand anders ontvangt is niet relevant voor zover er voor die andere locatie(s) aan ons is kennisgegeven. Is dat niet gebeurd, dan zou je inderdaad iedereen die dan voorhanden heeft kunnen aanspreken op grond van art. 51, eerste lid, onderdeel i WA. Je kunt dus altijd een belastingplichtige aanwijzen. Als de GCG heeft voldaan aan de wettelijke regels bij elders ontvangen, dan is deze belastingplichtig. Heeft hij dat niet gedaan en (uit het e-AD) blijkt dat hij er wel bij betrokken is, dan kun je hem en anderen alsnog aanspreken. Er is dus geen enkel risico qua belastingplicht.

Het tijdstip blijft altijd het tijdstip van ontvangst c.q. beëindiging van de overbrenging (art. 2°, eerste lid in combinatie met 2°, zevende lid WA). Art. 52, derde lid, onderdeel e van de WA wordt gewijzigd van *'het tijdstip van de aanvang van het voorhanden hebben van de accijnsgoederen in Nederland'* in *'het tijdstip dat de accijnsgoederen in ontvangst zijn genomen door de gecertificeerde geadresseerde in Nederland'*, maar dat verandert de situatie niet. De GCG blijft belastingplichtig als hij de regels heeft gevolgd bij ontvangst in een andere locatie (melding doen). In die situatie is hij ter zake van de ontvangst op die andere locatie (tijdstip) de accijns ook verschuldigd. Dat blijkt via art. 2°, eerste lid in combinatie met lid 7.

5.1.2d

Reactie: Via art. 2°, eerste lid en art. 2°, zevende lid WA blijkt dat de GCG de goederen ontvangt, ongeacht waar. Daarmee wordt deze belastingplichtig via art. 51, vijfde lid, onderdeel h WA op het moment van art. 52, vierde lid WA. Dus op het moment van ontvangst door de GCG, ongeacht waar (art. 2a lid 7 WA).

De 5.1.2e bespreken dit met de 5.1.2e als die weer terug is (gebeurd).

04 Handhaving

22.05.04.01 Werkgroep GG, memo Toezicht

Het cluster Toezicht vraagt wat wij van het Memo Grondige controle GG vinden:

"Hierbij een voorstel vanuit de CGT m.b.t. het wijzigen van het beleid gericht op de invulling van de grondige controle in geval van nieuwe vergunninghouders GG. Mijn verzoek is om dit memo binnen het cluster en de CG accijns af te stemmen. En vervolgens de reacties richting mij terug te koppelen."

Reacties:

Een aantal vaco's vindt die controles van de GG's zoals we die nu doen zwaar overtrokken. 5.1.2d

5.1.2d

De GG is destijds geïntroduceerd om het betalen en terugvragen tussen lidstaten zoveel mogelijk te beperken. Als de ondernemer een OB-administratie houdt, dan zou aan de voorwaarden al worden voldaan. Want de wettelijke eisen voor een GG zijn beperkt; niet veel meer dan wat er normaal via de OB administratie voorhanden is met de betreffende e-AD's erbij.

Een ander vaco is het wel eens met hetgeen in het memo is beschreven. 5.1.2d

De HHR is akkoord met het memo, met daarbij de afspraak dat we een jaar na inwerkingtreding gaan evalueren op de procesmatige uitvoering en de inhoudelijke noodzaak om het op dit niveau aan te vliegen. Het beeld is momenteel op basis van eerder misbruik, in hoeverre is de modus operandi doorontwikkeld? Mooi om daarom te evalueren.

5.1.2d

5.1.2e: cluster Toezicht kiest voor deze ruime bewoordingen, maar we weten dat in de praktijk nuancering past. Zoals 5.1.2e het verwoordt kan dat onze reactie zijn.

5.1.2e hoopt dat wij bij de GCG anders omgaan.

5.1.2e: de discussie bij de GCG en GCA: 5.1.2d

De 5.1.2e. reageert naar het cluster Toezicht (gebeurd).

22.05.04.02 Controleopdracht waterpijptabak in Shisha lounges

Diverse vaco's hebben veel energie gestoken in de handhavingsbrief en de Plato-opdracht. 5.1.2d

De

5.1.2e heeft een eerste opzet gedaan tot aanpassing.

Een controleopdracht moet door dossierhouder gemaakt/tegengelezen worden, maar dat is nu niet gebeurd door vertrek van de Vaco. Het is van groot belang dat de kwaliteit van de controleopdracht goed is. Anders hebben wij daar later alleen maar last van. Zolang er nog geen vaco is, is het een idee dat wij de beoordeling tijdelijk van de CO dan overnemen?

5.1.2e.: Maar de verantwoordelijkheid mag niet verschuiven van DLTC naar CG, terwijl de formatie bij DLTC omhoog is gegaan met een 2^e l-er. Dus eigenlijk zou de collegiale toets daar moeten gebeuren. De 5.1.2e. zal als de nieuwe vaco er is het gesprek aangaan met de 5.1.2e.

5.1.2e: volledig mee eens. Heeft op dat belang gewezen bij de 5.1.2e

Conclusie:

5.1.2e.: de aangepaste controleopdracht is een mooie basis.

De HHR zal het document met de aanvullingen naar de auteur sturen voordat het op het AAO-overleg wordt besproken.

5.1.2e: Verder over het onderwerp veiligheidsvesten: CG Toezicht en accijns: door verharding van de maatschappij en de opstelling van zusterdiensten krijgt FT onbewapend bij accijnscontroles ook veiligheidsvesten. HHR wil met een inventarisatie via AAO kijken hoeveel FT-medewerkers dat betreft.

5.1.2e. informeert de collega van BV: dat wij er eerder in zijn betrokken, maar er niet van zijn, dat wij de zorg om veiligheid herkennen maar dat het aan het management is om hierin te beslissen (gebeurd).

22.05.05 Jurisprudentie

22.05.05.01 Uitspraak Hof dampretourregeling, begrip 'verlies'

5.1.2e: Bij het arrest is nog een puntje open blijven staan dat ziet op het verlies dat ook is aangegeven in de bezwaren van de oliemaatschappijen. Er is bij het team OLGA gevraagd naar de stand van zaken met betrekking tot de uitleg van de Douane hiervan.

In het arrest staat hierover:

"4.4 Op grond van artikel 71, lid 1, aanhef en letter a, van de Wet wordt onder bij algemene maatregel te stellen voorwaarden en beperkingen op verzoek teruggaaf van accijns verleend voor accijnsgoederen die zijn verloren gegaan. Wat er zij van al hetgeen belanghebbende aanvoert ter onderbouwing van haar in onderdeel c van punt 25 van het hogerberoepsschrift gehouden betoog dat in dit geval tot verbruik uitgeslagen benzine moet worden beschouwd als verloren gegaan in de zin van deze wetsbepaling, belanghebbende miskent dat in deze procedure toepassing van artikel 71, lid 1, aanhef en letter a, van de Wet niet aan de orde is. Zoals de Rechtbank (in rechtsoverweging 19 van haar uitspraak) terecht en in hoger beroep onbestreden heeft geoordeeld, had belanghebbende om in aanmerking te komen voor een dergelijke teruggaaf, volgens artikel 28, lid 1, van het Uitvoeringsbesluit accijns (hierna: het Uitvoeringsbesluit) onverwijld nadat is geconstateerd dat benzine is verloren gegaan, daarvan melding moeten doen bij de Inspecteur. Een op artikel 71, lid 1, aanhef en letter a, van de Wet gegronde teruggaaf van accijns wordt vervolgens alleen verleend op een verzoek daartoe, dat moet zijn gedaan uiterlijk drie maanden na afloop van het kalenderkwartaal waarin de accijnsgoederen zijn verloren gegaan (artikel 34 van de Uitvoeringsregeling accijns). De vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats kan een aanspraak op teruggaaf dus niet effectueren door het desbetreffende bedrag in mindering te brengen op het bedrag dat hij volgens artikel 53 van de Wet op aangifte moet voldoen. Belanghebbende kan een dergelijke aanspraak dus ook niet realiseren door bezwaar te maken tegen de voldoening op aangifte."

Er wordt dus geen uitspraak gedaan of hier sprake is van een verlies of niet. Wel dat als er sprake is van een verlies dit onverwijld gemeld had moeten worden en dat er een verzoek om teruggaaf binnen de gestelde termijn moet worden gedaan.

Hieronder mijn persoonlijke mening:

De nationale wetgeving kent de volgende regels met betrekking tot een verlies:

- artikel 71 lid 1 letter a WA: geeft de wettelijke mogelijkheid om teruggaaf te verzoeken bij verlies
- artikel 28 lid 1 UBA: de verplichting om het verlies onverwijld te melden
- artikel 28 lid 2 UBA: het aantonen soort, hoeveelheid en tijdstip verloren gaan
- artikel 28 lid 3 UBA: uitsluitend teruggaaf bij overmacht of ongeval
- artikel 34 lid 1 URA: termijn indienen verzoeken, binnen 3 mnd. na afloop kwartaal waarin de goederen verloren zijn gegaan
- artikel 34 lid 2 URA: eisen aan de administratie

In de wetgeving is met betrekking tot het verloren gaan geen definitie opgenomen wat hieronder moet worden verstaan. Ook de MvT en de NvT geven hierover geen uitsluit. Wel is het onherstelbare verlies uitgelegd voor accijnsgoederen die zich onder een accijnsschorsingsregeling bevinden in artikel 2 lid 5 WA. Bij de dampretour-situatie bevinden de accijnsgoederen zich echter niet onder een accijnsschorsingsregeling.

De horizontale richtlijn 2008/118 geeft een wat betere uitleg aan het verlies/verloren gaan in artikel 7 lid 4 eerste 2 alinea's:

"4. De algehele vernietiging of het onherstelbare verlies van onder een accijnsschorsingsregeling geplaatste accijnsgoederen door een oorzaak die met de aard van de goederen verband houdt, dan wel

door niet te voorziene omstandigheden of overmacht, of ingevolge instructies van de bevoegde autoriteiten, wordt niet aangemerkt als uitslag tot verbruik.

- *Voor de toepassing van deze richtlijn worden goederen geacht totaal vernietigd of onherstelbaar verloren te zijn wanneer zij als accijnsgoed onbruikbaar zijn geworden.*
- *De algehele vernietiging of het onherstelbare verlies van de accijnsgoederen in kwestie wordt aangetoond ten genoegen van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar de algehele vernietiging of het onherstelbare verlies zich heeft voorgedaan of, indien niet is vast te stellen waar het verlies zich heeft voorgedaan, van de lidstaat waar het verlies is geconstateerd."*

Met name de 2e alinea geeft aan dat de definitie uitgelegd wordt voor toepassing van de richtlijn en dus ook voor de teruggaafmogelijkheid bij verloren gaan (zie ook overweging 9 en 12 van deze richtlijn):

"(9) Aangezien de accijns een belasting op het verbruik van bepaalde goederen is, mag geen accijns worden geheven op accijnsgoederen die in bepaalde omstandigheden vernietigd zijn of onherstelbaar verloren zijn gegaan.

(12) Naast de gevallen van teruggaaf waarin bij deze richtlijn wordt voorzien, moeten de lidstaten ook de mogelijkheid hebben de accijns die is voldaan over tot verbruik uitgeslagen accijnsgoederen, terug te geven wanneer dit strookt met het doel van deze richtlijn."

Je kunt de conclusie trekken dat de dampretour als onherstelbaar verloren is gegaan als zij als accijnsgoed onbruikbaar is geworden. Door het gegeven dat de damp zich als een accijnsgoed kwalificeert, opgevangen en hergebruikt wordt, is er geen sprake van het onherstelbaar verloren gaan.

Ook in de Parlementaire behandeling van artikel 2 lid 5 WA staat dat de goederen als accijnsgoed onbruikbaar zijn geworden:

Parlementaire behandeling. Implementatie horizontale richtlijn accijns

"Overeenkomstig artikel 7, vierde lid, Accijnsrichtlijn 2008 wordt in artikel 2, vijfde lid, van de wet, bepaald dat de algehele vernietiging of het onherstelbare verlies van onder een accijnsschorsingsregeling geplaatste accijnsgoederen niet als uitslag tot verbruik wordt aangemerkt. Die algehele vernietiging of het onherstelbare verlies moet verband houden met de aard van de goederen, dan wel zijn veroorzaakt door niet te voorziene omstandigheden of overmacht, of geschied ingevolge instructies van de inspecteur dan wel van de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat.

Goederen worden geacht totaal vernietigd of onherstelbaar verloren te zijn wanneer zij als accijnsgoed onbruikbaar zijn geworden."

MvT, Kamerstukken II 2008/09, 32031, nr. 3, p. 9.

- Artikel 2 lid 5 WA heeft betrekking op accijnsgoederen die onder een accijnsschorsingsregeling zijn geplaatst.
- Artikel 71, lid 1, letter a, WA beoogt hetzelfde te regelen voor accijnsgoederen waarvan de accijns al is voldaan.

Met het verleden weten we wel raad (verzoeken om teruggaaf maar ook in bezwaarschriften), maar belangrijk is hoe we het verlies uitleggen, niet alleen naar het verleden maar ook naar de toekomst toe. Als de retour damp geen verlies is komen we niet toe aan de voorwaarden zoals melding maken etc. Als we nu het standpunt innemen dat geen melding is gedaan geef je daarmee ook aan dat er wel sprake is van een verlies en zullen we naar de toekomst toe overstelpt worden met meldingen.

Conclusie

Er is geen sprake van een verlies omdat de damp/het accijnsgoed niet onbruikbaar is geworden. Dan kom je niet aan de andere voorwaarden van artikel 28 UBA, zoals melding, etc. toe.

De CG is akkoord, het cluster idem.

22.05.05.02 HvJ EU C-55/21 Teruggaaf bij vernietiging tabaksproducten

Op 9 juni 2022 heeft het Hof van Justitie onder nr. C-55/21 arrest gewezen.

Het Hof (Tiende kamer) verklaart voor recht:

"Artikel 11 van richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van richtlijn 92/12/EEG en artikel 17, eerste alinea, onder b), van richtlijn 2011/64/EU van de Raad van 21 juni 2011 betreffende de structuur en de tarieven van de accijns op tabaksfabrikaten moeten aldus worden uitgelegd dat de lidstaten op grond van deze bepalingen niet

hoeven te voorzien in teruggaaf van de accijns voor reeds tot verbruik uitgeslagen accijnsgoederen, met inbegrip van tabaksfabrikaten, die onder douanetoezicht worden vernietigd."

Wellicht dat bij het HA 20.20.00, par. 11.2.2 het nummer en datum van dit arrest kan worden toegevoegd:
11.2.2 Geen teruggave van inbeslaggenomen accijnsgoederen

- *Er wordt geen teruggaaf van de eventueel op naheffingsaanslag betaalde accijns verleend als de bevoegde autoriteit besluit dat de accijnsgoederen niet zullen worden teruggegeven (bijvoorbeeld omdat de goederen verbeurd worden verklaard of worden onttrokken aan het verkeer).*

- *Het belastbare feit heeft zich al voorgedaan en de accijns ter zake is dus verschuldigd, zodat de naheffingsaanslag in stand moet blijven.*

"Indien de inbeslaggenomen accijnsgoederen worden vernietigd, is toepassing van de teruggaaf, bedoeld in artikel 71, lid 1, letter b, WA, niet mogelijk. In deze bepaling is sprake van 'vernietiging onder ambtelijk toezicht', dat wil zeggen onder toezicht van ambtenaren van de Belastingdienst/Douane. Een vernietiging in het kader van een strafrechtelijke inbeslagname (dus vernietiging op last van de rechter of de officier van justitie) is hiermee niet gelijk te stellen. Dit betekent dat artikel 71, lid 1, letter b, WA niet kan worden toegepast in de hier bedoelde situatie.

Maar teruggaaf is ook om andere redenen niet mogelijk. Artikel 71, lid 1, letter b, WA is nader uitgewerkt in de artikelen 28 en 29 UBA en artikel 34 URA. Op grond van de artikelen 28 en 29 UBA is het van belang om vast te stellen dat de accijnsgoederen die onder ambtelijk toezicht zijn vernietigd tot een bedrijfsvoorraad horen. Verder is artikel 34 URA hier van belang. Artikel 34, lid 2, URA bepaalt dat in de administratie van degene die verzoekt om teruggaaf de daar genoemde gegevens moeten zijn opgenomen. Deze bepaling gelezen in combinatie met de artikelen 28 en 29 UBA betekent dat de goederen moeten behoren tot de bedrijfsvoorraad van degene die ze wil laten vernietigen.

Als accijnsgoederen in beslag zijn genomen behoren zij niet (meer) tot de bedrijfsvoorraad van belanghebbende en is teruggaaf ook om die reden niet mogelijk."

Actie: 5.1.2e voegt het arrest bij 50.20.00, par. 3.4.1, 5.1.2e bij 20.20.00, par. 11.22.

22.05.06 Content

22.05.06.01. Stand van zaken Handboeken

(Dit onderwerp is niet behandeld tijdens de vorige vergadering, secr.)

5.1.2e: vanwege een aantal wijzigingen van wetgeving moeten de handboeken aangepast worden. buiten reikwijdte verzoek
5.1.2e heeft het overzicht wie

verantwoordelijk is voor welk hoofdstuk op CP gezet. Een aantal onderdelen moet weer verdeeld worden.

5.1.2e stelt voor dat iedereen die aanpast het onderdeel vanuit internet kopieert en plakt in een word-document en dan aanpast met de aanpassingen zichtbaar. 5.1.2e zal dit van de zomer in Quark verwerken.

Het voorstel is voor 1 juli, dat is ambitieus. Op 21 juni bespreken we de stand van zaken in de Cg. Welke datum is voor een ieder haalbaar?

Op het gebied van de content heeft onze CG 3 uitdagingen:

1. (regulier) onderhoud, zie vraag 5.1.2e
5.1.2e en 5.1.2e zijn bij, 5.1.2e niet en onderneemt actie.
5.1.2e bekijkt welke hoofdstukken zij kan oppakken, 5.1.2e biedt hulp.
2. Overige wijzigingen wet- en regelgeving: Content n.a.v. implementatie wet: wachten op gewijzigde UBA en URA, komen z.s.m. onze kant op. Dat maakt het moeilijk om een schema te maken.
3. HEMCS: 5.1.2e heeft regie, hij heeft info gekregen voor de wijzigingen per 13-2-2023. 5.1.2e is tegenlezer.
- 4.

5.1.2e: geef het aan binnen de CG en het lokale management als het niet lukt. Laten wij elkaar niet gek maken.

02. Ontvlechting en KI&S

Team Strategie, Dienstverlening en Data Science (JW) laat een haalbaarheidsonderzoek doen in verband met de ontvlechting/continuïteit Douane - 5.1.2e . heeft al gereageerd dat hij daar het nut noodzaak en

toegevoegde waarde niet van inzicht. Het is niet lean en het synergy-effect gaat dan verloren als de Douane zelf de KI&S-zaken moet gaan regelen voor content. We wachten het af.

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 26 juli 2022, nr. 22.06, via Webex.
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

22.06.01 Opening en vaststelling agenda.

5.1.2e en 5.1.2e van het cluster, 5.1.2e en 5.1.2e zijn afwezig.

22.06.02. Mededelingen

22.06.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's

22.06.02.01.01 CUA

IM zal niet klaar zijn op 13-2-2023 met implementatie richtlijn. 5.1.2i

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

22.06.02.02 Overige mededelingen.

22.06.02.02.01. WOO

Ter kennisneming, zie de aantekeningen van de 5.1.2e .

Grote lijn: Alles openbaar, tenzij. Dat vereist van ons aandacht voor anonimiteit voor personen en bedrijven. We ontkomen er ook niet aan dat onze verslagen op verzoek openbaar worden gemaakt. De actieve openbaarmaking duurt nog even.

22.06.02.02.02. Richtlijn impl. UBA: er staat nog een vraag open van 5.1.2e .

22.06.02.02.03. Consultatie fiscale verzamelwet: zie wat gedeeld is .

22.06.02.02.04 Casus Afcos en 5.1.2e

5.1.2e schetst de Afcos-casus over bij wie je accijns kunt naheffen. Hij wil binnen de CG met een klein groepje kijken in welke situaties van belastbare feiten kan worden geheven. Wie doet mee? 5.1.2e, 5.1.2e plus 5.1.2e . Komende maand een dag bij elkaar zitten.
 5.1.2e stuurt de casus rond.

22.06.02.02.05 Andere mededelingen:

5.1.2e : art. 71h WA teruggaaf biobrandstof, hij heeft vorige week overleg gehad, ook met Dir. Breda. buiten de reikwijdte

buiten de reikwijdte

Actie: 5.1.2e kijkt of het memo geanonimiseerd kan en zonder getallen.

5.1.2e: worden deze controles gecentraliseerd?

5.1.2e: er gaat bij de bedrijven nogal wat fout, daarom en vanwege het beperkt aantal klanten en zeer gespecialiseerd karakter, dat 5.1.2e nu voortouw neemt en na het overleg dat 5.1.2e met zijn collega's heeft op deze specifieke teruggaafregeling ook in andere regio's actief zullen zijn. Uiteraard in overleg met die regio. Aannahme is dat het niet echt bedoeld als definitieve centralisatie van het toezicht op deze regeling.

5.1.2e:

- Dit is mijn laatste CG, in de tijd dat er nog geen opvolging is neemt 5.1.2e waar.
- De beheerder van het systeem heeft voorlichting T&T gegeven, regio's zijn aangesloten geweest, maar de vaco's waren niet geïnformeerd. Voortaan vaco's in cc meenemen.
- 67 AWR moeizaam, minfin heeft nog niet de juiste persoon van 67 AWR kunnen vinden.
- Boot in Rotterdam, geen reden voor vrijstelling. Ligt bij management. 5.1.2e heeft 5.1.2e geïnformeerd. 5.1.2e.: mss langzamerhand in contact treden met rederijen.

5.1.2e: mag rood bevoorraden? Ja, maar wel afdragen, zoals afgesproken in de CG.

5.1.2e: dat is een niet-vergunninghouder, dus aansturing via DLTC.

5.1.2e.: even in overleg met 5.1.2e en 5.1.2e kijken wanneer we gaan controleren, via DLTC. Niet gelijk beboeten. Actie: 5.1.2e bevaart stavaza management, en volgende week in de Keek bespreken (gebeurd).

03. Helpdesk vragen

22.06.03.01 Minerale olie

-

22.06.03.02 Alcohol/VB

-

22.06.03.03 Formaliteiten

22.06.03.03.01 Teruggaaf art. 72 WA: evaluatie en verder.

Het MT HHB is akkoord met het evaluatiememo over de eenheid van uitvoering van teruggaaf van accijns/vb. De 5.1.2e. laat het memo op de agenda zetten van MT Operaties ter uitvoering van de FIX (gebeurd).

5.1.2e: Stuk van collega wordt door redactie bekeken, daarna wordt gepubliceerd via de nieuwsbrief Toezicht.

22.06.03.03.02 Aantonen uitvoer (alternatief bewijs) (was oud 200408)

5.1.2e kreeg vragen hoe om te gaan met alternatief bewijs. Artikel 4a, tweede lid UBA is nog steeds zodanig geschreven dat het alternatief bewijs gewaarmerkt (gestempeld) moet worden. Dit is een achterhaalde situatie omdat steeds meer lidstaten niet meer waarmaken. Vanuit het bedrijfsleven komen reacties dat de CUA veel soepelere regels hanteert dan in artikel 4a lid 2 UBA staat.

Vraag: kunnen we duidelijkheid verschaffen over wat we accepteren als alternatief bewijs en dit ook gelijkluidend uitdragen naar collega's en het bedrijfsleven?

Beoordeling

5.1.2d

Met name vanwege de combinatie met de uitvoerbepalingen van art. 335, 4^e lid Uitv.VO DWU. En ook in de nieuwe Richtlijn 2020/262 is het toch de bedoeling dat we deze 'versoepelde' wijze toepassen.

We hebben dit nog niet zo lang geleden in de CG besproken en afgesproken, zie 21.05.03.03.07 e-AD's uitvoer: *"5.1.2e.: over de oplossing over het alternatief bewijs: wij anticiperen op de datum iwt nwe ri: we pakken de ruimte om daarop te anticiperen. Afstemmen met Toezicht."*

Dat houdt in dat wij e-AD's voor uitvoerzendingen niet meer viseren.

5.1.2e: Naast de uitvoer hebben we ook nog het overbrengen binnen de Unie. 5.1.2d

Beoordeling

De nieuwe richtlijn is duidelijk dat voor vervoer binnen de EU geïmporteerd moet worden. Dat is logisch, want bij uitvoer heb je geen verplichting naar een ander lidstaat, bij intra EU wel. Anders kan een lidstaat met ons onbekend alternatief bewijs een zending zuiveren.

Een andere vraag is nog welke criteria de CUA hanteert voor alternatief bewijs. 5.1.2d

^{5.1.2e}: s.v.p. als nieuw onderwerp opvoeren, de eerste vraag ging over uitvoer. **Actie:** 5.1.2e. De ^{5.1.2e} zal de 5.1.2e betrekken.

5.1.2e en 5.1.2e zien in de art. 28, 2^e en 3^e lid Ri. 2020/262 toch wel ruimte. Ook met de oude e-ADs hebben wij alternatief bewijs geaccepteerd, anders komen we er niet door heen.

5.1.2e : vroeger hebben we voor het 1- inspecteurschap afgesproken binnen NL zonder visering.

22.06.03.03 Compliancebepalingen accijnsvergunningen

Het Kernteam ATD heeft gesproken over het inpassen van de compliancebepaling voor accijns/verbruiksbelasting in ATD, zodat de medewerker erop gewezen wordt dat de compliance getoetst moet worden. Het Kernteam ATD legt de volgende vragen voor aan de CG Accijns.

1. Afstemmen bevindingen

In art. 43, 2e lid WA staat een zogenaamde 'kan' bepaling voor wat betreft het weigeren van een verzoek om een vergunning AGP 5.1.2d

2. 'Kan bepalingen'

In art. 48 WA staan eveneens zogenaamde 'kan'-bepalingen voor wat betreft het intrekken van een afgegeven vergunning AGP. In 5.1.2d

Als het antwoord op vraag 2 luidt dat deze zaken expliciet onderzocht moeten worden kan de CG Accijns dan aanwijzingen geven over de manier waarop dit het beste onderzocht kan worden?

Voor de 'onherroepelijke veroordeling' kan een beroep worden gedaan op het LCAEO.

Eventuele aanwijzingen kunnen we dan in ATD opnemen in een infoknop.

Beoordeling

1. Op punt 1 ziet de CG accijns geen taak weggelegd voor 5.1.2e accijns.
2. 5.1.2d

Als er wel redenen zijn om de vergunning in te trekken lijkt overleg met de Vaco's Formeel recht en Accijns op zijn plaats omdat intrekking een zwaar middel is.

Conclusie

De CG is het eens, voor nu is het klaar, **actie zo nodig door 5.1.2e**.

22.06.03.03.04 Vrijstelling accijns artikel 66 WA zeiljacht?

Casus

67 AWR : 67 AWR

Vraag

67 AWR

Beoordeling

Het jacht wordt met betrekking tot de geschetste werkzaamheden voor commerciële doeleinden gebruikt, zodat vrijstelling van accijns verleend kan worden. Maar dit geldt alleen wanneer als het schip voor deze activiteiten wordt gebruikt. Als hij op andere momenten voor zijn plezier gaat varen dan geldt dit absoluut niet. En gezien het zeiljacht lijkt de kans aanwezig dat dit jacht ook als pleziervaartuig in de zin van de WA gebruikt gaat worden.

In het HA staat een soortgelijk voorbeeld in hst. 50.10.00, par. 5.5.2, voorbeeld 3: *·Belanghebbende bezit een oude botter. In zijn vrije tijd verzorgt hij opleidingen voor vaarbewijs 1 en 2, waaronder een aantal praktijklessen. Hiervoor gebruikt hij zijn botter, voor ongeveer 100 uur per jaar. Is hier sprake van een pleziervaartuig in de zin van artikel 66, lid 3, van de WA?*

Er moet bij het afleveren van motorbrandstof telkens worden gekeken naar het gebruik van het vaartuig. Is er sprake van gebruik voor privédoeleinden of gebruik voor niet commerciële doeleinden dan wordt het vaartuig aangemerkt als pleziervaartuig en mag niet met vrijstelling van accijns worden gebunkerd. Als er sprake is van zakelijke doeleinden waar geen betaling (tegenprestatie) tegenover staat, wordt dit niet als commercieel beschouwd! Ook dan mag niet met vrijstelling van accijns worden gebunkerd. Wordt hetzelfde vaartuig echter ook gebruikt voor commerciële doeleinden, dan is het gedurende de tijd van dat gebruik geen pleziervaartuig meer en mag met vrijstelling van accijns worden gebunkerd. Wel heeft de gebruiker van het vaartuig dan een probleem. Wanneer het vaartuig wordt gebruikt als pleziervaartuig moet als brandstof voor de aandrijving blanke gasolie worden gebruikt inclusief accijns. Gedurende de tijd dat het vaartuig voor commerciële doeleinden wordt gebruikt, zou voor de aandrijving rode gasolie mogen worden gebruikt met vrijstelling van accijns. In dat geval moet wel een ondertekende verklaring zijn opgesteld als bedoeld in artikel 19 van het UBA. Door het wisselende gebruik van blanke en rode gasolie wordt echter vrijwel zeker de verbodsbepaling van artikel 91, lid 2, onderdeel b, van de WA overtreden op het moment dat het vaartuig weer wordt gebruikt als pleziervaartuig (tenzij telkens na het gebruik van rode gasolie de brandstoftank zou worden leeggehaald en gereinigd). Als een monster zou worden gevorderd, zal dit nagenoeg altijd bestanddelen van herkenningmiddelen bevatten. Voor de gebruiker van een dergelijk voor verschillende doeleinden gebruikt vaartuig zou dit een reden kunnen zijn om altijd blanke gasolie te bunkeren, inclusief accijns.

Conclusie

De CG is het eens; voor die werkzaamheden kan vrijstelling worden verleend.

04 Handhaving

22.06.04.01

De HHR heeft de tekst van het HHP ingeleverd. 5.1.2d

22.06.05 Jurisprudentie

22.06.05.01 RBZWBR BRE 20/5247 en 20/5248: Controle minderbevinding bij AGP

5.1.2e: Eens te meer blijkt dat de heffingsproblematiek bij constatering van tekorten toch niet al te duidelijk is: De Rechtbank Zeeland/West Brabant heeft op 20 juni 2022 onder nr. BRE 20/5247 en 20/5248 uitspraak gedaan in een situatie waarbij goederen werden overgebracht vanuit een BE in België naar Nederland onder schorsing van de accijns. Bij aankomst in Nederland zijn (in Nederland) tekorten geconstateerd. Onbekend is hoe de tekorten zijn ontstaan. Naar het oordeel van de rechtbank is de constatering van het tekort niet aan te merken als een onregelmatigheid in de zin van artikel 10, zesde lid, van de Richtlijn.

Art 10, zesde lid van de Richtlijn 2008/118:

“Voor de toepassing van dit artikel wordt onder „onregelmatigheid” verstaan, een andere dan de in artikel 7, lid 4, bedoelde situatie die zich tijdens een overbrenging van accijnsgoederen onder een accijnsschorsingsregeling voordoet en als gevolg waarvan een overbrenging of een onderdeel van een overbrenging van accijnsgoederen niet overeenkomstig artikel 20, lid 2, is geëindigd.”

Een andere situatie dan in artikel 7, vierde lid Richtlijn 2008/118 wil zeggen: een andere situatie dan ‘een algehele vernietiging of onherstelbaar verlies’, dat zich tijdens een overbrenging voordoet.

De Rechtbank stelt dat de constatering van het tekort er niet de oorzaak van is dat de overbrenging niet op regelmatige wijze is geëindigd. Volgens de Rechtbank is artikel 10, vierde lid, van de Richtlijn van toepassing, waardoor de onregelmatigheid wordt geacht te hebben plaatsgevonden in de lidstaat van verzending (België). Er volgt een teruggaaf van de op aangifte voldane accijns omdat Nederland art 2c lid 2 van de Wet op de accijns heeft toegepast:

Artikel 2c, tweede lid WA:

“Indien in Nederland wordt geconstateerd dat zich tijdens een overbrenging van accijnsgoederen als bedoeld in het eerste lid een onregelmatigheid heeft voorgedaan die resulteerde in uitslag tot verbruik van deze goederen als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, en er niet kan worden vastgesteld waar de onregelmatigheid plaatsvond, wordt deze geacht te hebben plaatsgevonden in Nederland op het tijdstip waarop de onregelmatigheid werd geconstateerd.”

5.1.2e verwacht dat we tegen deze uitspraak van de Rechtbank in hoger beroep zullen gaan omdat wij in dit soort situaties altijd artikel 10, 2^e lid Richtlijn jo. art. 2c 2^e lid WA toepassen; dat wil zeggen verschuldigdheid in de lidstaat waar het tekort is geconstateerd. Dit tekort merken we (tot dusverre althans) aan als een onregelmatigheid omdat het voldoet aan art. 10, 6^e lid van de Richtlijn resp. art. 2c, 7^e lid van de WA.

Wij passen een dergelijke situatie tot dusverre toe met inachtneming van het zogenoemde BP arrest; HvJ C64/15. Ondanks dat dit arrest in de uitspraak van de rechtbank wordt aangehaald is toch anders beslist. Het HvJ besliste in deze zogenoemde BP-zaak dat de overbrenging in die zaak is geëindigd op het tijdstip nadat de ontvanger, na de volledige uitlading van het transportmiddel dat die goederen bevat, constateert dat er een bepaalde hoeveelheid ontbreekt.

Nu de overbrenging op het moment van het constateren van de onregelmatigheid nog niet is geëindigd kan worden geconcludeerd dat de constatering tijdens de overbrenging heeft plaatsgevonden. Nu de constatering tijdens de overbrenging heeft plaatsgevonden kan verder worden geconcludeerd dat art. 10, 4^e lid van de accijnsrichtlijn in de BP-zaak niet van toepassing is. Immers laatstgenoemde artikellid ziet uitsluitend op situaties waarin er geen onregelmatigheid tijdens de overbrenging is geconstateerd.

De vraag spitst zich dus toe of de constatering van een tekort bij uitlading moet worden aangemerkt als een onregelmatigheid. De rechtbank vindt duidelijk van niet. Wordt ongetwijfeld nog vervolgd.

5.1.2e : deze uitspraak leidt tot een dubbele heffing; België heeft immers ook geheven. Dit lijkt mij een principiële kwestie voor het bedrijf. Dubbele heffing komt regelmatig voor vanwege de verschillende zienswijzen in de EU (ook na het BP-arrest). Het wachten was daarom op zo'n zaak. Wellicht goed dat er nu een is. Het is een zaak 67 AWR (naheffing is door CUA opgelegd).

5.1.2e : Hoger beroep is nodig omdat deze uitspraak tegen ons huidige beleid in gaat. 5.1.2a

5.1.2e : 5.1.2a

5.1.2e: i.v.m. de uiterste termijn voor het evt. instellen van hoger beroep staat een eerste overleg met inmiddels gepland.

Conclusie: we wachten hoger beroep af.

22.06.05.02 Beleidsbesluit Diplomatieke vrijstellingen

Het nieuwe beleidsbesluit Diplomatieke vrijstellingen van 23 juni 2022, nr. 2022-166914 dient ter vervanging van Besluit IFZ2002/1208M van 21 januari 2003. De artikelen 32 tot en met 40 UrAWR bevatten een aantal belastingvrijstellingen voor ambassades, consulaten, internationale organisaties, militaire begraafplaatsen, vertegenwoordigers en functionarissen. Deze vrijstellingen zijn gebaseerd op artikel 39 AWR. In dit besluit worden verschillende vrijstellingen nader uitgewerkt. Dit besluit heeft hoofdzakelijk een toelichtend karakter. Er is niet beoogd de vrijstellingen te verruimen, tenzij dit uitdrukkelijk is aangegeven.

22.06.05.03 Arrest HR 20/00639 inzake valselijke afmeldingen in EMCS

De Hoge Raad oordeelt dat de bewijslevering en de bewijslastverdeling van de juiste wijze van beëindiging van het overbrengen van accijnsgoederen onder een schorsingsregeling onder de werking van EG-richtlijn 92/12 en EG-richtlijn 2008/118 in wezen gelijk zijn.

X bv exploiteert een groothandel in alcoholische en niet-alcoholische dranken. In november 2012 slaat zij acht zendingen van goederen onder schorsing van accijns uit haar accijnsgoederenplaats uit. Zij maakt voor elke zending een elektronisch administratief document op met Zweden als land van bestemming. Na bericht uit Zweden dat de geadresseerde van de zendingen de goederen niet heeft ontvangen in zijn belastingentrepot en dat hij of iemand anders valselijk berichten van ontvangst van de goederen heeft verstuurd, legt de inspecteur een naheffingsaanslag accijns op aan X bv. X bv is het hier niet mee eens.

Hof 's-Hertogenbosch oordeelt dat niet is voldaan aan de voorwaarde dat de accijnsgoederen naar een belastingentrepot zijn overgebracht, dat sprake is van een onttrekking aan de accijnsschorsingsregeling en dat dit als uitslag tot verbruik wordt aangemerkt. Vervolgens stelt het hof vast dat geen sprake is van onregelmatigheden tijdens het overbrengen van de accijnsgoederen, omdat op het tijdstip dat de accijnsgoederen de accijnsgoederenplaats van X bv verlieten, de geadresseerde in Zweden niet over het belastingentrepot beschikte. De onregelmatigheden hebben dan plaatsgevonden in Nederland en de accijns is dan terecht van X bv nageheven, omdat zij geen tegenbewijs heeft geleverd. X bv gaat in cassatie.

De Hoge Raad oordeelt dat de bewijslevering en de bewijslastverdeling van de juiste wijze van beëindiging van het overbrengen van accijnsgoederen onder een schorsingsregeling onder de werking van EG-richtlijn 92/12 en EG-richtlijn 2008/118 in wezen gelijk zijn. Daarbij geldt dat het bericht van ontvangst geen dwingend bewijs vormt dat de onder schorsing verzonden accijnsgoederen daadwerkelijk door de geadresseerde in diens belastingentrepot zijn ontvangen. Dat bericht leidt slechts tot het vermoeden dat de

geadresseerde de desbetreffende accijnsgoederen op de plaats van bestemming in ontvangst heeft genomen. Dat vermoeden kan worden ontzenuwd door de bevoegde autoriteiten.

Verder geldt dat het aan X BV via EMCS doorgegeven bericht van ontvangst niet kan dienen als afdoende bewijs van een juiste beëindiging van de schorsingsregeling. De overbrenging van de acht partijen alcoholische dranken onder schorsing van accijns is dan niet geëindigd. Ook kan Zweden niet als plaats van onregelmatigheid worden aangewezen alleen maar omdat voorafgaand aan het vervoer naar Zweden in Zweden iets niet goed is gegaan bij de (controle op de) afgifte van de vergunning voor het belastingentrepot. De accijns is dan ook terecht in Nederland nageheven

22.06.06 Content

22.06.06.01. Schrijfwijze artikelliden

5.1.2e heeft een vraag ter afstemming.

In artikel 1a, lid 1 WA zijn sinds 1-1-2022 de letters verdwenen en vervangen door streepjes. 5.1.2e stelt voor om in het HA het te houden bij "*artikel 1a, lid 1 WA*" en niet de omschrijving "*artikel 1a, lid, tig-ste streepje WA*" te gebruiken.

De CG is het eens.

5.1.2e: aanvullend: in 2016 hebben over de schrijfwijze van artikelliden afgesproken dat wij voor de handboeken de schrijfwijze van de wetgever volgen. En die is: 'art. 1a, eerste lid', ... in plaats van 'lid 1'.

De CG is akkoord

02. Ontvlechting

De 5.1.2e neemt de vergadering mee m.b.t. de stavaza ontvlechting KI & S.

Hij heeft een gesprek gehad met 5.1.2e KI&S en de 5.1.2e over gevolgen voor de content van de ontvlechting. De meeste wijzigingen worden massaal opgepakt door KI&S. Met name overal waar nog Belastingdienst staat vermeld, zoals in het logo, bezwaarclausule. Op een later moment de rest. Verder nog gesproken over de ontvlechting van de Douane met KI&S. Er komt, ondanks bedenkingen van de 5.1.2e en de diverse secretarissen, een onderzoek.

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 11 oktober 2022, nr. 22.07, via Webex.
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

22.07.01 Opening en vaststelling agenda.

5.1.2e sluit aan zodra het lesgeven het toelaat.

Bij 03.03.12 het onderwerp: Controleopdracht niet vergunninghouder in ATD, gewijzigde tekst van 5.1.2e .

22.07.02. Mededelingen

22.07.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's

22.07.02.01.01 CUA

-

22.07.02.02 Overige mededelingen.

22.07.02.02.01. Implementatie richtlijn

3 ontwikkelingen

1. Wetgeving

Zie de bijdragen aan de UBA/ URA.

2. De Taskforce

In de taskforce komen de uitwerkingen van de scenario's

3. De implementatie herziene WA

NB: Tijdens de CG van 15 november is er een Themasessie over de implementatie

22.07.02.02.02. Ontwikkelingen in de organisatie

buiten de reikwijdte

22.07.02.02.03. Verlenging Beleidsregel Biermixen

5.1.2e heeft de verlenging van de beleidsregel ingezet.

03. Helpdesk vragen

22.07.03.01 Minerale olie

Verbranding MO onder AV en accijns

De volgende casus doet zich voor in ^{67 AWR}

67 AWR

67 AWR

Vóór 2016 was in het Handboek douane opgenomen dat minerale olie niet vernietigd kon worden en dat dit niet toegestaan werd voor douanegoederen. Echter, doordat het nu aangemerkt wordt als een AV-handeling lopen we tegen het probleem aan dat geen accijns betaald wordt. Klopt dat?

Beoordeling

Nee, dat klopt niet.

Uit de MvT blijkt dat in die situaties art 2, lid 1, onderdeel d WA van toepassing is: Als uitslag tot verbruik wordt verstaan de invoer van accijnsgoederen die niet onmiddellijk bij invoer onder een accijnsschorsingsregeling worden geplaatst. Vervolgens wordt op grond van art. 51, lid 1 onderdeel d WA de accijns geheven van de persoon die de accijnsgoederen bij invoer aangeeft of voor wiens rekening. Zie de artikelsgewijze toelichting MvT, blz. 10:

“Artikel 2, tweede en derde lid, van de Wet op de accijns

Het tweede en derde lid van artikel 2 hebben betrekking op het eigen verbruik, anders dan als grondstof, van een accijnsgoed binnen een accijnsgoederenplaats onderscheidenlijk van een accijnsgoed dat onder een douaneschorsingsregeling is geplaatst. De tekst van het voorgestelde tweede lid van artikel 2 komt overeen met de tekst van het huidige artikel 2, tweede lid, met dien verstande dat in plaats van het begrip uitslag nu het begrip uitslag tot verbruik wordt gehanteerd. De tekst van het voorgestelde derde lid van artikel 2 komt overeen met de tekst van het huidige artikel 3, tweede lid, onderdeel c, met dien verstande dat het in deze bepaling bedoelde eigen verbruik in de voorgestelde tekst niet mede als invoer, maar mede als uitslag tot verbruik wordt aangemerkt. Voorts wordt nu het begrip douaneschorsingsregeling gehanteerd in plaats van het begrip communautaire douaneregeling.”

In art. 3 lid 2 WA (invoer) stond destijds: (de verwijzing in de MvT naar onderdeel c wat er staat klopt niet want die bestond helemaal niet): *“Als invoer wordt mede aangemerkt het brengen van een accijnsgoed buiten een entrepot of een plaats voor tijdelijke opslag alsmede het verbruik, anders dan als grondstof, van een accijnsgoed binnen een entrepot of een plaats voor tijdelijke opslag.”*

Omdat er tevens is opgemerkt dat de bepaling geen wijziging heeft ondergaan moet m.b.t. art 2, derde lid WA, moet worden terugvallen op art. 2, eerste lid, onderdeel d en art. 51, eerste lid 1, onderdeel d WA.

Conclusie:

In deze situatie ontstaat een belastbaar feit zoals bedoeld in art. 2, eerste lid, onderdeel d en wordt de schuldenaar aangewezen in art. 51, eerste lid 1, onderdeel d WA. Er moet accijns worden geheven via de systematiek als bedoeld in artikel 62 WA, die verwijst naar art 1:1, eerste en tweede lid van de Algemene douanewet.

Opmerking: 67 AWR heeft de casus ook voorgelegd aan F&Br.

22.07.03.03 Formaliteiten

22.07.03.03.01 Teruggaaf art. 72 WA: evaluatie en verder.

Teruggaaf art. 72 WA: evaluatie, reactie 5.1.2e

Deze vervolgdiscussie gaat over de discussie die er is met een collega van de CUA.

Samengevat:

- kan de douane de verzoeker die bewijsopdracht geven en kan de douane bepalen dat in het geval het bewijs niet geleverd wordt de consequentie zal zijn dat dan de teruggaaf niet verleend wordt.

De wetgever heeft geen voorschriften gegeven op het gebied van de bewijslastverdeling. Bewijsregels zijn in jurisprudentie gevormd en komen er op neer dat degene die stelt een recht te hebben de daarvoor benodigde feiten dient te stellen en bij betwisting te bewijzen maar ook dat degene die het best in staat is om bewijs te leveren de bewijslast hoort te dragen. Daarbij hebben beide partijen verplichtingen; de verzoeker heeft een informatieplicht en dient het

bewijsmateriaal te verschaffen waarover hij beschikt en de inspecteur heeft een onderzoekspllicht en daartoe ook vergaande onderzoeksbevoegdheden. Gaat de informatieplicht zover dat belanghebbende informatie moet verstrekken die hij niet bezit of kan niet verkrijgen of moet de inspecteur in dat geval gebruik maken van zijn onderzoeksmogelijkheden en zo de door hem gewenste informatie achterhalen; ofwel op wie rust de last het bewijs te verschaffen.

Er wordt verwezen naar een arrest, zie

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:HR:2009:AZ7931>

Beoordeling

In dit geval is er sprake van de vrije bewijsleer. Tevens geldt het algemene juridische uitgangspunt dat: Wie eist, bewijst. Er zijn echter voor het belastingrecht geen wettelijke bepalingen hierover opgenomen.

Wel zijn uit de rechtspraak de volgende hoofdlijnen ontstaan:

- Feiten die ertoe leiden dat meer belasting moet worden betaald, moet de belastinginspecteur bewijzen.
- Feiten die ertoe leiden dat minder belasting moet worden betaald, moet de belastingplichtige bewijzen.
- Beroept een partij zich op een wettelijke bepaling die een uitzondering inhoudt op de hoofdbepaling, dan moet de partij die zich op de uitzondering beroept de daarvoor van belang zijnde feiten stellen en bewijzen.
- Beroept een partij zich op feiten of omstandigheden die afwijken van wat gebruikelijk is, dan rust de bewijslast voor deze "afwijking" op die partij.
- Beroept een partij zich op een veranderde situatie, dan rust de bewijslast voor deze "verandering" op die partij.
- Degene die iets moet bewijzen heeft een vrije keuze aan bewijsmiddelen. In beginsel is het voor de belastingplichtige alleen zaak om zijn standpunt aannemelijk te maken.

Het aangehaalde arrest is weliswaar interessant voor onze teruggaafregels voor hetgeen onder r.o. 2.5 is vermeld: *"Volgens de huidige nationale doctrine in belastingzaken bepaalt de materieelrechtelijke norm hoe de bewijslast moet worden verdeeld. Als de bewijslastverdeling niet reeds uit een wettelijk voorschrift volgt, heeft de partij die een gewenst rechtsgevolg inroept, de bewijslast van de benodigde feiten en omstandigheden."* Maar voor het overige ziet het arrest op een andere situatie dan de situatie van een belanghebbende die om teruggaaf verzoekt. Het arrest gaat met name over het voorhanden hebben van accijnsgoederen buiten een accijnsschorsingsregeling, zoals bedoeld in art 2, eerste lid, onderdeel b WA, in combinatie met de herkomstartikelen 80 WA, 34 UBA en 54 URA. Juist over dit soort situaties bestaat heel wat recentere jurisprudentie met daaraan gekoppeld het arrest van het HvJ C279/19 van 10-06-21.

De bewijslast bij enerzijds voorhanden hebben en anderzijds een gevraagde teruggaaf zijn niet hetzelfde. Het betreft hier een verzoek om teruggaaf van belasting. De arresten die we hiervan hebben, leggen duidelijk de betalingsbewijslast bij belanghebbende; degene die om de faciliteit (de teruggaaf) verzoekt. En dat is ook logisch. Het zou de omgekeerde wereld zijn als de douane heel het land moet afgaan om na te gaan of een specifieke teruggaafverzoeker wel recht heeft op de gevraagde teruggaaf.

Bij voorhanden-hebbensituaties, zoals bij AVP-controles, vragen we niet of de accijns is betaald, maar om de herkomst aan te tonen (artt. 80 WA, 34 UBA, 54 URA). Als wij daaraan twijfelen dan ligt die onderzoekspllicht bij ons en niet meer bij die belanghebbende. Maar als een belanghebbende teruggaaf vraagt dan verandert die situatie. Via art. 72 WA zal dan als bewijslast voor de teruggaaf enkel het aantonen via de 'herkomstbepalingen' (80WA, 34UBA, 54URA) niet voldoende zijn. Want dan had de wetgever in art. 72 WA beter naar die herkomstbepalingen kunnen verwijzen om in aanmerking te komen voor de teruggaaf.

Opmerkingen

5.1.2d

5.1.2d

We zullen het cluster Toezicht moeten vragen dat dergelijke afspraken in het controlerapport worden opgenomen en dat ATD wordt aangepast, **actie 5.1.2e**

- Dat er sprake is van vrije bewijsleer betekent niet dat elk stuk dat belanghebbende indient als bewijs voldoet. Het zal iets moeten kunnen zeggen over wat hij wil bewijzen.

- Het opmaken van een informatiebeschikking is niet aan de orde. Dat gebeurt in de situatie als wij bescheiden opvragen in het kader van de controle of belanghebbende de wet- en regelgeving juist heeft toegepast, en hij die niet verstrekt. Maar die situatie doet zich bij een verzoek om teruggaaf niet voor. Wij zijn niet de partij die iets wil, maar dat is belanghebbende en die zal daar het nodige bewijs voor moeten aanleveren. Het zou de omgekeerde wereld zijn wanneer belanghebbende teruggaaf wil, maar niet de vereiste bewijzen overlegt, en dat wij dan via een informatiebeschikking daar om vragen. Als belanghebbende niet de vereiste bescheiden overlegt wijzen we het verzoek af.

- Het omkeren van de bewijslast is evenmin aan de orde. De bewijslast ligt al vanaf het moment dat die om teruggaaf verzoekt bij belanghebbende.

Conclusie

De aangedragen argumenten gaan uit van een verkeerde veronderstelling. Jurisprudentie over het voorhanden hebben van accijnsgoederen zijn niet zonder meer toepasbaar op de regels rond verzoeken om teruggaaf. Het uitgangspunt is: hij die stelt, bewijst, en wordt nog eens bevestigd door de rechter: *"Volgens de huidige nationale doctrine in belastingzaken bepaalt de materieelrechtelijke norm hoe de bewijslast moet worden verdeeld. Als de bewijslastverdeling niet reeds uit een wettelijk voorschrift volgt, heeft de partij die een gewenst rechtsgevolg inroept, de bewijslast van de benodigde feiten en omstandigheden."*

De argumenten leiden daarom niet tot een wijziging in het eerder ingenomen standpunt.

Actie:

- 5.1.2e licht de CUA in over onze beoordeling.

- 5.1.2e verzoekt het MTO om dit onderwerp op te nemen in de FIX. Dat opnemen kan ook op een later moment.

22.07.03.03.02 Casusbeschrijving belastbare feiten

Door het arrest van 10 juni 2021 C279/19 kunnen we altijd bij degene terecht die voorhanden heeft of heeft gehad. Of daarbij sprake is van een 2-1b of 2e situatie is dan ook niet meer van belang. Dat wordt in dat arrest ook duidelijk aangegeven.

De regels qua aantonen van de herkomst lijken daarmee grotendeels achterhaald zijn door dit arrest van het HvJ. Immers als blijkt dat er in die keten iets mis is gegaan gaan we toch terug naar een schakel die voorhanden heeft of voorhanden heeft gehad, ongeacht of er eerder de herkomst is aangetoond.

De jurisprudentie van voor die tijd is achterhaald door dit arrest van het HvJ van 10 juni 2021. Het Hof den Bosch geeft aan dat bij veraccijnsd vervoer dus een 2e situatie, wel wetenschap en beschikkingsmacht zou zijn vereist mede ook doordat een betrokkenheid bij 2e niet van toepassing is.

22.07.03.03.

22.07.03.03.03 ACC 041

5.1.2e : Ongetwijfeld gebruik ik de verkeerde zoekterm, maar ik ben op zoek naar de stand van zaken m.b.t. de acc041.

5.1.2e : Bijgaand een voorstel voor de vernietiging vanuit AGP onder douanetoezicht. Dit zou dan de ACC 041 worden.

Dit zou een eerste voorzet kunnen zijn, maar er zijn zeker andere situaties denkbaar zoals eerder bediscussieerd is.

Het model is gemaakt in Word dus opmerkingen zijn welkom.

Conclusie

De CG is het eens: het formulier moet aangepast worden.

22.07.03.03.04 Gecertificeerd geadresseerde en zekerheid

Een vraag met betrekking tot de bepalingen van de zekerheidstelling en dan met name de vraag boven welk bedrag moet zekerheid gesteld worden?

Volgen we hier de bepalingen die zijn vastgesteld voor de Geregistreerde geadresseerde, dus ondergrens van €2000,00 of €5000,00?

Zie HA:

4.5 Geen zekerheid bij een bedrag van minder dan € 5.000

Als blijkt dat het bedrag waarvoor zekerheid moet worden gesteld onder de € 5.000 komt, kan de inspecteur besluiten geen zekerheid te stellen. Het betreft hier het bedrag dat is vastgesteld op basis van het berekende accijnsbelang en ná toepassing van de matigingscriteria genoemd in paragraaf 4.3. hiervoor.

Deze ondergrens van € 5.000 is niet van toepassing bij het vaststellen van de zekerheid bij de vergunning (tijdelijk) geregistreerde geadresseerde. In dat geval is de ondergrens € 2.000,-.

5.1.2e Wat mij betreft hanteren we voor de GG(T) en de GCG dezelfde zekerheidsbedragen.

- De risico's zijn immers gelijksoortig.
- In beide gevallen moet de NL-accijns na ontvangst worden afgedragen.
- Er is geen reden om het bij deze vergunninghouders anders te doen.

al zijn de risico's van dit vervoer een stuk lager geworden nu de vervoersbewegingen moeten worden vastgelegd en wij achteraf kunnen controleren of er aangifte is gedaan.

Ik vind dat de risico's groter zijn bij de gecertificeerde geadresseerde dan bij de geregistreerde geadresseerde.

- Waarom?

Omdat bij de GCG ook zekerheid gesteld wordt voor onregelmatigheden die zich voordoen tijdens de overbrenging in een andere lidstaat dan de lidstaat van vertrek in tegenstelling tot de geregistreerde geadresseerde die pas in beeld komt als de goederen door hem zijn ontvangen.

5.1.2d

We moeten uitgaan van het principe dat we geen zekerheid laten stellen, tenzij. En voor dat tenzij kun je een grens stellen. Als we vasthouden aan de periode van een maand dan zou ik de € 5000,00 grens hanteren. Advies: haal uit onze systemen een overzicht wat de afdracht per maand is van de grotere dagaangevers. Dat kan ons helpen om een goed onderbouwde beslissing te nemen.

Wij moeten bij de afgifte van die vergunning GCG niet eens een vertragende factor worden vanwege de zekerheid. De bedrijven moeten gewoon vooruit kunnen en dat betekent ieder verzoek om een vergunning honoreren en opnemen in SEED want daar gaat het feitelijk om. De GCA hoeft geen zekerheid te stellen maar hij kan als betrokkene nog worden aangesproken.

Voor wat betreft de wel geëiste zekerheid in de wetgeving voor een GCG moeten we bij afgifte ook niet moeilijk doen. Het accijnsbelang weten we niet dus bepalen we dat later. We nemen een zin op in de GCG-vergunning dat de hoogte van de zekerheid zonodig achteraf wordt vastgesteld zodra we het accijnsbelang kunnen vaststellen. We kunnen dan beide vergunningen direct verstrekken. Kortom: aanvragen = verlenen zodat beide bedrijven de GCA en GCG tenminste in SEED staan zodat ze van het EMCS gebruik kunnen maken en bij de GCG beoordelen we de zekerheid achteraf.

Conclusie

De CG is het eens.

22.07.03.04 Inconsistentie in HA 10.60.00 en ACC028

Het formulier ACC040 is er voor bedoeld om een verklaring te geven voor de vernietiging van accijnsgoederen die zijn uitgeslagen tot verbruik. Met deze verklaring en het aan kunnen tonen van de betaling van de accijns over de in de verklaring genoemde vernietigde accijnsgoederen kan dan een verzoek om teruggaaf worden ingediend.

Nu staat in HA 10.60.00, paragraaf 9.8.2 Vernietiging in Nederland, dat wanneer er sprake is van vernietiging binnen AGP van tabaksproducten die al zijn voorzien van accijnszegels dat er gebruik moet worden gemaakt van de ACC040. Dat lijkt dus niet juist.

Een ander formulier om te melden betreft de ACC028. Dit betreft de melding om accijnszegels onder ambtelijk toezicht te willen vernietigen (conform art. 51 en art. 3, lid 3 URA). In geval het gaat om reeds geplakte zegels op producten die nog niet zijn uitgeslagen.

In de kop van dit formulier staat echter dat wanneer de zegels al op de tabaksproducten zijn geplakt er gebruik moet worden gemaakt van de ACC040. Dit ondanks het feit dat de tabaksproducten met accijnszegel zich nog binnen de AGP bevinden en niet zijn uitgeslagen tot verbruik. Artikel 51, lid 5 URA gaat immers specifiek over de reeds geplakte maar nog in AGP aanwezige zegels. Hiervoor kan geen teruggaaf accijns worden verkregen en lijkt het gebruik van de ACC040 dus niet juist.

Beoordeling

Voor goederen die worden vernietigd in AGP is art 3 lid 3 URA van toepassing en die geldt ook voor tabaksproducten. Er behoeft in principe slechts vooraf te worden gemeld en vervolgens bepalen wij zelf of we wel of niet daadwerkelijk aanwezig zijn bij die vernietiging. Er is in art 3 lid 3 URA geen verplichting dat wij bij die vernietiging aanwezig moeten zijn. Dat zou ook vreemd zijn binnen een AGP waaraan wij allerlei administratieve eisen stellen. Het lijkt erop dat art 51 lid 5 URA daar echter wel vanuit gaat.

art 3 lid 3 URA : *Van een voorgenomen vernietiging van in een accijnsgoederenplaats voorhanden zijnde accijnsgoederen die onbruikbaar of onverkoopbaar zijn geworden, moet uiterlijk twee werkdagen voor de voorgenomen vernietiging door de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats mededeling worden gedaan aan de inspecteur, onder vermelding van het tijdstip waarop de vernietiging zal plaatsvinden*

Art 51 lid 5 URA : *Als tabaksproducten waarop accijnszegels zijn aangebracht in overeenstemming met artikel 3, derde lid, in een accijnsgoederenplaats onder ambtelijk toezicht worden vernietigd, neemt degene die de accijnszegels heeft aangevraagd een afschrift van de mededeling tot vernietiging met een specificatie van de soort vernietigde accijnszegels op in zijn zegeladministratie.*

Als we namelijk wel bij die ambtelijke vernietiging van art 3, lid 3 URA aanwezig zijn dan neemt belanghebbende onze verklaring op in de zegeladministratie. Als wij er niet bij aanwezig zijn zal hij zijn eigen vastleggingen moeten opnemen.

Hij heeft niet voor niets een AGP vergunning gekregen waarbij aan allerlei administratieve eisen moet worden voldaan dus zo vreemd is dat ook niet. Bij vernietiging in AGP van tabaksproducten als daar al

zegels op zijn geplakt, zullen we meestal wel aanwezig zijn, maar strikt genomen is dat wettelijk niet verplicht gesteld.

Ook inhoudelijk zou de ACC028 moeten worden aangepast als je daar ook de geplakte, maar nog niet uitgeslagen zegels, in kwijt zou willen. Het alternatief is immers dat je het bedrijf verplicht om de goederen eerst uit te slaan om ze daarna te vernietigen (ACC040) of dat je het bedrijf verplicht om de zegels eerst los te peuteren om ze vervolgens te laten vernietigen (ACC028).

Overigens lees je art. 51, lid 1 URA aanhef niet als een kan-bepaling in de zin van dat de inspecteur kan besluiten al dan niet bij de vernietiging aanwezig te zijn, maar dat op verzoek van de zegelaanvrager zegels kunnen worden vernietigd. Doet een zegelaanvrager een dergelijk verzoek, dan zal vernietiging dienen plaats te vinden onder ambtelijk toezicht. Datzelfde lees je ook uit de kop van de ACC028 waar staat dat de vernietiging moet plaatsvinden onder toezicht van de Douane. Navraag bevestigde dat de Douane (zo goed als) altijd op komt draven als er sprake is van vernietiging van zegels, geplakt dan wel ongeplakt.

NB Art 51 lid 1 URA heeft het sec over de zegels onder lid 1 onder a t/m f, niet over de zegels die al op de tabaksproducten zijn geplakt.

Conclusie

De CG is het eens, de tekst van het HA en het formulier worden aangepast.

22.07.03.0.06 Verplichting opnemen fermentatie tanken en brouwketels in de vergunning

De vraag is of er een verplichting bestaat om fermentatietanks en brouwketels op te nemen in de afgegeven vergunning.

Zie uitvoeringsbesluit accijns artikel 8 lid 3:

Met betrekking tot accijnsgoederenplaatsen waar accijnsgoederen worden vervaardigd, dient de in het eerste lid, onderdeel b, bedoelde administratie tevens de voor de heffing van de accijns van belang zijnde gegevens te bevatten omtrent de inkoop van grondstoffen en van halffabrikaten, alsmede omtrent de vervaardiging van halffabrikaten en van eindprodukten.

Is op grond van dit artikel een verplichting om deze machines verplicht op te nemen in de vergunning?

Beoordeling

Wij kunnen eisen stellen voor de AGP op grond van artikel 41 WA.

- Met betrekking tot de locatie en inrichting is dit op grond van artikel 41 lid 1 letter b WA. Dit is uitgewerkt in artikel 8 en 9 UBA.

- Indien we eisen stellen aan de locatie en inrichting kan ook bepaald worden dat een werkaangifte wordt gedaan ten behoeve van de vervaardiging (artikel 19 URA).

- Met betrekking tot de AGP waar bier wordt vervaardigd moet in het verzoek o.a. worden vermeld 'het aantal en de inhoud van de bierketels waarin het wort wordt gekookt' (artikel 20 URA).

- De locatie van de AGP moet in ieder geval nauwkeurig worden beschreven en wordt in ieder geval in de vergunning opgenomen.

Dit is om vast te kunnen stellen wanneer er sprake is van het belastbaar feit als bedoeld in artikel 2 lid 1 letter a WA. Feitelijk is dit het brengen buiten de ruimte die als AGP is aangewezen.

Bij de kleine brouwerijen wordt hier nog wel eens de productielocatie/apparatuur in plaats van een ruimte aangewezen.

Het gevolg hiervan is dat het belastbaar feit zich voordoet op het moment dat het bier gebotteld wordt/in fusten gedaan wordt en er dus geen opslag onder schorsing kan plaatsvinden en als dit zo is dan zal dit goed beschreven moeten worden in de vergunning.

Verder: In artikel 8 lid 3 UBA is opgenomen dat in de administratie ook de grondstoffen en halffabrikaten opgenomen moeten worden. Als je dat gedeelte van de administratie wilt controleren, bijvoorbeeld door een fysieke controle, dan zul je daar de mogelijkheid voor moeten hebben. Door deze tanks op te nemen in de vergunning is artikel 83 WA daarop van toepassing.

Conclusie

Het is aan te bevelen de ketels in de vergunning op te nemen.

22.07.03.03.07 Klaarzetten dagaangifte?

5.1.2d

Als we eventueel art. 67 ca AWR opleggen is er nog steeds geen aangifte. Hoe lichten we de klant in dat hij aangifte moet doen?

Beoordeling

In het geval van het niet doen van een dagaangifte is artikel 67b AWR niet van toepassing. De plicht tot het doen van aangifte geldt immers voor een ieder die is uitgenodigd tot het doen van aangifte. Zie hiervoor artikel 8, eerste lid Awr. Deze boete kan dus niet worden opgelegd indien eerdere toezending van de aangifte niet heeft plaatsgevonden. (Zie ook aant. 2.1.1. Vakstudie Algemeen deel Awr). Wel kan dan aan belanghebbende o.g.v. art. 67ca Awr juncto par. 24b BBBB een bestuurlijke boete worden opgelegd voor het niet verzoeken om het toesturen van een aangifte o.g.v. art. 6 Awr juncto art. 3 Uitv. regeling Awr. De in par. 24b genoemde hoogte van het bedrag is vrij fors, namelijk € 2.757,-, (50% van het bedrag zoals genoemd in artikel 67ca t.w. € 5514) maar daar kan natuurlijk altijd van af geweken worden en is afhankelijk van de situatie.

- Paragraaf 24b luidt als volgt;

1. Het niet voldoen aan de verplichting, welke wordt opgelegd bij of krachtens de in artikel 67ca, eerste lid, van de AWR vermelde artikelen, wordt aangemerkt als een verzuim.
2. Ter zake van het verzuim kan de inspecteur een verzuimboete opleggen van 50 procent van het wettelijk maximum van artikel 67ca, eerste lid, van de AWR.
3. In afwijking van het tweede lid kan in uitzonderlijke gevallen een verzuimboete tot het wettelijk maximum worden opgelegd.
4. De boete wordt opgelegd aan degene die niet aan zijn verplichting voldoet. Dit kan een ander zijn dan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige.
5. De beschikking waarbij de verzuimboete wordt opgelegd kan, maar hoeft niet gelijktijdig met een eventuele (ambtshalve) belastingaanslag te worden genomen.

Wat betreft de opmerking over het niet naheffen toch een kleine nuance.

Zoals in het correctie beleid onder 4.9 is vermeld, kan in die gevallen dat belastingplichtige inspeelt op dit interne correctiebeleid, hiervan afgeweken worden. Het is dus niet zo dat er standaard geen naheffing opgelegd kan worden tenzij er zoals je aangeeft op landelijk niveau anders is besloten. Dit laatste heeft natuurlijk wel consequenties in die zin dat als er geen naheffing wordt opgelegd daaruit volgt dat er ook geen bestuurlijke boete op grond van artikel 67c AWR kan worden opgelegd. We hebben in het verleden al ooit gesproken over het wel of niet uitnodigen tot het doen van een aangifte.

Als hij achteraf gezien wel aangifte had moeten doen kunnen we naheffen en kan hij dan bovendien voor die te late betaling ook nog een bestuurlijke boete tegemoet zien (paragraaf 24 BBBB).

Voor wat betreft het uitnodigen voor de zogenoemde tijdstipaangiften is natuurlijk een heel ander verhaal. Op zich kun je bij dit soort aangiften niet vooraf vaststellen wanneer een belastingschuld ontstaat. Alleen als belastingschuld ontstaat moet aangifte worden gedaan. Dit in tegenstelling tot de tijdvakangiften (onze periodieke accijns/VB aangevers). Dat is ook de reden dat er ook geen (tijdstip)angiften worden klaargezet. Tijden veranderen natuurlijk en als je onze tijdstipaangiften (dag— en weekangiften) nu bekijkt dan zou je m.b.t. de weekangiften die betrekking hebben op

vergunninghouders GG die aangiften natuurlijk vooraf klaar kunnen zetten als je een koppeling maakt met de ontvangst in EMCS.

Hetzelfde geldt dadelijk natuurlijk ook voor de veraccijnsde ontvangers als zijnde de gecertificeerd geadresseerden die hun ontvangsten ook in EMCS moeten afmelden. Ook dan zou de daarop volgende dagaangifte vooraf kunnen worden klaargezet, en wellicht tzt vooringevuld.

Voor de VB lijkt het vooraf uitnodigen (niet zijnde uiteraard de IVV's) niet mogelijk omdat we daar geen enkel zicht op hebben.

De vraag hoe je de klant moet inlichten dat hij aangifte moet doen en of daar formulieren voor zijn is een andere. Er zijn geen formulieren voor, je kunt belastingplichtige schriftelijk wijzen op zijn verplichtingen.

De CG is akkoord.

22.07.03.03.08 Memo monstername

Er wordt een memo vastgesteld met als doel meer eenheid van beleid en uitvoering te realiseren bij de monstername minerale oliën en de stappen daarna. Gebleken is namelijk dat in den lande niet altijd op dezelfde wijze wordt gewerkt. Ook moet worden voorkomen dat monsters reeds zijn vernietigd door het Lab terwijl er nog bezwaar/beroep loopt. De leden van de CG wordt gevraagd om input te leveren.

De Cg is akkoord met de voorzet. De collegae FT en B&B worden betrokken
Op de actielijst.

22.07.03.03.09 5.1.2d

5.1.2d

22.07.03.03.10 Terugkerende goederen

Er is nog onvoldoende op gereageerd, dit onderwerp schuift door naar de volgende vergadering.

22.07.03.03.11 Vaststellingsovereenkomst

Voor het vaststellen van een naheffingsaanslag leek een vaststellingsovereenkomst (VSO) te worden gesloten, maar die is van tafel. Maar het ziet er naar uit dat belanghebbende een verzoek zal doen voor teruggaaf van 67 AWR aan verbruiksbelasting omdat daar sprake is van onverschuldigde betaling. De Douane zal dan een naheffing moeten opleggen bij zijn afnemers in Nederland. Echter deze hebben geen wetenschap van het feit dat ze aangifte moeten doen gelet op de facturatie vanuit Nederland inclusief verbruiksbelasting. En omdat de leverancier op de facturen zet dat hij levert inclusief verbruiksbelasting is hij toch degene door wiens toedoen te weinig belasting is geheven bij zijn afnemer (artikel 20, tweede lid, laatste zinsnede AWR) en leggen we de naheffing bij hem neer. Conclusie: de wetgeving moet worden aangepast, actie: WeCo's.

22.07.03.03.12 Zekerheid GG bij vrijstelling – vervolg

De casus 22.05.03.03.06 *Zekerheid bij vrijstelling bij GG i.c.m. vrijstelling accijns* wacht nog op vervolg; 5.1.2e was het niet eens, maar afwezig, en de zaak zou nog worden nagevraagd bij de Ontvanger.

Reactie Ontvanger:

De combinatie GG/VA qua zekerheid en uitwinning in het verleden heeft niet tot problemen geleid.

Reactie 5.1.2e : Het is inderdaad een dilemma: Kan je de accijnsschuld die o.g.v. de ene vergunning is ontstaan (en voor welke vergunning dus geen zekerheid is gesteld) verhalen op de zekerheid van een andere vergunning, ook al betreft het dezelfde rechtspersoon? Bij samenloop, het gaat immers om dezelfde goederen waar in opvolgende reeks wat mee gebeurt, zou je dat dan wel moeten regelen. In de regelgeving/HB kom je wel gevallen tegen (bij tabaksaccijns: toestemming accijnszegels en vergunning agp) waarin de zekerheid voor de ene vergunning ook kan gelden voor een andere vergunning. Of is hier de stelling dat je als GG in principe nooit accijns verschuldigd bent omdat het (dan wel altijd!) om vrijgestelde goederen gaat? De inspecteur stelt de hoogte van de zekerheid vast. Gaat hij dat in dit soort gevallen m.b.t. de zekerheid voor de GG dan ook zelf doen en op 0 stellen? Ofwel hoe wordt een evt. besluit van de CG geformaliseerd? We hebben al eerder gezien dat een borgsteller de zekerheid laat stellen voor bepaalde aangewezen goederen. Als een GG ook nog goederen ontvangt die niet zijn vrijgesteld kan het zijn dat de borgsteller niet akkoord is dat de gestelde zekerheid voor andere goederen wordt gebruikt, maar dat is een Ontvangerskwestie. Dat moet misschien nog even worden nagevraagd. De reactie van de Ontvanger dat er zich nog nooit problemen hebben voorgedaan laat dat onverlet.

22.07.03.03.13 Controleopdracht niet-vergunninghouder in ATD (ingelast)

Vraag

De scope van de aankondigingsbrief moet worden aangepast in ATD. Dit kan door het verzoek in te brengen bij de superusers. Zij kunnen de postbus ATD mailen, nadat de CG Accijns akkoord is.

Het gaat om het volgende. In de aankondigingsbrief voor een controle achteraf bij niet vergunninghouders is als doel van het onderzoek het volgende opgenomen:

Het doel van het onderzoek is om vast te stellen of er accijnsgoederen en/of verbruiksbelastinggoederen zijn betrokken voor bedrijfsdoeleinden uit andere lidstaten van de Europese Unie én of voor deze goederen de Nederlandse accijns en/of verbruiksbelasting is voldaan.

De collega's stellen voor deze tekst te wijzigen naar:

Het doel van het onderzoek is vast te stellen of accijnsgoederen en/of verbruiksbelastinggoederen voorhanden zijn of zijn geweest die niet in de accijns- en/of verbruiksbelastingheffing zijn betrokken.

Als de CG Accijns daar geen bezwaren tegen heeft, dan gaan ze het verzoek tot wijziging indienen.

Beoordeling

De nieuwe omschrijving is zelfs een verbetering omdat de oude omschrijving het slechts heeft over goederen uit andere lidstaten van de EU. De laatste omschrijving is ruimer omdat daar ook goederen uit derde landen kunnen vallen.

De Cg is akkoord met de nieuwe tekst.

Tabak

22.07.03.04.01 Veraccijnsd vervoer tabaksproducten

67 AWR

Per 13 februari 2023 gaan we ook het veraccijnsd vervoer opnemen in EMCS. 67 AWR

. De retour ontvangen tabaksproducten zijn herbruikbaar, al dan niet als tabaksproduct. Het vernietigen gebeurt door verbranding, hetgeen het milieu aantast. We hebben er in Nederland voor gekozen om geen gebruik te maken van de mogelijkheid om na veraccijnsd vervoer de vervoerde accijnsgoederen direct op te kunnen slaan in een AGP. Een mogelijkheid die de EU-wetgeving overigens wel biedt.

Veraccijnsd vervoer van tabaksproducten kan op basis van de wetgeving (zowel EU-wetgeving als nationale wetgeving). Probleem is wel dat bij beëindiging van het overbrengen er sprake van uitslag tot verbruik (artikel 2e lid 1 WA). En bij de uitslag tot verbruik moeten de accijnsgoederen voorzien zijn van een Nederlands accijnszegel. Dat is hier niet het geval dus ontstaat er strafbaar feit (artikel 102 WA).

Is er dan een oplossing?

1. Maak het mogelijk dat er na veraccijnsd vervoer direct kan worden ingeslagen in een AGP.
2. Pas artikel 36 letter d URA toe waardoor de tabaksproducten niet voorzien hoeven te zijn van accijnszegels. De bestemming moet dan vernietiging zijn.

Beoordeling

*Oplossing 1 zou de beste mogelijkheid zijn. Beperk desnoods die retourzending dan ook uitsluitend tot de AGP die het ook in eerdere instantie heeft overgebracht naar ^{67 AWR}. Maar is op dit moment niet haalbaar per 13 februari 2023 gelet op de discussie die we hierover hebben gevoerd

*Oplossing 2 is niet mogelijk omdat hij producten hergebruikt. De bestemming vernietiging staat dus niet vast bij de uitslag tot verbruik. Je zou moeten aangeven dat t.z.v. de ontvangst in NL (de uitslag tot verbruik) vernietiging moet plaatsvinden en zo niet dan is er alsnog sprake van uitslag tot verbruik met alle daaraan te koppelen gevolgen m.b.t. tabaksproducten

* Blijft over de mogelijkheid van vernietiging in 67 AWR .

We hebben het al vaker gehad over veraccijnsd vervoer van tabaksproducten. Dat is via onze nationale wetgeving niet mogelijk met name vanwege art. 73 WA. Kan dit formeel wel? Want Vo. 3649/92 beperkt het veraccijnsd vervoer niet qua soort accijnsgoed. Waarom zou je voor bier wel veraccijnsd kunnen vervoeren met VAGD en voor tabak niet? Omdat wij bij tabak fiscale merktekens hebben voorgeschreven. Maar geeft/geven art. 39 van RL 2008/118 resp. art. 47 van Richtlijn 2020/262 niet aan dat die merktekens geen belemmeringen mogen opleveren voor het vrije verkeer van accijnsgoederen.

Conclusie

We komen er niet uit.

Opmerking

In de nieuwe vergunningen is veraccijnsd vervoer van tabaksproducten NIET mogelijk gemaakt.

04 Handhaving

22.07.04.01 5.1.2d

Verslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 15 november 2022, nr. 22.08, via Webex.
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van
 gastsprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

22.08.01 Opening en vaststelling agenda.

In middagdeel: De afstandsverkopen bij de implementatie WA

22.08.02. Mededelingen

22.08.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's

22.08.02.01.01 CUA

- Druk met de Taskforce Noodprocedure. Maar komt vanmiddag.

5.1.2e: Donderdag vergadering kerngroep: Business owner (5.1.2e) met
 vertegenwoordiging vanuit de business, van HHB en IM. Onderscheid proceseigenaar (5.1.2e
) en BO.

5.1.2e is Product Owner.

5.1.2e : geen bijzonderheden. Veel lesgeven.

22.08.02.01.01 Ontwikkeling herinrichting DLK

Buiten de reikwijdte

22.08.02.02 Overige mededelingen.

22.08.02.02.01. Implementatie Wet op de Accijns incl richtlijnen (middagssessie)

Nog te doen:

Afstandsverkopen

NB: CUA het centrale adres

- Dank voor jullie reacties
- Er zal een procedure voorstel vanuit cluster komen
- Lijn: schriftelijke procedure, papieren stroom

- Dus maatwerk

Dus vanwege het ontbreken van een geautomatiseerd systeem geen rigide systeem op boete beleid. Immers AVAS

- Wordt nader afgestemd met CUA en jullie
Wordt vervolgd

Noodprocedure

5.1.2e: tussen nu en februari elke CG een update.

5.1.2e : convertor voor vervoer onder schorsing. Lijkt haalbaar. ^{67 AWR}afmeldingen per dag!
Noodprocedure voor veracc is vrij beperkt, ^{67 AWR}stuks per dag, dat gaan we qua automatisering niet halen, maar is beperkt. Geen extra capaciteit nodig. Afzender wil decharge, en geld kunnen terugvragen. Vraag is hoe wij de ontvangstbevestiging gestalte geven.

Probleem: veraccijnsd vervoer ^{67 AWR} – EMCS – ^{67 AWR}. Al die berichten komen in een buffer. Samen met onveraccijnsd. Kunnen niet uit de buffer gehaald worden. Gaan we proberen die berichten leesbaar te maken, zodat land van aankomst aankomst kan stempelen. Wat ook kan is dat we de ^{67 AWR}afnemer adviseren dat de leverancier een print meegeeft als extra bewijs, die de CUA kan afstempelen.

Veraccijnsd vervoer: ^{67 AWR} marktdeelnemers, verzenders en ^{67 AWR} VOT per maand.

Bij noodprocedure, als EMCS het weer doet moet alsnog de e-VAD worden ingevoerd. Vanwege fraudeaspecten. Is ongewenst, maar moet van Cie. Juridisch bekijken art. 40 Ri. is alternatief bewijs.

Noodprocedure is voor een korte onderbreking, dus nu is dat anders. Vraag is of als de zending alsnog in EMCS wordt gezet, de eerdere zending is te onderkennen en niet als een dubbele zending geldt.

Nooddokument door 5.1.2e en 5.1.2e: invulbaar pdf komt eraan voor verzenders en ontvangers. Wil nooddok bij vergunning afgeven. Er wordt voor zwarte scenario uitgaaan voor 125 fte.

5.1.2e : 30% rechtstreekse uitvoer kan worden vereenvoudigd: uitvoeraangifte. Ook maandverklaringen voor binnenlands vervoer. In UBA staat dit geval niet genoemd, dan moet je iets regelen om niet gebruik te hoeven maken van EMCS. Voorgelegd aan DGFZ.
Vervoer tussen lidstaten en uitvoer via lidstaten - via NL is moeilijk.
Kiezen voor een tijdelijke regeling, niet voor een wetswijziging.
We moeten faciliterend optreden met in acht neming van noodscenario.

Als je noodprocedure wilt verkopen: in beeld brengen wat verschil wordt tussen oude VAGD-procedure en de nieuwe. Dat is niet veel. Wie kan de huidige procedure afzetten tegen de nieuwe.

5.1.2e: moet deze speciale noodprocedure veraccijnsd worden opgenomen in HEMCS.

5.1.2e : Ja, dat is al gecommuniceerd.

5.1.2e: waarom zouden we nadat EMCS weer werkt de strengere noodprocedure invoeren?

5.1.2e : de lidstaten verwachten dat.

5.1.2e: maar bilaterale afspraken staan niet in het HEMCS. Publiceren we bilaterale afspraken wel?

5.1.2e: welke termijn houden we aan?

5.1.2e: Deadline aanleveren aan KI&S is 31-1-2023.

Task force: gaat langzaam

22.08.02.02.02. mededelingen

5.1.2e : 5.1.2e
onderzoeken.

: WPG bewustwordingscampagne: doelgroepen

5.1.2e : UBA: naar RvS.

5.1.2e : ook de UBVAD? 5.1.2e gaat na.

03. Helpdeskvragen

22.08.03.01 Minerale olie

-

22.08.03.02 Alcohol/dranken

22.08.03.02.01 Verhoging VB en risico

Is er al nagedacht of er risico's zijn n.a.v. de verhoging van de VB en zo ja hoe we die risico's gaan managen? Naar aanleiding van de reacties: elke regio zelf gaat bepalen of we gaan handhaven. Er zijn 2 aandachtspunten:

- 5.1.2d

22.08.03.02.02 Gedifferentieerde frisdrankbelasting

(Vervolg na bespreking vorig Cg)

5.1.2i

- 5.1.2i

Wij willen die definitiebepaling zo eenvoudig mogelijk.
Wordt vervolgd.

22.08.03.03 Formaliteiten

22.08.03.03.01 Inzet (rivier)cruiseschepen als opvanglocatie ^{67 awr}

4 vraagpunten

1. Hoe gaan we accijns heffen? En dan met name over de bij aanvang van het gebruik als woonlocatie in het schip aanwezige bunkerolie. In het memo is het volgende advies uitgebracht aan het MT HHB voor wat betreft cruiseschepen (zeeschepen) die worden gebruikt voor de opvang van asielzoekers.

Het advies luidt dat:

- douanerecht en accijns geheven moet worden over de proviand en brandstof die aan boord is bij aanvang van gebruik als woonlocatie en
- niet met vrijstelling geproviandeerd of gebunkerd kan worden.

In het memo is verder de volgende alinea opgenomen:

Alleen voor wat betreft de in het schip bij binnenkomst al aanwezige bunkerolie heeft het DLK/cluster accijns een manier gevonden om niet in één keer het verschuldigde accijnsbedrag na te hoeven heffen. Dit kan met toepassing van art. 64 AWR verspreid worden over de periode dat het schip de woonfunctie voor de asielzoekers vervult. Dit is afgestemd met het cluster FR.

Vraag is hoe we die heffing van accijns over de bij binnenkomst aanwezige brandstof/bunkerolie nu gaan formaliseren? Deze bunkerolie, maar ook proviand, staan bij binnenkomst op de IMO/FAL 3 en

hebben daarom de status van Niet-Uniegoed. Als we dan bij binnenkomst moeten heffen moet dat met toepassing van de douanewetgeving o.g.v. art 62 WA. Dus zou er een UTB moeten volgen voor de gehele proviand en brandstof aan boord. Daarbij zou in principe ook de accijns geheven moeten worden via die UTB. Met de regeling 4500 kun je de betaling van accijns uitstellen als je overbrengt naar een AGP. Alleen dan kun je heffen over het binnenlands verbruik met toepassing van art 64 AWR, zoals hiervoor weergegeven in de schuingedrukte alinea. Maar het cruiseschip heeft geen vergunning AGP om naar over te brengen onder de regeling 4500. Is in dit geval een vergunning AGP mogelijk op het cruiseschip? Wie wordt dan de vergunninghouder AGP? En wie doet de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen en wie verzoekt toepassing van de regeling 4500?

Kortom: de heffing van accijns met toepassing van art 64 AWR zou naar mijn mening wel mogelijk zijn in het geval van riviercruiseschepen waar de bunkerolie de status van Unie-goed heeft. Maar in het geval van zee-cruiseschepen en een IMO/FAL 3 bunkerolie is dat een lastigere exercitie. Of gaat de toepassing van art 64 AWR ook zover dat we art 62 WA terzijde schuiven en het systeem van heffen middels UTB niet toepassen maar naheffen op grond van art 20 AWR of belastingplichtige in staat stellen om een aangifte accijns te doen over het daadwerkelijke verbruik?

M.b.t. de schepen die dienst doen als woning voor asielzoekers is nog een probleem m.b.t. invoerrecht. Immers, op het moment dat van een binnengekomen schip, dat via IMO fal 3 vrijstelling kreeg voor proviand, olie- en smeermiddelen, de functie wijzigt naar woonfunctie, eindigt de vrijstelling op dat moment. Voor de accijns hebben we een methode bedacht, maar F&BR zat nog met het IR-deel. Eigenlijk is dat een onderwerp van cluster Heffing, maar die heeft daar niks over gezegd toen het conceptmemo voorbij kwam. Andere probleem is hoe op dat moment de UTB op te maken voor de IR maar niet voor de accijns. Code 4500 werkt alleen voor een bestemming AGP.

Dat vraagt een praktische oplossing voor de inspecteur, beleid vanuit DLK is daarbij niet nodig. Een optie die een inspecteur zou kunnen overwegen? De komende maand gaan we de impact bekijken op de regio. Volgende vergadering bespreken.

2. Vervolgens is er nog 'de situatie' n.a.v. de discussie binnen het MTD:

Nu blijkt dat het memo (nog) niet is geaccordeerd door MT Douane maar teruggehaald van de agenda. MT wilde eerst nog :

- Hoe kijkt omgeving hier naar (bedoeld wordt: politieke antenne).
- Wat meer kleuring geven (bedoeld wordt: was wat rigide gesteld) 2. Wat is rol DGFZ?

Beetje jammer want het memo is al verspreid, en beide items stonden in het memo. Voor de goede orde: we gaan gewoon door met het memo.

3. Hoe nu verder met de Riviercruises?

Ons idee is dat art. 64 AWR ruimte voor maatwerk geeft.

4. Het aankopen van verbruiksbelastinggoederen van buiten NL (binnen EU)

De vrachtwagens bij de Riviercruises en ook bij de locatie in Ter Apel met o.m. verbruiksbelastinggoederen

We hebben een analyse nodig. Handelen naar bevinden, zo regulier mogelijk.

22.08.03.03.02 Voor eigen behoefte of voor commerciële doeleinden voorhanden

Casus

67 AWR

67 AWR

Vraag: Wordt er wel eens een splitsing gemaakt door een deel aan te merken als voor eigen behoefte en een deel voor commerciële doeleinden voorhanden, of is het een kwestie van of het één of het ander?

Beoordeling

Blijft mistige materie. ^{67 AWR} bussen of ^{67 AWR} kg is meer dan gebruikelijk. Als hij kan aantonen dat het voor eigen behoeften is (zie HA 70.20.00 onder 5.1) dan is er niets verschuldigd. Art. 2d, lid 2 WA lijkt zo geredigeerd dat alle goederen van de soort die overschreden wordt geacht worden voor commerciële doeleinden voorhanden te worden gehouden. Dus niet deels accijnsvrij tot 800 sigaretten. Voor zover bekend is daar geen jurisprudentie over. Het ligt vervolgens op de weg van de gecontroleerde om aannemelijk te maken dat er sprake is van voor eigen behoefte. En dan draait het om feiten en omstandigheden.

Het blijft lastige materie.

Uit 14915/19 van 10-12-2019 blijkt dat de Cie. het begrip eigen gebruik heeft beperkt in aanloop naar de nieuwe richtlijn. Waar voorheen onder eigen gebruik ook nog een schenking als blijk van waardering van het verzorgen van de planten viel (zie MvT hieronder), is dat nu verdwenen. Artikel 2d WA blijft ongewijzigd bij de nieuwe WA. Dus we kunnen van de MvT van 1991/1992 uit gaan:

MvT, Kamerstukken II 1991/92, 22697, 3, p. 27-28.

"...

Dit neemt niet weg dat de in de memorie van toelichting genoemde criteria om het onderscheid te maken als abstract kunnen worden ervaren. Ter verduidelijking zal ik dan ook aangeven hoe in de door de leden van de fractie van de PvdA genoemde situaties voor de heffing van de accijns dient te worden gehandeld. De particulier die meer dan 800 sigaretten voorhanden heeft kan door bij voorbeeld aannemelijk te maken dat hij een zware roker is het oogmerk van persoonlijk verbruik aantonen. Het op het derde lid van artikel 2c (Bew.: tekst tot 1 april 2010) gebaseerde rechtsvermoeden vormt een steuntje in de rug van de belastingdienst. De hoeveelheidscriteria leiden tot een omkering van de bewijslast in uitzonderlijke situaties, bij voorbeeld indien een particulier zijn kofferbak heeft volgeladen met sigaretten uit een andere Lidstaat; dan moet niet de fiscus, maar de particulier aantonen dat deze goederen voor persoonlijk verbruik zijn. Wanneer iemand accijnsgoederen meebrengt als blijk van waardering voor het verzorgen van zijn planten is het element van persoonlijk verbruik nog zo overheersend dat aan heffing van accijns niet kan worden toegekomen. ..."

De MvT is geschreven naar de toenmalige situatie en kan niet worden aangepast. Maar nationale wetgeving kan niet in strijd zijn met datgene wat de Europese wetgever heeft bedoeld. In 2019 heeft de Cie. duidelijk gemaakt wat onder eigen behoeften/gebruik wordt verstaan. Het handboek zal dus moeten worden aangepast, evt. onder verwijzing naar het stuk van de Cie., en opnemen dat onder eigen gebruik niet (meer) wordt verstaan de genoemde schenking.

Wie past het handboek aan? 5.1.2e

Opmerkingen

- als belanghebbende iets aantoon, kunnen wij dat niet zonder meer afwijzen.

Concluse

Geen vrijstelling tot 800 stuks als wanneer commercieel voorhanden. De hele hoeveelheid wordt als voor commerciële doeleinden beschouwd.

22.08.03.03 Juridische structuur en AGP-IVV-vergunning

67 AWR

Het bedrijf bestaat uit de NV moedermaatschappij met onderliggende werkmaatschappijen die eigen rechtspersoonlijkheid bezitten, te weten BV-1, BV-2 en BV-3.

Men wil de AGP-vergunning op naam van de moedermaatschappij NV. Deze moedermaatschappij is volledig eindverantwoordelijk voor de accijns. De locaties (lees: afzonderlijke AGP's) die onder deze vergunning van de NV vallen worden gebruikt door de werkmaatschappijen. De moedermaatschappij NV zal voor haar locaties (lees: afzonderlijke AGP's) centraal aangifte doen en is volledig verantwoordelijk voor de indiening van de aangift(n) en betaling van accijns. De NV wil tevens verzoeken om gebruik te mogen maken van de vereenvoudiging als genoemd in onderdeel 1.3 van de

beleidsregels m.b.t. de onderlinge overbrengingen tussen de locaties (AGP's).

Wel zijn de locaties (AGP's) van de onderliggende werkmaatschappijen en worden door hen de goederen opgeslagen en/of geproduceerd. De werkmaatschappijen zijn de eigenaar van de goederen en zullen door hen ook worden verkocht.

In het kader van haar verantwoordelijkheid m.b.t. accijns heeft de moedermaatschappij NV daarentegen volledig inzicht in alle data respectievelijk de financiële administratie van elk van de werkmaatschappijen.

De vraag is uiteraard: Staan we dit toe?

Beoordeling

Wij hebben hier nog niet eerder een dergelijk specifiek verzoek gezien. Het risico dat wij lopen schat de accountant niet hoger dan voorheen ingeschat. Feit is wel dat we tot dusverre een AGP uitsluitend verleend hebben aan de onderneming die een locatie heeft (eigenaar is of huurt) en de activiteiten die aan een AGP toehoren, vervaardiging en/of opslag, als onderneming ook daadwerkelijk uitvoert. De moedermaatschappij voert hoegenaamd deze AGP activiteiten niet uit, dan doen de onderliggende werkmaatschappijen.

67 AWR

Vandaar dat in het verleden is gekozen voor een vergunning op naam van A die ook gebruikt wordt voor de activiteiten van X, Y en Z.

Als er sprake is van 100% belang in de dochtermaatschappijen lijkt het mij mogelijk. De moeder is dan middellijk eigenaar van de AGP-locaties. Ik zou die voorwaarde wel stellen omdat er anders de mogelijkheid bestaat dat derde aandeelhouders hun invloed gaan uitoefenen.

Navraag bij de regio's leert dat alleen vergunningen worden afgegeven aan werkmaatschappijen. We kennen immers het systeem van de BTW, de entiteit, niet in de accijnswetgeving. Omdat we geen entiteit kennen bij de douane kunnen vergunningen ook alleen aan de werkmaatschappijen verleend worden. Bij een fiscale eenheid heb je een probleem voor de accijns, want dat is geen rechtspersoon.

Maar dat wij geen vergunningen op de entiteit afgeven maar op de werkmaatschappijen wil nog niet zeggen dat het niet mogelijk is. Nergens in de WA is bepaald dat een vergunninghouder eigenaar moet zijn van een AGP. Hij kan nl. ook een ruimte huren waarin hij een AGP exploiteert. In art. 42a is zelfs de mogelijkheid geschapen dat een vergunning wordt verleend aan een handelaar die niet beschikt over een plaats waar de goederen kunnen worden opgeslagen. Daarmee lijkt het impliciet mogelijk een AGP-vergunning te verlenen indien iemand over een plaats waar goederen kunnen worden opgeslagen beschikt.

Een AGP wordt verleend aan degene die vervaardigt of opslaat. Als je als moedermaatschappij volledig juridisch verantwoordelijk bent dan moet deze toch die vergunning ook kunnen krijgen. Voor ons is het bovendien uiteraard ook allemaal administratief vanuit de moedermaatschappij te volgen en voorkom je een ongelooflijke brei aan onderliggende vastleggingen via e-AD's, maandverklaringen of administratieve vastleggingen via 1.3 van de Beleidsregels. Binnen de (centrale)administratie van de moedermaatschappij is op elk moment te zien wat waar binnen die werkmaatschappijen ligt of geproduceerd is. Als je de werkmaatschappijen (de BV's) als afzonderlijke individuele AGP's moet aanmerken kan deze moedermaatschappij ook niet eens centraal aangifte doen terwijl zij al die gegevens in haar administratie voorhanden heeft. Zij moet dan als gemachtigde worden aangewezen door die werkmaatschappijen om per AGP (werkmaatschappij) een afzonderlijke aangifte in te dienen.

In deze casus staan de verschillende rechtspersonen weliswaar niet op gelijke hoogte, maar de gewenste vergunninghouder is niet een entiteit o.i.d. Het is gewoon een rechtspersoon. Daarom hoeft

de voorgestelde oplossing geen probleem te zijn. Vergelijk het met opslag voor derden. Een logistiek dienstverlener mag in zijn AGP goederen opslaan die niet zijn eigendom zijn. Zolang hij maar alle informatie over de goederen en over de heffing van accijns in zijn administratie heeft. Zo'n AGP-vergunning kan meerdere locaties bevatten. Iets vergelijkbaars zou ook voor situaties binnen een concern moeten kunnen.

Conclusie

Er staat in de WA geen bepaling dat het niet mag. Dat we het niet eerder gedaan hebben, wil niet zeggen dat het niet kan. Het is dus mogelijk. Wel **nauw optrekken met Toezicht. Die juichen dit toe: meer/beter toezicht mogelijk.**

22.08.03.03.04 Vrijstelling accijns MO boorplatforms

Bijgaand 3 vragen van DLTC:

1. Is het mogelijk om, als de Douane bij de gebruiker heeft vastgesteld dat die ten onrechte gebruik heeft gemaakt van de vrijstelling van artikel 66, lid 1 letter a, WA, na te heffen bij de leverancier i.p.v. bij de eindgebruiker?
2. a. Zo ja, wat betekent dit voor naheffingen die in het verleden aan de gebruiker (boorplatform) zijn opgelegd (voor zover nog niet geïnd);
b. voor de administratieve controles die momenteel nog bij de regio's in uitvoering zijn en
c. voor het plan van aanpak boorplatforms.
3. Is het met het oog op de toekomst mogelijk om te bepalen dat levering van minerale oliën aan boorplatforms (en dergelijke vaartuigen) voortaan alleen veraccijnsd mag plaatsvinden?

Reactie CG

1. Wanneer er onterecht met vrijstelling is gebunkerd, is er op grond van artikel 2 lid 1 letter b Wet op de accijns sprake van uitslag. Op grond van artikel 51 lid 1 letter b Wet op de accijns wordt de accijns geheven bij de persoon die de accijnsgoederen voorhanden heeft en enig andere persoon die bij het voorhanden hebben ervan betrokken is; In het geval dat de leverancier minerale olie levert aan een boorplatform dat altijd op zijn poten staat, is dat een onterechte levering met vrijstelling en kan op grond van artikel 51 lid 1 letter b Wet op de accijns ook (dus tegelijk aan beiden kan ook) een naheffing worden gestuurd naar de leverancier. Bij de leveringen naar boorplatforms die soms drijven en soms op de poten staan lijkt het gezien de bewijslast moeilijker want hoe komen wij erachter of op het moment van levering het boorplatform aan het drijven was of op de poten stond?

2. De naheffingen naar de gebruiker blijven in stand maar er kan (binnen de wettelijke termijn) ook nog een naheffing worden gestuurd naar de leverancier. Omschrijf in het plan van aanpak goed wanneer er ook een naheffing naar de leverancier kan worden gestuurd.

3. Nee, niet mogelijk. In de Wet op de accijns is de mogelijkheid vastgelegd om onder schorsing van accijns te leveren aan varende boorplatforms dus wij kunnen niet afdwingen om veraccijnsd te leveren. Zelfs als we dat zouden kunnen afdwingen, helpt ons dat niet. Tenminste als de achterliggende bedoeling van de vraag zou zijn dat de gebruiker dan om teruggaaf zou moeten verzoeken. O.g.v. art. 70-3 WA wordt de teruggaaf nl. verleend aan de leverancier van de minerale oliën.

NB De 'voorhanden-hebber' is via art 2-1b en art 51 lid 1-b WA de accijns verschuldigd maar de leverancier natuurlijk niet. Als die levert vanuit een AGP levert hij ten onrechte met vrijstelling en merken we dat later alsnog aan als een art 2, lid 1a WA uitslag (onttrekken aan schorsingsregeling). Als de leverancier veraccijnsd zou leveren en achteraf teruggaaf vraagt krijgt hij die niet omdat hij daarvoor niet in aanmerking komt. In die situaties moeten we volgens mij wel een keuze maken bij wie we gaan heffen. Er gelden dan ook andere verschuldigheids bepalingen. Als je diverse schakels hebt die voorhanden hebben gehad (allemaal via art 2-1b WA) dan kunnen we die inderdaad allemaal aanspreken op basis van hetzelfde verschuldigheidsartikel maar blijft natuurlijk overeind dat we maar 1x kunnen en mogen heffen.

Opmerkingen

De teneur van de vraagsteller lijkt er op dat hij meer naar de leverancier toe wilt met een naheffing dan naar de gebruiker, terwijl deze gebruiker ten onrechte een verklaring afgeeft dat hij het gebruikt voor vrijstellingsdoeleinden. Normaalgesproken wordt eerst bij het meest verwijtbaar handelen nageheven (alleen bij zelfde belastbaar feit).

Daarnaast is het de vraag of hier ook artikel 2 lid 4 WA in stelling is/wordt gebracht bij de voorhandenhebber (exploitant van het boorplatform). Dit belastbaar feit beperkt zich dan wel tot de gebruiker.

Wellicht ten overvloede: in het memo gaat de schrijver in op de toepassing van art 69a WA i.v.m. de opwekking van elektriciteit aan boord van de boorplatforms met gebruikmaking van aggregaten. Maar dat is een station ná de heffing van accijns. Er moet eerst betaald zijn voordat we aan teruggaaf toekomen. En voor teruggaaf moet ook aan de voorwaarden van art 69a zijn voldaan. Zoals 'invoeden' op het net en betrokken zijn in de heffing van energiebelasting.

Conclusie

De CG is akkoord met de reactie.

22.08.03.03.05 Greenpeace en de vrijstelling art. 66 WA

Vervolg op de zaak Greenpeace.

67 AWR

67 AWR

67 AWR

Zie de uitspraak <https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2021:5877> Die handelde over de vraag of de bemanningsleden in NL onder de reisbeperkingen i.v.m. corona zouden vallen omdat ze geen zeevarenden zouden zijn. Zie hieronder overweging 5.5 uit deze uitspraak.

“5.5.

Volgens de Wet zeevarenden en de daarin gegeven definities is de [naam schip] een pleziervaartuig omdat het niet in de uitoefening van een beroep of bedrijf wordt gebruikt. Verzoekers hebben er terecht op gewezen dat het schip staat geregistreerd op grond van artikel 311, vierde lid, van de Wet van Koophandel. Volgens de memorie van toelichting kunnen zeeschepen die niet worden gebruikt voor de uitoefening van een beroep of bedrijf een zeebrief krijgen en valt naast plezierjachten te denken aan schepen van ideële organisaties zoals Greenpeace. 3 Dit duidt op een onderscheid tussen pleziervaartuigen en schepen zoals de [naam schip]. Het schip wordt niet gebruikt voor de pleziervaart, maar voor campagnedoelstellingen van Greenpeace en voor onderzoek in het kader van het milieu.”

Vraag

De vraag is hoe we hier mee omgaan.

In 66, lid 3 WA wordt gesproken over gebruik voor andere dan commerciële doeleinden en met name voor andere doeleinden dan voor het vervoer van personen of goederen of het verrichten van diensten onder bewarende titel. Het vervoer van personen en goederen en het verrichten van diensten onder bezwarende titel worden hier met name genoemd. Maar dat sluit toch niet uit dat er andere commerciële doeleinden kunnen zijn? Ook rechtsoverweging 5.5 geeft aan dat het schip niet voor pleziervaart wordt gebruikt. Vallen de andere activiteiten van Greenpeace, de andere dan vervoer van personen en goederen wellicht toch onder commerciële activiteiten? Is er een andere categorie activiteiten die niet als pleziervaart moet worden aangemerkt? Daarnaast is de vraag over welke hoeveelheid moet worden geheven als we van mening zijn dat er sprake is van pleziervaart? De schepen varen in internationale wateren buiten de twaalfmijlszone en komen dan terug in de haven van Amsterdam terwijl ze in derdelanden hebben gebunkerd met vrijstelling of aldaar een uitvoeraangifte hebben gedaan.

De wet zeevarenden maakt onderscheid tussen een schip in het gebruik voor de uitoefening van een beroep of bedrijf en een pleziervaartuig. De memorie van toelichting gaat vervolgens in op het wel of niet kunnen krijgen van een zeebrief, maar zegt niets over het al dan niet commercieel gebruik. Naast

zeeschepen die worden gebruikt voor het uitoefenen van een beroep of bedrijf kunnen ook andere schepen een zeebrief krijgen. Daarbij valt te denken aan plezierjachten en aan schepen die worden gebruikt door ideële organisaties. De laatste zin van bovengenoemde deel van R.O. 5.5 verduidelijkt dat nog eens door aan te geven dat er onderscheid gemaakt kan worden in het niet commercieel gebruik, namelijk als pleziervaartuig en gebruik voor campagnedoelinden.

Een zeebrief zelf zegt dus niets over het wel of niet commercieel gebruiken van het schip.

Daarbij komt nog eens de voorwaarde uit de WA dat er sprake moet zijn van een prestatie of dienst onder bezwarende titel of ten behoeve van een overheidsdienst. Van het laatste is in ieder geval geen sprake. Evenmin wordt aan de eerste voorwaarden voldaan, want er is geen partij die Greenpeace inhurt om tegen betaling voor hem te gaan actievoeren. Er is dus geen prestatie of dienst die wordt verricht onder bezwarende titel. Commercieel gebruik is derhalve niet aan de orde en daarmee de vrijstelling art 66 WA ook niet.

Het nog maar de vraag of we aan heffing toekomen als de schepen van Greenpeace vanuit de internationale wateren komen afmeren in 67 AWR. Er is dan een Imofal 3 en er zal geen heffing plaatsvinden. Daarnaast is de bunkerprocedure zoals beschreven in het Handboek Douane 10.60.00 van toepassing als Greenpeace bunkert in NL voorafgaand aan een reis in de internationale wateren. Wanneer er dan een uitvoeraangifte wordt opgemaakt voor de Unie-bunkers kan er teruggaaf van accijns wegens uitvoer gevraagd worden voor de accijns die in rekening is gebracht bij de levering van belaste gasolie.

Conclusie

Er is geen vrijstelling op grond van art. 66 WA mogelijk.

De oplossing voor belanghebbende is veraccijnsd bunkeren, uitgaan en dan teruggaaf vragen.

Opmerkingen

- Een zeebrief is geen garantie voor de kwalificatie "commercieel". Dit hebben we ook gezien met schepen voor een stichting die vluchtelingen opvang/humanitaire doeleinden.
- Kijk niet of het een pleziervaartuig is, maar kijk of het commercieel is. Onder bezwarende titel er. Zie 66.3 WA. Kijk vanuit de gebruiker.
- Greenpeace brief naar Stas.
- Helmholtz arrest; begrip met name: gaat specifiek het vervoeren van personen e.d. Proefvaart of – vlucht valt er al buiten.
- In nieuwe richtlijn willen ze de vrijstelling afschaffen.

22.08.03.03.06 Terugkerende goederen

Casus

Op DSP wil de Douane gaan registreren hoe vaak het kopen van taxfree zonder vliegen voorkomt. Maar nu we een duidelijk standpunt hebben over taxfree-aankopen (met vrijstelling geleverd uit een AGP o.g.v. art. 66b wet op de accijns), dient zich een ander probleem aan.

Uitgangspunten:

Bij een taxfree-verkoop van accijnsgoederen uit een AGP wordt vrijstelling van accijns verleend ter zake van de uitslag tot verbruik. We hebben dan niet te maken met: (zie art. 2a lid 1 wet op de accijns) *"Als uitslag tot verbruik wordt niet aangemerkt (...)*

het brengen van een accijnsgoed vanuit een accijnsgoederenplaats naar

d. een plaats waar de accijnsgoederen het grondgebied van de Unie verlaten;"

We kunnen nu concluderen dat de uitvoer van aangekochte taxfree-goederen niet heeft plaatsgevonden uit een accijnsgoederenplaats. Immers, er is vrijstelling verleend bij uitslag tot verbruik en daarna zijn de goederen (al dan niet) uitgevoerd. Zie hiervoor art. 7:26 lid 3 Adr:

"3. Vrijstelling van accijns voor terugkerende goederen als bedoeld in het eerste lid wordt slechts verleend, indien wordt aangetoond dat de voorafgaande uitvoer van deze goederen niet heeft plaatsgevonden uit een accijnsgoederenplaats dan wel met teruggaaf van accijns."

Bij de aanschaf van accijnsgoederen (hoofdzakelijk sigaretten) op Schiphol, komt het voor dat reizigers deze tijdens de reis niet verbruiken en ze vervolgens wederinvoeren. In die gevallen wordt op

Schiphol (na toepassing van de reizigersvrijstelling) uitsluitend accijns geheven. De btw wordt na verkoop uit een taxfree-shop (AGP) al jaren niet meer geheven na een uitspraak van het Gerechtshof Amsterdam.

Vraag

De vraag is wat de juridische grondslag is om accijns te heffen in bovenstaand geval. Het tonen van een kassabon van een taxfree-shop op Schiphol moet voldoende zijn om aan te tonen dat de voorafgaande uitvoer van deze goederen niet heeft plaatsgevonden uit een accijnsgoederenplaats omdat de sigaretten met vrijstelling tot verbruik zijn uitgeslagen. Dan zou er volgens art. 7:26 lid 3 Adr recht op vrijstelling van accijns voor terugkerende goederen moeten zijn. Op zich een onwenselijke situatie omdat deze goederen niet in de heffing worden betrokken en het accijnsbelang de komende jaren flink zal toenemen. In de toelichting bij de regeling van 14 juli 2008, Stcrt. 2008, 145 wordt de bedoeling van dit artikel expliciet benoemd: Bij besluit van 24 november 2008, Stcrt. 234 is het vierde lid toegevoegd.

“De vrijstelling voor terugkerende goederen wordt naast de accijnzen en de omzetbelasting ook van toepassing op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere producten. Daarmee wordt de toepassing van de vrijstelling gelijk getrokken. Daartoe wordt het eerste lid van artikel 7:26 aangepast en een extra lid toegevoegd dat er mede voor zorg draagt dat de vrijstelling alleen van toepassing is op goederen waar reeds belasting voor is betaald.”

Als we in deze situatie accijns zouden willen heffen dan zou art. 7:26 lid 3 moeten worden aangepast. Bijvoorbeeld door toevoeging van iets in de zin van: *“...Deze vrijstelling kan niet worden verleend als de goederen zijn verkregen met vrijstelling van accijns ter zake van de uitslag tot verbruik van accijnsgoederen uit een accijnsgoederenplaats, gelegen op een luchthaven of op een haven terrein.”* Art. 7:26 Adr

Na de uitslag tot verbruik met vrijstelling worden er immers geen eisen meer gesteld en zijn de goederen geheel vrij ter beschikking van de reiziger. Zoals bij de eerdere casus is geconcludeerd dat de reiziger vrij is om niet te vertrekken naar een Niet-Unie-land.

Mocht de Adr niet worden aangepast, dan moet de heffing van accijns in dit geval achterwege blijven.

Beoordeling

We gaan ervan uit dat de casus de situatie betreft van een reiziger die vanuit een derde land terugkomt naar de Unie (Nederland, Schiphol).

De vrijstelling en het recht daarop wordt bereikt als bij de aankoop in een taxfree-shop de boardingpas wordt getoond waaruit blijkt dat de bestemming een luchthaven in een derde land is. Wat er na de aankoop met de accijnsgoederen daadwerkelijk gebeurt speelt geen rol meer. De vrijstelling is op dat moment al verleend want aan de voorwaarde van art. 66b WA is voldaan. Vanaf het moment dat de vrijstelling verleend is, is er geen sprake meer van het voorhanden hebben in de AGP. Als de reiziger zich daarna naar een derde land begeeft dan is dat geen uitvoer vanuit een AGP. Met uitvoer vanuit een AGP wordt bedoeld dat er vanuit de AGP onder schorsing van accijns uitgevoerd wordt. En hetzelfde geldt m.b.t. de uitvoer. Door een teruggaaf wordt eenzelfde situatie bereikt als onder schorsing. Dat verklaart dan ook dat deze 2 situaties (AGP en teruggaaf) genoemd zijn in artikel 7:26 lid 3 ADR. Vrijstelling is hier niet genoemd. Dat is ook niet vreemd want er is geen sprake van schorsing of er ontstaat geen situatie die vergeleken kan worden met schorsing.

Conclusie

Als er sprake is van accijnsgoederen waarvoor de vrijstelling is verleend o.g.v. artikel 66b WA, dan kan er ook v.w.b. de accijns vrijstelling worden verleend op grond van artikel 7:26 lid 3 ADR.

22.08.03.03.07 Wensen par. 24a BBBB

Vanuit FR de volgende vraag ontvangen:

N.a.v. het arrest ECLI:NL:HR:2021:1351 is paragraaf 24a Besluit bestuurlijke boeten Belastingdienst tegen het licht gehouden. Daaruit is naar voren gekomen dat deze paragraaf behouden blijft, maar alleen voor belastingen waar geen suppletieverplichting geldt (zoals, als ik het

wel heb, het geval is bij de accijns en de verbruiksbelasting). De paragraaf zal waarschijnlijk wel enigszins worden gewijzigd. Zijn er in het cluster accijns of bij de BFC'ers wensen m.b.t. deze paragraaf.

Beoordeling

Bij accijns hebben we niet te maken met suppletie maar vrijwillige verbetering, zie memo 5.1.2e Maar IM kan het niet aan om dat te bewerkstelligen.

Voor een periodieke aangever staat maar 1 periodieke aangifte klaar. Dus geen mogelijkheid te verbeteren. Mara de wens ligt al jaren. De tekst van artikel zelf is prima. Maar het artikel moet wel blijven bestaan.

De CG is akkoord.

22.08.03.03.08 Tenietgaan douaneschuld bij ibn-verbeurdverklaring

Onlangs heeft het HvJ op 7 april 2022 onder kenmerk C-489/20 bepaald dat in een situatie van onregelmatige invoer het tenietgaan van de douaneschuld op grond van artikel 124, lid 1 letter e van het DWU (VO952/2013), niet leidt tot het tenietgaan van de schuld van de accijns en btw.

In artikel 6, lid 3, letter d van Richtlijn 2020/262 resp. art 2, lid 1 letter d, WA per 13-02-2023 is daarentegen juist bepaald dat bij onregelmatige invoer geen sprake is van uitslag van verbruik in situaties dat de douaneschuld teniet gaat op basis van art 124 lid 1 letters e,f,g of k.

Deze nieuwe accijnsrichtlijn is reeds op 19 december 2019 vastgesteld en vanaf die tijd is art 6 lid 3 letter d daarin ook opgenomen.

Is het dan niet vreemd dat het arrest C-489/20 op 07-04-2022 anders oordeelt en wel dat een art 124 letter e DWU situatie m.b.t. het tenietgaan van een douaneschuld niet leidt tot het tenietgaan van de accijns en BTW schuld?

Dit arrest is vanaf 13-02-2023 toch in strijd met art 6 lid 3 RL 2020/262 resp. art 2 lid 1 letter d van de WA?

Beoordeling

In de zaak van het arrest heeft het belastbaar feit, smokkel, op 22 september 2016 plaatsgevonden. Toen was nog de oude Ri. 2008/118 van toepassing. Die RL wordt ook genoemd in HvJ C-489/20 en met name art 7, lid 1 en 2. Dus het arrest is gewezen onder de oude RL.

Daarom zal dit arrest vanaf 13-02-2023 niet meer te gebruiken zijn vanwege de bepaling van art. 6 lid 3, letter d van de nieuwe Richtlijn.

Sterker nog, het arrest is nu al achterhaald op dit punt, zie artikel 57 van de Ri. 2020/262:

'Inwerkingtreding en toepassing Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie. De artikelen 1, 4 en 5, 7 tot en met 11, 13 tot en met 15, 18, 23, 24, 30 tot en met 32, 47 tot en met 53, 56 en 58 zijn van toepassing met ingang van 13 februari 2023.' Publicatie was in PB L 58 van 27.2.2020. Dat houdt in dat artikel 6 nu al in werking is.

04 Handhaving

22.08.04.01 Onderzoeksrapport niet-conforme fysieke controle accijnsverkooppunten

De memo gaat voornamelijk over de vraag in hoeverre FT-ers zich strikt aan de controle opdracht moeten houden, en wat de consequenties zijn als ze verder gaan in de richting van administratieve controle. Dit zijn op zich geen formeelrechtelijke vragen. Deze vragen liggen meer op het terrein van de collega's van toezicht.

Wel een formeelrechtelijke vraag is of een en ander een rol kan spelen met betrekking tot een beroep op het (nationale) vertrouwensbeginsel, en dan met name of er sprake kan zijn van een (impliciete)

standpuntbepaling. Daarbij gaat het niet zo zeer of de inspecteur zich op een bepaalde manier heeft uitgelaten, maar of bij de gecontroleerde de indruk kan zijn gewekt dat een en ander op de fiscale merites is beoordeeld. Dit kan ook al zo zijn als de inspecteur geen opmerkingen heeft gemaakt, maar dat de betreffende aangelegenheid van zodanig belang is voor de betrokken regeling, dat het eigenlijk niet aan de aandacht van de inspecteur kan zijn ontsnapt.

Een duidelijke communicatie richting de gecontroleerde omtrent de reikwijdte van de controle is dus van groot belang. Breidt de controleambtenaar zijn controle van de goederen voor de gecontroleerde kenbaar uit naar een controle van de administratie, dan kan dat bij de gecontroleerde de indruk wekken dat alles in orde is als er geen opmerkingen worden geplaatst en er geen controlerapport komt.

In de memo staan nu veel aanbevelingen die mogelijk te ondervangen zijn met een goede (werk)instructie.

De CG is het eens.

22.08.04.02 Memo controlebrief fysieke controle AVP, brieven opvragen (herkomst)bescheiden

Middels bijgaand memo wordt gevraagd om goedkeuring van een standaard controlebrief fysieke controle accijnsverkooppunt uit te reiken na afloop van de fysieke controle bij een accijnsverkooppunt.

- Tevens wordt gevraagd om goedkeuring van een standaard brief en herinneringsbrief voor het opvragen van (herkomst)bescheiden in het kader van de fysieke controle bij een accijnsverkooppunt.
- Doel is om meer eenheid en structuur te verkrijgen in de uitvoering van fysieke controles bij accijnsverkooppunten.
- Het is de bedoeling dat na goedkeuring deze documenten middels de kennisinfrastructuur in de dienst worden uitgezet.

Een aantal CG-leden heeft gereageerd.

22.08.04.03 Brief Shisha lounge

Bij de rechtbank Midden-Nederland is een klaagschrift ontvangen.

Bij belanghebbende is een hoeveelheid wapterpijptabak in beslag genomen. Het betrof waterpijptabak, voorhanden in een shishalounge in geopende verpakking. De verpakking was overigens wel voorzien van (gedeeltes) van Nederlandse accijnszegels.

Het klaagschrift richt zich op het de situatie dat belanghebbende niet op de hoogte was van het gewijzigde beleid.

De rechtbank wilde weten in hoeverre belanghebbende geïnformeerd was.

5.1.2d

De vraag is of we het gewijzigde standpunt hadden moeten publiceren op douane.nl. Dat is iets om in een volgend geval bij stil te staan.

22.08.05 Jurisprudentie

22.08.05.01 GN 2023

De EU heeft de GN 2023 gepubliceerd.

22.08.06 Content

22.08.06.01. HEMCS:

Aanpassingen aan Handboek EMCS vordert gestaag, eind vd maand hopelijk klaar. De schermen gaan eruit.

22.08.07. Aantekeningen vorig overleg

Volgen

22.08.08 Rondvraag en evaluatie

DLTC:

1. Controlebrief en EBU: moet ik zo'n brief delen met de CG? Vz. ja graag. Hoe meer van te voren afstemmen hoe minder vragen achteraf.

2. **5.1.2d**

22.08.09 Sluiting

Verslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 13 december 2022, nr. 22.09, via Webex.
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

22.09.01 Opening en vaststelling agenda

Vandaag tot max 12.00 uur, prioriteiten aan 13/02 gerelateerde onderwerpen.

22.09.02. Mededelingen

22.09.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's

22.09.02.01.01 CUA

Geen bijzonderheden.

22.09.02.01.01

22.09.02.02 Overige mededelingen.

22.09.02.02.01. Risico veraccijnsde inslag

5.1.2e neemt de vergadering mee in de stand van zaken.

De mogelijkheid om bij veraccijnsde inslag direct teruggaaf in de aangifte te vragen/verrekenen is vanaf 1-1-2023 niet meer mogelijk. Er is in MijnDouane een aparte teruggaafreden hiervoor gecreëerd.

De wetswijziging betreft tijdvakken vanaf 1-1-2023, dus qua indienen aangifte pas eind februari, maar bedrijven zullen veraccijnsde inslag vanaf 1-1 niet meer geautomatiseerd naar de periodieke aangifte moeten laten lopen (31 UBA, 23 UBAVD).

Acties:

- ODB ingelicht 25-11
- Actueelbericht 26-11
- Mededeling op DouaneNet 25-11
- Teksten in portaal Mijn Douane bij periodiek aangifte doen en VOT begin dec.
- Brief aan alle vergunninghouders 9-12
- VNPI wordt ingelicht
- infomap is aangepast

Er is een brief binnengekomen van de koepel 67 AWR

NB: discussie loopt al vanaf 2014

22.09.02.02.02. Bijdrage aan actualiteitendagen

Er is een groepje bezig met de opzet naar de actualiteitendagen 2023

Kernvraag:

- Willen we accijns daar ook bij aan sluiten
- Zie we onderwerpen
- Leveren van bijdragen

Vanuit cluster zijn we in de basis van mening dat we elke gelegenheid om het vak te promoten met beide handen moeten aangrijpen

- Hoe en wanneer natuurlijk afhankelijk van de mogelijkheden
- Nog geen tijd gehad om na te denken over onderwerpen

Wat vindt de Cg

- Geen tijd voor organisatorische zaken.
- Dagen zijn nog niet gepland. Wij willen niet vóór 13-2.
- Onderwerp teruggaaf?
- 5.1.2e .
- 5.1.2e : voorheen 5.1.2e . Ervaring: ga niet te diep.
- 5.1.2e : regionale actualiteitendagen
- 5.1.2e Blauw doet het digitaal. Voor ons interessant om FR te volgen.

Conclusie: In beginsel doen wij graag mee, wel letten op de planning.

22.09.02.02.03. (Zelf) certificering per 01-01-2022

Bijgevoegd een voorstel tot aanpassing van Uitv.Vo. 2021/2266 in verband met het onderbrengen van veraccijnsd vervoer onder EMCS en het vervallen van Vo. 3649/92.

22.09.02.03.04 Voorgenomen wijzigingen 2023 – 2024

Inmiddels prima aanvullingen vanuit meerdere collegae.

22.09.02.03.05 Accijnscode's transponering tarief 2022

22.09.02.03.06. T&T

T&T is nog niet toegevoegd in HA. 5.1.2e wil zelf een opzet maken, neemt contact op met 5.1.2e Ook afspraken met VGEM maken. Ook FR-aspecten qua boetes.

22.09.02.03.07 Documentenonderzoek

Willen voorlichting geven over accijnszegels, facturen. Zij zullen contactpersonen op de regio's benaderen.

22.09.02.03.08 5.1.2e : vraag van een oliebedrijf: Kan LNG-omzetfabriek op een boot, die ligt vast aan de wal, met vrijstelling bunkeren? Reactie: Nee, het schip is niet bestemd om te varen.

5.1.2e : de verhuurder heeft zorg voor schip.

22.09.02.03.09 5.1.2e : zeecruiseschepen in 67 AWR , stavaza: controle op bunkers gedaan, maar wachten op bericht van 5.1.2e

03. Helpdeskvragen

22.09.03.01 Minerale olie

22.09.03.01.01 Omrekeningsfactor CNG

Situatie

Op basis van art 42d Uitvoeringsregeling AWR bestaat er een vrijstelling voor omzetbelasting en accijns van minerale oliën voor levering aan personeel van buitenlandse NAVO strijdkrachten en bestemd voor persoonlijk verbruik door dat personeel in voertuigen die hun eigendom zijn. Die vrijstelling wordt ongeacht de soorten brandstof o.a. verleend voor het personeel van de overige NAVO strijdkrachten en het militair personeel dat de Nederlandse nationaliteit heeft en verbonden is aan een Geallieerd Hoofdkwartier voor maximaal 150 liter per maand per personeelslid. De vrijstelling wordt verleend in de vorm van teruggaaf.

Deze teruggaven worden niet vanuit de CUA behandeld maar nog steeds door DEI. In dat kader is een vraag gesteld n.a.v. het feit dat een personeelslid, dat aanspraak op deze teruggaaf maakt, een hoeveelheid CNG heeft getankt naast een hoeveelheid benzine. Omdat de totale hoeveelheid niet meer mag bedragen dan 150 liter is de vraag gesteld welke omrekeningsfactor in dit geval

voor de CNG moet worden gebruikt aangezien deze (ook op de tankbon) in kilogrammen wordt vermeld. Op dit moment kan zo'n verzoek waarin CNG is opgenomen niet onderbouwd worden toe- of afgewezen omdat we geen omrekeningsfactor voor CNG kennen (van kg naar liters).

Vraag

Hoe kunnen wij onderbouwd ten behoeve van de aanspraak op deze teruggaaf berekenen wat de totale maandelijkse hoeveelheid in liters betreft van de brandstoffen?

NB: CNG is in principe niet belast met accijns maar wel met omzetbelasting. Voor de getankte CNG zal deze militair op basis van deze regeling geen teruggaaf van accijns krijgen, die is immers ook nooit hierover betaald. Maar deze regeling geldt mede voor de OB.

Vreemd is dat de energiebelasting op CNG niet opgenomen is voor teruggaaf. Deze energiebelasting is feitelijk toch ook accijns (Richtlijn 2003/96) alleen noemen we het energiebelasting. De Uitvoeringsregeling AWR vermeldt in dit geval in art 42d uitsluitend OB en accijns. Vroeger hadden we nog in de WBM staan dat de energiebelasting werd geheven (en teruggegeven) als ware het een accijns. Dat gold voor halfzware olie, gasolie en LPG. Maar door de diverse wijzigingen die zijn opgetreden is er die bepaling niet meer.

Beoordeling

NB CNG is op te splitsen in twee soorten:

- CNG uit LNG (=vrijwel zuiver methaan)
- CNG uit het aardgasnetwerk (bevat nog veel onzuiverheden)

Het aardgas wordt gecomprimeerd tot ongeveer 200 bar voordat het afgeleverd wordt aan voertuigen.

Beoordeling Lab:

De samenstelling van CNG is niet altijd en overal hetzelfde. Er wordt hoog en laag calorisch gas verkocht. Het laag calorische gas heeft een iets lager prijs. Een nadeel is dat op de pomp niet aangegeven wordt of het gas hoog- of laagcalorisch is. In NL bevat het laagcalorische gas (L gas) ca. 82 % methaan en het hoog calorische gas (H gas) ca. 98% methaan. Voor de auto maakt het niet uit, of er H of L gas wordt getankt, het motormanagement past de injectie en ontsteking aan, voor een optimale verbranding. Bij gebruik van H gas hoeft er (iets) minder vaak getankt te worden. In Nederland komt het meest L gas voor, dit is aardgas uit het leidingnet of biogas uit de biogas vergisting. Het H gas wordt gemaakt uit LNG, dat zal zeker in de toekomst meer in de handel komen. In het voorbeeld wordt gesproken over liter (vloeibare) brandstof. De vergelijking kan alleen gemaakt worden met vloeibaar LNG. Vloeibaar LNG (100% methaan) heeft een dichtheid van 0,450 kg/l (temp -162 °C). Met deze dichtheid is 1 kg vloeibaar methaan (1/0,45) 2,22 liter brandstof. Uitgaande L kwaliteit (voordeel belanghebbende) moet gecorrigeerd worden voor het percentage methaan nl. 82%; $2,22 \times 0,82 = 1,8$ (Voor H gas is de factor 2,2).

Je zou kunnen voorstellen om een algemene factor te gaan gebruiken ongeacht de kwaliteit van het CNG gas, nl. het gemiddelde 2,0. 1kg CNG komt dus globaal overeen met 2 liter brandstof. De dichtheid van LPG is immers ook het gemiddelde van de zomer- en winterkwaliteit.

Het verschil in factor tussen de zomer en winterkwaliteit van LPG is niet groot als het verschil tussen L en H gas.

De WeCo's zijn het eens met de benadering van het Lab.

Zij hebben gediscussieerd of je de omrekeningsfactor scheikundig moet benaderen, of dat je moet kijken naar het doel en strekking van artikel 42d UR AWR en vanuit verbruik moet redeneren. Ook is bekeken of wij überhaupt iets kunnen zeggen nu accijns niet in het geding is maar enkel omzetbelasting.

Stap 1: Is cluster accijns bevoegd hier iets over te zeggen?

Antwoord: Ja.

Op grond van artikel 42d UR AWR wordt vrijstelling van accijns en omzetbelasting verleend ten aanzien van de levering van motorbrandstof aan personeel van buitenlandse NAVO-strijdkrachten. Voor Amerikaanse en Canadese strijdkrachten geldt een maximum van 400 liter per maand en voor alle overige strijdkrachten geldt een maximum van 150 liter per maand.

CNG (GN-code 2711 2100) is in beginsel geen minerale olie omdat het in artikel 25 lid 1 onder c WA is uitgezonderd. Echter wordt CNG in dit geval gebruikt als motorbrandstof en wordt daardoor op grond van artikel 25 lid 2 onder a WA alsnog aangemerkt als minerale olie. Het accijnstarief voor CNG is op basis van artikel 28 lid 3 WA gelijk aan het tarief genoemd in artikel 27 lid 1 WA dat is gekoppeld aan het gelijkwaardige motorbrandstof voor in dit geval CNG. Dat is voor CNG, methaan met een tarief van nihil (artikel 27 lid 1 onder e WA). CNG kent dus geen accijnstarief maar op de levering van CNG als motorbrandstof is wel omzetbelasting verschuldigd.

Of cluster accijns bevoegd is uitspraak te doen over hoe artikel 42d UR AWR dient te worden toegepast bij levering van CNG, hangt af van de vraag of de berekening van de omzetbelasting afhankelijk is van hoe CNG dient te worden aangegeven in liters.

Van de Administratieve Unit Militairen te Brunssum (AUM) hebben wij begrepen dat militairen via twee wijzen de vrijstelling op accijns en omzetbelasting op motorbrandstoffen kunnen verkrijgen.

67 Awr

Hoewel het hier dus gaat om de omzetbelasting, dient voor de berekening van de hoogte van de omzetbelasting te worden berekend of het maximum aantal liters CNG is bereikt. Daar is een omrekeningsfactor voor nodig en het is logisch dat die vanuit de CG accijns komt.

Stap 2: Welke benadering?

Het Lab kijkt voor de omrekeningsfactor naar het bestanddeel van CNG en legt het naast een andere brandstof waar diezelfde bestanddeel ook in voorkomt en waar al een omrekeningsfactor voor bestaat. De omrekeningsfactor blijft zoals het Lab aangeeft een schatting en is daardoor mogelijk arbitrair, maar die benadering loopt wel gelijk met die van LPG (beleidsregel 2.2). Het cluster is het eens met de benadering van het Lab

NB Het gaat hier om zeer kleine aantallen gaat. Er is nu 1 militair die CNG tankt. Er zijn in NL maximaal 12.000 auto's die op CNG rijden (<https://www.kentekenradar.nl/brandstof/>). De aanschafkosten zijn hoog en het NAVO-personeel heeft een vrijstelling, dus het lijkt niet voor de hand liggend dat meer op CNG zullen rijden. Gezien deze aantallen is de noodzaak er dus ook niet voor aanpassing van de uitvoeringsregeling of een beleidsregel. Wel zouden we eventueel het handboek douane (hoofdstuk 24:10) kunnen aanvullen met een omrekeningsfactor en in het handboek accijns een verwijzing opnemen.

Als deze benadering in de toekomst moeilijkheden geeft dan zullen we tegen die tijd moeten kijken of een andere aanpak vereist is.

Conclusie

- De CG is het eens met de beoordeling van het Lab: als omrekenfactor kan 2 worden genomen: 1kg CNG komt dus globaal overeen met 2 liter brandstof.
 - Dit komt te weinig voor om in een beleidsregel te regelen.
 - Evenmin nemen we het op in het HA: het zou meer vragen oproepen dan beantwoorden.
- Oplossing: individueel maatwerk van de inspecteur.

22.09.03.02 Alcohol/dranken

-

22.09.03.03 Formaliteiten

22.09.03.03.01 Gebruik BSN-nummer

Casus

Een eenmanszaak moet tegenwoordig met zijn klanten communiceren middels het BTW-identificatienummer. Omdat anders zijn of haar BSN bekend zou kunnen worden.

Bij een vergunning GG met rechtstreekse aflevering moet er in de e-AD's een code worden vermeld i.p.v. het adres van rechtstreekse aflevering. Die code is het BSN. Dat is vreemd? Aanpassen?

Beoordeling

Deze wijziging bij de BTW is inderdaad gedaan omwille van het voorkomen van identiteitsfraude. Wij zullen dit dus moeten aanpassen. Waarbij je je wel moet afvragen of je dit alleen bij eenmanszaken doet (de risicogroep) of bij alle bedrijven die de faciliteit rechtstreeks afleveren hebben.

Dit heeft ook gevolgen voor het HB EMCS, dat moet aangepast worden.

1. Bij de afgifte van vergunningen gebruiken wij het fiscaal nummer

Dit nummer gebruiken wij alleen in de communicatie met de klant. Dat op zich is geen probleem. Bij 'externe communicatie' zoals in SEED gebruiken we het vergunningnummer. Dit is zonder enige verwijzing naar het BSN nummer.

2. Bij vergunningen in combinatie met de toestemming RA op meerdere afleveradressen

Dit ziet overigens niet alleen op GG maar op alle eenmanszaken met een vergunning. Door de verplichting van het opnemen in het e-AD, delen we het met derden en dat is niet de bedoeling.

De vraag is voorgelegd aan FR, en aangegeven dat er twee keuzes zijn.

1. gebruik maken van BTW identificatie nummer
2. gebruik maken van EORI

Aangegeven dat BTW identificatie nummer onze voorkeur heeft. In de praktijk wordt veelal het EORI-nummer gebruikt maar hiervoor hebben we binnen accijnswetgeving geen basis. (NB Als klanten in KIS worden geregistreerd krijgen ze automatisch een soort van eori nr, anders pakt KRM het niet, maar is alleen intern. Dat is geen probleem. Bedrijven hoeven geen eori nr. aan te vragen, dat is fiscaal nr met NL ervoor.) Voorstel is gemaakt aan management om sturing te geven aan deze wijziging, maar helaas is men er daar (nog) niet aan toegekomen.

WeCo's: onze voorkeur ziet op BTW-identificatienummer omdat voor het gebruik van een EORI vanuit de accijnswetgeving geen wettelijke basis is. Dat is niet te herleiden naar personen. Dat doen we niet alleen voor de eenmanszaken, maar voor alle bedrijven op dezelfde wijze. Het BTW-nr is eenvoudig te herkennen aan toegevoegd nr. B01, etc. (RA-nummer was: R plus fiscaal nr. met voorloophullen). Het kan zijn dat er vanuit andere overwegingen toch de voorkeur is om het EORI nummer te gaan gebruiken. Deze beoordeling ligt buiten de scope van het Cluster Accijns.

Gevolgen:

- Handboek moet worden aangepast
- GDC moet aangepast worden
- Beoordelen of deze aanpassing gevolgen heeft voor IM

Advies PO: laat IM een impact-analyse doen.

- Gevolgen voor de regio's: Oude vergunningen moeten worden aangepast, meenemen in de reguliere stroom, op een natuurlijk moment.

NB: er is geen aparte registratie m.b.t. het aantal vergunningen. Er zal 'handmatig' door bestanden gegaan moeten worden. Dit vraagt dus afstemming met Operaties.

Conclusie

Wij kiezen voor het BTW-identificatienummer,

NB Bedrijven kunnen de modaliteit RA (art. 4 UBA) aanvragen, dat wordt bij IO besproken. Misschien kunnen we het in het aanvraagformulier opnemen, met Pas op: niet iedereen komt in aanmerking. Actie: 5.1.2e en 5.1.2e. Staat wel in Infoblad. We laten het zo. Geen klachten bekend.

22.09.03.03.02 Afstandverkoop

Casus

Vanaf volgend jaar biedt de WA de mogelijkheid aan verkopers op afstand om zelf aangifte te kunnen doen in NL en niet meer per se via een VF. De verkoper op afstand moet volgens art. 53a, lid 1 letter b WA dagaangifte doen. Aangezien de buitenlandse verkoper niet kan inloggen op ons aangiftesysteem zal dat met een papieren dagaangifte moeten plaatsvinden. De buitenlander kan niet in "mijn Douane" aangifte doen want deze krijgt immers geen e-herkenning. Consequentie daarvan is dat het bijna onmogelijk zal zijn voor de verkoper op afstand om dan tijdig te kunnen betalen.

Vraag

Hoe gaan we om in de handhaving m.b.t. boetes e.d.?

Beoordeling

Het is de bedoeling dat de buitenlandse leverancier rechtstreeks aangifte kan doen en daarmee ook aan de betalingsverplichting kan voldoen. Maar in deze fase lukt ons dat qua IM nog niet. Alternatief is: We sturen de dagaangifte op indien hij daarom verzoekt. Hij moet daar (dat is zijn keuze/verantwoordelijkheid) tijdig om verzoeken. (Desnoods sturen wij hem blanco gescande aangifteformulieren.) Die aangiften kan hij tijdig indienen als hij dat in een bijlage bij een email doet. Zodra hij dat doet moeten wij per omgaande een betalingskenmerk (kunnen) geven, zodat hij direct kan betalen via IDEAL. Termijnen komen hiermee wel onder druk te staan en het is maar de vraag of dat de belastingplichtige valt te verwijten.

Het portaal moet geschikt worden gemaakt voor buitenlandse ondernemers (door het stuk over FV moet ook in het Engels).

Na afstemming met de CUA is de volgende procedure voorgesteld:

- belastingplichtige meldt zich bij CUA,
- krijgt dagaangifte met betalingskenmerk,
- wordt op die manier uitgenodigd tot doen aangifte,
- invulbaar pdf,
- aangifte niet via de mail is formele standpunt, moet dus via Heerlen, inscannen.
- tav boete: ligt bij de inspecteur, alle ruimte, maar bij avas geen boete.

De CG is akkoord met de procedure.

22.09.03.03.03 Combi AGP/GCG

We moeten er voor zorgen dat deze vergunningen aan de juiste personen worden verleend. Dat betekent dat deze vergunningen niet bestemd zijn voor logistiek dienstverleners, andere dienstverleners, adviseurs e.d.. Deze figuren mogen namens derden optreden maar dan wel met de volmachten die daarvoor zijn vastgesteld en dus namens de daadwerkelijke belastingplichtigen. De WeCo's hebben een memo opgesteld:

Verlening vergunning GCG aan logistiek dienstverleners

• *Bij de vergunningverlening aan gecertificeerd geadresseerde (GCG) en gecertificeerde afzender (GCA) zijn er vanuit de praktijk vragen gekomen over de positie van de logistiek dienstverleners (LD).*

LD zijn bedrijven die als tussenpersoon optreden bij de ontvangst van veraccijnsde goederen uit andere lidstaten. In dit memo wordt ingegaan op de vergunningverlening GCG. Met betrekking tot de vergunningverlening GCA volgt een afzonderlijk memo.

- *Op dit moment is er geen vergunningplicht voor het ontvangen van veraccijnsde goederen uit andere lidstaten en doen de LD ten behoeve van de ontbieder van de goederen aangifte. Met de inwerkingtreding van de Richtlijn 2020/262 per 13 februari 2023 is een vergunning GCG en GCA noodzakelijk en is het voor de LD niet meer mogelijk om op eigen naam aangifte te doen voor hun klanten.*
- *Met de inwerkingtreding van deze Richtlijn wordt als uitslag tot verbruik aangemerkt: "het overbrengen van accijnsgoederen die in een andere lidstaat reeds tot verbruik zijn uitgeslagen naar Nederland om in Nederland voor commerciële doeleinden te worden geleverd of gebruikt. Deze accijnsgoederen worden uitsluitend overgebracht van een gecertificeerde afzender naar een gecertificeerde geadresseerde." (art. 33 RL 2020/262 en art. 2e WA vanaf 13 feb 2023).*
- *Voor de toepassing van artikel 2e WA worden accijnsgoederen als "geleverd voor commerciële doeleinden" beschouwd wanneer zij op het grondgebied van een andere lidstaat tot verbruik zijn uitgeslagen en vanuit die lidstaat zijn overgebracht naar Nederland en hetzij geleverd zijn aan anderen dan particulieren, hetzij aan particulieren in het geval het geen overbrenging als bedoeld in artikel 2d of artikel 2f betreft.*
- *De LD krijgen de goederen niet geleverd noch worden zij door hen gebruikt voor commerciële doeleinden. De LD zijn voor de uitslag tot verbruik dan ook niet belastingplichtig. Voor deze situatie kunnen de LD dus geen vergunning GCG krijgen. Degene die de goederen wel geleverd krijgt, bijvoorbeeld de slijter of het restaurant in Nederland, dient deze vergunning aan te vragen en is belastingplichtige.*
- *Deze wijziging heeft impact op de bedrijfsvoering van de LD en we verwachten dat de LD richting Douane, al dan niet via de koepel, op deze wijziging zullen ageren.*
- *Wij adviseren in dat geval om toch de lijn die hierboven is geschetst, namelijk dat alleen aan de Nederlandse klant van de LD een vergunning GCG wordt verleend, te volgen om de volgende redenen:*
 - *LD zijn geen belastingplichtigen, dat is immers de Nederlandse ontbieder van de goederen. LD kunnen dus geen aangifte en betaling van de wegens de uitslag tot verbruik verschuldigde accijns doen;*
 - *LD kunnen niet voldoen aan de administratieve verplichtingen die in de wettelijke bepalingen aan deze vergunning zijn gesteld (art. 35 lid 2 RL 2020/262 en 9ca UBA). Daarbij wordt het risico belopen dat controle op de juistheid van de afgedragen accijns wordt bemoeilijkt.*
- *In de situatie dat Nederlandse klanten van de LD goederen vanuit een andere lidstaat aanbieden en geleverd krijgen kunnen de LD via een machtiging van hun Nederlandse klanten, de vergunning GCG aanvragen, de formaliteiten met betrekking tot het vervoer via EMCS en de aangifte verzorgen. De vergunning GCG komt dan op naam van de klanten van de LD te staan.*
- *Voor goederen die in een andere Lidstaat tot verbruik zijn uitgeslagen en in Nederland worden opgeslagen en vervolgens naar een andere Lidstaat worden overgebracht om daar te worden geleverd voor commerciële doeleinden hebben de LD de mogelijkheid om de accijnsgoederen tijdens de overbrenging veraccijnsd op te slaan.*
- *Daarnaast kunnen de LD een vergunning GCG aanvragen voor activiteiten die wel onder de definitie van art 33 RL 2020/262 en art. 2e WA vallen en waarbij zij zelf de belastingplichtige zijn. Dit is het geval als zij zelf goederen geleverd krijgen, opslaan en verkopen en dus als groothandel optreden.*
- *Bij de vergunningaanvraag van de LD wordt duidelijk gecommuniceerd waarvoor zij de vergunning GCG mogen gebruiken.*
- *Het standpunt over de vergunningverlening GCG aan de LD wordt actief uitgedragen via de regio's.*

Opmerkingen:

- Kern blijft: het bedrijf, die ook een vergunning AGP of GG heeft, alleen als GCG kan optreden als hij de goederen geleverd krijgt of gebruikt voor commerciële doeleinden. Als je geen deel uitmaakt van de koop- verkooptransactie krijg je geen vergunning, tenzij je gemachtigd wordt.
 - Als een LD fungeert als groothandel kan die wel een vergunning krijgen, want is partij in dat commerciële dienstverlening.
 - GCA België naar GCG Dui via NL. Is geen probleem, dat is onder vervoer, geen bemoeienis.
 - Verschil: omkatten van veracc zonder NL koper naar onder schorsing vervalt per 13-2.
 - Veracc vervoer moet altijd van GCA naar GCG. Doel brussel: Zich op totale proces en controle op veracc.
 - zie beleidsregel: voor vervoer onder schorsing een aantal dagen tussentijds opslaan. Krijgen we dat ook voor veracc? Als buiten vervoertermijn e-VAD wordt aangetroffen in NL bedrijf: naheffen want niet betrokken in NL accijnsheffing. Maar: in memo 5.1.2e trekt die andere conclusie mbt geldigheidsduur e-ad en tussentijdse opslag. Maar Brussel wil meer grip, dit wordt opgenomen in de handboeken. Daarmee vervallen de oude standpunten.
- De WeCo's zullen ons MT inlichten.
- mss voortaan in UBA voorwaarden stellen dat "en de bijbehorende facturen die aan hen zijn gericht". Actie: 5.1.2e om de voorwaarden nader te bekijken.
 - Communicatie Bedrijfsleven: Regio's actief en ODB, en in memo MT alleen een mededeling, met een waarschuwing. 5.1.2e stuurt memo's naar Implementatieteam

22.09.03.03.04 GCA

De WeCo's hebben een memo geschreven:

Verlening vergunning GCA aan logistiek dienstverleners

- *Bij de vergunningverlening aan gecertificeerd geadresseerde (GCG) en gecertificeerde afzender (GCA) zijn er vanuit de praktijk vragen gekomen over de positie van de logistiek dienstverleners (LD). LD zijn bedrijven die als tussenpersoon optreden bij de verzending van veraccijnsde goederen naar andere lidstaten. In dit memo wordt ingegaan op de vergunningverlening GCA.*
- *Op dit moment is er geen vergunningplicht voor het verzenden van veraccijnsde goederen naar andere lidstaten. Met de inwerkingtreding van de Richtlijn 2020/262 per 13 februari 2023 is hiervoor een vergunning GCA noodzakelijk.*
- *Met de inwerkingtreding van deze Richtlijn wordt als uitslag tot verbruik aangemerkt: "het overbrengen van accijnsgoederen die in een andere lidstaat reeds tot verbruik zijn uitgeslagen naar Nederland om in Nederland voor commerciële doeleinden te worden geleverd of gebruikt. Deze accijnsgoederen worden uitsluitend overgebracht van een gecertificeerde afzender naar een gecertificeerde geadresseerde." (art. 33 RL 2020/262 en art. 2e WA vanaf 13 feb 2023).*
- *Op basis van art. 33 lid 3 RL 2020/262 en art. 2e, lid 6 WA vangt de overbrenging van accijnsgoederen aan wanneer de accijnsgoederen hetzij de bedrijfsruimten van de gecertificeerde afzender verlaten, hetzij een locatie in de lidstaat van verzending waarvan aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van verzending kennis wordt gegeven voor aanvang van de overbrenging.*
- *Tav de verzending van veraccijnsde goederen zijn, anders dan bij de GCG, in de richtlijn geen nadere voorwaarden ten aanzien van de GCA opgenomen. Een ieder kan als gecertificeerde afzender optreden zolang de goederen maar voor commerciële doeleinden worden geleverd. Het gaat daarbij te ver om te stellen dat de afzender ook beschikkingsbevoegd moet zijn om juridisch te leveren. LD kunnen dus een vergunning GCA krijgen als zij goederen die zijn uitgeslagen tot verbruik willen verzenden naar een andere lidstaat om aldaar te worden geleverd of gebruikt voor commerciële doeleinden.*
Op grond van art. 9cb, lid 2 sub a UBA dient de administratie van de gecertificeerde afzender wel de regelmatige aantekening van de verzonden accijnsgoederen en de daarbij behorende facturen te bevatten.

• *De bedoeling van de (Europese) wetgever is dat voor accijnsgoederen die voor commerciële doeleinden worden geleverd in het bestemmingsland accijns wordt betaald. Wie daarbij verzendt is minder van belang nu de accijns in het land van verzending is voldaan. De in de lidstaat van verzending betaalde accijns wordt op verzoek en op basis van het bericht van ontvangst terugbetaald. Een ieder, dus ook de LD als GCA, kunnen een dergelijk verzoek doen zolang er maar wordt bewezen dat de goederen in de andere LS zijn ontvangen en daar dus ook de accijns is betaald. Daarbij geldt wel dat de verzoeker moet bewijzen dat de accijns (ooit) is betaald in NL. NB. Als de GCA een ander is dan degene die de goederen commercieel levert bestaat er wel een risico op dubbele teruggaaf. Maar dat risico speelt ook in andere gevallen waarin om teruggaaf wordt verzocht.*

Beoordeling

Dit is een wezenlijke verandering tav het GCG-standpunt. Hier is geen belastingplicht, vandaar de andere conclusie.

Conclusie:

Deze lijn dragen we uit.

De Weco's kijken wie teruggaafgerechtigd is.

Deze memo hoeft niet naar het MT. Wel naar het implementatieteam

04 Handhaving

22.09.04.01 Voorstel aanpassing fysieke controles bunkerstations

Zie het voorstel tot aanpassing van controles bij bunkerstations. 5.1.2d

Wat vindt de CG?

Beoordeling

5.1.2d

5.1.2d

5.1.2d

5.1.2d

22.09.04.02

22.09.04.03

22.09.05 Jurisprudentie

22.09.05.01 Arrest HvJ C-668 aroma's

220425 Uitspraak over Vanille-oleohars dat aangemerkt wordt als aroma

221128, 5.1.2e : In onze regio hebben we een bedrijf dat een product verkoopt dat in de voedingsmiddelen-industrie wordt gebruikt. Het gaat om het product 67 AWR

(Zie bijlage uitslag Lab).

Dit product is door het Lab beoordeeld en ingedeeld in GN 2103 90 90. (conform uVo. 2017-960)

- Volgens het Lab zou dit product onder de rechtstreekse vrijstelling van artikel 64a, lid 1, letter f WA vallen. (Dit is gebleken uit een e-mailwisseling die de bezwaarbehandelaar heeft gehad met het Lab, waarbij de in de uitslag genoemde vrijstelling op basis van art. 64, lid 1, letter b WA als onjuist is aangemerkt).
- Ik heb daar mijn twijfels over aangezien het product niet direct consumeerbaar is, maar dient als smaakmaker in bijv. gebak.
- Mijns inziens zou het product eerder onder lid 1, letter e moeten vallen, maar het is de vraag of dit product onder de aroma's kan worden geschaard.

In het HA staat als uitwerking dat onder aroma's vallen de producten met de GN-codes: 1302 1930, 2106 9020 en 3302. (Uitwerking n.a.v. CED 458)

Moeten we nu overwegen naar aanleiding van de door 5.1.2e gedeelde uitspraak hierboven dat ook dit product moet worden beschouwd als aroma?

5.1.2e : Afgezien van de opmerking van de bezwaarbehandelaar dat art. 64.1.b WA onjuist is heb ik nog een opmerking over de Lab-uitslag.

De uitslag vermeldt:

67 AWR

67 AWR

5.1.2e : Hi 5.1.2e ,

De uitspraak van het HvJ maakt duidelijk dat Guidance nr. 458 niet in de weg staat om een alcohol onder de toepassing van artikel 27 lid 1 onder e van richtlijn 92/83 te laten vallen wanneer het goed gebruikt wordt om een aroma te produceren die niet in Guidance nr. 458 wordt genoemd.

- Guidance nr. 458 benoemd 'enkel' een aantal goederencodes waarbij het aangeeft dat de vrijstelling bedoeld in artikel 27 lid 1 onder e van richtlijn 92/83 sowieso geldt indien het gaat om aroma's met goederencodes 1302 1930, 2106 9020 en 3302 (GN van 2003).

Nationaal hebben wij vervolgens in het HA aangegeven dat de vrijstelling bedoeld in artikel 27 lid 1 onder e van richtlijn 92/83 sowieso geldt wanneer het gaat om aroma's met goederencodes 1302 1970, 2106 9020 en 3302 (GN van 2014). De bestemming van de aroma's is niet relevant.

- Gaat het om aroma's met een andere GN-code dan die genoemd in het HA, dan gelden de standaard regels.

Dat laat, zoals uit het arrest blijkt, onverlet dat ook andere aroma's onder de toepassing van artikel 27 lid 1 onder e van richtlijn 92/83 kunnen vallen.

- Tot slot, als voorbereiding voor de ITEG vergadering van 28 oktober 2022 heb ik een dia gemaakt met een stroomschema ten aanzien van aroma's (bijlage), gebaseerd op het HA.
- Ik vond dat hoofdstuk lastig te lezen namelijk.

Zie de bijlage, het schema

221213: 5.1.2e : gezien reactie van 5.1.2e ligt er wel ruimte, maar gaan wij die ruimte ook benutten? Want tot nu is het beperkt tot 3 GN-codes in ons HA. Deze week moet UOB worden gedaan.

5.1.2e : wist ik niet, dan in dit individuele geval beslissen. In de volgende vergadering bespreken, actie 5.1.2e .

5.1.2e : afgezien van de 3 genoemde codes gelden de normale vrijstellingsregels, dus vergunning.

5.1.2e : we hebben het altijd limitatief uitgelegd wat in de Guidance staat. Een aroma kan dus meer zijn, zegt de uitspraak.

22.09.05.02 Uitspraak GHDB wetenschapsvereiste strafzaken

Wetenschap vereist in strafzaken

5.1.2e : Regelmatig kom je in strafuitspraken tegen dat het begrip voorhanden hebben van accijnsgoed wordt uitgelegd op een wijze zoals wij dat in fiscale zaken deden tot 01-04-2010.

- Tot die tijd was voor ons in fiscale kwesties altijd van belang dat er sprake was van beschikkingsmacht en wetenschap om tot een voorhanden hebben, lees belastbaar feit, te komen.

Met de komst van de (huidige) Richtlijn 2008/118 per 01-04-2010 was dat afgelopen.

- Wat het niet echt duidelijk maakt, althans ik vind dat niet duidelijk, is dat in strafzaken daarentegen nog wel vaak die beschikkingsmacht en wetenschap van stal wordt gehaald om tot een bewijs te komen.
- Zo ook in de strafuitspraak van gisteren 09-11 van het gerechtshof Den Bosch (hieronder bijgevoegd) waarin verdachte werd vrijgesproken wegens het ontbreken van wetenschap.

In de strafzaak moet natuurlijk het strafbaar feit worden bewezen, zoals opzet in dit specifieke geval.

- Maar er zit voor andere bestanddelen van het strafbaar feit overlap in met het belastbare feit.
- Het bewijsrechtelijk verschil met strafrecht is niet alleen de zwaarte van de bewijslast (wettig en overtuigend versus aannemelijk), maar dat het wettelijk gezien in het strafrecht zo is dat je altijd meer dan 1 middel moet hebben waarop het bewijs steunt, dus je kunt bijv nooit een veroordeling krijgen alleen op basis van de bekentenis van de verdachte, of 1 getuigenverklaring. Je moet altijd minimaal 2 bewijsmiddelen hebben.
- Fiscaal is het bewijs in die zin vrij.
- Wij kunnen dus 1 bewijsmiddel gebruiken en dan kijkt de rechter of hij dat aannemelijk en voldoende acht als onderbouwing.

Dat in deze uitspraak wordt geconcludeerd dat geen sprake is van opzet is voor de fiscale kant niet echt van belang maar dat er een oordeel wordt gegeven over de wetenschap maakt het natuurlijk niet echt duidelijk wat je daar dan nog mee moet.

- Of moet je dat deel van die strafuitspraak v.w.b. de fiscale kant dan maar laten voor wat het is omdat het daarvoor niet (meer) relevant is?

- Maar dat blijft dan toch ook vreemd want waarom wordt het in het strafrecht dan nog wel gebruikt?
- Is het dan (bij aanwezigheid van wetenschap) ihkv het strafrecht wellicht pas als "wettig en overtuigend" aan te merken en als zij dat niet hanteren wellicht niet?

Het hof acht het onder de gegeven omstandigheden niet bewezen dat verdachte op het moment waarop hij de goederen voorhanden kreeg, wist of redelijkerwijs kon weten dat dat/die goed(eren) niet overeenkomstig de bepalingen van de Wet op de Accijns in de heffing waren betrokken, noch dat hij de genoemde aanmerkelijke kans op het voorhanden hebben van illegale goederen bewust heeft aanvaard dan wel op de koop heeft toegenomen.

- Het lijkt er naar mijn idee zo op dat we een verschillende uitleg geven aan het begrip voorhanden hebben in het fiscaalrecht enerzijds en strafrecht anderzijds. Is dat nu de bedoeling of zie ik het verkeerd?

5.1.2e Hallo 5.1.2e ,

Het betreft een strafzaak waarbij het opzettelijk overtreden van het verbod van art 5, lid 1, letter b WA aan de orde is.

- Ik ga er vanuit dat het Hof daarom waarde hecht aan het feit dat de verdachte wist dat de goederen niet in de accijnsheffing waren betrokken.
- In de uitspraak wordt verwezen naar jurisprudentie die onder de oude wet accijns is geweest, toen het wetenschapsvereiste nog van belang was voor de heffing..
- Daar slaat het Hof de plank naar mijn mening mis.

Ik zie in deze uitspraak geen fiscaal belang.

5.1.2e : Dat klopt5.1.2e maar bij dit soort zaken moet altijd opzet vaststaan anders kom je immers niet toe aan onze standaardbepalingen van art 5 jo art 97 WA. Art 97 WA kent geen 'niet opzet'.

- Dus ik ben het met je eens dat ze (waarschijnlijk) extra waarde hechten aan het feit dat hij het in dit geval niet wist c.q. niet kon weten en daarom geen opzet aanwezig vinden maar in strafuitspraken zie je vaak de letterlijke teksten van beschikkingsmacht en wetenschap terugkomen zoals wij die in onze fiscale kwesties voor 01-04-2010 gebruikten.

Het lijkt er op deze wijze op dat wij, als we art 97 WA willen toepassen toch weer die beschikkingsmacht en wetenschap van stal moeten halen om die opzet overeind te houden.

- Het lijkt er dan toch op dat we met afzonderlijke definities van het 'voorhanden hebben' van doen hebben.
- Eentje in de normale (geen straf) situatie (geen beschikkingsmacht/wetenschap vereist) en eentje bij toepassing van de strafbepaling van met name art 97WA waarbij wel tenminste wetenschap nodig is om opzet overeind te kunnen houden.

221215:5.1.2e : wij moeten opzet bewijzen, dus dat houdt in wetenschap: willens en wetens. Er is ook voorwaardelijk opzet, ook bewijslast van inspecteur.

5.1.2e : maar in de strafuitspraken wordt nog steeds verwezen naar oude aspecten.

22.09.05.03 Belastingrente

Belastingrente (arrest HR)

221122, Vanochtend staat dit bericht op de beeldkrant van blauw.

- Ik ben er nog niet in gedoken in de zin dat ik het arrest heb gelezen. Maar wil het toch nu met jullie delen.
- Hoort bij FR maar wel handig dat het ook bij ons bekend is denk ik.

5.1.2i

Er staat inderdaad bij het 'blauwe' commentaar dat dit wellicht ook voor andere middelen (hier ging het om de vpb) zou kunnen gaan gelden.

- Eerlijk gezegd lijkt mij dat ook niet meer dan logisch.
- Het komt er in deze zaak immers op neer dat er belastingrente is geheven over een bedrag dat al bij de belastingdienst aanwezig was.

- Dat is natuurlijk ook erg vreemd als belastingrente feitelijk dient om het rentenadeel dat de staat heeft geleden bij niet of te late betaling, te compenseren.

Nu we het hier toch over de belastingrente hebben is ook van belang dat (vzv dadelijk door de 1e Kamer aangenomen) uit de Fiscale Verzamelwet 2023 blijkt dat er vanaf 01-01-2023 een rentestop gaat gelden bij het opleggen van naheffingsaanslagen na een daartoe gedaan verzoek (vrijwillige verbetering).

- Ondanks dat dit ook weer erg gericht is op de omzetbelasting en loonheffing worden hierbij de accijns en VB wel degelijk met name genoemd dus gaat dit ook bij ons spelen.
- Nu komt dit bij ons volgens mij niet overdreven vaak voor maar toch.....

Wel gaat hier in principe bij gelden dat het verzoek om zo'n naheffing (vrijwillige verbetering/correctie) via een vastgesteld formulier zou moeten plaatsvinden anders zou het in beginsel niet van toepassing zijn.

- Het vreemde hierbij is dan weer dat wij m.b.t. accijns en VB hier helemaal op dit moment geen vastgesteld formulier voor hebben dus ik neem aan (?) dat er dit dan nog moet gaan komen (via formeel recht ??).

Het nieuwe artikel uit de AWR met toelichting heb ik bijgevoegd

5.1.2e : Hoi 5.1.2e ,

Ja, het klopt dat de rentestop ook voor ons gaat gelden.

- E.e.a. is besproken met FR en vanuit ons 5.1.2e en CUA.
- Is een formulier echt nodig?
- Of zouden we kunnen volstaan met aangeven dat het juist vormvrij is?

5.1.2e : Dat heb ik niet verzonnen 5.1.2e. Maar als je de toelichting leest staat er o.a.:

"..... Voorts geldt dat een verzoek om een naheffingsaanslag op de "door de inspecteur aangegeven wijze" dient te worden ingediend om gebruik te kunnen maken van de rentestop. Dit betekent dat de rentestop alleen geldt als het verzoek om een naheffingsaanslag wordt gedaan via de door de inspecteur beschikbaar gestelde – op dit moment ook gebruikte – formulieren."

5.1.2e : THX. Heb zo juist kort met 5.1.2e er over gesproken. We komen er op terug

NB:

- Besproken met 5.1.2e , staat op 'to do' lijst maar er is ruimte om het vormvrij te vertalen, opnemen in HA. Normaalgesproken krijgen deze zaken voorrang, dus formulier lijkt niet nodig.
-
- Overigens eens met wat 5.1.2e schrijft
- Inschatting 5.1.2e en CUA is eerder geweest dat het minimaal zal voorkomen bij ons
- Vandaar toch de eerste gedachte dat we kunnen leven met vormvrij

221213: ws krijgen wij er nauwelijks mee te maken, en als iemand voldoet, dan wijzen we toe.

Opnemen in HA is moeilijk, is van FR. 5.1.2e neemt contact op met 5.1.2e .

05.04 Uitspraak Hof A'dam aromaten

5.1.2e : Betreft: Aromaten problematiek (GN 2707 versus GN 2710)

221128: Het Hof Amsterdam heeft uitspraak gedaan in een zaak over de aromatenproblematiek (en nog een paar andere onderwerpen).

- Gaat v.w.b. aromaten om indeling in de GN. Geen accijnszaak overigens, maar gezien het onderwerp wel het plaatsen hier waard vind ik.

221213: - wordt alleen maar waziger

05.05 Uitspraak Rb. ZWB rode diesel landbouwbedrijf

Uitspraak rechtbank Z-W-B in beroepsprocedures met zaaknummer 21/4009 en 22/114

Vandaag om 14:33

De volgende uitspraak is gedaan. Er staat denk ik onder 3.3 een fout artikel (92d WA) genoemd. Ik neem aan dat dit artikel 91 lid 2 letter d WA moet zijn.

Met dank aan 5.1.2e het volgende:

Kort weergegeven betreft de uitspraak van de rechtbank het volgende.

Belanghebbende exploiteert een landbouwbedrijf. Het bedrijf is gevestigd vlakbij de Nederlands-Belgische grens. Belanghebbende heeft ook een landbouwbedrijf in Frankrijk. Aldaar is een opslagtank voor gasolie aanwezig. Daarnaast werkt belanghebbende samen met een landbouwondernemer wiens bedrijf is gevestigd in België. Belanghebbende heeft ook daar een opslagtank voor gasolie staan.

De Douane heeft in 2018 en in 2021 controles in het kader van de accijnswetgeving uitgevoerd bij belanghebbende op het adres in Nederland. Daarbij is (in strijd met de accijnswetgeving) rode diesel aangetroffen in voorraadtanks en in brandstofreservoirs van voertuigen. De Douane heeft hierover accijns nageheven (inclusief belastingrente en een verzuimboete).

Tegen beide naheffingsaanslagen is door belanghebbende bezwaar en beroep ingesteld.

Belanghebbende stelt – volgens de rechtbank begrijpelijk – dat het niet logisch is dat zij ergens anders rode diesel zou gaan tanken dan uit haar eigen voorraad rode diesel in de opslagtank in België of Frankrijk. Dat neemt echter niet weg dat zij aannemelijk moet maken dat de rode diesel aldaar in de brandstoftank van de landbouwvoer- en werktuigen is getankt en zo naar Nederland is gekomen. Dat dat zo is gegaan heeft belanghebbende wel gesteld maar volgens de rechtbank niet aannemelijk gemaakt. Zij heeft geen enkel inzicht gegeven op welke data met welke voer- en werktuigen naar België of Frankrijk is gereden en evenmin in het verbruik van de aldaar voorradige rode diesel en de mate waarin die diesel in de brandstoftanks van deze voer- en werktuigen is getankt. Enkel het overleggen van de facturen waaruit blijkt dat de opslagtanks in België en Frankrijk zijn gevuld met rode diesel, acht de rechtbank onvoldoende bewijs. De rechtbank is daarom van oordeel dat belanghebbende niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Douane van het heffen van accijns met betrekking tot de rode diesel aangetroffen in brandstoftanks van de landbouwvoer- en werktuigen had moeten afzien.

Ook voor wat betreft de rode diesel die is aangetroffen in de opslagtanks op het bedrijf in Nederland is terecht nageheven, omdat belanghebbende deze diesel in strijd met wettelijke bepalingen voorhanden had.

Verder oordeelt de rechtbank dat:

- niet aannemelijk is gemaakt dat belanghebbende wijze van handelen bij andere landbouwers door de Douane wel is geaccepteerd;
- het verdedigingsbeginsel niet is geschonden, ondanks dat bij het opleggen van de naheffingsaanslag over 2018 door de Douane geen rekening is gehouden met de reactie van belanghebbenden op het voornemen (geen andere afloop);
- terecht belastingrente is geheven;
- de opgelegde verzuimboete passend en geboden is.

Het beroep is door de rechtbank ongegrond verklaard.

221213: ter info.

05.06 Arrest HR 20-00386 valselijk afmelden

Met dank aan 5.1.2e de voor ons goede uitspraak. 5.1.2e geeft aan:

Ter kennisneming. Voor de volledigheid heb ik ook de voorafgaande uitspraak van het Hof bijgevoegd, alsmede de in geschil zijnde naheffingsaanslag d.d. 08-7-15 met kenmerk 0000000.0208/7.0546. Ten behoeve van de invordering merk ik op dat deze naheffingsaanslag hiermee onherroepelijk vast staat.

Belanghebbende heeft in Nederland een AGP, en heeft in 2013 13 zendingen aan accijnsgoederen in EMCS aangemeld om deze onder een accijnsschorsingsregeling over te brengen naar een belastingentrepot in Italië. Alle 13 zendingen werden in EMCS afgemeld als zijnde afgeleverd bij de geadresseerde.

In 2014 stelde de FIOD een strafrechtelijk onderzoek in bij belanghebbende met betrekking tot onder meer een vermoedelijke fraude met alcoholhoudende dranken (waaronder de onderhavige 13 zendingen). Daarbij werd door de FIOD geconcludeerd (met name o.b.v. het antwoord van de Italiaanse autoriteiten op een rechtshulpverzoek) dat:

- *de zendingen accijnsgoederen niet in het belastingentrepot van de geadresseerde zijn ontvangen;*

- deze zendingen derhalve valselijk in EMCS zijn afgemeld als zijnde afgeleverd;
- niet duidelijk was waar de accijnsgoederen zijn gebleven.

Op grond van het bovenstaande legde de Douane aan belanghebbende d.d. 8 juli 2015 een naheffingsaanslag accijns op. In de koptekst van deze naheffingsaanslag stond echter abusievelijk vermeld dat het een "toelichting naheffingsaanslag accijns" betreft. Daarom was er volgens belanghebbende geen sprake van een aanslagbiljet.

De brief d.d. 8 juli 2015 bevatte volgens het Hof alle voor een aanslagbiljet benodigde gegevens.

Verder werd door belanghebbende gesteld dat de inspecteur alle onderdelen van het FIOD-dossier als op de zaak betrekking hebbende stukken diende in te brengen, alsmede een ander FIOD-dossier inzake een andere belanghebbende m.b.t. een soortgelijk fraudepatroon.

Het Hof acht het afdoende dat de inspecteur uitsluitend de stukken uit het FIOD-dossier in de beroepsprocedure heeft ingebracht die betrekking hebben op de in geschil zijnde 13 zendingen.

Het hoger beroep werd door het Hof ongegrond verklaard.

Tegen de uitspraak van het Hof werd door belanghebbende cassatieberoep bij de Hoge Raad ingesteld.

Als cassatiemiddelen werd door belanghebbende dezelfde twee gronden ingebracht die ook al bij het Hof aan de orde waren.

Volgens de Hoge Raad heeft het Hof terecht beslist dat de brief van 8 juli 2015 een aanslagbiljet is. Middel I kan daarom niet tot cassatie leiden.

Belanghebbende heeft in hoger beroep aangevoerd dat haar belang bij het verkrijgen van stukken uit het andere dossier van de FIOD verband houdt met het door het Hof te beslechten geschil over de plaats waar de dertien zendingen alcoholhoudende dranken tijdens het vervoer aan de schorsingsregeling zijn onttrokken en daarmee in welke lidstaat mag worden overgegaan tot heffing van accijns ter zake van uitslag tot verbruik.

In hoger beroep was niet in geschil dat de Inspecteur, voordat hij tot naheffing is overgegaan, belanghebbende in de gelegenheid heeft gesteld om het in artikel 2c, lid 4, van de Wet op de accijns bedoelde bewijs te leveren van de plaats waar de onregelmatigheid heeft plaatsgevonden.

De stukken van het geding laten geen andere conclusie toe dan dat belanghebbende niet binnen de daarvoor gegeven termijn dergelijk bewijs heeft geleverd, welk bewijs zou meebrengen dat de Inspecteur op grond van artikel 2c, lid 3, van de Wet in samenhang gelezen met artikel 10, lid 4, eerste alinea, van Richtlijn 2008/118/EG niet bevoegd is om de verschuldigde accijns te heffen. Met na afloop van die termijn geleverd bewijs over de plaats van een onregelmatigheid in een andere lidstaat kan geen rekening worden gehouden bij het beoordelen van de heffingsbevoegdheid van de Inspecteur.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, kan volgens de Hoge Raad inbreng door de Inspecteur in deze gerechtelijke procedure van stukken uit het andere dossier van de FIOD niet van belang zijn voor de besluitvorming door de rechter, in aanmerking genomen dat deze procedure aanhangig is gemaakt nadat de bedoelde termijn voor het leveren van bewijs door belanghebbende was verstreken. Het Hof heeft daarom terecht beslist dat de Inspecteur niet was gehouden om stukken uit dat andere dossier in deze procedure als op de zaak betrekking hebbende stukken in de zin van artikel 8:42 Awb in het geding te brengen, wat er zij van de daartoe door het Hof gebezigde gronden. Middel II faalt.

De Hoge Raad heeft verder de klacht beoordeeld over de onvolkomenheid bij de beëdiging van een van de raadsheren die de bestreden uitspraak hebben gedaan. Deze klacht faalt op de gronden die

zijn vermeld in de rechtsoverwegingen 5.2.1 tot en met 5.3 en 5.4.2 tot en met 5.8 van het arrest van de Hoge Raad van 21 oktober 2022, ECLI:NL:HR:2022:1438.

De Hoge Raad heeft ook de overige klachten over de uitspraak van het Hof beoordeeld (die verder in het arrest niet expliciet worden benoemd). De uitkomst hiervan is dat deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van de uitspraak van het Hof. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie artikel 81, lid 1, van de Wet op de rechterlijke organisatie).

Tenslotte heeft de Hoge Raad geoordeeld dat in de cassatieprocedure aan belanghebbende wegens het overschrijden van de redelijke termijn een vergoeding van immateriële schade van € 500.

De Hoge Raad verklaarde het beroep in cassatie ongegrond.

221213:

22.09.06 Content

22.09.06.01. Aanpassingen aan ontvlechting

Zie mailing ^{5.1.2e} vraag ^{5.1.2e}

Hai allemaal,

Hierbij een aantal stukken waarin staat de wettelijke basis en wat hulpmiddelen worden aangereikt om de content in beheer van de CG-en (in ieder geval de Handboeken) aan te gaan passen in kader van de ontvlechting.

Daar waar mogelijk kan dit gelijktijdig met de aanpassing van Handboekonderdelen vanwege een andere oorzaak voor zover die aanpassing in het eerste halfjaar van 2023 is gepland. Anders graag apart verwerken om aanpassing van alle communicatie-uitingen per uiterlijk 1/7/2023 te kunnen halen.

N.B.: Binnen Quark kan via met zoeken op "Belastingdienst" snel inzichtelijk worden gemaakt voor de auteur welke treffers dit oplevert, dit kan ook (buiten Quark om) met een snelle scan met de cntr-F optie op inter/tranet in de tekst.

Bij vragen/aanvullingen (in ieder geval voor het Excelbestand 'Overzicht uitingen geraakt door ontvlechting' en zie par 6.2. t/m 6.4 van de Memo content aanpassingen URB 2003) hoor ik jullie graag.

22.09.07. Aantekeningen vorig overleg

Volgen op CP.

22.09.08 Rondvraag en evaluatie

^{5.1.2e}: bijhouden handboeken is problematisch. Te veel hap snap.

^{5.1.2e}: Volgende vergadering, wanneer ^{5.1.2e} er ook bij kan zijn, wordt dit een agendapunt, ook over de verdeling.

^{5.1.2e}: er is sinds vorig jaar geen data ontsluiting van DOH mogelijk. Zonder query's zijn controles niet mogelijk.

^{5.1.2e}: het probleem is bij het MT Douane bekend. Ook DGFZ, de NEa en de gegevens voor de WAP lijden hier onder. ^{5.1.2e} heeft meermalen het mngt. geïnformeerd en een winstwaarschuiging gegeven. Bij de DWO is de urgentie bekend.

22.09.09 Sluiting

Verslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 31 januari 2023, nr. 23.01, via Webex.
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
 5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

23.01.01 Opening en vaststelling agenda.

23.01.02. Mededelingen

23.01.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's

23.01.02.01.01 CUA

Geen bijzonderheden.

23.01.02.02 Overige mededelingen.

23.01.02.02.01. Buiten reikwijdte verzoek

23.01.02.02.02. IEG 09/01-Uitvoeringsverordening 2022/2573 tot wijziging van Vo 2016/323 (administratieve samenwerking).

Ter kennisneming

23.01.02.02.03 Actueelbericht nooddocumenten

Het actueelbericht over de nooddocumenten met de links is gepubliceerd. Dankzij de inzet van meerdere collegae maar vooral dankzij onze 5.1.2e.

- Hell of a job geweest
 - Mooi dat het gelukt is
 - Publicatie rond
- Bedrijfsleven mag eigen model gebruiken
- Wel de verplichte gegevens

23.01.02.02.04 Implementatie MijnDouane en andere applicaties voor Accijns 18/01: geen uitworp bij DAA in tegenstelling tot DOH

Melding aan het management, we blijven waarschuwen, hopelijk wint de aanhouder. Zie ook de NEA-problematiek. Zorg rondom de WAP wordt er echt niet minder om. Zie de verplichte datum < 1 maart.

23.01.02.02.05 Handboek EMCS:

De herziening vanwege veraccijnsd vervoer is gereed, wederom door de inzet van 5.1.2e met zijn tegenlezer vanuit CUA en de inzet van 5.1.2e op Quark.

23.01.02.02.06 Over de voorlopige bevindingen van de teruggaven artikel 71h WA (biobrandstof).

5.1.2e : De bedrijven die onder DBr vallen zijn inmiddels bezocht. Alle bezoeken zijn nuttig geweest vanuit het oogpunt van uitleg over de teruggaafvoorwaarden. Naar verwachting gaat dit in de toekomst leiden tot minder risico's en fouten. 67 AWR

67 AWR

Dir DBr heeft destijds op zich genomen om t.z.t. zijn collega-directeuren te contacten i.v.m. te starten onderzoeken in andere regio's. Wij hebben hem gevraagd dit nu te gaan doen. Het betreft DEi en DGr.

23.01.02.02.07 Fiscus gaat interne standpunten voortaan publiceren, om transparantie te vergroten

Dit heeft invloed op ons, 5.1.2e en 5.1.2e kijken nog naar impact.

Zie ook in het kader van een WOO-verzoek een deelbesluit is genomen in het kader van standpunten van de KG FR.: <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/woo-besluiten/2023/01/27/besluit-op-woo-verzoek-over-standpunten-kennisgroep-formeel-recht>

23.01.02.02.08 Inzicht aangevraagde vergunningen GCG en GCA

- 1) hoeveel vergunningen zijn er afgegeven (gesplitst naar GCG en GCA)
- 2) hoeveel vergunningen (aanvragen) zijn er nog in behandeling (eveneens gesplitst in GCA en GCG).

Eerste getallen

DAR:

- 29 aanvragen GCG en 12 verleend
- 15 aanvragen GCA en 7 verleend

DAM:

- Zo'n 20

DEi:

- Zo'n 34

Inzicht volgt nader

03. Helpdesk vragen

23.01.03.01 Minerale olie

23.01.03.01.01 Nieuwe Euromarker, overgangsperiode

Met ingang van 1 juli 2023 start de overgangsperiode. Het laboratorium zal dan op zowel SoventYellow als op ACCUTRACE moeten toetsen. 5.1.2d

Reactie LAB:

5.1.2d

23.01.03.02 Alcohol/dranken

23.01.03.02.01 Aroma: 67 AWR

Op 7 april 2022 heeft het HvJ EU, onder nr. C 668/20 uitspraak gedaan over Vanille-oliehars, dat aangemerkt wordt als aroma.

De vraag is hoe het arrest moet worden toegepast op de volgende casus.

Een bedrijf verkoopt een product dat in de voedingsmiddelen-industrie wordt gebruikt. Het gaat om het product 67 AWR

67 AWR

In het HA staat als uitwerking dat onder aroma's vallen de producten met de GN-codes: 1302 1930, 2106 9020 en 3302 (uitwerking n.a.v. CED 458). Moeten we nu overwegen naar aanleiding van de uitspraak hierboven dat ook dit product moet worden beschouwd als aroma?

Beoordeling

De uitspraak van het HvJ maakt duidelijk dat Guidance nr. 458 niet in de weg staat om een alcohol onder de toepassing van artikel 27 lid 1 onder e van richtlijn 92/83 te laten vallen wanneer het goed gebruikt wordt om een aroma te produceren dat niet in Guidance nr. 458 wordt genoemd.

Guidance nr. 458 benoemt 'enkel' een aantal goederencodes waarbij die aangeeft dat de vrijstelling, bedoeld in artikel 27 lid 1 onder e van richtlijn 92/83, sowieso geldt indien het gaat om aroma's met goederencodes 1302 1930, 2106 9020 en 3302 (GN van 2003).

Nationaal hebben wij vervolgens in het HA aangegeven dat de vrijstelling, bedoeld in artikel 27 lid 1 onder e van richtlijn 92/83, sowieso geldt wanneer het gaat om aroma's met goederencodes 1302 1970, 2106 9020 en 3302 (GN van 2014). De bestemming van de aroma's is niet relevant.

Gaat het om aroma's met een andere GN-code dan die genoemd in het HA, dan gelden de standaard regels. Dat laat, zoals uit het arrest blijkt, onverlet dat ook andere aroma's onder de toepassing van artikel 27 lid 1 onder e van richtlijn 92/83 kunnen vallen.

Kern van de vraag is of er sprake kan zijn van een rechtstreekse vrijstelling art 64a, lid 1, letter e WA als aroma voor de leverancier, of dat de afnemers van dit product een vrijstellingsvergunning nodig hebben.

De 2 vragen die spelen zijn:

1. Moeten we nu overwegen naar aanleiding van het arrest dat ook dit product moet worden beschouwd als aroma?
2. Geldt er een rechtstreekse vrijstelling of is een vergunning vereist?

Vraag en antwoord 1

Achtergrond

Om onder de vrijstelling van artikel 27 lid 1 onder e) van richtlijn 92/83 (geïmplementeerd in artikel 64a lid 1 onderdeel e WA) te vallen dient het product:

- te worden gebruikt voor de productie van aroma's voor de bereiding van levensmiddelen en niet-alcoholhoudende dranken met een alcoholvolumegehalte van niet meer dan 1,2%vol ; of
- te zijn gebruikt voor de productie van dergelijke aroma's (C-332/21, overweging 49 + 50).

Met andere woorden de vrijstelling strekt zich zowel uit tot een onder de richtlijn 92/83 vallende product dat wordt gebruikt voor de productie van aroma's, als aroma's.

Het HvJ geeft in C-668/20, overweging 68 aan: "In de gebruikelijke betekenis ervan verwijst het begrip „aroma” naar een ingrediënt dat een specifieke smaak of geur geeft aan een bepaald product".

Verder verwijst het HvJ in C-332/21, overweging 66 naar oude documentatie van de Commissie waarin wordt aangegeven *'dat aroma's hoofdzakelijk worden gebruikt als concentraat om frisdranken te bereiden, dat zij relatief duur zijn en meer kosten dan de goedkoopste alcohol op de markt in de meeste lidstaten, en ten slotte dat het duur is om aroma's te zuiveren teneinde er ethylalcohol uit te winnen. Gelet op deze kenmerken is het Accijnscomité tot de slotsom gekomen dat het verlenen van de in artikel 27, lid 1, onder e), van richtlijn 92/83 vastgestelde vrijstelling op het tijdstip waarop de aroma's worden geproduceerd, geen gevaar voor belastingontduiking meebracht'*.

Het is dus mogelijk dat meerdere producten als aroma's kunnen worden aangemerkt.

Vraag en antwoord 2

We gaan er van uit dat het product 67 AWR niet direct consumeerbaar is, maar dient als smaakmaker, en dat er sprake is van een aroma.

Toepassing artikel 64a lid 1 onderdeel e WA

Zoals hierboven is aangegeven geldt de vrijstellingsbepaling ook voor aroma's zelf (zie C-332/21, overweging 49 + 50 ('...reeds is gebruikt...')).

De vrijstelling is op basis van artikel 64a lid 1 onderdeel e WA van toepassing wanneer vaststaat dat:

- het accijnsproduct wordt gebruikt voor de productie van aroma's, of reeds een aroma is; en
- zal worden gebruikt voor de bereiding van levensmiddelen en niet-alcoholhoudende dranken met een alcoholvolumegehalte van niet meer dan 1,2%vol.

Als aan die twee voorwaarden wordt voldaan, wordt aan de vrijstellingsbepaling voldaan en is geen vergunning vereist.

Als echter alleen vaststaat dat het een aroma betreft, maar niet zeker is of de aroma zal worden gebruikt voor de bereiding van levensmiddelen en niet-alcoholhoudende dranken met een alcoholvolumegehalte van niet meer dan 1,2%vol, wordt niet toegekomen aan artikel 64a WA en kom je uit bij artikel 65 lid 1 onderdeel a of onderdeel b WA. In dat laatste geval is inderdaad een vergunning vereist.

Met andere woorden, als vaststaat dat het product een aroma is of zal worden en uit het product reeds volgt dat het enkel de bestemming kan volgen om te worden gebruikt voor de bereiding van levensmiddelen en niet-alcoholhoudende dranken met een alcoholvolumegehalte van niet meer dan 1,2%vol, dan wordt voldaan aan artikel 64a lid 1 onderdeel e WA en is geen vergunning vereist.

Guidance nr. 458

De toegevoegde waarde van Guidance nr. 458 is dat het een aantal goederencodes noemt waarbij sowieso vaststaat dat de vrijstelling geldt indien het accijnsproduct een in de Guidance genoemde goederencode heeft. Als het accijnsproduct één van die goederencodes heeft, hoeft niet meer te worden onderzocht of wordt voldaan aan de voorwaarde dat het wordt gebruikt voor de bereiding van levensmiddelen en niet-alcoholhoudende dranken met een alcoholvolumegehalte van niet meer dan 1,2%vol. Let op dat wij in NL net andere goederencodes hebben genoemd in het Handboek Accijns.

Conclusie

De CG is het eens met de antwoorden.

Opmerkingen

- Indien voldaan wordt aan de voorwaarden is de ruimte er voor de Inspecteur.
- wat in Guideline staat is niet limitatief

23.01.03.02 Ethylalcohol voldoende vermengd?

Een 5.1.2e komt met de volgende vraag:

Mag ik voor een product dat volgens mijn klant bestemd is om te worden gebruikt als racebrandstof de nac V342 gebruiken en het accijnstarief als vervangende brandstof conform art. 28 WA toepassen als het gaat om een product met als GN 2207.2000.30 of moet ik daar het tarief van art 12 WA op toepassen bij invoer?

Beoordeling

In de aanvullende aantekeningen GN op Hoofdstuk 22 staat in aantekening 12 het volgende:

"Onderverdeling 2207 20 omvat mengsels van ethylalcohol gebruikt als grondstof voor de productie van brandstoffen voor motorvoertuigen, met een alcoholvolumegehalte van 50 % vol of meer en gedenatureerd met een of meer van de volgende stoffen:

a) benzine voor wegvoertuigen (overeenkomstig EN 228); ^[1]_[SEP] b) tert-butylethylether (ethyl-tertiair-butylether, ETBE); ^[1]_[SEP] c) methyl-tert-butylether (MTBE); ^[1]_[SEP] d) 2-methylpropan-2-ol (tert-butylalcohol, tertiaire butylalcohol, TBA); ^[1]_[SEP] e) 2-methylpropan-1-ol (2-methyl-1-propanol, isobutanol); ^[1]_[SEP] f) propan-2-ol (isopropylalcohol, 2-propanol, isopropanol).

- *De in de eerste alinea, onder e) en f), genoemde denatureringsmiddelen moeten worden gebruikt in combinatie met ten minste een van de in de eerste alinea, onder a) tot en met d), genoemde denatureringsmiddelen."*

De bovengenoemde vermengingen komen niet allemaal overeen met de in bijlage a.2 URA genoemde vermengingen.

De vraag is of als het product dat wordt aangegeven een in de aantekening 12 genoemde vermenging bevat, dat dan voldoende is om het tarief van vervangende brandstof (art 28 WA) te mogen hanteren of moet het dan tevens voldoen aan bijlage a.2 URA. Of is het zelfs al voldoende dat het product bestemd is om te worden gebruikt als motorbrandstof zonder met enige vermenging/denaturering rekening te houden?

De basis:

Het betreft een overig alcoholhoudend product dat bestemd is om te worden gebruikt als motorbrandstof. Formeel zou dan alcoholaccijns en accijns MO verschuldigd zijn.

Voor de alcoholaccijns kan vrijstelling worden genoten indien wordt voldaan aan een bijlage A2 vermenging (art 64a -1b; 12 UBA; 25 letter b URA).

Als daaraan wordt voldaan is alleen accijns MO (brandstof) verschuldigd.

Eens met 5.1.2e voor wat betreft de alcoholaccijns wetgeving.

Maar er is een verschil tussen gedenatureerde alcohol voor de indeling en gedenatureerde alcohol voor de accijnswetgeving. Een product kan dus ingedeeld worden onder GN 2207 2000 30, dus gedenatureerd, maar dat wil nog niet zeggen dat het ook voor de accijnswetgeving is gedenatureerd en dus voor vrijstelling in aanmerking komt. Met betrekking tot de minerale olie accijnswetgeving moet je eerst bepalen of het ingevoerde product als zodanig gebruikt gaat worden als motorbrandstof. Zo ja, dan wordt het als een MO aangemerkt o.g.v. artikel 25 lid 2 letter a WA en wordt het tarief via artikel 28 lid 3 WA van de gelijkwaardige brandstof toegepast.

Maar als het product nog een bewerking moet ondergaan dan is het geen MO en zijn er dus geen verplichtingen bij invoer. Pas als het product nog bewerkt moet worden voordat je het kunt gebruiken als motorbrandstof, moet dit in AGP gebeuren.

Echter tussen de aangiften voor het brengen in het vrije verkeer en de AGP zitten dan geen accijnsverplichtingen vanuit de minerale olie bepalingen.

Ergo:

Eigenlijk speelt de GN-code hier geen rol. Als er sprake is van 22.07 dan is het direct een overig alcoholhoudend product, maar als het een andere GN-code is, dan blijft het een overig alcoholhoudend product want het alcoholpercentage is meer dan 1,2 %vol en het is geen bier, wijn of tussenproduct.

Voor de alcoholaccijns zal een vrijstelling toegepast moeten worden of de productie van de brandstof gebeurt in een AGP.

Voor de mo-regels moet je eerst bepalen of er al sprake is van een brandstof.

Dan de beschouwing ten aanzien van het product:

67 AWR

Daarmee voldoet het ruimschoots aan de minimale eis van 1 liter ETBE per hL ethanol zoals opgenomen in bijlage A.2. URA. Op basis daarvan komt het product voor vrijstelling in aanmerking komt als brandstof.

Conclusie

De CG is het eens met de beschouwing. Het product is voldoende vermengd om voor vrijstelling als brandstof in aanmerking te komen.

23.01.03.03 Formaliteiten

23.01.03.03.01 Beleidsregel 4.9 opslagplaats eigen schepen

67 AWR

. Er is dus geen sprake van eigen schepen en de aanvrager voldoet dus strict formeel niet aan de beleidsregel 4.9. De vergunningaanvraag zou dus moeten worden afgewezen.

Echter, bij beleidsregel 3.2 Levering vanuit AGP met schepen (uitstulpingsregeling) is wel rekening gehouden met het gegeven dat schepen ook gecharterd worden. Wel is dan de voorwaarde gesteld dat het schip voor minimaal een jaar gecharterd moet zijn door de vergunninghouder van de AGP.

Omdat het charteren van schepen dus kennelijk in de praktijk geregeld voorkomt is het voorstel om de bestaande beleidsregel 4.9 aan te passen aan het charteren van schepen voor een langere periode. Deze periode zou dan ook op een jaar gesteld kunnen worden overeenkomstig beleidsregel 3.2 en er zou een voorwaarde opgenomen moeten worden dat deze gecharterde schepen uitsluitend gebruikt worden door de vergunninghouder.

We hebben eerder een casus gehad waarbij een ondernemer boten/schepen huurde van een derde. Daar hebben wij toegestaan om de huurder in aanmerking te laten komen voor een vergunning bunkering eigen schepen. Zie vergadering CG agendanummer 17.01.08 rondvraag bij 4: "4. 67 AWR

."

Dit betekent met het eerdere standpunt dat we de vergunning kunnen verlenen, maar de vraag blijft staan of beleidsregel op dit punt nog aangepast wordt.

Wellicht dat de definitie van eigen schepen iets moet worden aangepast in de beleidsregel.

'Eigen schepen' zou dan gelezen kunnen worden als 'schepen voor eigen gebruik', daarmee ben je dan af van het juridische eigendomsaspect. Het begrip 'eigen schepen' zou je wat ruimer kunnen opvatten. De schepen zijn immers in gebruik bij de aanvrager, en die bunkert niet aan derden.

Conclusie

De CG is het eens om bij een eerstvolgende wijziging het beleidsbesluit aan te passen.

De 5.1.2e legt dit voor aan het cluster.

23.01.03.03.02 Samenloop accijns & energiebelasting

In bepaalde gevallen kan sprake zijn van dubbele heffing op brandstof, namelijk accijns en energiebelasting (en Opslag Duurzame Energie- en Klimaattransitie (ODE)).

Bepaalde industrieën kunnen met niet al te complexe ingrepen hun machines omzetten om in plaats van aardgas andere gassen die onder de WA vallen te gebruiken. Dit zou interessant zijn gezien de prijsontwikkelingen op de markt. 67 AWR

Het cluster heeft de problematiek besproken met collega's van het Ministerie.

Als oplossing voor dit specifieke probleem heeft het Ministerie een concept-besluit en een memo geschreven. Het cluster heeft de CG gevraagd hierop te reageren en deze reacties zijn doorgegeven aan het Ministerie. Wordt vervolgd.

23.01.03.03.03 Casus verbruiksbelasting, voorhanden hebben

67 AWR

67 AWR

67 AWR

67 AWR; 5.1.2d

67 AWR; 5.1.2d

Gaat naar volgend CG.

04 Handhaving

23.01.04.01 Petroleum C met SY-124, 5.1.2e 230112

67 AWR

Vraag: Mag dit product voorzien van SY-124 in NL voorhanden zijn voor het gebruik in petroleumkachels, of moeten we hier handhavend optreden 67 AWR

Beoordeling

Op grond van art. 91 WA is het niet toegestaan om een dergelijk product voorhanden te hebben anders dan de plaatsen genoemd in art 91 WA. Hier was het product dus niet op een in art. 91 WA genoemde plaats aanwezig. De ontheffing van dit verbod zoals geregeld in art. 60 URA is niet van toepassing omdat het gaat om petroleum/kerosine (lid 1-3) en omdat het niet aanwezig is in een opslagtank van een scheepsonderhoudsbedrijf (lid 4).

Na raadpleging van een overzicht van Fiscale Markers (bijgevoegd), blijkt dat een aantal lidstaten petroleum/kerosine voorzien van de euromarker toestaat voor verwarmingsdoeleinden waarbij er soms een mogelijkheid is voor teruggaaf accijns. Dit blijkt bijvoorbeeld zo te zijn in België.

67 AWR

Conclusie

67 AWR

67 AWR

23.01.05 Jurisprudentie

23.01.05.01 Implementatie herziening WA en nieuwe Richtlijnen:

01. Kan LD een VG GCG krijgen?

Eind 2022 heeft de CUA een brief gestuurd aan de hen bekende logistiek dienstverleners waarin de visie van de douane is weergegeven voor wat betreft het al dan niet in aanmerking komen voor deze vergunning.

Bij de vergunningverlening aan gecertificeerd geadresseerde (GCG) en gecertificeerde afzender (GCA) zijn er vanuit de praktijk vragen gekomen over de positie van de logistiek dienstverleners (LD).

LD zijn bedrijven die als tussenpersoon optreden bij de ontvangst van veraccijnsde goederen uit andere lidstaten. In dit memo wordt ingegaan op de vergunningverlening GCG aan LD.

Op dit moment is er geen vergunningplicht voor het ontvangen van veraccijnsde goederen uit andere lidstaten en doen de LD ten behoeve van de ontbieder van de goederen aangifte. Met de inwerkingtreding van de Richtlijn 2020/262 per 13 februari 2023 is een vergunning GCG noodzakelijk en is het voor de LD niet meer mogelijk om op eigen naam aangifte te doen voor hun klanten.

Voor zover bekend zijn er op dit moment 21 LD in NL. Er is geen inzicht in het accijnsbelang. Belanghebbenden dienen dat zelf aan te geven.

Conclusie

De LD kunnen voor de logistieke dienstverlening geen vergunning GCG krijgen. Deze analyse en conclusie zijn afgestemd met DGFZ op 16 en 17 januari 2023 en gedeeld met het ODB.

02. e-VAD en vervoer volledig gedenatureerde alcohol

Artikel 5 van de Vo 3649/92 m.b.t. het gebruik van het VAGD luidt als volgt:

"Het vereenvoudigd geleide document wordt ook gebruikt voor begeleiding van commercieel intracommunautair verkeer van volledig gedenatureerde alcohol als bedoeld in artikel 27, lid 1, onder a) van Richtlijn 92/83/EEG van de Raad (1)."

De Vo 3649/92 vervalt per 13 februari 2023 en wordt vervangen door de verordeningen 2022/1636 en 2022/1637. De bepaling van artikel 5 van Vo 3649/92 kan ik daar echter nergens terugvinden.

Vraag:

Betekent dat dus dat bij het vervoer van volledig gedenatureerde alcohol tussen 2 lidstaten geen e-VAD gebruikt hoeft te worden met ingang van 13 februari 2023?

Beoordeling

Dat is geregeld in het gewijzigde artikel 27 van Richtlijn 92/83/EEG. Zie Richtlijn 2020/1151: 15) Artikel 27 wordt als volgt gewijzigd: a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd: i) punten a) en b) worden vervangen door:

"a) wanneer zij zijn gedistribueerd in de vorm van alcohol die volledig gedenatureerd is overeenkomstig de voorschriften van de lidstaat waar zij tot verbruik zijn uitgeslagen, mits deze voorschriften schriftelijk zijn gemeld en toegestaan overeenkomstig de leden 3 en 4 van dit artikel.
- De lidstaten passen hoofdstuk V van Richtlijn 2008/118/EG toe."

Vo. 3649/92 is ingetrokken bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/1636. Laatstgenoemde verordening is rechtstreeks werkend. Op grond van deze Gedelegeerde Verordening moet in het e-VAD in vak 17b het volgende worden vermeld: *"Voor volledig gedenatureerde alcohol is dus specifiek een nieuwe code (S600) opgenomen in deze Gedelegeerde Verordening."*

De CG vindt deze manier van wetgeven niet erg duidelijk: In de Vo. 3649/92 stond in dat je een VAGD moest gebruiken en nu bepaalt de code dat je een e-VAD moet gebruiken. Het is dus een tegengestelde manier van wetgeving.

05.01.03 Vervoer vanuit andere lidstaat

Er komen verschillende vragen over het veraccijnsd verzenden van accijnsgoederen, waaronder de volgende

- In Duitsland is de accijns op de stille wijn nihil. Dat heeft tot gevolg dat deze wijnen over het algemeen goedkoper zijn dan in Nederland. Niet alleen Nederlandse particulieren maken daar gebruik van, maar ook Nederlandse ondernemers, waaronder horecaondernemers. De wijnen worden veelal gekocht bij drankenhandelaren in Duitsland waarvan er redelijk wat te vinden zijn vlak over de grens. Deze drankenhandelaren maken voor het vervoer geen VAGD op. Er is immers geen enkele reden om dit te doen aangezien er geen verzoek om teruggaaf gedaan wordt.

V.w.b. de BTW zijn er 2 mogelijkheden.

- Ofwel de Duitse drankenhandelaar levert met toepassing van het Duitse 0-tarief (dit gebeurt veelal door de handelaren die veel leveren aan andere bedrijven,
- ofwel de drankenhandelaar levert inclusief Duitse accijns die door de Nederlandse koper dan terug gevraagd wordt.

Op dit moment wordt er geen VAGD gebruikt, maar kan er "gewoon" dagaangifte worden gedaan. Of dat dit gebeurt, is maar de vraag. Maar het toepassen van EMCS zou de vraag of er wel of geen dagaangifte wordt gedaan gaan oplossen. De vraag is alleen of dat wel zo is? Als dezelfde horecaondernemers ook na 13 februari 2023 "gewoon" hun wijnen gaan halen in Duitsland kunnen ze nog steeds "gewoon" hun dagaangifte doen (of niet natuurlijk). De verschuldigdheid ontstaat niet op basis van artikel 2e lid 1 WA want de er is geen enkel bewijs dat de wijn in Duitsland is uitgeslagen tot verbruik. Maar het is niet verboden om artikel 2 lid 1 letter b WA toe te passen. En ook dan mag je een dagaangifte doen.

Conclusie: er verandert helemaal niets. Wij hebben dan niet het EU-doel bereikt met het opnemen van het veraccijnsd vervoer in EMCS. Je zult dan handhavend moeten optreden, ofwel heffen en beboeten.

- Bij toepassing van artikel 2e WA: Artikel 2e lid 3 WA geeft aan dat er regels gesteld worden in de UBA. Artikel 6a lid 1 UBA geeft aan dat het overbrengen moet gebeuren met een e-VAD. Helaas is artikel 6 lid 1 UBA niet opgenomen in artikel 42 letter a UBA, maar via artikel 42 letter f UBA zou je dit kunnen aanmerken als een strafbaar feit.
- Bij toepassing van artikel 2 lid 1 letter b WA: het is maar de vraag of we hier een strafbepaling toe kunnen passen als iemand keurig zijn dagaangifte doet over de wijn die hij voorhanden heeft en die bij de Duitse drankenhandelaar is gekocht.

De vraag is nu: wat wil Douane Nederland met deze situatie? Willen we handhaven en de toepassing van EMCS op veraccijnsd vervoer tot enig nut maken?

Maar in deze situatie hebben we per 13 februari 2023 een nieuwe belastingplichtige in de wetgeving opgenomen waardoor artikel 2-1-b WA niet in beeld komt. Dit is het nieuwe artikel 51 lid 1 letter i WA: *'bij het niet voldoen aan de voorwaarden genoemd in artikel 2e, eerste lid, bij de overbrenging van de accijnsgoederen: alle bij de overbrenging betrokken personen'*. Dit betekent in deze casus dat je zowel de Duitse afzender, de vervoerder en de Nederlandse koper aan kunt spreken als er geen dagaangifte gedaan wordt.

Maar als er geen juiste documentatie aanwezig is en de ontvanger doet daarom n.a.v. die ontvangst toch dagaangifte (hij wil immers netjes aan zijn accijnsverplichtingen in NL voldoen) maar dan dus via art 2-1-b WA wat zouden wij dan nog moeten met art 51-1-i WA? Deze ontvanger verklaart voor het doen van zijn aangifte o.g.v. art 2-1-b WA dan toch dat dit dan toch geen art 2e situatie betreft!

Kern:

- Treden wij op of accepteren we de dagaangifte?

Wat willen we met het hele verhaal EMCS en veraccijnsd vervoer

Opmerkingen

- We gaan evalueren wat er allemaal speelt, tot en met 1^e kwartaal 2024. Hoeveel dagaangiften krijg je zonder EMCS en/ of nooddokument.
- Blijven actief uitdragen dat de NL onderneming een GCG nodig heeft
- 5.1.2d
- De NL ontbieder uitnodigen om correspondentie met ons te delen
- 5.1.2d
- Waarschuwen dat de NL onderneming een GCG nodig heeft
- 5.1.2d
- In 2023 zorgen wij vooral, v.w.b. de overbrenging, om alle systemen op orde te krijgen, dus ook EMCS en de vergunningafgifte

05.01.04 Communicatie naar achterban LD

Communicatie wil 'landingspagina' maken, maar er staan nu wat gekke dingen in.

05.01.05 CUA als centraal adres bij afstandsverkopen

Dit is al eerder besproken en besloten.

05.01.06 Verkoop op afstand zonder FV

Met ingang van 13-2-2023 heeft een verkoper op afstand de mogelijkheid om te opteren voor de mogelijkheid om zelf aangifte te doen in Nederland zonder tussenkomst van een FV.

Op basis van de wetgeving is het tijdstip van aflevering het moment van uitslag tot verbruik en zal de verkoper/afzender daarvoor dagaangifte moeten doen. Aangezien dit een papieren proces gaat worden moet de afzender een 'papieren' aangifte moeten indienen en vervolgens van de CUA een betalingskenmerk moeten krijgen waarna de schuld kan worden voldaan.

Uit contacten die de CUA nu heeft met mogelijke verzenders in andere lidstaten komt naar voren dat het niet ondenkbaar is dat een dergelijke verzender meerdere zendingen per dag verzendt naar NL en dat er meerdere dagen achtereen goederen worden afgeleverd in NL. Dit leidt dan tot een behoorlijke hoeveelheid werkzaamheden voor de CUA en de afzender in de andere lidstaat.

Vanuit de CUA is de suggestie gedaan om bij afzenders waarbij dit aan de orde is een praktische werkwijze te gaan hanteren waarbij op basis van art. 64 WA afspraken met de verzender worden gemaakt om niet dagelijks dagaangifte te doen, maar bijv. wekelijks of maandelijks opgave te laten doen (vergelijk de werkwijze bij de riviercruiseschepen). Dus de belastingschulden worden wel degelijk geformaliseerd, maar de betaling van de schuld wordt dan periodiek afgehandeld.

Hoe denkt de CG hier over?

Beoordeling

De CG is voor een pragmatische oplossing. Een dagaangifte is meer bedoeld voor personen die slechts incidenteel accijns verschuldigd zijn. Bij een verkoper op afstand die meerdere zendingen per dag doet op regelmatige basis zou de voorgestelde optie beter passen. Er zou een beleidsregel gemaakt moet worden in afwachting van aanpassing van de wet.

FR heeft wat kanttekeningen:

Reactie

Ad 1: Artikel 64 Awr creëert een bevoegdheid voor de inspecteur om ter bevordering van een doelmatige formalisering (de formele aspecten rond het vaststellen van de belastingaanslag) af te wijken van hetgeen bij de belastingwet is bepaald. Uit de parlementaire geschiedenis (hierna: PG) maken wij op dat men situaties op het oog had die zagen op afwikkeling van de belastingschuld en geen situaties die zagen op vaststelling van de hoogte van de belastingschuld. Het artikel kan, aldus de Stas. pas worden toegepast nadat de feiten door de inspecteur zijn vastgesteld. M.a.w.: het voorgestelde artikel 64 ziet uitsluitend op een efficiënte afwikkeling van hetgeen uit de belastingwet voortvloeit. Bestaat over de feiten geen discussie met de belastingplichtige, dan kan de inspecteur ter formalisering van de belastingschuld (met instemming van de belastingplichtige) gebruik maken van artikel 64.

Onzes inziens kan het vergroten van het aangiftetijdvak door de inspecteur niet met toepassing van artikel 64 van de Awr worden bewerkstelligd, omdat dit niet (louter) ziet op de afwikkeling van de belastingschuld. De inspecteur is op dat moment immers nog niet bekend met de feiten. Daarnaast spreekt artikel 64 Awr over een afwijkingsbevoegdheid voor de inspecteur en niet (ook) voor belanghebbende. Als wij het goed zien, is het in casu echter bovenal de belastingplichtige die af zou moeten gaan wijken van de uit de wet voorgeschreven handelswijze. Daar geeft artikel 64 Awr onzes inziens geen grond voor.

Ad 2. Voorts denken wij dat er evenmin ruimte is om een VSO met de afstandsverkopers af te sluiten, omdat paragraaf 26, lid 11 van het Besluit fiscaal bestuursrecht bepaalt dat er geen afspraken gemaakt mogen worden (die beoordeeld ten tijde van het aangaan van de VSO) op het tijdstip waarop c.q. gedurende de periode waarover de overeenkomst van kracht is, duidelijk in strijd zijn met de wet. Onzes inziens is dat het geval wanneer wordt overeengekomen met de afstandsverkopers om weekaangifte te doen, daar dit naar onze mening duidelijk in strijd is met hetgeen is bepaald in het nieuwe artikel 53a van de Wet op de accijns.

Ad 3. Ingeval een beleidsregel wordt gemaakt, die inhoudt dat in afwijking van artikel 53a Wet op de accijns, een afstandsverkoper weekaangifte mag doen, kan een belanghebbende daaraan op grond van het vertrouwensbeginsel vertrouwen ontlelen. Dat een dergelijke, daartoe strekkende beleidsregel contra legem is, maakt dat onzes inziens niet anders. Omdat de wet er kennelijk niet in voorziet, zou een dergelijke, goedkeurende beleidsregel alleen met akkoord van de Stas. tot stand kunnen komen. Wij zien op dit punt ook een risico, te weten het handhaven van de tijdigheid van het doen van weekaangifte. Ons lijkt beboeting vanwege het te laat doen van een weekaangifte die louter op beleid is gebaseerd niet haalbaar.

Kortom: artikel 64 Awr en/of een VSO zijn onzes inziens niet toepasbaar voor deze situatie. Een beleidsbesluit zou wel kunnen, mits akkoord van de Stas. want het gaat verder dan louter uitleg en kent risico's voor de handhaving. De koninklijke weg is onzes inziens dan ook om artikel 53a van de WA aan te laten passen naar een werkbare situatie.

Conclusie

We kunnen vandaag nog geen besluit nemen, wordt vervolgd.

05.01.07 Vervoer vrijgestelde goederen onder EMCS?

Een koepelorganisatie stelde de volgende vraag:

Dienen accijnsgoederen (denk aan parfum) die al dan niet volledig gedenatureerd zijn, maar wel meer dan 1.2% ethylalcohol bevatten en met vrijstelling zijn uitgeslagen tot verbruik onder de nieuwe richtlijn voor veraccijnsd vervoer?

Artikel 37 van de richtlijn lijkt daar op te duiden. Parfum is een accijnsgoed (artikel 1 lid 1 letter b) en in de laatste alinea van artikel 37, lid 2 staat de volgende zin opgenomen:

“Het bericht van ontvangst geldt als afdoende bewijs dat de gecertificeerde geadresseerde alle noodzakelijke formaliteiten heeft vervuld en, indien van toepassing en behalve als de accijnsgoederen vrijgesteld zijn van accijns, eventuele verschuldigde accijns aan de lidstaat van bestemming heeft betaald, of dat er een accijnsschorsingsregeling geldt overeenkomstig hoofdstuk III”.

Het lijkt er dus op dat bedrijven die handelen in deze producten moeten beschikken over vergunningen gecertificeerd ontvanger / afzender. Mocht dat het geval zijn, dan is er een hele categorie bedrijven zich hier niet van bewust is vrees ik.

Het cluster heeft het onderstaand concept-antwoord geschreven.

Antwoord: Ja.

Deze zendingen vallen onder artikel 33, eerste lid Richtlijn 2020/262:

*“ 1. Wanneer accijnsgoederen, nadat zij in een lidstaat tot verbruik zijn uitgeslagen, worden overgebracht naar het grondgebied van een andere lidstaat om er te worden geleverd of gebruikt voor commerciële doeleinden, worden zij in de lidstaat van bestemming aan accijns onderworpen. Binnen het toepassingsgebied van de voorschriften in deze afdeling worden accijnsgoederen uitsluitend overgebracht van een gecertificeerde afzender naar een gecertificeerde geadresseerde . “
*Dit is uitgewerkt in artikel 6 resp. 6a UBA.**

Goederen waarvoor in deze situatie vrijstelling is toegepast betreffen immers reeds tot verbruik uitgeslagen accijnsgoederen. De wetgever maakt geen onderscheid tussen uitslag tot verbruik met betaling of met vrijstelling.

De zinsnede van art. 37, 2 e lid, laatste alinea Ri. 2020/262, waarnaar de vragensteller verwijst: “...en behalve als de accijnsgoederen vrijgesteld zijn van accijns...” slaat op het feit dat van vrijgestelde goederen er geen sprake is van ‘verschuldigde belastingen’. Het bericht van ontvangst slaat in dat geval niet op de situatie dat de verschuldigde belastingen betaald zijn. Dat laat onverlet dat de vrijgestelde goederen wel onder de richtlijn vallen en het veraccijnsde vervoer plaats moet vinden onder dekking van een e-VAD. Verzender en ontvanger moeten een vergunning GCA resp. GCG hebben.

Opmerkingen

1. Het antwoord heeft nogal wat impact voor deze groep: vergunningaanvraag en melden in EMCS.

Hoe gaan wij in de praktijk nu met deze groep om?

2. Wat de zaak verwarrend maakt is het volgende:

Zie de website van de EC:

Daar staat: "https://taxation-customs.ec.europa.eu/denatured-alcohol-not-human-consumption_en Partially denatured alcohol (PDA) – Article 27 (1) (b): Member States authorise national processes for "partial denaturation". These processes are used to denature alcohol in products not intended for human consumption but for which the rules on completely denatured alcohol are not suitable. Examples of such products include cosmetics, perfumes, hygiene products, bio-fuels, screen wash, anti-freeze, inks, cleaning materials etc. A finished product containing partially denatured, which is manufactured in one Member State, in line with EU provisions, may circulate freely in the Single Market, without the need for accompanying documents. "

3. Het kan natuurlijk zijn dat deze publicatie ziet op de oude situatie en niet op de bepalingen die de nieuwe ri. met zich meebrengt, zoals e-VAD en GCA en GCG-vergunningen.

4. In het verleden waren dit soort producten die vrijgesteld zijn van accijns in een lidstaat niet aan de controlebepalingen onderhevig en konden zich vrijelijk bewegen binnen de Unie. Dat is dan ook het bovengenoemde standpunt van Brussel. Zou dit wel moeten dan krijg je heel veel over je heen, denk dan aan parfum, deodorant, tandpasta, ruitenwisservloeistof, aroma's etc.

De volledig gedenatureerde alcohol vielen ingevolge artikel 5 Vo 3649/92 en artikel 27 lid 1 letter a Ri 92/83 wel onder de controlebepalingen. En als je artikel 27 lees dan zie je alleen voor volledig gedenatureerde alcohol als bedoeld in lid 1 letter a van artikel 27 de voorwaarde is gesteld dat deze onder de controlebepalingen valt en bij de overige vrijstellingen is dit niet bepaald. Je kunt daar dus uit lezen dat de controlebepalingen niet gelden voor deze vrijgestelde producten, zoals ook in Brussel wordt gesteld.

Dan de nationale wetgeving in relatie tot de richtlijnen. In de wet op de accijns verlenen we vrijstelling ter zake van de uitslag tot verbruik en in de richtlijnen wordt er vrijstelling verleend. Daar wordt helemaal niet gesproken over vrijstelling ter zake van de uitslag tot verbruik. De vraag rijst dan of we binnen de Unie spreken van ^{67 AWR}verbruik uitgeslagen producten. Het zijn immers vrijgestelde producten. Het is niet te hopen dat we dit soort producten niet aan de controlebepalingen hoeven te onderwerpen. Dit kan nooit de bedoeling zijn want wat moeten we er mee als dergelijke zendingen allemaal in EMCS zouden staan. Dit zou een enorme devaluatie/ vervuiling van EMCS veraccijnsd betekenen.

Er is uitgebreid onderbouwd waarom er voor volledig gedenatureerde alcohol wel een e-VAD gebruikt moet worden. Als we het standpunt zouden innemen dat er voor producten waarvoor vrijstelling geldt toch een e-VAD nodig is, waarom hebben we dan die aparte wetgeving nodig voor volledig gedenatureerde alcohol nodig. De hoofdregel is dus kennelijk dat bij vrijstelling geen e-VAD nodig is, maar voor volledig gedenatureerde alcohol wel? Moeten we de alcoholrichtlijn (structuur richtlijn) zien als 'lexis specialis'?

05.01.08 e-VAD en aroma's ter vastlegging

67 AWR

05.01.09 Vrijstelling alcoholaccijns voor medische doeleinden

Deze wijziging is meegenomen in de wijziging van het UBA i.v.m. de implementatie van de richtlijnen. Dit wijzigingsbesluit is echter nog niet gepubliceerd.
Bijgevoegde de laatste concept versie:

Artikel 18b

1. De vergunning, bedoeld in artikel 65, derde lid, van de wet, is niet vereist voor alcohol en alcoholhoudende dranken indien zij in ziekenhuizen of apotheken worden gebruikt voor medische doeleinden en de ontvanger een zodanig gebruik bevestigende verklaring over heeft overgelegd aan degene die de alcohol en alcoholhoudende dranken aan hem gaat leveren.
2. De verklaring geschiedt in tweevoud met gebruikmaking van een bescheid opgesteld door:
 - a. de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats in geval van uitslag tot verbruik uit die accijnsgoederenplaats; of
 - b. de handelaar die over een vergunning beschikt als bedoeld in artikel 65, derde lid, van de wet in geval van een levering door die handelaar aan de ontvanger.
3. Degene die de alcohol en alcoholhoudende dranken met vrijstelling betreft, ondertekent beide exemplaren van de verklaring en neemt een exemplaar op overzichtelijke wijze op in zijn administratie.
4. Een exemplaar wordt op overzichtelijke wijze in de administratie opgenomen van:
 - a. de vergunninghouder van de accijnsgoederenplaats in geval van uitslag tot verbruik uit de accijnsgoederenplaats; of
 - b. de handelaar die over een vergunning beschikt als bedoeld in artikel 65, derde lid, van de wet in geval van een levering door die handelaar aan de ontvanger.

Reacties

Uit lid 2 blijkt dat deze alleen een vergunninghouder AGP of een vergunninghouder vrijstelling accijns (handelaar) kan zijn. De goederen kunnen dus niet betrokken worden uit een andere lidstaat via een Geregistreerde geadresseerde of na invoer zoals het huidige 18 lid 5 onder b wel toestaat. Gaat naar knelpuntenlijst voor wijziging bij eerste gelegenheid

05.02. Uitspraak RB ZWB van 24-11-2022 ECLI:NL:RBZWB:2022:7016

5.1.2e : Betreft verdamping/meet-temperatuurverschillen.

05.03 Arrest HvJ EU C-332/21 van 22-12-2022

67 AWR : vrijst. alcohol voor bepaalde aroma's

05.04 Uitspraak RB ZWB van 24-11-2022 ECLI:NL:RBZWB:2022:7023

Rode diesel in landbouwwerk-tuigen

05.05 Uitspraak RB DH van 22-12-2022 ECLI:NL:RBDHA:2022:14224

Betrokkenheid voorhanden hebben

05.06 Nieuwe UBA en URA

Helaas nog geen publicatie

06. Content

06.01 Handboeken en Herverdeling content – Quark

Alle handboeken vragen onderhoud. Behoeftte aan uitbreiding Quark capaciteit.

Handboek Accijns

- Wijziging wetgeving moet verwerkt worden
- 5.1.2e maakt de verdeling

Handboek VB

- Idem
- Vooral ons ook richten op 01-01-2024

Het handboek EMCS is aangepast. 5.1.2e heeft de teksten aangepast, en zijn verwerkt in Quark. Door een kleine miscommunicatie zijn een paar kleine zaken niet verwerkt. Daarnaast was er ineens grote spoed zodat er geen preview heeft plaatsgevonden voordat alles naar KI&S is gegaan. Kortom: het is nog niet volmaakt. Het beste is dat alles nog eens wordt 'tegen' gelezen.

23.01.07. Aantekeningen vorig overleg

-

23.01.08 Rondvraag en evaluatie

5.1.2e : niet heffen bij inbeslagname

In de Memorie van Toelichting (MvT) van de wijziging van de WA i.v.m. de nieuwe horizontale richtlijn, is in punt 2. (Hoofdlijnen van het wetsvoorstel) opgenomen dat het tevens de bedoeling is om de accijns— en douaneregelingen beter met elkaar af te stemmen. Dit komt mede tot uiting in artikel 6 lid 3 letter d van de RI 2020/262. Daar is opgenomen dat er geen sprake is van invoer als een douaneschuld teniet gegaan is overeenkomstig artikel 124 lid 1 letters e, f, g en k van het DWU. Dit wordt overigens per 13 februari opgenomen in artikel 2 lid 1 letter d WA.

Over deze bepaling wordt verschillend gedacht:

- I. omdat het doel is om de douanewetgeving en accijnswetgeving in 1 lijn te brengen geldt de bepaling dat er geen accijns geheven wordt als de goederen in beslag zijn genomen voor alle vormen van uitslag tot verbruik. In die situatie is het artikel onjuist/onduidelijk geschreven.
- II. gelet op de tekst en plaats van de bepaling geldt deze alleen voor uitslag tot verbruik als er sprake is van invoer.

Welke van deze 2 gedachten is juist?

- Tekstueel ben ik van mening dat het alleen bij invoer is, de bedoeling lijkt mij anders.

Als voorbeeld:

Een logistieke dienstverlener heeft zowel een AGP als een Douane-entrepot (DE). In beide vergunningen staat dezelfde ruimte aangewezen. Er vindt diefstal plaats van tabaksproducten (zonder accijnszegel) die zijn opgeslagen in zowel de AGP als de DE. De douane achterhaalt de zending en neemt de tabaksproducten (zowel die met de niet-Uniestatus als Uniestatus) in beslag. Er heeft immers uitslag tot verbruik plaatsgevonden van tabaksproducten die niet voorzien zijn van Nederlandse accijnszegel.

- Bij gedachte 1 wordt er een heffing opgelegd voor alle tabaksproducten die uit de AGP en DE zijn gekomen,
- bij gedachte 2 alleen voor de tabaksproducten die uit de AGP zijn gekomen. Dat laatste lijkt wel een beetje vreemd.

5.1.2e: Ik denk dat in jouw voorbeeld de douaneschuld niet tenietgaat.

- Dus dat zowel bij diefstal uit het entrepot als AGP de accijns verschuldigd is.

5.1.2e : 5.1.2e, je schrijft aan het slot: " ...gedachte 1 wordt er een heffing opgelegd ...,"

- Bedoel je daar juist niet " wordt er geen heffing opgelegd" anders kan ik het niet volgen.

@5.1.2e, de regels m.b.t. diefstal veranderen volgens mij niet, dus daarvoor blijft m.i. gewoon verschuldigdheid ontstaan.

- Diefstal is niet genoemd in die artikelen.
- Daar heb je volgens mij gelijk in.
- 5.1.2e combineert die nog eens met elkaar de gestolen partij wordt inbeslaggenomen.

Wellicht net een wat ingewikkeld voorbeeld die diefstal en vervolgens inbeslagneming.

- Want louter over die diefstal heffen we gewoon.

Met 5.1.2e's uitleg louter m.b.t. de inbeslagneming (wel genoemd in art 124 Vo DWU) ben ik het helemaal eens.

- En net als 5.1.2e vraag ik me ook af of dit nu wel de bedoeling is. Dan verandert er immers niets t.o.v. de huidige situatie.

230131,5.1.2e : Laat ik even een veel gemakkelijker voorbeeld nemen.

Situatie 1: een reiziger komt vanuit een derde land aan op Schiphol.

- Hij heeft 5000 sigaretten bij zich.
- N.a.v. de controle blijkt duidelijk dat deze niet voor eigen gebruik zijn.
- De sigaretten worden in beslag genomen want er zitten geen Nederlandse accijnszegels op de verpakking.
- Ze worden later vernietigd zodat de situatie van artikel 124 lid 1 letter f DWU ontstaat.
- O.g.v. het nieuwe artikel 2 lid 1 letter d WA vindt dan geen heffing van de accijns plaats..

Situatie 2: een reiziger komt vanuit een andere lidstaat aan op Schiphol.

- Hij heeft 5000 sigaretten bij zich.
- Op de verpakking zit een accijnszegels van een andere lidstaat.
- N.a.v. de controle blijkt duidelijk dat deze niet voor eigen gebruik zijn.

- De sigaretten worden in beslag genomen want er zitten geen Nederlandse accijnszegels op de verpakking.
- Ze worden later vernietigd. Er is gewoon sprake van uitslag tot verbruik (laten we de discussie of dit artikel 2e WA of 2 lid 1 letter b WA is maar achterwege) dus is er accijns verschuldigd.

Conclusie: als je smokkelt vanuit een derde land en alle belastingen ontduikt wordt je minder hard aangepakt dan "smokkel" vanuit een andere lidstaat.

5.1.2e : Helemaal mee eens 5.1.2e , maar zo is het wel geregeld op dit moment.

- Er wordt nu immers zoals ik al aangaf duidelijk gesteld dat bij douanegoed (3e land) in die genoemde specifieke situaties van art 124 lid 1 VO DWU de accijnsschuld de douaneschuld volgt.
- En intra communautair blijven we heffen.

Volgens mij is dat overigens ook al een eeuwenoude discussie.

- Ook vanuit een andere lidstaat bij inbeslagneming is er geen sprake meer van daadwerkelijk verbruik (accijns is toch een verbruiksbelasting), ja wel van voorhanden hebben (gehad).
- Vandaar dat we heffen toch, onze oude Med 50.
- Weet niet of we dit weer helemaal over moeten doen!

230131:

Wat staat er in de oude mededeling 50?

- Deelt 5.1.2e

5.1.2e

- Zie o.m. discrepantie --> Dansk arrest
- Zie ook casus DSC, eventueel delen?

Kern: gebruiken wij de wetgeving om een straf op te leggen?

Volgende keer op agenda, geen haast

23.01.09 Sluiting

Verslag (def.) Coördinatiegroep accijns van dinsdag 7 maart 2023, nr. 23.02, via Webex.
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van
gastsprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

23.02.01 Opening en vaststelling agenda.

De agenda is aangevuld met de volgende punten:

- de brief aan vergunninghouders bij Mededelingen;
- Tekst afstandsverkoop op website bij overkoepelend onderwerp Implementatie;
- Is haver melk limonade in de zin van artikel 9 WVAD. Opgenomen als agendapunt bij 03.02.01. vanwege de deadline.

23.02.02. Mededelingen

23.02.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's

23.02.02.01.01 CUA

Geen bijzonderheden.

23.02.02.01.01

23.02.02.02 Overige mededelingen.

23.02.02.02.01. Buiten reikwijdte verzoek

23.02.02.02.02. GN 2023 met controlebepalingen

OLGA heeft in de hoofdstukken 27 en 38 van het tarief aangegeven of een GN-code:

- onder de accijnscontrolebepalingen van de energiebelastingrichtlijn vallen,
- er rechtstreeks een accijnstarief geldt (art. 26 en 27 WA) en
- welk tarief dat is en/of is gewijzigd t.o.v. de GN 2018.

23.02.02.02.03. Publiceren standpunten KG/CG

Het past in een principe 'Open Overheid' om goed bij jezelf te rade te gaan. Dit heeft vanuit de STAS F&B geleid tot een aantal concrete stappen. De Cg accijns is daarin geduid als 'één van de 26 Kennisgroepen' binnen de BD (overkoepelend). Dit heeft gevolgen voor ons:

- Wijziging Besluit fiscaal bestuursrecht
- Herziening wijze waarop we nu publiceren
- Realisatie van de door de STAS toegezegde deadlines

Uitgangspunt daarbij

- Natuurlijk willen we voldoen aan de kaders
- Wel als Douane onderscheiden
- Goed kijken naar wat wij nu met de handboeken doen.

Door zijn procedure en deadlines komen er ook effecten voor onze Cg

Concreet voor ons

- Inzet op procesafspraken die dit ondersteunen
- Duidelijkheid in wat is een vraag, een rechtsvraag en een helpdeskvraag
- Werken met sjabloon vanaf start van de vraag?
- Dit heeft dus direct impact op de deelnemers aan dit overleg.

We zitten met vacature binnen Cg op niveau secretaris; die krijgt hierin een belangrijke rol. Ons management is geïnformeerd dat we wel gaan werken naar de geest van de afspraken maar nog niet in staat zijn alle deadlines te halen. Afstemming webpagina binnen douane.nl loopt
NB: de gedeelde bijlagen over schrijfwijzer enz. zijn voor nu indicatief. We kijken nog hoe dat bij ons past.

23.02.02.03.04 Niet-conforme resultaten Plato's die vervolg nodig hebben

5.1.2d

23.02.02.03.05 Stand van zaken reorganisatie DLK met impact voor Cg

De ^{5.1.2e} geeft de stand van zaken weer.

23.02.02.03.06. Brief aan vergunninghouders accijns/VB i.v.m. handhaving

Akkoord dat wij geen nut zien in de brief algemeen te verspreiden.

03. Helpdeskvragen

23.03.03.01 Minerale olie

-

23.02.03.02 Alcohol/dranken

23.02.03.02.01 Valt havermelk onder d eheffing van verbruiksbelasting?

Het cluster krijgt van DGFZ de Kamervraag voorgelegd 'of de verhoogde verbruiksbelasting gaat gelden voor rijstdranken en de meeste plantaardige melkdranken, zoals de dranken, gemaakt van haver, amandelen, kokos, noten en granen, ook als deze zonder toegevoegde suikers zijn?

Art. 9, eerste lid Wvad stelt: Onder limonade worden verstaan met water aangelengd vruchten- of groentesap alsmede gezoete en aromatische dranken en dranken waaraan geurstoffen of smaakstoffen zijn toegevoegd die kennelijk zijn bestemd om onverwarmd te worden gedronken.

Neem als voorbeeld een haverdrank met slechts 2 ingrediënten: haver en water. Is dit product een limonade en daarmee onderworpen aan verbruiksbelasting? Hebben jullie nog soortgelijke casussen van zuivelvervangers waarover al dan niet verbruiksbelasting over wordt voldaan? Wordt in de praktijk bijv. snel aan een bepaald criterium (bijv. smaakstoffen) van art. 9 Wvad voldaan zodat al gauw sprake is van belastbaarheid?’

Beoordeling

Verschillende vaco's hebben onderzoek gedaan naar het product. Zij hebben de volgende bevindingen.

- Er zijn verschillen in de wijze van presenteren van het product. Uit een onderzoek van de haverdrank 67 AWR ' bleek dat die bestemd was om toe te voegen aan koffie of thee. Dit bleek uit de beschrijving en afbeelding op de verpakking en uit de site van de producent. Omdat hieruit blijkt dat dit product niet bestemd is om koud te worden gedronken, wordt het niet aangemerkt als een alcoholvrije drank.

Echter, als je hetzelfde product '67 AWR ' opzoekt op internet zie je dat er andere aanbieders zijn die het wel aanbieden als drank om direct koud te drinken. Dan wordt het wel aangemerkt als een alcoholvrije drank.

Het maakt dus verschil hoe het product aangeboden wordt of het product voor de WVAD te kwalificeren valt als een limonade.

- Een ander aspect is of het aromatiseren of zoeten moet gebeuren door het daadwerkelijk toevoegen van aromastoffen of zoetstoffen of dat dit ook afkomstig mag zijn van de ingrediënten die je gebruikt om de drank te maken.

Nergens valt uit af te leiden dat de aromastoffen of zoetstoffen apart toegevoegd moeten zijn. Een drank die van zichzelf 5% suikers bevat is dus gezoet. En ongetwijfeld geeft de haver een smaak aan de drank zodat er aromastoffen in zitten. Het betreft dan een gezoete en/of gearomatiseerde drank die kennelijk bestemd is om onverwarmd te drinken.

De meeste zuivelalternatieven, behalve sojadranken met een eiwit- en vetpercentage vergelijkbaar met melk, worden geraakt door de verbruiksbelasting. De havermelk die wordt gebruikt als melkvervanger ('barista-melk') in warme koffieproducten vormt hierop een uitzondering.

Het cluster zal de Kamervraag beantwoorden (gebeurd).

23.02.03.03 Formaliteiten

23.02.03.03.01 Openstaande vragen implementatie

Algemeen:

67 AWR

De overige vraagstukken

Bij zendingen die wel de beoogde bestemming 'uitslag tot verbruik NL' hebben, maar die niet (helemaal) in het regime passen kan de inspecteur maatwerk leveren.

We behandelen de onderwerpen gescheiden van elkaar om het behapbaar te houden.

00. Kan er een dagaangifte worden gedaan?

Een ontvanger in Nederland heeft een vergunning GCG maar krijgt de accijnsgoederen toch aangeleverd met een papieren VAGD.

Antwoord:

JA. Sterker nog, het moet zelfs.

Uit afstemming CUA:

- Wordt inderdaad geaccepteerd
- Klant wordt gefaciliteerd

Wordt gemonitord

- Gaat info naar de Taskforce

Impact wordt meegenomen in evaluatie en vervolg

Iedereen die zich meldt met papieren VAGD laten we aangifte doen.

01 riviercruises

67 AWR

We zullen de beleidsregel

dus moeten toetsen aan de nieuwe wetgeving. Het zou vreemd zijn als diezelfde buitenlandse ondernemers geen GCG-vergunning zouden krijgen.

Conclusie: we blijven de beleidsregel toepassen, na 6 mnd. kijken we verder.

02 afstandsverkopen, w.o. markten en braderieën

Vraag is of en hoe de nieuwe regels m.b.t. veraccijnsd overbrengen gelden voor accijnsgoederen die op braderieën en jaarmarkten getoond en soms verkocht worden. Met name in de grensstreek zijn er nog al wat braderieën en jaarmarkten waar ook buitenlandse ondernemers hun producten tonen en verkopen

Er zijn inmiddels een aantal lopende vragen. We kijken nu wat er volgordeijk nodig is. Daarbij ook naar de relatie met de LD discussie. 67 AWR

- Uit afstemming CUA:

- Kern is dat de goederen bestemd zijn om in NL verbruikt te worden
- Aansluiting bij de afstandsverkopen lijkt vooralsnog het beste te passen
- Daar gaan we mee aan de slag/ mee verder voor zover we dat al deden
- Over 6 maanden kijken of er nadere regelgeving nodig is (actie:5.1.2e evaluatie agenderen). Vastlegging in HA of beleidsregel.

Afspraak: Centraal via CUA laten lopen

03 Veilingen

67 AWR

5.1.2d

04. LDV, incl.

- begrip 'wordt geleverd/gebruikt voor commerciële doeleinden';
- voorraad-verplaatsing

67 AWR

Cluster: In samenwerking met DGFZ wordt op dit moment een vraag aan TAXUD voorbereid over de uitleg van het begrip "geleverd voor commerciële doeleinden" als bedoeld in artikel 33 (2) rtln 2020/262. Dit is vooral ingegeven door de uitleg die bijv. België heeft gepubliceerd. Of en wanneer we een antwoord krijgen van TAXUD is nu nog niet te zeggen (inmiddels is een reactie binnen). Tot die tijd blijft het ingenomen standpunt over de uitleg van dit begrip gehandhaafd.

23.02.03.03.02 Administratief akkoord

5.1.2e kreeg de volgende vraag vanuit het bedrijfsleven:

Bijgevoegd de "Vergunning vereenvoudigd vervoer van bepaalde minerale oliën".

M.i.v. 01 januari 2021 is het Verenigd Koninkrijk komen te vervallen voor de vergunning en m.i.v. 01-06-2022 is ook Duitsland komen te vervallen voor het vervoer zonder e-AD.

Is het nodig om de vergunning aan te laten passen en het VK en Duitsland te verwijderen uit de vergunning?

Reactie

De vraag met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk is duidelijk, die kunnen hier niet meer aan meedoen.

Maar de vraag met betrekking tot Duitsland is vreemd: Er is geen nieuwe versie van het akkoord. Uit de reactie van Duitsland op een WZB-verzoek blijkt dat het akkoord daar nog geldig is.

- Tip voor degene die het Handboek onderdeel overbrengen schrijft:

In het Handboek 40.15.00 staat dat dit Administratief akkoord alleen om het achterwege laten van het VAGD draait maar het betreft juist met name de overbrenging met een AGD (huidig e-AD) tussen AGP en belastingentrepot die hier gebruik van maken. Het achterwege laten van het VAGD (en nu het e-VAD) juist, het achterwege laten van het e-AD is niet juist.

Artikel 2 van het akkoord beschouwt de goederen als te zijn uitgeslagen tot verbruik

Artikel 7 van richtlijn 92/12 betreft de waarborg die je in de lidstaat van bestemming moet stellen voor goederen die met een VGD naar die lidstaat worden vervoerd.

Dit staat onjuist in de vergunning, maar leidt in de praktijk overigens niet tot problemen.

23.02.03.03.03 Is een bemanningslid een passagier?

67 AWR

De vraag is of de winkel accijnsgoederen taxfree aan personeelsleden van vliegtuigen mag verkopen.

Beoordeling

Art. 66b WA stelt dat vrijstelling van accijns mogelijk is ter zake van de uitslag tot verbruik van accijnsgoederen uit een accijnsgoederenplaats, gelegen op een luchthaven of op een haventerrein, die worden meegevoerd in de persoonlijke bagage van reizigers die zich door de lucht of over zee naar een derdelandsgebied of een derde land begeven.

Om te beoordelen of een personeelslid voor deze vrijstelling in aanmerking kan komen is het eerst de vraag of een personeelslid is aan te merken als een reiziger in de zin van art. 66b WA.

Het begrip 'reiziger' wordt in het derde lid van art. 66b WA gedefinieerd als *'passagier, die in het bezit is van een bewijs van vervoer door de lucht (...) waarop als definitieve bestemming een in een derdelandsgebied of derde land gelegen luchthaven (...) is vermeld'*. Art. 66b Wa geeft hiermee uitvoering aan art. 14 van Richtlijn 2008/118 dan wel art. 13 van Richtlijn 2020/262.

De vervolgvraag is of een personeelslid is aan te merken als een passagier.

De accijnswetgeving geeft daarover geen uitsluitel. De onderbouwing dat een personeelslid al dan niet als passagier valt aan te merken moet dan ook elders worden gezocht.

Nu de accijnswetgeving geen definitie geeft kun je uitgaan van de definitie zoals in het maatschappelijke verkeer gebruikelijk is. Een definitie van een personeelslid van een vervoersmiddel is iemand die werkt aan boord van een voer-, vaar- of vliegtuig. De definitie van een passagier is een persoon die wordt vervoerd aan boord van een vervoermiddel, met uitzondering van de bestuurder, begeleider (conducteur) of ander personeel van dat vervoermiddel.

Het spraakgebruik maakt dus al duidelijk dat een personeelslid niet als een passagier valt aan te merken: een passagier werkt niet aan boord van een vliegtuig, en: een passagier laat zich vervoeren, en een personeelslid vervoert.

Een andere aanwijzing is te vinden in de Wet op de omzetbelasting: Art. 68a WA verklaart voor het toepassen van vrijstelling art. 21a en 21b van de wet op de omzetbelasting van toepassing. En in art. 21b wordt onderscheid gemaakt tussen personeel van vervoermiddelen en reizigers komende vanuit derde landen of derdelandsgebieden. Voor personeelsleden geldt een lagere vrijstelling bij invoer van drank en sigaretten dan voor reizigers.

En alhoewel de vraag betrekking heeft op personeelsleden die vertrekken, en de genoemde artikelen van de Wet OB zien op de situatie van invoer, is het goed te verdedigen dat het onderscheid tussen personeel en reiziger voor zowel in- als uitvoer op deze manier wordt uitgelegd.

Tenslotte: een personeelslid beschikt niet over een bewijs van vervoer als bedoeld in art. 66, derde lid 3 WA: de instapkaart.

Uit het hierbovenstaande volgt dat een personeelslid van een vervoermiddel niet aan te merken is als een passagier, en dus ook niet als een reiziger in de zin van art. 66b Wet op de accijns. Dat betekent dat voor een personeelslid geen vrijstelling mogelijk is zoals bedoeld in dat artikel.

Conclusie

De CG is akkoord.

Actie: De vaco's beantwoorden de gestelde vraag.

23.02.03.03.04 Vergunning distilleertoestel

5.1.2e: Wat doen we met vergunninghouders distilleertoestel als ze geen gebruik meer maken van het toestel, dan wel het toestel niet (meer) in bezit hebben?

Er kan bij het onttrekken aan de vergunningvoorwaarden geen intrekking vergunning of handhaving plaatsvinden omdat er geen wettelijk kader voor is.

Beoordeling

- Als de vergunninghouder niets met het apparaat doet is dat nog geen grond voor intrekking.
- Als het distilleertoestel niet meer aanwezig leidt dit niet tot intrekking van de vergunning, want dat is geen eis/voorwaarde.
- Als je geen verzoek ontvangt voor een intrekking dan kun je een brief sturen waarin je aankondigt dat je van plan bent de vergunning in te trekken omdat er geen gebruik van wordt gemaakt, dan wel dat er geen apparaat meer voorhanden is, of dat het apparaat niet (meer) geschikt is als distilleerapparaat. Als de vergunninghouder de reactietermijn ongebruikt heeft laten verlopen dan kun je de vergunning vervolgens intrekken. Een nog aanwezig apparaat zal moeten worden afgevoerd of gedemonteerd zodat het niet meer als distilleertoestel kan dienen anders is hij in overtreding.

We hebben de strafbepaling van art 99 WA maar uiteraard zullen wij dan e.e.a. wel hard moeten maken. Er is echter geen strafbepaling als hij het heeft verkocht, noch m.b.t. het niet-naleven.

5.1.2d

NB Het cluster accijns heeft overigens het verzoek gedaan bij DGFZ voor een mogelijkheid tot intrekken van de vergunning voor distilleertoestel, en een actieve kennisplicht.

Conclusie

- De vragensteller kan hiermee uit de voeten.

23.02.03.03.05 Niet heffen bij inbeslagname

In de Memorie van Toelichting (MvT) van de wijziging van de WA i.v.m. de nieuwe horizontale richtlijn, is in punt 2. (Hoofdpijnen van het wetsvoorstel) opgenomen dat het tevens de bedoeling is om de accijns— en douaneregelingen beter met elkaar af te stemmen. Dit komt mede tot uiting in artikel 6 lid 3 letter d van de RI 2020/262. Daar is opgenomen dat er geen sprake is van invoer als een douaneschuld teniet gegaan is overeenkomstig artikel 124 lid 1 letters e, f, g en k van het DWU. Dit wordt overigens per 13 februari opgenomen in artikel 2 lid 1 letter d WA.

Over deze bepaling wordt verschillend gedacht:

- I. omdat het doel is om de douanewetgeving en accijnswetgeving in 1 lijn te brengen geldt de bepaling dat er geen accijns geheven wordt als de goederen in beslag zijn genomen voor alle vormen van uitslag tot verbruik. In die situatie is het artikel onjuist/onduidelijk geschreven.
- II. gelet op de tekst en plaats van de bepaling geldt deze alleen voor uitslag tot verbruik als er sprake is van invoer.

Welke van deze 2 gedachten is juist?

Situatie 1: een reiziger komt vanuit een derde land aan op Schiphol. Hij heeft 5000 sigaretten bij zich. N.a.v. de controle blijkt duidelijk dat deze niet voor eigen gebruik zijn. De sigaretten worden in beslag genomen want er zitten geen Nederlandse accijnszegels op de verpakking. Ze worden later vernietigd zodat de situatie van artikel 124 lid 1 letter f DWU ontstaat. O.g.v. het nieuwe artikel 2 lid 1 letter d WA vindt dan geen heffing van de accijns plaats.

Situatie 2: een reiziger komt vanuit een andere lidstaat aan op Schiphol. Hij heeft 5000 sigaretten bij zich. Op de verpakking zit een accijnszegels van een andere lidstaat. N.a.v. de controle blijkt duidelijk dat deze niet voor eigen gebruik zijn. De sigaretten worden in beslag genomen want er zitten geen Nederlandse accijnszegels op de verpakking. Ze worden later vernietigd. Er is gewoon sprake van uitslag tot verbruik (laten we de discussie of dit artikel 2e WA of 2 lid 1 letter b WA is maar achterwege) dus is er accijns verschuldigd.

Dat houdt in dat als je smokkelt vanuit een derde land en alle belastingen ontduikt je minder hard wordt aangepakt dan "smokkel" vanuit een andere lidstaat.

Conclusie:

Gedachte II is correct. Het Handboek moet op dit punt worden verduidelijkt met beschrijvingen van situaties.

23.02.03.03.06 Casus verbruiksbelasting, voorhanden hebben

67 AWR

67 AWR

67 AWR

67 AWR

67 AWR

- 67 AWR

67 AWR

De CG is het eens met de uitwerking.

04 Handhaving

23.02.04.01 Controles rode olie

5.1.2e: Met het arrest van 10 februari 2023 heeft de HR prejudiciële vragen gesteld aan het EHvJ m.b.t. de aanwezigheid van gasolie die niet voldoet aan de herkenningmiddelen in de bunkertank van een schip. Een antwoord van het EHvJ zal wel enige tijd op zich laten wachten.

Inmiddels liggen er diverse zaken "op het schap" bij verschillende kantoren. Eigenlijk hebben we de volgende situaties:

- er liggen zaken in beroep
- er liggen zaken in bezwaar
- er liggen zaken die reeds zijn nageheven maar nog zonder reactie
- er liggen zaken bij de Douane op de plank, maar nog niet nageheven
- er staan controles gepland.

Conclusie

5.1.2d

23.02.04.02 Voorstel aanpassing fysieke controles bunkerstations

5.1.2d

5.1.2d

5.1.2d

5.1.2d

Het cluster vraagt een advies te schrijven voor Operaties obv het memo.

23.02.05 Jurisprudentie

23.02.05.01 ECLI:NL:GHAMS:2022:3800 van Hof AMS van 13-12-2022: Voor roken geschikte tabak toch belast!

Cluster/ PS: Hof Amsterdam in hoger beroep:

Hof Amsterdam besliste naar aanleiding van het hoger beroep van de inspecteur echter dat noch in de accijnsrichtlijnen, noch in de WA, was voorgeschreven hoe moest worden vastgesteld of tabak al dan niet geschikt was om te worden gerookt zodat de vrije bewijsleer van toepassing was.

- De inspecteur had volgens het Hof met het overleggen van de uitslagen van het monsteronderzoek (inclusief de rooktest), voldaan aan de op hem rustende bewijslast dat de ingevoerde tabak kon worden gerookt.
- De inspecteur had ook aangetoond dat sprake was van gesneden tabak. Het Hof handhaafde de UTB.

Bijlagen

[ECLI NL GHAMS 2022 3800 Tabaksafval is rooktabak.pdf](#)

5.1.2e: Op alle fronten een mooie uitspraak.

- Uitgaande van de publicatiedatum is de termijn om cassatie in te stellen al verstreken, maar mss is tijdig cassatie ingesteld?
- Gezien het bedrag is dat wel te verwachten

Actie: regio gaat na of er cassatie is ingesteld.

23.02.06 Content

23.02.06.01. HEMCS

Er is zoals afgesproken gereageerd op de hoofdstukken HB EMCS:

De regio heeft alle aangeleverde teksten verwerkt voor zover het mogelijk was.

Actie: het cluster maakt bloemlezing van inhoudelijke discussies en maakt apart forum ter beslissing van de volgende CG-vergadering.

Verslag (def.) Coördinatiegroep accijns van dinsdag 18 april 2023, nr. 23.03, via Webex.
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

23.03.01 Opening en vaststelling agenda.

23.03.02. Mededelingen

23.03.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's

23.03.02.01.01 CUA

Het cluster heeft de CUA gevraagd structureel deel te nemen aan de CG-vergadering vanuit haar landelijke aankliktaak.

03. Helpdesk vragen

23.03.03.01 Minerale olie

23.03.03.01.01 Rode olie in allerlei voertuigen en apparaten

5.1.2e : 67 AWR

De vraag is nu hoe de herkomst van deze rode diesel kan worden aangetoond. Er zijn geen tankbonnen van de individuele voertuigen, wel van het aftanken van de IBC. Is het voldoende om dan de tankbonnen van de IBC te overleggen bij controle door de Douane in Nederland?

Beoordeling

Nergens staat verplicht gesteld dat van elk voertuig/apparaat waarin rode olie in de reservoirs aanwezig is, een tankbon in die wagen of bij dat apparaat aanwezig moet zijn waaruit blijkt dat er, in dit geval, in België is getankt. Belanghebbende moet wel kunnen aantonen dat die betreffende brandstof in België is getankt.

Als aangegeven wordt dat deze brandstof in België is getankt, dan kun je belanghebbende laten aantonen dat voor dat specifieke apparaat/voertuig in België rode olie mag worden gebruikt. Hoe belanghebbende dat moet aantonen is belanghebbendes zaak maar simpelweg een kopie van een artikel uit de Belgische wetgeving sturen is niet voldoende. Het is niet de bedoeling dat wij die buitenlandse regelgevingen moeten gaan bestuderen. Aangegeven zou kunnen worden dat met bijvoorbeeld een foto van het apparaat/voertuig samen met een specifieke verklaring voor dat apparaat/voertuig van de Belgische autoriteiten genoeg wordt genomen om aan te tonen dat dit specifieke voertuig/apparaat e.d. in België "rood" mag gebruiken. Mochten wij dan nog twijfelen dan kunnen wij het via een WZB altijd nog navragen.

We hebben een vrije bewijsleer hiervoor in Nederland. Dat betekent dat alles aangedragen kan worden als bewijs. En dat alles moeten we als Douane beoordelen. Waar we eens vanaf moeten is het denken in lijstjes. Je kunt geen definitieve lijst maken als je vrije bewijsleer kunt toepassen. En soms moet je met het verkregen bewijs verder gaan kijken of doorvragen.

Als voorbeeld: zo'n aannemer die in België gewerkt heeft zal toch zeker wel kunnen aantonen dat hij met meerdere voertuigen/werktuigen in België gewerkt heeft? Bijvoorbeeld werkopdrachten, contract etc.

Zie ook de Nieuwsbrief:

https://download.belastingdienst.nl/douane/docs/nieuwsbrief_rode_diesel_acc1121z7fd.pdf

en dan met name vraag 9:

9. Mag een loonwerker rode diesel uit België mee terugnemen in de brandstoftank van zijn zelfrijdend werktuig/tractor? Zo ja, is dit gelimiteerd?

Als u in België rode diesel mag tanken in de brandstoftank van een zelfrijdend werktuig/tractor en u brengt dit zelfrijdend werktuig/tractor vervolgens naar Nederland, dan heffen wij geen accijns over die brandstof. Voorwaarden zijn:

- Het werktuig/tractor is zelf in België geweest.
- De rode diesel is in België getankt in het werktuig/tractor.
- De rode diesel zit in het normale brandstofreservoir van een zelfrijdend werktuig/tractor.
- Als wij u controleren, moet u aantonen dat de rode diesel in België is getankt.

Conclusie

De CG kan zich in de uitleg vinden

23.03.03.01.02 Rode en witte olie op 1 vaartuig

5.1.2e: 67 AWR

67 AWR

Art. 91, tweede lid, letter b WA verbiedt het om gasolie met de voorgeschreven herkenningmiddelen aanwezig te hebben in de brandstoftank van een pleziervaartuig. Dat betekent dus dat wanneer ^{67 AWR} er in zijn eentje op uit gaat en hij daarvoor de witte gasolie zou gebruiken, hij bij aanwezigheid van de rode gasolie in de andere brandstoftank art. 91 WA overtreedt. Administratief gezien is het op zich mogelijk om bij te houden voor welke vaarten rode of witte gasolie wordt verbruikt. Controletechnisch wordt het al een stuk lastiger, 5.1.2d

Vraag: willen we handhaven op art. 91 WA en het daarmee onmogelijk maken om rode gasolie te kunnen gebruiken voor vrijgestelde doeleinden ^{67 AWR}

) of kan hier ook rekening worden gehouden met de juiste intenties en de (maximale) inspanning en investering om e.e.a. zoveel mogelijk volgens de regels voor het verbruik te laten verlopen.

Beoordeling

Het gebruik van het vaartuig is bepalend of het commercieel gebruik is of niet. Met andere woorden: het gebruik is bepalend of het een pleziervaartuig is of niet.

En als het zich definieert als een pleziervaartuig dan mag het dus geen rode olie voorhanden hebben en wordt de verbodsbepaling van artikel 91 WA overtreden en heeft hij recht op een naheffing, op grond van artikel 2 lid 4 WA en artikel 55 WA voor de maximum tankinhoud.

Als het administratief te volgen zou zijn, en we zouden dat willen, moeten we daar de ruimte voor geven. Ofwel: tank maar witte diesel en doe maar een verzoek om teruggaaf voor de tijd dat er

commercieel gevaren wordt. Maar deze teruggaafbepaling hebben we niet. 5.1.2d

Conclusie

De CG vindt dit in de uitleg van wetgeving passen. Dit betreft een besluit van de inspecteur in een individuele casus, dus geen standpunt maar uitleg van wetgeving.

23.03.03.01.02 Teruggaaf accijns bij levering elektriciteit aan andere lidstaat

67 AWR

67 AWR

De vraag is of er voor dat deel van de elektriciteit recht op teruggaaf van accijns van toepassing is.

Beoordeling

De opgewekte elektriciteit moet worden ingevoerd op een Nederlands net, dan wel overeenkomstig art 50, derde lid van de WBM in de heffing van energiebelasting worden betrokken.

Artikel 69a, tweede lid WA geeft een definitie wat onder net verstaan wordt. Dit is een net als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel i van de Elektriciteitswet 1998. Als hij daaraan voldoet kan de vrijstelling middels teruggaaf worden verleend. Er wordt dan energiebelasting geheven als er sprake is van een belastbaar feit in de WBM. Bij levering aan Duitsland vindt er in Nederland geen heffing plaats, en is verder aan Duitsland. Dit is verder niet van belang bij de beoordeling voor de teruggaaf accijns.

Conclusie

De teruggaaf over de accijns van de voor de opwekking van stroom en stoom gebruikte olie kan worden verleend, mits de elektriciteit wordt ingevoerd in een toegestaan net. Dat de elektriciteit uiteindelijk wordt doorgeleverd aan een lidstaat maakt daarin geen verschil. De CG is akkoord.

Omdat de wetgeving niet volledig duidelijk is bekijkt het cluster nog of dit als een standpunt moet worden aangemerkt. Publicatie van het standpunt zal alsdan via douane.nl gaan.

Zie: <https://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/bldcontentnl/themaoverstijgend/fiscale-documenten/standpunt-teruggaaf-accijns-bij-productie-elektriciteit>

23.03.03.02 Alcohol/dranken

23.03.03.02.01 Loonbrouwen

Een regio legt 3 situaties voor en vraagt onder welke definitie deze vormen van brouwen vallen.

1. Boerderij X geeft opdracht aan een brouwer A om een bier te maken volgens recept van de brouwer. Het flesje krijgt alleen een ander etiket. De fles gaat naar Boerderij X. Boerderij X verkoopt en vermarkt zelf de flesjes bier.

2. Brouwerij Y geeft opdracht aan brouwer A om bier te produceren volgens een bepaald recept van brouwerij Y, in een bepaalde fles en met etiket van brouwerij Y. Brouwerij Y verkoopt en vermarkt de flesjes bier zelf.

3. Brouwerij Z heeft opdracht gegeven aan brouwer A om bier te produceren in verband met capaciteitstekort in eigen brouwerij. Er moet volgens aanwijzingen van brouwer Z gebrouwen worden, incl. het recept, etiket, type fles, etc.

Vragen

- Is situatie 1 te kwalificeren als brouwen onder licentie? Dit omdat het recept van de brouwer wordt gebruikt en er dus gebruik wordt gemaakt van een octrooi. Maar de boerderij behoudt wel alle rechten. Dus zou het ook loonbrouwen kunnen zijn.
- Betreft situatie 2 een loonbrouwer? Brouwer A doet alleen de productie, en voor de rest wordt alles door brouwerij Y gedaan en bepaald.
- Betreft situatie 3 een samenwerkingsverband, gezien artikel 7 lid 5 WA?

Beoordeling

Voor de toepassing van het bijzondere tarief van bier gelden, naast het niet mogen produceren 'onder licentie' natuurlijk meer voorwaarden: ook de juridische en economische zelfstandigheid en de regels voor het gebruik van installaties spelen daarbij een rol. Elke keer moet je kijken of de brouwer economisch onafhankelijk is. De voorwaarden van art. 7, 4^e lid WA zijn cumulatief. Als er afhankelijkheid is dan geen aanspraak op verlaagd tarief.

Er ontstaat discussie over de verschillende situaties.

Bij situatie 1

- Sommigen zien het niet als brouwen onder licentie omdat het recept van de brouwer wordt gebruikt. Er wordt wel samengewerkt met de boerderij maar omdat de boerderij geen AGP heeft, heeft het geen effect op het lage tarief. Hoe het contract luidt maakt niet uit, de brouwer moet alleen onder de hoeveelheid blijven van 200.000 hl. Ook al heeft hij 10 opdrachtgevers.
- Anderen stellen: Of de brouwer kan worden aangemerkt als kleine brouwerij hangt ervan af of de brouwerij hetzelfde bier ook zelf mag samenstellen (recept), verpakken (etiketteren) of verkopen (distributie). Die voorwaarden zijn cumulatief. Als de brouwer niet het recht heeft op alle drie, dan is geen sprake van economische onafhankelijkheid en is sprake van brouwen onder licentie zodat niet wordt voldaan aan artikel 7 lid 4 onder c WA. Bij brouwen onder licentie hoeft het niet om een AGP te gaan.

Als de brouwer zoals in dit voorbeeld het recept zelf mag samenstellen maar het bier niet mag etiketteren of verkopen, dan is hij ten aanzien van het bier nog steeds economisch afhankelijk van een derde. In deze casus is het recept van de brouwer, maar de opdrachtgever zorgt voor de etikettering (marketing) en verkoop (distributie). Met alleen het recht op het recept kan de brouwer het bier niet verkopen. De vraag bij deze casus is dus of de brouwer naast het feit dat hij het recht op het recept heeft, ook zelf het bier zou mogen etiketteren en verkopen. Zo ja, dan is geen sprake van brouwen onder licentie en is de brouwer een kleine brouwerij ten aanzien van die productie.

Bij situatie 2 zijn er collega's die dit wel als brouwen onder licentie beschouwen. Er moet dan gekeken worden naar de hoeveelheid (art. 7 lid 4, C WA) en de juridische en economische afhankelijkheid (art. 7 lid 4a WA). Er wordt gebrouwd onder licentie want de brouwer heeft geen economische onafhankelijkheid. Als sprake is van brouwen onder licentie, dan kan de brouwer sowieso voor dat gedeelte dat onder licentie wordt gebrouwen, niet als kleine brouwerij worden aangemerkt. Je hoeft dus voor die productie niet meer te kijken naar de overige voorwaarden genoemd in artikel 7 lid 4 WA.

Bij situatie 3 zien collega's dit als een samenwerkingsverband.

Daar zijn anderen het niet mee eens: Er wordt gebrouwd onder licentie nu de opdrachtgever het recht heeft over het recept, etiket, etc. De brouwer heeft geen economische onafhankelijkheid. Er is een opdrachtgever en een opdrachtnemer, de opdrachtgever heeft dus zeggenschap over wat de opdrachtnemer mag doen. Bij een samenwerkingsverband liggen de verhoudingen anders. Daarnaast is bij een samenwerkingsverband het doel van het verlichten van de administratieve lasten voor dergelijke kleine brouwerijen. Het aanmerken van verschillende kleine brouwerijen als een samenwerkingsverband doet niet af aan de voorwaarden die zijn genoemd in artikel 7 lid 4 WA.

Het cluster: Ik hoor dat er verschillende en kennelijk nieuwe inzichten zijn. Het cluster verzoekt de regio de situaties nader te bekijken om dan ter besluitvorming in te brengen in de CG-vergadering.

Opmerkingen

- In art. 7, 4^e lid onderdeel c WA staat het begrip 'klein gedeelte'. Eerder hebben wij vastgesteld dat (gerelateerd aan Blauw) dit gelijk staat aan 10%.
- Wij moeten de begrippen zoals samenwerkingsverband, in licentie etc. heel goed omschrijven, want we hebben heel veel vergunningen verleend aan kleine brouwerijen. Dat geeft een bulk werk om weer te veranderen.
- Laat de term 'loonbrouwen' achterwege en gebruik de wettelijke term. HA moet duidelijker worden.

Conclusie: De CG is het niet eens, de casus wordt nader onderzocht, de vaco kan nog geen antwoord geven aan het AC-team. **Actie.**

23.03.03.03 Formaliteiten

23.03.03.03.01 Naheffing bij 2 personen

Casus:67 AWR

67 AWR

Beoordeling

67 AWR

67 AWR

Conclusie

67 AWR

Actie: 5.1.2e beantwoordt vragensteller.

23.03.03.03.02 Handvatten vaststellen eigen gebruik

5.1.2e : 5.1.2d

Beoordeling

Eigen gebruik is een rekbaar begrip en dat is logisch met de EU-regels voor particulieren. 5.1.2d

Bij overschrijding van de indicatieve hoeveelheden van art. 2d, tweede lid WA jo. art. 3a URA ligt de bewijslast bij belanghebbende. Je zult dan aan de hand van verklaringen e.d. van belanghebbende tot het oordeel moeten komen of de hoeveelheid voor eigen gebruik is, maar dat blijft allemaal toch vrij subjectief. Want hoe toont iemand aan of iets voor 'eigen gebruik' is of niet. Je kunt belanghebbende niet in een onmogelijke bewijspositie brengen. Als je dit soort acties doet moet je jezelf altijd afvragen of we onze handelwijze overeind kunnen houden in een procedure.

Conclusie

5.1.2d

NB: Bij de herschikking van de Ri. zegt de Cie. in CONSIL_ST_14915_2019_INIT_NL_TXT het volgende over 'eigen gebruik':

"Om te bepalen of deze producten voor de eigen behoeften van de reiziger zijn bestemd, bevat artikel 32, lid 3, een aantal criteria waarmee de lidstaten rekening moeten houden. "Eigen behoeften" houdt in dat de reiziger de goederen in zijn bezit heeft voor eigen particuliere doeleinden. Hieronder vallen geen schenkingen voor andere mensen of goederen die bestemd zijn voor commerciële doeleinden."

De tekst van het HA 70.20.00 moet hierop nog worden aangepast, maar we moeten dit ook communiceren met de collega's. **Actie:** 5.1.2e doet een voorzet.

Een regio heeft het tekstvoorstel in november ingestuurd, hij zal rappelleren, **actie**.

23.03.03.03.03 Waterpijptabak

Er is een specifiek product van waterpijptabak op de markt gebracht, te weten product X. 67 AWR

Vraag

Moet dit product worden belast als rooktabak?

Beoordeling

67 AWR

23.03.03.03.04 Tabaksvervangers

5.1.2d

Beoordeling:

Op 24 april is er nader overleg tussen DLTC en VWS, wordt vervolgd

04 Handhaving

23.03.04.01 Vervolg controles Rode Olie, zie vorig overleg

5.1.2d

. De kern van de prejudiciële vragen aan het HvJ is of vrijgestelde olie die wordt gebruikt aan boord van een tanklichter in de binnenvaart zijn vrijstelling verliest als de gasolie niet voldoet aan de wettelijke normen (kleurstof en/of gehalte Solvent Yellow). Het HvJ gaat zich over deze vragen buigen en zal in een arrest de gevraagde uitleg geven. Daarnaast speelt de vraag of de Douane voldoende kan bewijzen dat een belastbaar feit heeft plaatsgevonden. Daar gaan de prejudiciële vragen niet over, maar in het arrest zegt de Hoge Raad – en in de voorafgaande conclusie van de advocaat-generaal – hier al wel een en ander over.

5.1.2d

Deze vragen zijn besproken in een ad-hoc groepje.

1. Wat is de inschatting van het antwoord op de prejudiciële vragen?

Reactie: Een inschatting van een antwoord op prejudiciële vragen door het HvJ kan nooit worden gegeven. Er valt niet met enige zekerheid iets te zeggen over een aanstaand arrest van het HvJ. Je weet van tevoren niet hoe het HvJ de prejudiciële vragen zal gaan benaderen.

Als je kijkt naar de vragen die nu door de HR (ECLI:NL:HR:2023:187) zijn gesteld, dan is vraag 1 de belangrijkste vraag. Als die vraag bevestigend wordt beantwoord, dan wordt aan de overige drie vragen niet toegekomen.

Die eerste vraag ziet op artikel 14 lid 1 aanhef en letter c van Richtlijn 2003/96/EG. Uit de aanhef volgt: *"verlenen de lidstaten voor onderstaande producten vrijstelling van belasting, op voorwaarden die zij vaststellen met het doel een juiste en eenvoudige toepassing van deze vrijstelling te verzekeren en fraude, ontwijking of misbruik te voorkomen"*.

Het HvJ kan een formalistische route volgen en overwegen dat wanneer de gasolie onvoldoende herkenningmiddel bevat, de door de lidstaat vastgestelde voorwaarden niet zijn nagekomen, dat die voorwaarden essentieel zijn en daarmee de zaak afdoen. Het HvJ kan echter ook kiezen voor een materiële benadering en overwegen dat aan bepaalde voorwaarden niet is voldaan, maar dat de gasolie wordt gebruikt voor een doel dat is vrijgesteld en dat daarom geen accijns is verschuldigd.

Naar onze mening:

5.1.2d

5.1.2d

NB: het gehalte Solvent Yellow is door de CIE voorgeschreven (Ri 95/60). Voor ons een bevestiging van de formele eis. E.e.a. is door Nederland uitgewerkt in nationale wetgeving.

5.1.2d

2- Hoe kijken jullie aan tegen de vraag over de bewijslast? 5.1.2d

5.1.2d

5.1.2d

5.1.2d

5.1.2d

3.5.1.2d

5.1.2d

Reactie:

5.1.2d

4. Wat kunnen de gevolgen zijn voor naheffingsaanslagen die in de tussentijd worden betaald door belastingplichtigen?

Reactie CG: Belanghebbende moet zelf moet zorgdragen voor borging van haar rechten, dus bezwaar maken tegen de naheffing.

Wel aandacht voor het feit dat zaken uit de voorfase naar het vervolg gaan.

Vervolg:

Nadat FR zich heeft uitgesproken zullen de regio's de zaken naar de juiste fase van behandeling moeten sturen.

23.03.04.02 Andere Handhavingszaken

Er loopt genoeg op dit moment:

5.1.2d

23.03.05 Jurisprudentie

23.03.05.01

67 AWR

Helaas heeft de rechtbank de zaak afgedaan wegens ontbreken belang.

23.03.06 Content

23.03.06.01. Publiceren over standpunten

De CG is bijgepraat over de verplichting die wij in opdracht van de Stas hebben om ingenomen standpunten binnen 2 weken te publiceren.

Conceptverslag Coördinatiegroep accijns van dinsdag 23 mei 2023, nr. 23.04, live in Breda
Alleen voor intern gebruik!

Dit concept-verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg derhalve altijd de Handboeken, deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

23.04.01 Opening en vaststelling agenda.

- Buiten reikwijdte verzoek
- Bij mededelingen is aandacht voor juridische vraagstukken.
- Het agendapunt 'Reactietermijn bij correcties/naheffingen gelijktrekken aan DWU?' van 5.1.2e is extra opgenomen ter vastlegging.
- Ingelast agendapunt: 'Geen dagaangifte maar ruimere termijn voor overtreders'.

23.04.02. Mededelingen

23.04.02.01 Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's

23.04.02.01.01 CUA

Geen bijzonderheden

23.04.02.02 Overige mededelingen.

23.04.02.02.01. 5.1.2e

De 5.1.2e, verwelkomt de 5.1.2e. Deze zal structureel deelnemen aan de CG-vergadering vanuit haar landelijke aankliktaak.

23.04.02.02.02. Buiten reikwijdte verzoek

23.04.02.02.03. Juridische vraagstukken

Graag aandacht voor juridische vraagstukken op CP:

1. Voorbeeld toepassen belangenafweging/ evenredigheidsbeginsel bij besluit
2. Verwijderen overbodige artikelen
3. De aanpassing beleidsregels

Dat leidt soms tot vragen. Zie Beleidsregel 4.6 Zuiveren van met vrijstelling ingeslagen minerale oliën, cluster/PS.

Niet alle te wijzigen beleidsregels worden voorgelegd aan de CG vergadering, alleen wanneer nodig.

De riviercruises (3.7) en tijdelijke opslag 3.6 staan erbij.

23.04.02.02.04. Publiceren standpunten

De standpuntenpagina staat live en het nieuwsbericht ook. Ons eerste standpunt is daarop al gepubliceerd: "*Teruggaaf accijns bij productie van elektriciteit*". De 5.1.2e informeert het ODB, de BCP's en de leden van het KRT (vertegenwoordigers van de verschillende dienstverleningkanalen, zoals DouaneTelefoon, NHD, webcare, collega's van dienstverlening en team communicatie zijn hier bij aangesloten).

De basis van standpunten ligt bij de CG; het DLK/cluster behandelt rechtsvragen en beleidsregels. We moeten wel kritisch zijn dat antwoorden op onduidelijkheden in wet- en

regelgeving niet te snel als standpunt worden aangemerkt, want dat kan een verkeerde focus geven. Dus individuele casussen hoeven niet per se altijd tot een standpunt te leiden. De 5.1.2e zal dat waar nodig per onderwerp tijdens de CG aangeven.

03. Helpdeskvragen

23.04.03.01 Minerale olie

-

23.04.03.02 Alcohol/dranken

-

23.04.03.03 Formaliteiten

23.04.03.03.01 Fiscaal vertegenwoordiger en zekerheid

Het landelijk team zekerheid legde de volgende vraag voor.

Casus

67 AWR

Vraag

Moet de FV alleen deze € 67 AWR stellen, of moeten de andere zekerheden waarvoor tot nu toe ontheffing is verleend meegenomen worden?

Beoordeling

Over het hebben van meerdere accijnsvergunningen staat in het Handboek, onderdeel zekerheid:

'4.7 Zekerheid bij meerdere vergunningen accijns

Als de belanghebbende in het bezit is van meerdere vergunningen accijns waarvoor hij zekerheid moet stellen, worden de afzonderlijke bedragen aan zekerheid bij elkaar opgeteld. Als het totaalbedrag lager is dan € 5.000 of € 2.000 (zie par 4.5) kan zekerheidstelling achterwege blijven.'

De FV moet op grond van artikel 56, tweede lid WA zekerheid stellen. Daarbij wordt verwezen naar artikel 50f WA. Artikel 50f WA is zodanig geformuleerd dat dat niet in de weg staat om met 1 vergunning meerdere verkopers te vertegenwoordigen. Maar ook kan een FV meerdere vergunningen aanvragen: voor elke verkoper een aparte vergunning.

De FV stelt zekerheid voor degene die hij vertegenwoordigt. Als er een bedrijf is dat hij vertegenwoordigt waarvoor qua hoogte van het bedrag daadwerkelijk zekerheid moet worden gesteld, zou het vreemd zijn dat dan de zekerheid in totaliteit moet worden beoordeeld voor alle buitenlandse verkopers die hij vertegenwoordigt. Als wij dat op die manier zouden uitleggen zou een FV dat makkelijk kunnen omzeilen door een afzonderlijke vergunning FV voor die ene klant aan te vragen. Het is dus in de situatie van een FV onwenselijk om de zekerheid te cumuleren.

De tekst van het Handboek moet daarom opnieuw worden bekeken, **actie**5.1.2e .

Conclusie

In het geval van een FV wordt de zekerheid van degenen die hij vertegenwoordigt niet gecumuleerd. Dit betreft geen standpunt maar uitleg van wetgeving.

23.04.03.03.02 Herkomstbescheid postbedrijf

Casus: 67 AWR

67 AWR

67 AWR

Beoordeling

Op grond van art. 34 UBA moet van accijnsgoederen die vervoerd worden of voorhanden zijn buiten een accijnsschorsingsregeling, aan de hand van bescheiden de herkomst worden aangetoond. De uitzondering van artikel 34, derde lid is hier niet van toepassing. Voor tabaksproducten met een geldig NL accijnszegel de herkomst niet te worden aangetoond. Bij wijn kan het verpakkingsetiket als zodanig kan dienen, zie art. 54 URA.

67 AWR

Om aan de herkomst-eis te voldoen kan een postbedrijf een bescheid opstellen met de gegevens over de zending om als herkomstbescheid te kunnen dienen. De vervoerder kan in zijn voorwaarden opnemen dat degene die accijnsgoederen laat vervoeren moet zorgen voor een herkomstbescheid. Als degene dit niet doet is de vervoerder, i.c. dus het postbedrijf, verantwoordelijk.

Opmerking

67 AWR

actie 5.1.2e

Conclusie

De CG is het eens dat het postbedrijf ervoor moet zorgen dat zij de herkomst kan aantonen.

23.04.03.03.03 Nagezonden reizigersbagage

Vraag van 5.1.2e

Gelden de regels over nagezonden reizigersbagage met accijnsgoederen ook wanneer de nagezonden reizigersbagage van een militair is? 67 AWR

Beoordeling

Uit art. 68a WA jo. 21a Wet OB blijkt dat onder "persoonlijke bagage" wordt verstaan: bagage die de reiziger bij zijn aankomst in het douanegebied van de Unie bij de douane kan aangeven en de bagage die hij later bij de douane aangeeft, voor zover hij kan aantonen dat deze bij zijn vertrek uit een derde land als begeleide bagage is ingeschreven bij de maatschappij die zijn vervoer van het derde land naar de Unie heeft verzorgd. Indien deze bagage als nagezonden bagage door een post- of koeriersbedrijf is vervoerd wordt deze ook onder "persoonlijke bagage" begrepen.

Uit het Handboek Douane, onderdeel 24.00.00, paragraaf 9.3 blijkt dat de nagezonden bagage wordt aangemerkt als "persoonlijke bagage". Motorbrandstoffen in draagbare reservoirs zijn uitgesloten, maar andere accijnsgoederen niet.

Uit het HA onderdeel 70.20.00, paragraaf 5.2.1. blijkt dat vrijstelling van accijns wordt verleend van

accijnsgoederen die deel uitmaken van de persoonlijke reizigersbagage. Dat geldt dus ook voor de nagezonden bagage.

Bij nagezonden reizigersbagage valt te denken aan bagage die niet is vervoerd in hetzelfde vliegtuig als waarmee de passagier zelf reisde, en dat dit buiten zijn wil/macht is gebeurd. Bijvoorbeeld door een bijna gemiste overstap of een staking van het grondpersoneel waardoor de passagier wel, maar de bagage niet tijdig aan boord was. Het zou dan vreemd zijn als de reiziger in een andere positie qua accijns/douaneafhandeling zou komen dan wanneer die bagage in hetzelfde vliegtuig zou zijn vervoerd.

Conclusie

De procedure bij militairen komt nagenoeg overeen met de procedure nagezonden reizigersbagage.

67 AWR

De CG is het eens.

Ter vastlegging, dit antwoord is nadere uitleg van wetgeving.

Opmerkingen

- Zie ook het onderwerp Memo landelijk standpunt ophaal- en bezorgservices.
- Overigens hoort dit onderwerp meer thuis bij de CG Formaliteiten & bijzondere regelingen.
- 5.1.2e is het eens.
- 67 AWR

23.04.03.03.04 Reactietermijn bij correcties/naheffingen gelijktrekken aan DWU?

5.1.2e kreeg het verzoek om de reactietermijn bij bijvoorbeeld correcties/naheffingen gelijk te stellen aan de termijn die in het DWU is bepaald in art. 8 GvO van 30 dagen. De achtergrond hiervan zou zijn dat hiermee wordt aangesloten bij het unierechtelijk verdedigingsbeginsel.

Beoordeling

De CG vindt het te ver gaan om in alle gevallen de reactietermijn op 30 dagen te stellen. Dat is wel erg lang. 5.1.2d

Bij de CUA, in het geval van een niet regelmatige beëindiging van een e-AD, hanteren we de termijn van een maand zoals volgt uit 2c, lid 4. Dit artikel is een codificatie van het verdedigingbeginsel al sinds HvJ 12 december 2002, zaak C-395/00 (Cipriani). De termijn kan echter veel korter zijn. De Hoge Raad heeft beslist dat een reactietermijn van drie dagen op de aankondiging van een naheffingsaanslag BTW niet in strijd is met het verdedigingsbeginsel in het geval waarin de verjaringstermijn dreigde te verstrijken. De regel is dat aan de hand van de specifieke omstandigheden van elk geval moet worden beoordeeld of een beperking van het Unierechtelijke verdedigingsbeginsel toelaatbaar is.

Conclusie

De termijn voor een niet-DWU kwestie is niet vastgesteld. De jurisprudentie bevestigt dat ook nog eens. De CG is het eens: we moeten de inspecteur de ruimte laten om afhankelijk van de feiten en omstandigheden maatwerk te leveren. Maar het uitgangspunt is 14 dagen.

De 5.1.2e deelt ons advies met FR (gebeurd).

Opmerking

Ons handelen betekent principieel ook iets voor de BTW.

23.04.03.03.05 Geen dagaangifte maar ruimere termijn voor overtreders

5.1.2e legt het volgende voor.

Als bij een controle wordt vastgesteld dat er sprake is van een veraccijnsde overbrenging, waarbij geen e-VAD bij de zending zit, en noch de verzender noch de geadresseerde in bezit is van resp. een GCA en GCG is er sprake van een 'onregelmatigheid' als beschreven in art. 4, zesde lid WA. Het

gevolg daarvan is dat via art. 51, eerste lid onderdeel i WA, de accijns wordt geheven van alle bij de overbrenging betrokken personen.

Via art. 52, derde lid onderdeel g WA en 53a, eerste lid onderdeel d WA moet de accijns dan worden voldaan binnen 1 maand na het tijdstip van de vaststelling van de onregelmatigheid.

Artikel 4 WA kwam vóór 13-02-2023 nauwelijks omdat het veraccijnsd vervoer immers toen nog niet gekoppeld was aan vergunninghouders. En voor enkel de afwezigheid van een VAGD, wat feitelijk destijds ook een onregelmatigheid was (destijds via art. 4, vijfde lid WA), werd die ruimere termijn niet/nauwelijks toegepast.

Dat zal nu dus i.v.m. de koppeling aan vergunninghouders wel anders worden. Gaan we dan bij het niet voldoen aan de regels van art. 2e WA de strafbepaling van art. 42 letter f UBA strikter toepassen? Als we dat niet doen geven we de overtreders veel voordeel qua aangiftetermijn t.o.v. de reguliere vergunninghouders GCG; die het wel volgens de regels doen en dus ook gewoon dagaangifte moeten doen. We moeten voorkomen dat overtreders in een gunstigere positie terecht komen.

5.1.2e herkent deze situatie:
67 AWR

Bij deze situatie is er sprake van een onregelmatigheid op grond van art. 4, zesde lid WA. De verkopende partij (die ook bij de overbrenging betrokken is) heeft immers geen vergunning GCA. O.g.v. artikel 4, zesde lid laatste zin WA is lid 1 van dat artikel van toepassing. Er is dus sprake van uitslag tot verbruik o.g.v. artikel 2^e, eerste lid WA (en dus niet artikel 2, eerste lid onderdeel b WA! Want dat zowel bij artikel 2 lid 1 letter b WA als artikel 2e lid 1 WA een dagaangifte moet worden gedaan betekent nog niet dat hetzelfde verschuldigheidsartikel van toepassing is.)

Via artikel 4, zesde lid WA kom je via artikel 4 lid 1 WA bij artikel 51, eerste lid, onderdeel k WA. Als de ondernemer in Nederland een vergunning GCG heeft is die belastingplichtige o.g.v. artikel 51 lid 1 letter h WA (via letter k) en als de ondernemer in Nederland geen vergunning GCG heeft dan is die ondernemer belastingplichtige o.g.v. artikel 51 lid 1 letter 1 WA. Het vreemde feit doet zich dan voor dat maandaangifte moet worden gedaan!

Stel dat een Nederlandse ondernemer zowel bij een GCA als bij een niet-GCA, koopt, dan moet hij voor de accijnsgoederen die gekocht zijn bij de GCA een dagaangifte doen en voor de accijnsgoederen die bij een niet-GCA worden gekocht een weekaangifte. Dat valt niet uit te leggen.

Over het strafartikel: De kopende partij in Nederland heeft gewoon geen andere keuze als deze de accijnsgoederen koopt bij een verkoper in een andere lidstaat die weigert om een vergunning GCA aan te vragen. De kopende partij wil graag de accijns voldoen in Nederland. Hier is geen sprake van een handeling waarbij het de bedoeling is om de wetgeving te ontlopen. Het strafrechtelijk optreden via artikel 42 letter f UBA is daarom wellicht een te zwaar middel. in toepassen.

Beoordeling

Naast het strikter toepassen van de strafbepaling is een maand voor het doen van een aangifte niet passend, gelet op degenen die de wetgeving naleven en dan een dagaangifte moeten doen.

Het voorstel is om artikel 52, derde lid 3 onderdeel g WA in twee gedeelten te splitsen. Enerzijds voor de toepassing van artikel 4, eerste en tweede lid en anderzijds voor de toepassing van artikel 4, zesde lid WA en in artikel 53a WA opnemen dat er een dagaangifte gedaan moet worden als er sprake is van een onregelmatigheid (onder het noemen van de nieuwe letter in art. 52, derde lid WA) als bedoeld in artikel 4, zesde lid WA, met name het niet tijdig afmelden e-VAD, geen VARC, vaststelling tekorten e.d.

Die ruime termijn van een maand lijkt niet de bedoeling te zijn maar het is wel het gevolg van de wettelijke regels. Maar dit betekent ook nogal wat voor onze aangiftesystematiek.

MijnDouane voorziet alleen in een dagaangifte voor veraccijnsd vervoer en niet in een maandaangifte. Ook is de betaaltermijn dan een dag in plaats van een maand. De betaalverzuimboetes op dagaangiften zijn dan onterecht als artikel 4 WA van toepassing was.

5.1.2d

Conclusie

De aangifte/afdrachttermijn is bij onregelmatigheden in het veraccijnsd vervoer nu gelijk aan die bij onregelmatigheden in het vervoer onder schorsing. De WA moet daarom worden aangepast: Een splitsing tussen de artikelen 4, eerste lid en art. 4, 2^e lid WA enerzijds en art. 4, 6^e lid WA anderzijds lijkt het meest geschikt.

5.1.2d

04. Handhaving

-

23.04.05 Jurisprudentie

-

23.04.06 Content

-

Douane
Belastingdienst

Aan: leden CG Accijns

Verslag

Juni 2023

Coördinatiegroep Accijns

**Douane Landelijk Kantoor
Handhavingsbeleid**
Laan op Zuid 45
3072 DB Rotterdam
Postbus 3070
6401 DN Heerlen

Contactpersoon

5.1.2e
5.1.2e Coördinatiegroep
Accijns
5.1.2e
5.1.2e @douane.nl

Datum
27 juni 2023

Versienummer
V1.10

Auteur
5.1.2e

Bijlagen

Voorzitter 5.1.2e
Vergaderdatum 27 juni 2023
Vergadertijd 09:00 – 12:00
Locatie Webex 5.1.2e
Vergadernummer 23.05

Aanwezigheid

5.1.2e

Dit verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg daarom altijd de Handboeken. Deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van de wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van
gast sprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

	<u>Agendapunt</u>	<u>Toelichting / verslag</u>	<u>Actie</u>
01	Opening en vaststellen agenda		5.1.2e
02	Mededelingen/ Organisatorische zaken		
02.01	<i>Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's, met name:</i>		
02.01.01	CUA	14 juli 2023: Douane Accijns Goederenvervoer (DAG) naar productie.	5.1.2e
02.01.02	Overige mededelingen		
02.01.02.01	Knock and Talk	Memo ter kennisgeving. 230627: HHR: Vorige week was het AAO (Aansturing Accijns Overleg). 5.1.2e was in persoon aanwezig om de memo toe te lichten. De memo is duidelijk. Wat in de memo staat mag. Wat niet in de memo staat mag niet. 5.1.2e 5.1.2d	
02.01.02.02	Veraccijnsd overbrengen	Memo ODB Twee zaken: 1: Het inbrengen van de memo in het ODB is op basis van een afspraak in die vergadering. Keuze is om die beantwoording sec te richten op de aldaar gestelde vraag. Ook vanuit de overtuiging dat individuele klantvragen niet in die vergadering horen maar in het overleg tussen klant en Inspecteur. NB: er lopen nog een aantal acties vanuit dat ODB-overleg door. Daar is o.m. afstemming over met CUA. 2: De vraag: hoe staat het met de overkoepelende memo, zie bijeenkomst 26 april en de bijlagen met casussen. Deze actie loopt. Komende week intern bij het cluster Accijns een vervolg. Er is steeds meer aandacht voor hoe schrijven we het op: a. De grammaticale uitleg b. De teleologische uitleg c. Wanneer duiding in Handboek d. Wanneer standpunt 5.1.2d	5.1.2e
02.01.02.03	Belastingrente per 1 juli 2023 naar 6%	Voor de belastingmiddelen accijns en verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken hebben we op basis van artikel 30h (heffen) en 30ha (vergoeden) van de AWR te maken met belastingrente. - Deze belastingrente staat al sinds april 2014 op 4%.	5.1.2e

		- Alleen in de coronaperiode was deze tijdelijk 0,01% (periode juni 2020 t/m sept 2020). Met ingang van 1 juli 2023 gaat deze belastingrente omhoog naar 6%. Hierbij de link hierover naar de site van de Belastingdienst. https://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/bldcontentnl/standaard_functies/prive/contact/rechten_en_plichten_bij_de_belastingdienst/belastingrente/overzicht_percentages_belastingrente Daarnaast is men bezig om een nieuw systeem voor belastingrente in te voeren. Dat zal nooit eerder plaatsvinden dan per 1 januari 2024. Met een nieuw systeem wil men de verschillen in percentages (zo zijn er verschillende percentages voor o.a. de Vpb en de overige middelen) van belastingrente verkleinen evenals het verschil met de invorderingsrente.	
02.01.02.04	buiten reikwijdte verzoek	buiten reikwijdte verzoek	5.1.2e
02.01.02.05	Spoedactie content	Casus: Het betreft reizigers van de Canarische eilanden die een boete hebben gekregen vanwege een teveel aan sigaretten en de uitspraak van de rechtbank in Haarlem in deze. De site van de douane zou te onduidelijk zijn voor wat betreft de informatie over de uitzonderingsgebieden EU met afwijkende regels voor accijns. De Canarische eilanden maken geen deel uit van het accijnsgebied van de EU. Discussie was of de boete al dan niet terecht was opgelegd. De rechtbank heeft de eiser in het gelijk gesteld. De belastingheffing was niet in het geding. De website is met spoed aangepast. Overall: 5.1.2d De uitspraak zal alsnog ter info worden gedeeld.	5.1.2e
03	Helpdeskvragen		
03.01	Minerale olie		
03.02	Alcohol/VB		
03.02.01	Concentraat/ poeder aanlengen met melk en artikel 9, derde lid WVAD	Besluitvormend. Casus Door het Lab is een poeder/concentraat onderzocht dat volgens de gebruiksaanwijzing moet worden aangelengd met melk. • Zonder dat het product aangelengd is adviseert het Lab dat het een limonade is op basis van artikel 9, lid 2 WVAD. • Maar als het eindproduct (aangelengd met melk) wordt beoordeeld valt het onder de uitsluiting van artikel 9, lid 3 WVAD. Vraag Het Lab wil weten of ze het product na aanlengen moeten beoordelen, waardoor het product niet als limonade wordt	5.1.2e

		aangemerkt op grond van artikel 9, derde lid WVAD. Of dat ze het product, zoals ze nu hebben gedaan, zonder aanlengen met melk moeten beoordelen. Beoordeling 5.1.2e : In artikel 9 lid 1 WVAD is aangegeven wat limonade is. In artikel 9 lid 2 WVAD is aangegeven dat concentraten van de in lid 1 bedoelde drank, ook worden aangemerkt als een limonade. • In artikel 9 lid 3 WVAD is aangegeven dat melkdranken niet als limonade wordt aangemerkt. Uit artikel 9 lid 2 WVAD blijkt duidelijk dat je uit moet gaan van het eindproduct door de verwijzing naar lid 1. • Als dat eindproduct een melkdrank is, dan is het niet als een limonade aan te merken, dus geen product van artikel 9 lid 1 WVAD. • En als het product van artikel 9 lid 1 WVAD is, dan zijn de concentraten ook niet aan te merken als limonade. Conclusie - Als op de verpakking staat dat het aangelengd kan worden met water en/of melk is het belast met VB. - Als er op de verpakking staat dat het uitsluitend met melk aangelengd moet worden, is het een melkproduct en is het niet belast. Vraag: wie informeert de externe partij die de presentatie gemaakt heeft? Dat is afhankelijk van hoe de afstemming LAB en het bedrijfsleven tot stand is gekomen. Hetzij via het reguliere klantcontact of een formeel antwoord op de product vraag door LAB/ 5.1.2e . DE CG heeft hier geen rol in. 67 AWR; 5.1.2d	
03.02.02	Kookwijn	Ter beoordeling. Vraag 5.1.2e 67 AWR Door dit lage alcoholgehalte is het product niet aan te merken als accijnsgoed (lager dan 1,2% vol). Daarmee zou het dus wel een alcoholvrije drank kunnen zijn. Mocht het een alcoholvrije drank zijn, dan kennen we daar geen vrijstelling voor zoals in de accijns	5.1.2e

		voor levensmiddelen met een gehalte van max. 5 liter per 100 kg product en zou er VB verschuldigd zijn. Beoordeling Het product wordt belast met verbruiksbelasting als het o.m. voldoet aan het gestelde in artikel 9, eerste lid WVAD: het moet kennelijk bestemd zijn om onverwarmd te worden gedronken. Het zal geen vruchten -of groentesap zijn, dus blijft er limonade over. Conclusie Het product is niet aan te merken als een alcoholvrije drank.	
03.03	Formaliteiten		
03.03.01	Langdurig "vervoer" onder EMCS wegens gebrek aan ruimte in het AGP	Besluitvormend. Casus De CUA houdt toezicht op de regelmatige beëindiging van e-AD's. Negentig dagen na validatie schrijft de CUA de verzender aan. Als na onderzoek van de CUA of de regio, sprake blijft van een niet-tijdig beëindigde vervoersbeweging kan sprake zijn van een onregelmatigheid die leidt tot uitslag tot verbruik. Hier wordt de situatie bedoeld als omschreven in artikel 2c, lid 3 van de WA: de goederen komen niet aan op de plaats van bestemming en er is tijdens het vervoer geen onregelmatigheid geconstateerd die kan worden aangemerkt als een onttrekking. Deze onregelmatigheid wordt geacht te hebben plaatsgevonden in Nederland op het tijdstip van aanvang van de overbrenging, tenzij binnen een termijn van vier maanden na de aanvang van de overbrenging ten genoegen van de inspecteur wordt aangetoond dat de overbrenging regulier is geëindigd of dat is vastgesteld waar de onregelmatigheid plaatsvond. Indien de verzender mogelijk niet op de hoogte was van het feit dat de goederen niet ter bestemming zijn aangekomen, wordt hem alsnog een termijn van een maand gegund om een of ander aan te tonen. (WA, artikel 2c, lid 4). In deze casus betreft het een e-AD dat na 90 dagen nog niet is beëindigd. Situatie: 67 AWR Uitgangspunten is dat de goederen onder dekking van een e-AD nog in vervoer zijn en dat er geen onregelmatigheid is geconstateerd.	5.1.2e

		De enkele overschrijding van de vervoertermijn die in een e-AD moet worden vermeld (45 dagen) vormt geen belastbare onregelmatigheid. (Die vervoertermijn is enkel bedoeld om risico's te bepalen). Wij kunnen een aantekening maken in het e-AD en het toezicht pauzeren. 5.1.2d Vraag 5.1.2e 5.1.2d Beoordeling Ook al is de vervoerstermijn verlopen, die termijn is niet wettelijk bepalend voor het ontstaan van een belastbaar of strafbaar feit, dus ook bij dat verlopen is er geen sprake van een onregelmatigheid. De goederen moeten wel in het vervoermiddel blijven. Wat hier wel interessant kan zijn is de zekerheid. Als hier een trend ontstaat dan is de vraag of de hoogte van de zekerheid wel voldoet. Conclusie 5.1.2d	
03.03.02	Termijn overbrengen naar IVV	Ter vastlegging Casus 5.1.2e Enkele vragen die het bedrijfsleven stelde: Heeft men een maand de tijd om na het brengen in het vrije verkeer van alcoholvrije dranken (invoer) deze met een vervoersopdracht over te brengen naar een IVV? o Antwoord: ja. • Moeten deze goederen steeds in vervoer blijven of mag dit vervoer ook onderbroken worden zolang je maar binnen 1 maand blijft? o Antwoord: Dat mag ook onderbroken worden als de goederen maar binnen 1 maand na het doen van de douaneaangifte hun bestemming bereikt hebben. Artikel 8 lid 3 UBVAD. • Mag men de IVV verkleinen in december 2023 waarbij de alcoholvrije dranken blijven staan maar automatisch buiten de IVV komen zodat er sprake is van uitslag? o Antwoord: ja. Conclusie De CG is akkoord.	5.1.2e
03.03.03	Commercieel of niet (artikel 66 lid 3 WA)	Meningvormend Casus	5.1.2e

		• Kan een verhuurder teruggaaf krijgen als niet hijzelf maar de huurder van hem met het luchtvaartuig de commerciële activiteit uitvoert? (artikel 71d WA jo 35g URA) • Is die verhuurder in staat om e.e.a. via zijn (eigen) administratie aan te tonen zoals artikel 35f URA via artikel 35g lid 3 URA eist? Vraag Wat wordt bedoeld met voor commerciële doeleinden zoals bedoeld in artikel 66 lid 3 WA: goederen en mensen vervoeren tegen betaling. Dit heeft ook aanvullende bepalingen m.b.t. het onderhoudsregiem. Voor veiligheidsregels presenteert men zich niet commercieel. 5.1.2d Er zijn particulieren die 'vrienden' tegen 'vrienden' prijzen mee laten vliegen. Dan is het niet commercieel. Er is twijfel over gebruik andere wetgeving. In het algemeen geldt dat de verzoeker dient te zorgen voor de onderbouwing van zijn verzoek want die wil een teruggaaf. Die zal dan ook het 'bewijs' moeten overleggen. Leidend blijft: beoordelen op feiten en omstandigheden vanuit de accijnswetgeving Afspraak: - Bijeenkomst plannen met 5.1.2e en ervaringsdeskundigen bij elkaar: 5.1.2e Actie 5.1.2e	
03.03.04	GCG aan buitenlanders	Ter vastlegging Casus Er komen aanvragen binnen voor Gecertificeerd geadresseerde (GCG) voor buitenlandse ondernemers. 67 AWR 67 AWR Vraag Als je geen locatie hebt kan je niet ontvangen. Dan wordt er geen vergunning GCG verleend. Kan het criterium "vaste inrichting" hiervoor dienen? Dit om te voorkomen dat er een administratieve vergunning wordt verleend. Beoordeling 5.1.2e : Ja. Feitelijk is dat hetzelfde wat we ook bij de Geregistreerd geadresseerde (GG) hanteren? Het maakt feitelijk niet uit of je goederen ontvangt onder schorsing of veraccijnsd. 5.1.2e : Eens. Conclusie De buitenlandse ondernemer komt niet in aanmerking voor een NL GCG. Binnen kader uitleg regelgeving en uitgangspunten Toezicht	5.1.2e

		230627: CG akkoord.	
03.03.05	Feitelijk afleveradres niet vermeld in e-AD	Besluitvormend Casus 67 AWR Beoordeling De chauffeur moet de herkomst aantonen. De herkomst toont hij aan met een factuur of handelsbescheid met daarop de gegevens zoals in artikel 54 URA vermeld staan. Doet hij dat niet dan volgt een naheffing. Doet de chauffeur dat wel dan kom je waarschijnlijk bij de AGP-houder van onze regio uit en daar kunnen we onderzoeken of de accijns is afgedragen op de periodieke aangifte 67 AWR	5.1.2e

		67 AWR	
		Conclusie 67 AWR	
03.04	Tabak		
03.04.01	Depacken tabak	Ter beoordeling Casus 67 AWR Vraag De vraag van de tabaksproducent is of er een mogelijkheid bestaat om deze veraccijnsde producten te laten depacken in een re-use center met teruggaaf van accijns door ze weer onder schorsing te brengen? Zo ja, hoe ziet dan de teruggaaf accijns eruit?: 1) op basis van een vernietigingsdocument? 2) de producten (cut filler) retournemen in het AGP en op basis daarvan een teruggaaf voor de accijns indienen? 3) andere opties? Beoordeling De eerder uitgeslagen tabaksproducten met zegel kunnen (weder) ingeslagen worden.	

		• Teruggaaf kan dan worden verleend op grond van artikel 71, lid 1d WA, artikel 31 UBA en artikel 35 URA • Vervolgens moet de zegeladministratie bij de AGP vergunninghouder op orde worden gebracht. (De tabaksproducten die worden (weder)ingeslagen voorzien van accijnszegels zijn aangevraagd door de houder van de AGP). Na (weder)inslag bevinden de goederen zich dan onder schorsing in het AGP. • De tabaksproducent heeft een vergunning AGP voor het vervaardigen van tabaksproducten. Binnen het AGP kunnen de sigaretten worden verwerkt tot rooktabak, waarbij gebruik wordt gemaakt van de depack-machine die (evt. na een wijziging van de vergunning) onder het AGP valt. • Voor wat betreft de vervaardiging (hoeveelheid) van de rooktabak kan worden uitgegaan van de tellers op de 'depac-machine', indien dit apparaat te vertrouwen is, bijvoorbeeld door middel van ijking. Conclusie De CG is het eens.	
03.04.02	Verkoop sigaretten onder de kostprijs	Meningvormend Casus: 67 AWR Vraag: De vraag is of belanghebbende deze lage KHP mag hanteren en of niet te weinig OB wordt afgedragen. Beoordeling: Het hoeft geen situatie te zijn die ingaat tegen de wetgeving. Het staat een belanghebbende geheel vrij om de prijs te bepalen, zolang er geen sprake is van verkoop aan anderen dan wederverkopers. Artikel 35, tweede lid WA zegt dat de KHP bestaat uit de accijns en de OB en de kosten van verpakking. Dat betekent dat er nooit sprake kan zijn van negatieve prijselementen in de KHP. Negatieve prijselementen zijn kortingen en die zijn niet toegestaan. Echter, bij het schrijven van de wetgeving is de wetgever er niet vanuit gegaan dat iemand tabaksproducten verkoopt met verlies en ook nog eens de belastingen voor zijn rekening neemt. Toch kan het wel dat de verkoper de belastingen voor zijn rekening neemt. Primair is de tekst van artikel 35, tweede lid WA bedoeld in een situatie dat er een "normale" prijs gevraagd wordt en om aan te geven wat er in die prijs moet zitten. Artikel 35, tweede lid WA is niet bedoeld om een minimumtarief aan te geven. Evenmin bevat	

		het artikel een verbodsbepaling. Er is dus wettelijk niets op tegen om tegen een lagere prijs dan de logische prijs te verkopen. Voor wat betreft de OB geldt dat deze over de vergoeding betaald moet worden. Voor de levering hier te lande geldt niet dat het volledige bedrag aan accijns daar inbegrepen moet zijn (dit in tegenstelling tot de invoer). Er is dus niet te weinig OB afgedragen. Het signaal dat de KHP niet voldoet aan art. 35, tweede lid WA is onder de aandacht gebracht van onze klant en deze heeft de KHP inmiddels aangepast. Conclusie: - De KHP voldoet niet aan de definitie van art. 35 WA, maar een verbodsbepaling ontbreekt. - Met de voldoening van het minimumbedrag aan accijns wordt het juiste bedrag wordt geheven, -67 AWR	
04	Handhaving		
04.01	5.1.2d	Inventarisatie NB: zie ook de correspondentie vanuit BDG 5.1.2d 5.1.2d 5.1.2d 5.1.2d	5.1.2e

		5.1.2d 5.1.2d 5.1.2d 5.1.2d	
04.02	5.1.2d	5.1.2d	
05	Jurisprudentie / Nieuwe wetgeving		
05.01	De nieuwe beleidsregels gepubliceerd	Ter informatie. Bijgevoegd de Beleidsregels accijns, aangepast aan de wetgeving per feb 2023. NB: vervolg afstemming overall met DGFZ loopt ook nog	5.1.2e
05.02	Huurder verhuurde loods accijnsplichtig voor aangetroffen tabak?	Ter informatie. 67 AWR	5.1.2e
06	Content		
06.01	Stand van zaken handboek Accijns	Ter bespreking Het schema dat 5.1.2e heeft opgesteld is de primaire ambitie. Buiten reikwijdte verzoek M.b.t. teruggaaf verzoeken Bewijslast Bij teruggaaf verzoeken ligt die bij degene die de teruggaaf vraagt. NB: in tegenstelling tot de plicht van de Inspecteur bij heffing Kern is dat er een relatie moet zijn tussen de eerder betaalde accijns/ VB en het verzoek om teruggaaf. De aanvrager is daarbij aan zet. Bij 'keten' handelen is dat niet eenvoudig. Bij het moment van besluitvorming is afgesproken dat waar nodig de klant daarover geïnformeerd wordt. Een enkele factuur of verklaring is onvolledig. 5.1.2d	5.1.2e

		Voor nu beoordeling of het Handboek in lijn met onze uitgangspunten is. Jurisprudentie helpt ons (straks) met nadere duiding.																											
06.02	Voorstel aanpassen brief zekerheid in GDC	Ter beoordeling Van vergunningafgifte krijgt 5.1.2e het voorstel tot aanpassen van de beschikking 'vaststellen hoogte van de zekerheidsstelling' in GDC. Deze beschikking bevat geen drop-down menu. Het gevolg hiervan is dat men nu zelf de vergunning en de bijbehorende wetgeving moet invullen. De vraag is of dit verbeterd kan worden door aan de GDC brief een soort als-dit-dan-dat (if this than that) code toe te voegen. De gebruiker kan dan de betreffende vergunning uit een scroll downmenu kunnen selecteren, waarbij GDC automatisch de wetgeving invult. Een andere mogelijkheid is om het formulier FR010 (v4010-01) Beschikking Zekerheid aan te vullen met de 6 meest gebruikte vergunningen gekoppeld aan de juiste wetgeving. Te weten: <table><tr><td>Vergunning</td><td>Wet op Accijns</td><td>Uitvoerings-regeling Accijns</td></tr><tr><td>Accijns Goederen Plaats</td><td>Artikel 56, lid 1</td><td>Artikel 22</td></tr><tr><td>Geregistreerde</td><td>Artikel 56, lid 2</td><td>Artikel 22a</td></tr><tr><td>Geadresseerde</td><td></td><td></td></tr><tr><td>Gecertificeerde</td><td>Artikel 56, lid 1</td><td>Artikel 22a</td></tr><tr><td>Geadresseerde</td><td></td><td></td></tr><tr><td>Geregistreerde Afzender</td><td>Artikel 56, lid 1</td><td>Artikel 22a</td></tr><tr><td>Vrijstelling Accijns</td><td>Artikel 65</td><td>Artikel 28</td></tr></table> <table><tr><td>Inrichting voor Verbruiksbelasting</td><td>Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken Artikel 23</td></tr></table> De vraag is daarbij dat voor deze vergunningen de brief automatisch is ingevuld op het gebied van de naam van de vergunning, de bijbehorende wetgeving en de bijbehorende grondslag. Daarnaast is het de bedoeling dat het oorspronkelijke document blijft bestaan voor minder vaak gebruikte vergunningen. De vraag of nagegaan kan worden of dit voorstel ook als een verbetering wordt gezien bij vergunningafgifte in de andere regio's en/of er wellicht nog andere aanpassingen wenselijk zijn. NB: zie feitelijk ook: Toevoegen brief ontheffing zekerheid GDC Kern de vraag: waar is behoefte aan? 230627: Collegae gaan reageren.	Vergunning	Wet op Accijns	Uitvoerings-regeling Accijns	Accijns Goederen Plaats	Artikel 56, lid 1	Artikel 22	Geregistreerde	Artikel 56, lid 2	Artikel 22a	Geadresseerde			Gecertificeerde	Artikel 56, lid 1	Artikel 22a	Geadresseerde			Geregistreerde Afzender	Artikel 56, lid 1	Artikel 22a	Vrijstelling Accijns	Artikel 65	Artikel 28	Inrichting voor Verbruiksbelasting	Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken Artikel 23	5.1.2e
Vergunning	Wet op Accijns	Uitvoerings-regeling Accijns																											
Accijns Goederen Plaats	Artikel 56, lid 1	Artikel 22																											
Geregistreerde	Artikel 56, lid 2	Artikel 22a																											
Geadresseerde																													
Gecertificeerde	Artikel 56, lid 1	Artikel 22a																											
Geadresseerde																													
Geregistreerde Afzender	Artikel 56, lid 1	Artikel 22a																											
Vrijstelling Accijns	Artikel 65	Artikel 28																											
Inrichting voor Verbruiksbelasting	Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken Artikel 23																												

07	Aantekeningen 23 mei	230627: Reageren binnen 2 weken.	Allen
08	Evaluatie en sluiting		

Douane
Belastingdienst

Aan: leden CG Accijns

Verslag

Augustus 2023 **Coördinatiegroep Accijns**

**Douane Landelijk Kantoor
Handhavingsbeleid**
Laan op Zuid 45
3072 DB Rotterdam
Postbus 3070
6401 DN Heerlen

Contactpersoon

5.1.2e
5.1.2e Coördinatiegroep
Accijns
5.1.2e
5.1.2e @douane.nl

Datum
01 augustus 2023

Voorzitter 5.1.2e
Vergaderdatum 01 augustus 2023
Vergadertijd 09:00 – 12:00
Locatie Webex 5.1.2e
Vergadernummer **23.06**

Versienummer
V01.00

Auteur
5.1.2e

Bijlagen

Aanwezigheid

5.1.2e

Dit verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg daarom altijd de Handboeken. Deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van de wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden
gemaakt van gastsprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK
sluiten waar nodig aan.

	<u>Agendapunt</u>	<u>Toelichting / verslag</u>	<u>Actie</u>
01	Opening en vaststellen agenda	Buiten reikwijdte verzoek	5.1.2e
02	Mededelingen/ Organisatorische zaken		
02.01	<i>Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's, met name:</i>		
02.01.01	CUA		5.1.2e
02.01.02	Overige mededelingen		
02.01.02.01	Schema goederenstromen & formaliteiten	In de communicatie is er soms onduidelijkheid als het gaat om de formaliteiten die van toepassing zijn bij de overbrenging van accijnsgoederen. Om de gesprekken te ondersteunen en de discussies op gang te helpen heeft het cluster een PowerPoint presentatie gemaakt met schema's waarbij op dit moment alleen richtlijnen 2020/262 en 92/83/EEG zijn gebruikt. De vergadering wordt uitgenodigd om voor 1 oktober 2023 commentaar te leveren op het schema. 5.1.2i	Cluster Acc.
02.01.02.02	Buiten reikwijdte verzoek	Buiten reikwijdte verzoek	5.1.2e
02.01.02.03	Onderhoud beleidsregels	Vanuit het cluster zijn er verschillende initiatieven die waar nodig op de agenda zullen worden geplaatst.	Cluster Acc.
02.01.02.04	Grondslag vergrijpboetes, bestuurlijke / administratieve boete mogelijkheden binnen de accijns.	Het ministerie is aan het nadenken om een van de boetebepalingen enigszins aan te passen in de gevallen waarbij de Douane/BD geen vergrijpboete kan opleggen vanwege het ontbreken van een boetegrondslag, maar waarbij het opleggen van zo'n boete wel voor de hand zou liggen gelet op de gedraging. 5.1.2d	Cluster Acc.
<u>Het cluster Accijns gaat</u>			

		kijken naar de huidige bestuurlijke / administratieve boetemogelijkheden binnen de accijns. Het cluster pakt dit onderwerp op als project. Uiteraard in samenwerking met cluster Formeel Recht. Reacties van de CG zijn welkom.	
02.01.02.05	Knelpuntenlijst en bespreking DGFZ	Stand van zaken als gevolg van bespreking met DGFZ. In het najaar volgende sessie met DGFZ. Reacties van de CG zijn welkom.	Cluster Acc.
02.01.02.06	(Spoed) aanpassingen UBA	De CIE heeft NL aangesproken op de implementatie van Richtlijn (EU) 2020/262). Dit leidt tot noodzakelijk (spoed-) aanpassingen in het Uitvoeringsbesluit Accijns. Het gaat met name om EMCS-verplichtingen.	5.1.2e
02.01.02.07	Buiten reikwijdte verzoek	Buiten reikwijdte verzoek	5.1.2e
02.01.02.08	Wijziging op Implementing Regulation (EU) 2021/2266 ter REVIEW aangeboden	Vanuit het Accijnscomité is de wijziging op Uitvoeringsverordening (EU) 2021/2266 ter REVIEW aangeboden. Het betreft aanpassingen van de verwijzingen naar Uitvoeringsverordening (EU) 2022/1636 en wijziging in de vermeldingen betreffende de kleine producenten. Als er vanuit de CG nog opmerkingen zijn worden deze meegenomen in de review. De CIE wil vóór 22 augustus antwoord dus graag voor 19 augustus de eventuele reacties.	Cluster Acc.
02.01.02.09	Publicatie verhoging verbruiksbelasting	De 5.1.2e heeft vandaag op Douane.nl een actueel bericht gepubliceerd over de verhoging van de verbruiksbelasting per 1 januari 2024. https://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/bldcontentnl/b/erichten/nieuws/douane/verhoging-belasting-op-alcoholvrije-dranken-vanaf-1-januari-2024 Voor de collega's is hierover gepubliceerd op douanenet. 5.1.2i	5.1.2e
03	Helpdeskvragen		
03.01	Minerale olie		
03.02	Alcohol/VB		
03.02.01	Gazpacho groentesap of soep	Vraag van 5.1.2e De vraag is of gazpacho belast is met verbruiksbelasting. Dit product wordt door een grote super verkocht in een pak van een	5.1.2e

		liter. Gazpacho is een Spaans voorgerecht (soep) dat koud geserveerd wordt. Beoordeling Uit de naam van de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije <u>dranken</u>, en de artikelen waarin de definities van de aan verbruiksbelasting onderworpen producten staan genoemd (art. 6 t/m 9) blijkt dat het om dranken moet gaan. Zolang uit de verpakking/presentatie etc. niet blijkt dat het product een drank is, d.w.z. niet (mede) bestemd is om te drinken, ligt het niet voor de hand dat het product belast met verbruiksbelasting. Het feit dat soep weliswaar meestal drinkbaar is maakt nog niet dat het als een drank in de zin van de WVAD moet worden beschouwd. Een goede definitie wat onder een drank moet worden verstaan kennen wij niet. In een aantal gevallen heeft de rechter zich hier over uitgelaten: • De Rechtbank N NLD maakte in de zaak van 13-03-2017 nr. 15/1272 (via arrest HvJ van 26-03-1981 nr 114/80) de opmerking dat het GN niet bepalend is voor alcoholvrije dranken. Desondanks gebruikte zijde volgende omschrijving voor 'dranken': <i>"Onder dranken in de zin van post 2202 moet worden verstaan alle voor menselijke consumptie geschikte en bestemde vloeistoffen, ongeacht de ingenomen hoeveelheid of het bijzondere doel waarvoor de verschillende soorten voor consumptie geschikte vloeistoffen kunnen dienen."</i> Je kunt je afvragen of de rechter hier ook soep heeft bedoeld; soep is weliswaar vloeibaar, maar niet alles wat vloeibaar is hoeft zonder meer als een vloeistof te worden beschouwd in deze context. De Hoge Raad heeft het volgende gezegd over het begrip drank in het arrest HR 19-06-2009, ECLI:NL:PHR:2009:BC5878: <i>"3.2 Onder verwijzing naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 26 maart 1981, Dr. Ritter GmbH, 114/80, Jurispr. blz. 895, wordt betoogd dat onder het begrip 'drank' in de GN moeten worden verstaan alle vloeistoffen die geschikt en bestemd zijn voor menselijke consumptie. De gefiltreerde maltbase is, aldus het middel, een vloeistof die kan en mag worden gedronken en mitsdien een drank in de zin van de GN, waaraan niet afdoet dat het product primair wordt aangewend bij de productie van andere dranken.</i> <i>-3.3. Zoals het middel met juistheid aanvoert is een drank in de zin van de GN een vloeistof die geschikt en bestemd is voor menselijke consumptie. Niet voor redelijke twijfel vatbaar is echter dat het daarbij dient te gaan om een vloeistof die bestemd is om in de staat waarin deze verkeert zonder bezwaar door mensen te worden geconsumeerd en als zodanig met het oog op die consumptie op de markt wordt gebracht."</i>, zie https://new.navigators.nl/document/inod583ae2b1fb0b9d1cb7bdf295f3abcac4?ctx=WKNL_CSL_17 Ook de conclusie van de AG de Wit is verhelderend en lezenswaardig. Daarin relateert hij het begrip drank ook aan de	
--	--	--	--

		GN-indeling, maar het generieke begrip drank wordt hier wel gedefinieerd. Dan zou je misschien kunnen concluderen dat koude soep (als die niet te heet gedronken wordt) onder de heffing van verbruiksbelasting valt. De Rb Noord-Holland heeft in haar uitspraak van 28-1-2020, ECLI:NL:RBNHO:2020:1599 over de definitie van drank in het kader van de Wet op de verbruiksbelasting het volgende gezegd onder punt 10.1/10.2 <i>"10.1.</i> <i>De rechtbank stelt voorop dat om een product te kunnen aanmerken als drank in de zin van de WVB de indeling van een product in de GN niet van belang is, nu in de WVB geen verwijzing is opgenomen naar de posten van de GN en er ook in de wetgeschiedenis geen aanwijzingen zijn te vinden dat de wetgever de indeling in de GN leidend op dit punt leidend acht.</i> <i>10.2.</i> <i>Op grond van artikel 9, eerste lid, juncto artikel 9, tweede lid, van de WVB wordt een product (onder andere) als limonade aangemerkt als er sprake is van een drank in geconcentreerde vorm die kennelijk is bestemd om onverwarmd te worden gedronken. Met partijen is de rechtbank van oordeel dat of een drank een dorstlessend karakter heeft - wat daar ook van zij in de onderhavige zaak - niet een zelfstandig criterium is voor de vaststelling of er sprake is van limonade. In de WVB is immers dit criterium niet opgenomen.</i> <i>• Evenmin kan uit de onder 9 opgenomen passage uit de memorie van toelichting worden afgeleid dat dorstlessen een zelfstandig criterium is.</i> <i>• Uit de memorie van toelichting volgt enkel dat deze term is gebruikt om een afbakening te maken tussen limonade en medicinale dranken zoals hoestdranken en dergelijke.</i> Conclusie: Om een product aan te kunnen merken als drank in de zin van de WVAD is de indeling van een product in de GN niet van belang. Maar in de WVAD is verder geen definitie van drank te vinden. Je kunt dan kijken naar het algemene spraakgebruik. Daarin zal soep, die weliswaar vloeibaar is, niet als een vloeistof in de zin van een drank worden gezien. Evenmin zal een soep die drinkbaar is, niet als een drank in die zin worden aangemerkt. Gelet op de verpakking en de aanbiedingsvorm van het product, presentatie in het winkelschap bij de soepen en onderzoek op internet, waar het steeds als voorgerecht wordt aangeprezen, is de CG van mening dat het product niet belast is voor de VB. Het betreft een product waarvan de wetgever dan ook niet heeft bedoeld dit te belasten. Dit onderwerp is een mooi voorbeeld van een lopende discussie m.b.t. tot de definities in de wetgeving, die verder zal worden gevoerd met DGFZ.	
03.03	Formaliteiten		

		ad 2: Dat er aan art 33 feitelijk niets is veranderd kan zo zijn maar men heeft het wel met het begrip "levering" iets wensen te verduidelijken om onzekerheden weg te nemen. ad 3: 5.1.2d ad 4: 5.1.2d 5.1.2d	
03.03.02	Beleidsregel 3.6: Onderbreking vervoer onder schorsing (crossdocking)	Het cluster is de beleidsregels aan het doornemen en daarbij stuiten wij op regel 3.6. De ontstaansgeschiedenis van deze beleidsregel: 5.1.2i De vraag is of deze beleidsregel nog nodig is in de praktijk . De crux van het verhaal zit in artikel 5, eerste lid onderdeel b WA dat opslag verbiedt van accijnsgoederen die niet overeenkomstig de bepalingen in de heffing zijn betrokken. Is deze tussentijdse opslag niet gewoon een bijzonder voorval dat moet worden gemeld binnen EMCS met een daarvoor bestemd document? Vanuit de regio's de volgende bijdrage: Voor onveraccijnsd vervoer (e-AD) wordt aangegeven dat logistieke dienstverleners behoefte hebben aan tijdelijke opslag buiten een AGP, wat niet is voorzien in de wetgeving. Opslag moet normaal gesproken in een AGP plaatsvinden, maar veel dienstverleners hebben geen AGP-vergunning. Niet-naleving leidt tot onregelmatigheden en verbruik van accijnsgoederen. Overlading na tijdelijke opslag vereist aanpassing van het vervoermiddel en kan worden gemeld bij de douane. Hiervoor is een beleidsregel noodzakelijk. Voor veraccijnsd vervoer (e-VAD) wordt opgemerkt dat het huidige beleid zich niet richt op tijdelijke opslag en overlading. Tijdelijke opslag wordt niet als onregelmatigheid gezien, aangezien de overbrenging eindigt bij ontvangst door de geadresseerde. Overlading leidt niet tot een onregelmatigheid. Dit kan worden gecorrigeerd via een verslag bijzonder voorval zonder de noodzaak van een specifieke beleidsregel. Wellicht is dit wel het moment om nog eens goed te overwegen of de beleidsregel wel nodig is voor de tijdelijke opslag van	Cluster Acc.

		onveraccijnsde goederen die vervoerd worden onder dekking van een geldig e-AD. 5.1.2d Alleen de overschrijding van de vervoerstermijn in combinatie met het uitblijven van het bericht van ontvangst leidt o.g.v. artikel 2c, lid 3 van de WA na 4 maanden tot de te weerleggen vaststelling dat er sprake is van een onttrekking die resulteerde in uitslag tot verbruik. De handel heeft echt behoefte aan deze beleidsregel. Conclusie: Vooralsnog is er nu geen duidelijke en zekere conclusie te trekken dat intrekken verstandig is: - Bedrijfsleven maakt gebruik van de beleidsregel; - Het handhaven van de beleidsregel levert geen bezwaar op De Cg is akkoord om beleidsregel 3.6 in stand te laten omdat er zich nog gevallen voordoen waarin deze beleidsregel een oplossing biedt voor het vervoer onder schorsing bij tussentijdse opslag buiten AGP. Er komt geen aparte beleidsregel voor veraccijnsd vervoer.	
03.03.03	Mag het restproduct bij vernietiging accijnsproducten een accijnsproduct zijn	Kernvraag: wat verstaan wij bij artikel 2 lid 6 WA onder vernietiging • Sub vraag: mag het restproduct een accijnsgoed zijn? Zie voorbeeld bier waarbij een overig alcoholhoudend product over blijft. Beoordeling: Kern: Als bij vernietigen een restproduct overblijft of ontstaat dat aangemerkt kan worden als een ander accijnsproduct, dan geldt het stelsel van toezicht van AGP's. Buiten het AGP wordt dit vernietigen niet toegestaan. Immers: als na de vernietiging een (ander) accijnsgoed overblijft of ontstaat, dan is er sprake van produceren of verwerken, dat op grond van art. 2, eerste lid onderdeel c WA buiten een AGP als een belastbaar feit wordt aangemerkt. Conclusie: Er zit een zeker risico in het gebruik van de term 'vernietigen'. Op zich een gebruikelijke term maar voor onze wetgeving kan de vernietiging van het ene accijnsproduct leiden tot de productie van een ander accijnsproduct. En dan geldt ons toezichts-regime: het produceren in een AGP. NB: De mogelijkheid van buiten een AGP vernietigen is er wel als er sprake is van een vrijstellingsvergunning. Bijvoorbeeld Eurodenaturant aan bier toevoegen onder ambtelijk toezicht. Zie art 5 lid 3 letter b WA. Dit laatste valt buiten de scope van dit agendapunt	5.1.2e

		Als daar behoefte aan is, komt dit op een ander moment terug in de vergadering.	
03.03.04	Voorstel aanpassen brief zekerheid in GDC	De afdeling vergunningafgifte 5.1.2e heeft een voorstel gedaan tot aanpassen van de beschikking 'vaststellen hoogte van de zekerheidsstelling' in GDC. Deze beschikking bevat geen drop-down menu. Het gevolg hiervan is dat men nu zelf de vergunning en de bijbehorende wetgeving moet invullen. De vraag is of de collegae Vaco willen nagaan of dit voorstel ook als een verbetering wordt gezien bij vergunningafgifte in de andere regio's en/of er wellicht nog andere aanpassingen wenselijk zijn? Bespreking in de vergadering: Voor wat betreft centralisering van de zekerheidsbrief zowel bij het stellen als in de situatie dat er na matiging geen zekerheid hoeft te worden gesteld, is positief gereageerd. 5.1.2e heeft positieve reacties ontvangen op dit voorstel. Gewacht wordt nog op de reactie van de afd. Vergunningbeheer 5.1.2e Het voorstel is wel dat er één brief komt met optie 'overige'. Dit voorkomt 2 basisbrieven. Actie voor 5.1.2e.	5.1.2e
03.03.05	Toevoegen brief ontheffing zekerheid GDC	Vanuit vergunningafgifte kreeg 5.1.2e het volgende verzoek: In GDC ontbreekt momenteel een uniforme brief voor klanten die ontheffing voor het stellen van zekerheid krijgen. - Graag zien we hiervoor een toevoeging. Willen jullie nagaan of hier ook behoefte aan is bij de vergunningafgifte in de andere regio's? - Dan kan hiervoor een concept worden opgemaakt. Zie ook 03.03.04. Actie voor 5.1.2e	5.1.2e
03.03.06	Knelpuntenlijst Accijns & VB: Onderdeel 7: Actieve kennisplicht	Casus: T.a.v. punt 7 "Actieve kennisplicht" denkt 5.1.2e dat de wens van de CG wat breder is dan wat nu in het informatieblad (en ook in de vergunning) staat. Met name voor wat betreft de administratieve organisatie en maatregelen van interne beheersing. OLGA denkt dat wat er nu over staat beschreven niet goed (genoeg) afdekt. Bij administratie denkt men niet zo snel ook aan de AO/IB. Bespreking in de vergadering: Conclusie: Voor het informatieblad is een andere formulering noodzakelijk met als voorbeeld de DWU tekst. Actie: 5.1.2e denkt alvast na over aangepaste tekst (voorzetje). 5.1.2e: kijk ook wat er nu in Besluit staat.	5.1.2e
03.04	Tabak		
03.04.01	Zekerheid AGP en toestemming aanvragen accijnszegels	Agendapunt is doorgeschoven naar de vergadering van 10 oktober 2023.	5.1.2e

03.04.02	67 AWR waterpijptabak-	Vervolg eerdere discussie. 5.1.2e heeft een nadere beschouwing geschreven. Kern van deze benadering is: 67 AWR Je kunt de cellulose vergelijken met de functie dat sigarettenvloeipapier heeft. Daarvan hebben wij het standpunt ingenomen dat een sigarettenvloeijs niet wordt belast met accijns wanneer: - het bij elkaar houden van de rooktabak de voornaamste functie van het product is, en - wanneer het product niet geheel of gedeeltelijk uit tabak bestaat (zie HA, 10.60.00, par. 4.5.1) Cellulose voldoet aan deze criteria. Cellulose heeft dus een soortgelijke functie als een vloeijs. Ook verbranden beide. Qua accijnsheffing worden zij gelijk daarom gelijk beoordeeld: geen accijns. Conclusie: Cellulose is de drager van het te inhaleren product 67 AWR het is een hulpmiddel. Het maakt geen deel uit van het te inhaleren product. Ook al kent de cellulose een bepaalde vorm van verbranding bij gebruik in een waterpijp, dan volgt het vanwege de functionaliteit de weg van sigarettenvloeijs: geen accijnsheffing. Vervolgstappen: - De redenering is gebaseerd op informatie over het product van belanghebbende. Het Lab zou moeten toetsen of e.e.a. klopt. - Nakijken wat dit betekent voor soortgelijke producten, zoals 67 AWR : 67 AWR - 5.1.2d Conclusie: De CG is het eens met de beschouwing van 5.1.2e. Deze hoort t.z.t. thuis in het Handboek Accijns. Vervolg: 5.1.2d	5.1.2e
----------	-------------------------------	---	--------

		5.1.2d	
04.03	Uitreiken aangifte accijns 5.1.2d	Afstemming FR - M.b.t. art 6 AWR - Memo FR volgt nog Er is nadere afstemming geweest tussen HHR, cluster en FR. FR komt met een memo. 5.1.2d Bespreking in de vergadering: Vraag vanuit Cg: waarom wordt een aangifte uitgereikt wanneer de aangiftetermijn is verstreken. Formeel moet dan een naheffingsaanslag worden opgelegd. Discussie: Een naheffingsaanslag wordt opgelegd voor de partij die je aantreft. Voor eerdere jaren nodig je uit tot het doen van aangifte o.g.v. artikel 6 van de AWR? - OLGA is van mening dat ook in dat laatste geval naheffingsaanslag moet worden opgelegd. Daartoe wordt het bedrijf uitgenodigd om een opgave te doen. Afspraak: - Afstemming vanuit Cg meenemen naar afstemming FR Wellicht is een uitspraak van de Hoge Raad m.b.t. de IB nog relevant. NB: 5.1.2e : bij verschil in e-AD reiken we ook aangifte uit? (ACC 66-procedure bij een buitenlandse verzender). 5.1.2e : zie ook casus 5.1.2i	
05	Jurisprudentie / Nieuwe wetgeving		
06	Content		
06.01	Stand van zaken handboek Accijns	5.1.2e uit het overzicht halen. Laatste aanpassingen HB VB, HB Accijns en HB EMCS komen op korte termijn naar de secretaris. Inzake de nieuwe applicatie DAG: We blijven aansluiten bij de algemeen bekende term EMCS.	5.1.2e
06.02	Opbouw handboeken	Hoe tevreden zijn we over de opbouw huidige handboeken? - Is er een standaard? - Primair ook kijken wat er uit kan	5.1.2e

		- Wat is overbodig 1e fase: Snellere doorloop van de aanpassingen. - Vanwege tijdrovend onderhoud is besloten de hyperlinks te verwijderen uit de handboeken. - Wetsverwijzingen worden in de tekst van de handboeken opgenomen. - Vooral gericht op het herstellen van onduidelijkheden en onjuistheden. 2e fase: Meer afstemming over de tekstopbouw onder regie 5.1.2e	
07	Aantekeningen 27 juni 2023	Af	allen
08	Rondvraag		
		5.1.2e : Namens CUA wordt er mogelijk een aanvullende casus Logistiek Dienstverlener op CP gepubliceerd. 5.1.2e : Is er een update over Solvent Yellow? 5.1.2d Antwoord: Voor NL mag de nieuwe marker ACCUTRACE PLUS per 1 juli 2023 worden gebruikt. - Dit is de eindejaarsregeling vastgelegd. - Zie ook artikel 13 uitvoeringsregeling. Vanaf 18 januari 2024 mag alleen ACCUTRACE PLUS worden gebruikt. Er is behoefte aan landelijke communicatie. (Actie 5.1.2e., reeds gedaan). 5.1.2e : COA plaatsen: Hebben wij een standpunt over betreden COA plaatsen? Antwoord: Nee, niet specifiek op COA gebouwen. - Wel op betreden gebouwen (zie het memo van FR over art. 50 AWR en 83 WA in samenwerking cluster/ 5.1.2e. - Het ligt wel politiek gevoelig. Dat vraagt afstemming met Directie Handhaving, via FR. NB: daarnaast de riviercruises. Buiten reikwijdte verzoek 5.1.2e : Heeft deze CG een reactie gegeven op het Knock & Talk beleid? Antwoord: Nee, de memo is wel gezien, maar lijkt onvoldragen - Beleid K&T staat ook in Memo "artikel 50 AWR en artikel 83 WACC".	
09	Evaluatie en Sluiting		5.1.2e

Douane
Belastingdienst

Aan: leden CG Accijns

Definitief Verslag

Oktober 2023 **Coördinatiegroep Accijns**

**Douane Landelijk Kantoor
Handhavingsbeleid**
Laan op Zuid 45
3072 DB Rotterdam
Postbus 3070
6401 DN Heerlen

Contactpersoon

5.1.2e.
secretaris Coördinatiegroep
Accijns

5.1.2e.

5.1.2e. @douane.nl

Datum

10 oktober 2023

Voorzitter 5.1.2e.
Vergaderdatum 10 oktober 2023
Vergadertijd 09:00 – 12:00
Locatie Webex 5.1.2e
Vergadernummer **23.07**

Versienummer
V1.03

Auteur
5.1.2e.

Bijlagen

Dit verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg daarom altijd de Handboeken. Deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van de wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van
gast sprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

	<u>Agendapunt</u>	<u>Toelichting / verslag</u>	<u>Actie</u>
01	Opening en vaststellen agenda		5.1.2e
02	Mededelingen/ Organisatorische zaken		
02.01	<i>Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's, met name:</i>		
02.01.01	CUA	Het vaste agendapunt voor de CUA wordt geschrapt. Voor nu geen onderwerpen.	5.1.2e
02.01.02	Overige mededelingen		
02.01.02.01	Uit vorig verslag: gesprek 5.1.2e over Buiten reikwijdte verzoek	Buiten reikwijdte verzoek	
02.01.02.02	Tarieven andere Lidstaten	Zie: https://trade.ec.europa.eu/access-to-markets/nl/content/accijnzen#toc_3	
02.01.02.03	Informatie voorziening bedrijfsleven	Ter vastlegging: Het MT HHB is akkoord gegaan met het volgende: - De werkwijze t.a.v. de informatievoorziening in het kader van de verbruiksbelasting wordt gewijzigd per 1 oktober 2023 of zo spoedig mogelijk na interne publicatie van het besluit door het MT HHB/MTD; - 5.1.2d 5.1.2d Het cluster pakt dit op met DGFZ als onderdeel van de knelpuntenlijst (Actie Cluster). 5.1.2d	5.1.2e / cluster

02.01.02.04	FPG/112 Kleine alcohol producenten	Ter vastlegging de officiële correspondentie : Bijgevoegd de definitieve guideline (Explanatory Notes) mbt de kwalitatieve criteria voor kleine producenten. <i>Dear ITEG members,</i> <i>Following the work that was done over the past few years, and the comments received by some of you after your review, we have finalised the Explanatory Notes on the qualitative criteria applicable to independent small producers of alcoholic beverages that you will find in attachment. The document has undergone few modifications compared to the previous draft you reviewed, taking into account the comments received.</i> <i>Please note that this document only serves as general guidance, it has no legal force and it does not bind the Commission in any way. The Explanatory Notes provide a practical and informal guidance based on the views of DG TAXUD.</i> <i>We will proceed with the publication of this document in the DG <u>TAXUD website dedicated to alcohol taxation</u> – i.e. next to where the Explanatory Notes on the quantitative criteria are currently published. The document will be published in its English language version.</i> <i>We would like to thank again all of your input and comments provided during the different stages of this document.</i> <i>Best regards,</i> <i>On behalf of</i> 5.1.2e Noot: Nederland heeft geen mogelijkheden voor kleine producenten, behalve voor bier.	Cluster
02.01.02.05	EU-regels over accijns op e-sigaretten pas in 2025	De EU-regels over accijns op e-sigaretten volgen pas op zijn vroegst in 2025. <i>Nederland vindt het belangrijk dat e-sigaretten binnen de reikwijdte van de EU-tabaksrichtlijn worden gebracht. Een wijziging van de tabaksrichtlijn wordt echter niet eerder dan 2025 verwacht. Dit schrijft minister Kaag van Financiën aan de Tweede Kamer.</i> Naar aanleiding van een toezegging van staatssecretaris Van Rij van Financiën om in de EU aandacht te vragen voor een accijns op e-sigaretten heeft de minister in juli 2023 een brief aan de Europese Commissie gestuurd waarin ze aandringt op een voorstel tot herziening van de tabaksaccijnsrichtlijn. De Europese Commissie heeft hierop geantwoord dat zij nog altijd voornemens zijn om de tabaksaccijnsrichtlijn te herzien maar dat de wijziging dus niet eerder dan 2025 wordt verwacht. https://www.taxlive.nl/nl/documenten/vn-vandaag/eu-regels-over-accijns-op-e-sigaretten-pas-in-2025/ Het gaat niet alleen om e sigaretten die later worden opgenomen in de Richtlijn. Er loopt ook al heel lang de discussie over de toepassing van het Eko tabak arrest. Omdat herziening van de Richtlijn wordt verschoven moeten we kijken wat dit betekent voor onderhanden onderwerpen.	5.1.2e

02.01.02.06	67 AWR - waterpijptabak	Update: 67 AWR 67 AWR	5.1.2e
02.01.02.07	Mededelingen Vaco's	5.1.2e Aanwezig op het nationaal douanecongres (5 oktober Rotterdam). Aan de orde was een Nieuwsbrief Vaktechniek met uitleg over teruggaafverzoeken (vanuit Toezicht). Volgens een van de adviseurs zou de informatie niet juist zijn. 5.1.2e 'COA schepen': Op 7 november een overleg met COA over de proviandering van de COA passagier-schepen. 5.1.2d De HHR regisseur sluit aan bij het overleg. 67AWR Afspraak: 5.1.2e deelt de casus en bespreekt het onderwerp met de 5.1.2e . (Actielijst) 5.1.2e Overleg Aangiftebehandeling/ Binnenkomen Uitgaan Maasvlakte (DRH). 5.1.2d Wordt waar nodig gedeeld. 5.1.2e Buiten reikwijdte verzoek 5.1.2e .: De 5.1.2e heeft een memo opgeleverd waarin expliciet aandacht wordt gevraagd voor de problematiek Quark en voor de ondersteuning bij deze overgang.	
03	Helpdeskvragen		
03.01	Minerale olie		
03.02	Alcohol/VB		

03.02.01	Kokosmelk in cocktails	Ter vastlegging. Casus: Moet voor kokosmelk verbruiksbelasting worden betaald wanneer de verpakking vermeldt dat het ook voor cocktails kan worden gebruikt? 67 AWR Beoordeling: Uitgangspunt is of het product voldoet aan de criteria van in casu art. 9 Wet WVAD. Daarbij moet gekeken worden of het product zelf kennelijk bedoeld is om onverwarmd gedronken te worden. Je kunt daarvoor kijken hoe het product wordt aangeboden. Wanneer de kokosmelk niet bestemd is om zelfstandig te worden gedronken, maar bijv. gebruikt wordt als onderdeel voor een cocktail, dan wordt de kokosmelk niet belast met verbruiksbelasting. Het is niet bekend dat kokosmelk, zoals het hier wordt aangeboden, in NL zelfstandig wordt gebruikt als drank. Het gros van de toepassingen is in de culinaire sfeer. Zolang het geen (zelfstandige) drank is en niet bestemd om onverwarmd te worden gedronken is er geen reden om het met verbruiksbelasting te belasten. Dus ook niet wanneer het wordt toegepast in cocktails. Conclusie: Kokosmelk voldoet niet aan de eis van art. 9 WVAD dat het zelfstandig bedoeld is om onverwarmd te worden gedronken. Opmerking: 67 AWR Noot: Er is een werkgroep (Cg, Cluster en DGFZ) opgestart waarin de definities worden besproken.	5.1.2e
03.03	Formaliteiten		
03.03.01	Thema Teruggaaf	Informerend. Het is alweer een tijd geleden dat we de uitleg van de wetgeving hebben vastgesteld. Vandaag graag een terugkoppeling hoe dit nu loopt. 67 AWR 67 AWR	5.1.2e

		67 AWR Gevraagd wordt de stukken op enig moment anoniem te delen met de Cg Accijns. Mocht zich een zaak voordien, dan delen met elkaar. NB: voorgaande geeft discussie over WOO en persoonlijke beleidsopvattingen. Daar komen we nog op terug.	
03.03.02	Invoer van soldeertoestel werken op butaan	Oordeelsvormend Casus: 67 AWR De vraag is of dit product in zijn geheel moet worden aangemerkt als een accijnsproduct. Beoordeling: 67 AWR 67 AWR 5.1.2e : 67 AWR Conclusie: We hebben geen eenduidig antwoord. En aangezien de casus gaat over het invoerproces wordt besloten deze voor te leggen aan de Cg Heffing. (Actie 5.1.2e) Ons voorwerk zal daarin meegenomen worden.	5.1.2e

03.03.03	e-VAD en vervoer volledige gedenatureerde alcohol	Dit onderwerp is geen discussie meer binnen de Cg. Het antwoord is duidelijk gezien alle reacties: Als er een e-VAD opgemaakt moet worden is er in land van bestemming een GCG nodig (inschrijving in SEED). Maar met dat antwoord kan het bedrijfsleven feitelijk niet verder omdat men er tegenaan loopt dat in andere lidstaten in bepaalde situaties geen GCG wordt afgegeven. 5.1.2e heeft voor deze gevallen een maatwerk afspraak m.b.t. bedrijfsleven dat zich bij Douane meldt: <i>Om de handel voor u niet te belemmeren geef ik u hierbij toestemming om toch te mogen leveren zonder begeleiding van een e-VAD. Deze toestemming geldt voor alle zendingen naar afnemers die van hun Douane geen vergunning gecertificeerde geadresseerde krijgen. U dient de bestemming aan te kunnen tonen op basis van uw administratie. Onder andere op basis van de facturering en betaling en overige bescheiden die de bestemming aantonen.</i> Afspraak: Deze casus wordt schriftelijk voorgelegd aan CIE. (Actie: Cluster/BS) De maatwerkafspraken van 5.1.2e wordt landelijk toegepast.	Allen
03.03.04	Performance problemen in "Mijn Douane"	Besluitvormend Regelmatig zijn er performance problemen met het tonen van het overzicht aan lopende zaken in "Mijn Douane". Onderzoek heeft uitgewezen dat de oorzaak daarvan ligt aan een hoog aantal tijdelijke certificeringen/vergunningen die voor een enkel RSIN worden verleend. Dit probleem kan worden verholpen door een striktere, duidelijke en vastgelegde werkwijze te gebruiken voor de afgifte van de incidentele vergunningen GG (Geregistreerde Geadresseerde), GCG (Gecertificeerde Geadresseerde) en GCA (Gecertificeerde Afzender). Wettelijke regels: In art 18 lid 3 van Richtlijn 2020/262 heeft men het v.w.b. de GG over een incidentele ontvangst van accijnsgoederen. In art 35 lid 8 van Richtlijn 2020/262 heeft men het over een GCA of GCG die slechts incidenteel accijnsgoederen verzendt of ontvangt. Nationaal hebben we dat v.w.b. de GG geregeld in art 50a lid 3 van de WA (Wet op de Accijns), v.w.b. de GCG in art 50h lid 2 WA en v.w.b. de GCA in art 50j lid 2 WA. In deze artikelen komt de term incidenteel voor, hetzij de incidentele ontvangst (GG/GCG) hetzij de incidentele verzending (GCA). Er is geen specifieke hoeveelheid aan deze term incidenteel gekoppeld. In de praktijk worden de incidentele vergunningen zowel voor de GG, GCG als GCA verstrekt door de CUA. Voor het aantal dat de CUA onder incidenteel verstaat, wordt op dit moment een hoeveelheid van 5 vergunningen per klant aangehouden alvorens ze door de CUA worden verwezen voor de aanvraag van een doorlopende vergunning naar de betreffende regio. Dit aantal wordt teruggebracht tot max 3.	5.1.2e

		5.1.2d De aantallen per RSIN kunnen behoorlijk oplopen. Dit wordt nu aangepast door het aantal aanvragen voor incidentele vergunningen (ongeacht of dit betrekking heeft op een GG, GCG of GCA) te maximeren op 3 stuks. Dit betekent dat de CUA per klant max 3x een incidentele vergunning zal verlenen. 5.1.2d Op de aanvraagformulieren voor de vergunningen GG, GCG en GCA alsmede in de toelichting op deze formulieren zijn inmiddels de tekstuele aanpassingen gemaakt. Deze luidt (onderstaande tekst heeft betrekking op aanvraagformulieren en toelichting GG): <i>"U kunt maar drie keer een 'Vergunning geregistreerde geadresseerde (tijdelijk)' aanvragen. Wanneer u weet dat u in de toekomst meer dan drie zendingen gaat ontvangen, vraag dan zo snel mogelijk een doorlopende 'Vergunning geregistreerde geadresseerde' aan. Houdt er rekening mee dat de wettelijke afgiftetermijn van een vergunning 8 weken is "</i> Een soortgelijke/identieke tekst wordt ook in de aanvraagformulieren en in de toelichting op deze aanvraagformulieren geplaatst van de GCA en GCG. De aangepaste formulieren m.b.t. de GG, GCG en GCA zullen binnenkort op internet worden gepubliceerd. Besluit: De CG is akkoord met het voorstel. De Vaco's informeren de regio. NB: De afspraak dat de combi AGP/GCG vergunning voor max 1 jaar wordt verleend vervalt.	
03.03.05	Stand van zaken veraccijnsd vervoer	Bijlage 1: De ODB memo (versie 23 juni 2023). De bijlage is gecommuniceerd met het ODB en mag ook intern worden gecommuniceerd. Daarmee zijn in die tijd de dringende 'zaken' van tafel gegaan. De discussie 'any place'. 5.1.2d De schema's veraccijnsd vervoer.	5.1.2e

		Behoeftte vanuit onze wijze van Toezicht, zie 2 en eenheid bij afgifte. Afspraak: Cg leden gaan reageren. Overige: 5.1.2d Artikel 36 lid 5 van Richtlijn 2020/262 (wijziging van bestemming) doet hier geen opgeld omdat dat gaat over het wijzigingen van bestemming. In die situatie is het vervoer reeds aangevangen. Bij any place speelt het gegeven dat de GCA vooraf de bestemming heeft aangegeven (en dus geaccepteerd heeft). Het is een gegeven dat de CIE zich op deze manier heeft uitgelaten. Door het in de Richtlijn opnemen van any place" en "Rechtstreekse aflevering" voor GCG niet op te nemen. 5.1.2d Het e-VAD wordt afgemeld. De belanghebbende doet 1 dagaangifte over de dag met daarin meerdere e-VAD's. 5.1.2d Afspraak: Dit onderwerp komt terug in de vergadering van 14 november. Ondertussen gaan we verder met stappen zetten in de afstemming.	
03.03.06	Gecertificeerde geadresseerde en zekerheid	Besluitvormend Vastellen ondergrens bedrag aan zekerheid Accijns. Let op, dit is het vervolg op eerdere discussie. Er wordt nu een halfjaar gewerkt met de nieuwe vergunningen GCG. De druk op het tijdig verlenen van de vergunningen is er nu af. Het wordt tijd om de ondergrens van zekerheidstellen opnieuw vast te leggen. De vraag is hoe hoog die ondergrens moet zijn: € 2.000 of € 5.000. Ook het Landelijk team Zekerheid wil uitsluitel hierover. Daarnaast moet de gemaakte keuze worden verwerkt in het Handboek Accijns (30.60.00 Zekerheid). De CG ziet geen redenen om af te wijken van de ondergrens zoals die bij GG-vergunningen geldt. 5.1.2d	5.1.2e

		Afspraak: Nu het e.e.a. een tijdje loopt, past het om weer binnen de reguliere afspraken te gaan. 5.1.2d	
03.03.07	Actieve veredeling en accijnswetgeving	Oriënterend Actieve veredeling en accijnswetgeving. Accijnsgoederen mogen worden geplaatst of verkregen onder de bijzondere douaneregeling actieve veredeling. Dit betekent schorsen van betaling van invoerrechten , het toepassen van handelspolitieke maatregelen, maar ook het schorsen van betaling van accijns. Er is immers geen belastbaar feit van uitslag tot verbruik omdat er overeenkomstig artikel 2, lid 1, letter d. WA geen sprake is van invoer van de definitie van artikel 1a, lid 1 WA. Wanneer de regeling AV wordt gezuiverd door bijvoorbeeld extern douanevervoer of wederuitvoer is de accijnswetgeving nog niet in beeld. Pas op het moment dat de regeling AV wordt gezuiverd door de goederen in het vrije verkeer te brengen overeenkomstig artikel 201, lid 1 DWU treedt de accijnswetgeving in werking. Principe is dat de vergunninghouder AV ter zuivering van deze regeling de goederen plaatst onder de regeling brengen in het vrije verkeer. In deze bijbehorende aangifte verwijst de aangever dan via de bijbehorende regelingcode en verbijzonderde regelingcode dat het gaat om accijnsgoederen die door een geregistreerde afzender onder schorsing overgebracht mogen worden naar een AGP in Nederland of een andere aangewezen bestemming. Uiteraard is invoer ook mogelijk door betaling van de accijns. Casusbeschrijving In de casus is er sprake van afwijking van het principe. Via artikel 170 GVo biedt de wetgever de mogelijkheid dat de goederen bij wijze van fictie in het vrije verkeer gebracht zijn bij afloop van de aanzuiveringstermijn zonder dat hiervoor een douaneaangifte gedaan hoeft te worden. <i>Voorbeeld: goederen zijn geplaatst op 1 maart en de aanzuiveringstermijn verloopt op 31 juli 2023. In het geval de vergunninghouder voor 31 juli 2023 deze plaatsing niet via een opvolgende regeling zoals extern douanevervoer heeft gezuiverd zijn ze via de fictie op 31 juli 2023 in het vrije verkeer gebracht. Op die datum ontstaat de douaneschuld en op die datum treedt ook de accijnswetgeving in volle omvang in werking. De vergunninghouder moet vervolgens binnen 30 dagen na afloop van die aanzuiveringstermijn op grond van artikel 175 GVo een aanzuiveringsafrekening indienen (AAR). In deze AAR verantwoordt de vergunninghouder plaatsingen en aanzuiveringen, waarbij hij ook aangeeft wat de douaneschuld is voor die goederen die bij wijze van fictie in het vrije verkeer zijn gebracht. Deze AAR komt dus uiterlijk 30 augustus binnen. Pas aan de hand van deze AAR kan de Douane vaststellen dat er ook een douaneschuld is ontstaan en de UTB ook opleggen voor accijnsgoederen.</i>	5.1.2e

		De douanewetgeving geeft hiermee de mogelijkheid dat deze accijnsgoederen tussen 1 maart en 31 juli 2023 feitelijk onder de regeling AV uitgaan en vertrekken naar een andere bestemming. - De accijnsgoederen kunnen dus al verbruikt zijn voor 31 juli 2023. Artikel 62 WA geeft aan dat de douanewetgeving van toepassing is op accijnsgoederen. - Dit betekent dat ook voor de accijnswetgeving die fictie van toepassing is en de spelregels van de WA van kracht zijn per 31 juli 2023. - De vergunninghouder levert de accijnsgoederen af zowel in Nederland als ook in andere lidstaten. - Extra: de vergunninghouder veredelt ook goederen die vallen onder de verbruiksbelastingen. Vragen: Hoe om te gaan met de accijns en VB als in de AAR om toepassing art. 170 GVo wordt verzocht. We hebben dan 2 situaties: - levering aan afnemer in Nederland en - levering aan afnemer in de andere lidstaat. Artikel 170 GVo biedt helaas niet de mogelijkheid om af te dwingen dat de vergunninghouder geen accijnsgoederen mag plaatsen met toepassing van deze bepaling. - In geval de accijnsgoederen in het vrije verkeer zijn gebracht en in Nederland zijn, dan kan de accijns samen met de douanerechten via de UTB worden betaald. Vragen: - Kan de geregistreerde afzender de goederen via EMCS verzenden zonder vermelden van een MRN van de invoeraangifte? - De geregistreerde afzender moet uiterlijk op 31 juli 2023 optreden als verzender bij verzenden binnen Nederland. Eens dat dit aansluit bij en de fictie van artikel 170 GVo en artikel 62 WA? - Doet de geregistreerde afzender dit niet, dan is er sprake van uitslag tot verbruik. Eens? - De gecertificeerde afzender moet uiterlijk op 31 juli 2023 optreden als verzender bij verzenden naar een andere lidstaat. Eens dat dit aansluit bij en de fictie en artikel 62 WA? - Doet de gecertificeerde afzender dit niet, dan is er sprake van uitslag tot verbruik. Eens? - Hoe doet de vergunninghouder dit voor de VB? - Intussen is wel het gesprek gaande om deze vergunninghouder te bewegen om voor de accijnsgoederen wel te kiezen voor de 'klassieke' zuivering van de regeling AV. - Mooiste oplossing is om artikel 170, lid 2 aan te vullen met de goederen die vallen onder Richtlijn 2008/118/EG. - Maar gelet op de incidentele casus lijkt dit mij een brug te ver op dit moment. Antwoorden: Vraag 1: Via de gedelegeerde VO 2022/1636 is in de Bijlage I, tabel 1, o.a. aangegeven wat er moet worden vermeld op een e-AD voor	
--	--	--	--

		vervoer via EMCS o.a. bij c.q. na invoer waarbij een GA (Geregistreerde Afzender) in het spel is. • In Bijlage I tabel 1 onderdeel 9d is aangegeven dat je dan verplicht het veld "herkomst" dient in te vullen en bij gebruikmaking van een GA vervolgens code 2 moet vermelden. • Die code verwijst immers naar art 16 lid 1, letter b van de accijnsrichtlijn 2020/262 en dat art heeft juist betrekking op een verzending via een GA. Voorts blijkt uit diezelfde Bijlage, onderdeel 9.1 <i>ED INVOER C "R" indien de code soort herkomst in vak 9d "2" (invoer) is.</i> R betekent dus dat het veld verplicht is (required) <i>Onder 9.1 a is vervolgens dan ook aangegeven: ED-nummer invoer R (required):</i> <i>Het ED-nummer wordt verstrekt door de afzender bij indiening van het voorlopige e-AD, dan wel door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van verzending bij geldigmaking van het voorlopige e-AD. Vermeld het (de) nummer(s) van het (de) enig(e) document(en) voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen in kwestie.</i> • Kortom op basis van deze eisen lijkt dat een verplichting. Vraag 2 Eens. Vraag 3 Ook eens . • Als de regels van de GA worden gevolgd bij verzending naar een AGP is er accijns technisch geen sprake van uitslag tot verbruik (lees: invoer) op basis van art 2a lid 3 letter a WA. • Als die regels niet worden gevolgd of er wordt netjes accijns betaald dan is er uiteraard wel sprake van invoer via art 2 lid 1 letter d WA. Vraag 4 Ook eens. • De accijns en VB wetgeving sluit immers via art 62 WA resp. art 26 WAVD aan bij de douanewetgeving en dan zou het ook m.i. erg vreemd zijn als we anders zouden handelen in deze situatie Vraag 5 Zie antwoord bij vraag 3, kortom eens ~~met je antwoord.~~ Vraag 6 Voor wat betreft de VB waarvoor, zoals hiervoor al gezegd, net zoals bij de accijns via art 62 WA, via art 26 van de Wet AVDR, de douaneregels bij invoer van toepassing zijn, kennen we voor de VB uiteraard niet de persoon van de GA (Geregistreerde Afzender bij invoer). • Overbrenging van VB goed naar een IVV (vgl met AGP voor de accijns) zal vanuit de invoer moeten gebeuren voor het middel VB met een vervoersopdracht (art 8 besluit AVDR) of	
--	--	---	--

		uiteeraard de andere mogelijkheid bij invoer met betaling van de VB zoals je ook m.b.t. accijns hebt aangegeven. - Vanaf dat moment is het UNIE goed onder schorsing van VB indien uiteraard opgeslagen in IVV dan wel na betaling van de VB uiteraard volledig in het vrije verkeer. Een soortgelijke bepaling zoals hiervoor aangegeven m.b.t. accijns geldt dus ook voor de VB. - In art 5 lid 3, letter c Wet AVDR staat o.a.: - Als invoer wordt niet aangemerkt het brengen van de alcoholvrije dranken die zijn geplaatst onder een EU douaneregeling naar een Inrichting (IVV) voor zover wordt voldaan aan de bij AmvB gestelde regels. - Dat zijn de regels die hiervoor zijn genoemd en zijn opgenomen in art 8 Uitvoeringsbesluit AVDR (vervoersopdracht). Conclusie: Het betreft een van de uitzondering in de douanewetgeving die niet aansluit bij de accijnswetgeving. Door de 5.1.2e gedeelde samenvatting van deze afstemming heeft niet tot nadere vragen geleid. Voor ons is hij nu af en leggen we e.e.a. vast .	
03.03.09	Maximum zekerheid bij cumulatie	Het Landelijk Team Zekerheid heeft gevraagd om een voorlichting te geven over diverse aspecten die samenhangen met te stellen zekerheid, zoals bijvoorbeeld samenloop en cumulatie. Tijdens de voorbereiding kwam er een vraagpunt naar voren waarbij twijfel is over het antwoord. Zoals ooit eerder in de CG besproken is gesteld dat er alleen sprake kan zijn van cumulatie van zekerheden als het gaat om hetzelfde belastingmiddel. - Dus alleen zekerheden van de accijns optellen per vergunninghouder en geen cumulatie van accijns en VB. - Voor de vergunning AGP en voor de zegelaanvragers geldt een maximaal te stellen zekerheid van € 9.000.000 (na matiging). - Sinds dit jaar hebben we ook te maken met de zekerheid die GCG's moeten stellen en die gemaximeerd is op € 2.250.000 (art. 22a, 5^e lid URA). Vraag: Wanneer een AGP vergunninghouder, die al de maximum zekerheid van € 9.000.000 heeft gesteld, nu ook een vergunning GCG aanvraagt waarvoor het accijnsbelang na matiging € 2.000.000 bedraagt, moet deze vergunninghouder dan € 2.000.000 extra zekerheid stellen, zodat in totaal € 11.000.000 wordt gesteld, of bedraagt het absolute maximumbedrag aan te stellen zekerheid € 9.000.000? Beoordeling: Als een oliebedrijf voor de AGP het maximum heeft gesteld en het bedrijf heeft daarnaast nog een of meer accijnsvergunningen, dan stellen ze ook zekerheid voor die vergunningen. Twee voorbeelden:	5.1.2e

		• een AGP met zekerheid van 9.000.000 en een vrijstellingsvergunning met zekerheid van iets boven 5.000. • En een AGP met zekerheid van 9.000.000 en een GA met zekerheid van ruim 25.000. Dit is in lijn met de diverse zekerheidsartikelen in de URA. Er is niet een soort van paraplubepaling dat zegt dat bijv. het AGP-maximum bij meerdere vergunningen niet mag worden overschreden. Het zijn bepalingen per vergunningsoort. We hebben dat vermeld in 30.60.00 punt 4.7 van het handboek accijns. Dat onderdeel zou uit het Handboek moeten worden gehaald. Uitgangspunten zijn dan dat een schuld ten aanzien van dezelfde goederen maar eenmaal kan ontstaan (blijkt uit HR 9 juli 2004, nr. 38 723, BNB 2004/352, r.o. 3.6) en dat die potentiële schuld wordt gedekt door een gemaximeerde borgstelling. Dan kunnen zich de volgende combi's voor doen. AGP en GG; hierbij gaat het altijd om goederen met een verschillende herkomst. • AGP is vanuit NL en GG is vanuit een lidstaat. • Het gaat altijd om verschillende goederen(stromen) en dus kan zich per stroom de maximale schuld voordoen. • Dus dan per stroom/vergunning ook maximale zekerheid stellen. • Bij een AGP en GCG idem want dan ook verschillende vervoersstromen. • En bij een combi GA en AGP idem. De enige combi van vergunningen die bedacht kan worden is de GG met een vrijstelling. • Die ontvangt goederen onder schorsing en zal dezelfde goederen een vrijgestelde bestemming moeten geven. • Dan zou ter zake van de ontvangst van dezelfde goederen onder EMCS of op een later moment ter zake van niet voldoen aan de vrijstelling voorwaarden van hetzelfde goed, eenmalig een schuld kunnen ontstaan bij de afnemer. • Dan is een dubbele maximale zekerheid voor die eenmalige naheffing moeilijk te verdedigen. Afspraak: Zekerheid per vergunning beoordelen. Onder het minimumbedrag wordt geen zekerheid gesteld dus geen cumulatie: aanpassing in het handboek. (Actie 5.1.2e _____)	
03.03.10	Rechtstreekse aflevering/ Gebruik BSN nummer in R nummer bij meerdere afleveradressen	Besluitvormend. De vraag wordt gesteld of er een landelijke afspraak is met betrekking tot het vullen van R nummers bij meerdere afleveradressen. Besloten is tot het volgende: R+ BTW- identificatienummer van de vergunninghouder, zo nodig aangevuld met voorloopnullen tot totaal 10 karakters De vergunningen GG en AGP moeten hierop worden aangepast.	5.1.2e

		Een mogelijk probleem is dat de verwerking in SEED met de 10 karakters problemen geeft. In de vergunningen wordt aangegeven de R + max 10 karakters moet worden aangevuld. SEED kan maar 9 posities verwerken 5.1.2d Aanvullend 5.1.2e : Uit VO 2032/1636 blijkt nergens dat voor een rechtstreekse aflevering een code in het e-AD moet worden opgenomen. - Er moet wel een toestemming zijn om van rechtstreekse aflevering gebruik te mogen. - De toestemming is geregistreerd in SEED. - Op basis van beleidsregel 1.2 kunnen plaatsen van rechtstreeks aflevering in de vergunning worden opgenomen (ps: Rechtstreekse aflevering wordt niet in iedere lidstaat toegestaan). In e-AD moet in vak 7 de plaats van levering worden vermeld - Bij rechtstreekse aflevering is de naam van de handelaar optioneel (vak 7b). - In geval van rechtstreekse aflevering moeten n.a.w.-gegevens verplicht worden vermeld (vakken 7c, 7e en 7f). Huisnummer is niet verplicht (Vak 7d). Voor de vakken 7c, 7e en 7f mag op basis van beleidsregel 1.2 gebruik worden gemaakt van een code van max 10 posities (alfanumeriek). - Max. 10 posities is ooit bepaald aan de hand van het maximale aantal posities dat hoort bij Postcode. - 5.1.2d - 5.1.2d - 5.1.2d Beleidsregel 1.2 1.2 Vermelding van een code in plaats van het adres van de plaats van rechtstreekse aflevering in het e-AD Op grond van de Gedelegeerde Verordening moeten de adresgegevens van de plaats van rechtstreekse aflevering in het e-AD worden vermeld. Op basis van tussen de lidstaten gemaakte afspraken kan worden toegestaan dat een code wordt gebruikt in plaats van de adresgegevens van de plaats van rechtstreekse aflevering van de accijnsgoederen. Goedkeuring Ik keur goed dat de vergunninghouder van een AGP of een in Nederland gevestigde geregistreerde geadresseerde aan wie toestemming is verleend tot het toepassen van rechtstreekse aflevering een code kan gebruiken in plaats van de adresgegevens van de plaats van rechtstreekse aflevering. Deze	
--	--	---	--

		code kan in het e-AD worden gebruikt in plaats van de adresgegevens van vak 7c, 7e en 7f. - Deze code bestaat uit maximaal 10 alfanumerieke karakters en wordt in de vergunning opgenomen. Conclusie: R+ BTW- identificatienummer van de vergunninghouder, zo nodig aangevuld met voorloophnullen tot totaal 10 karakters De vergunningen GG en AGP moeten hierop worden aangepast. Dat gebeurt bij regulier onderhoud . De vergunningen waarbij het BSN nummer kan worden herleid moeten worden aangepast. Actie: Vaco's	
03.04	Tabak		
03.04.01	Invoer tabaksproducten zonder zegels	Ter vastlegging: Vraag In het handboek hoofdstuk 10.60.00 onder 7 invoer van tabaksproducten staat het volgende: <i>Let op!</i> <i>Het is bij invoer van ongezegelde tabaksproducten niet mogelijk de accijnzen te heffen met een Uitnodiging tot betaling (UTB). De tabaksproducten moeten bij uitslag tot verbruik immers zijn voorzien van een accijnszegel en daar brengt heffing met een UTB geen verandering in. Deze tabaksproducten moeten dus in beslag worden genomen.</i> Dit lijkt niet helemaal juist verwoord. Accijns wordt toch geheven bij uitslag tot verbruik? Invoer is een handeling die wordt aangemerkt als uitslag tot verbruik. Het niet voldoen aan de zegel vereiste lijkt geen reden om niet te heffen. Artikel 2 lid 1 sub d WA: <i>de invoer, met inbegrip van onregelmatige invoer, van accijnsgoederen die niet onmiddellijk bij invoer onder een accijnsschorsingsregeling worden geplaatst, behalve wanneer de douaneschuld teniet is gegaan overeenkomstig artikel 124, eerste lid, onderdelen e, f, g of k, van het Douanewetboek van de Unie.</i> 67 AWR	5.1.2e

		Beoordeling Bij invoer moet er een zegel op de verpakking aanwezig zijn op grond van art. 73 WA, behalve als ze na de invoer via de GA worden vervoerd naar een AGP of BE dan wel GG in een andere lidstaat. Op het tijdstip van de uitslag tot verbruik (dus ook invoer) moet er een zegel aanwezig zijn. 5.1.2d Conclusie: 5.1.2d Actie 5.1.2e : Het handboek Accijns moet op dit punt worden verduidelijkt.	
04	Handhaving	-	5.1.2e
05	Jurisprudentie / Nieuwe wetgeving		
05.01	Controle vergunning distilleertoestel	Ter informatie. De Fiscale Verzamelwet 2025 is aangeboden voor internetconsultatie. - Zie artikel VII: Wijziging gronden tot intrekking vergunning distilleertoestel en tabaksproductieapparaat in de wet op de accijns. https://www.internetconsultatie.nl/fiscaleverzamelwet2025/b1	5.1.2e
05.02	HvJ EU C-820/21 Vinal	Ter informatie. Vervolg 19 september 2023: Het Bulgaarse bedrijf X heeft een vergunning voor het beheer van een belastingentrepot. - Omdat X de verschuldigde accijns niet betaalt, legt de Bulgaarse Belastingdienst een boete op ten belope van het dubbele van het bedrag van de niet-betaalde accijns (€ 128.000). - Vervolgens wordt de verleende vergunning voor het beheer van het belastingentrepot ingetrokken. - X is het daar niet mee eens. - De Bulgaarse rechter stelt prejudiciële vragen in deze zaak. Het Hof van Justitie EU oordeelt dat het niet in strijd met het EU-recht is dat Bulgarije, naast een financiële sanctie die reeds is opgelegd voor dezelfde feiten, ook een vergunning voor het beheer van een belastingentrepot intrekt.	5.1.2e

		- Daarbij is van belang dat de overtreding van de accijnsregeling als ernstig wordt beschouwd. - Verder mag de intrekking geen maatregel vormen die onevenredig is aan de ernst van de overtreding. - Het Hof van Justitie EU gaat vervolgens nog in op de voorwaarden die gelden als de twee sancties strafrechtelijk van aard zijn.	
05.03	HvJ C-291/18 Begrip schip voor de Omzetbelasting	Het arrest werpt een nieuw licht op de discussie wat moet worden aangemerkt als een schip. https://elsgestion-mkt-prod1-t.campaign.adobe.com/r/?id=h23f2e04,5d4e5f68,5d4cc8a3 Grup Servicii Petroliere SA (hierna: GSP) heeft in 2008 drie opvijzelbare offshoreboorplatformen verkocht aan Maltese klanten. De platformen bevonden zich in de Zwarte Zee. De levering is tot stand gekomen zonder dat de platformen zijn verplaatst. GSP meent dat de vrijstelling van art. 148, onder c, Btw-richtlijn van toepassing is: levering van schepen voor de vaart op volle zee.^[17] De Roemeense belastingdienst stelt dat de boorplatformen daadwerkelijk en hoofdzakelijk in stationaire staat worden gebruikt om boringen te verrichten en niet om te varen.^[17] De Roemeense rechter vraagt aan het HvJ of de onderhavige boorplatformen onder het begrip 'schip' vallen. En, indien dat het geval is, of de vrijstelling van art. 148, onder c, Btw-richtlijn afhankelijk is van de voorwaarde dat de activiteit van het varen op volle zee de overhand heeft ten opzichte van die van het boren.^[17] A-G Hogan concludeert dat een opvijzelbaar boorplatform niet als 'schip' kan worden beschouwd. Bovendien wordt volgens hem niet voldaan aan het vereiste van art. 148, onder a, Btw-richtlijn dat het schip gebruikt wordt voor de vaart op volle zee. Van belang daarbij is dat de activiteiten van het boorplatform worden uitgeoefend binnen de territoriale wateren van Roemenië. Artikel 148, Btw-richtlijn^[17] A-G bij HvJ 10 april 2019, zaak C-291/1 We moeten beoordelen in hoeverre dit arrest ook van toepassing is voor de accijns, zie ook r.o. 26. Dat kan dan gevolgen hebben voor ons standpunt over boorplatforms binnen de territoriale wateren (poten in, poten uit: wel resp. geen vrijstelling). Afspraak: Wordt besproken na afstemming binnen Cluster	Cluster
06	Content		
06.01	Stand van zaken handboek Accijns	De stand van zaken handboek Accijns. Zie overzicht:	5.1.2e

		Versie 7-8-2023					
		Mail van	Door	onderdeel	Opmerking	Actie	
		17/2	5.1.2e	HVAD 50.20.00-2	Opent niet in Quark		
		7/4		HA 30.20.00-2	Opent niet in Quark na aanpassing		
		28/2		HA 50.20.00-2	Opent niet in Quark		
		7/4		HVAD 50.20.00-2	Opent niet in Quark	Staat nu op major	
		19/6		HA 10.30.00-5	Opent niet in Quark	Staat nu op major	
		10/3		HEMCS 2.00.00-1	Opent niet in Quark	Staat nu op major	
		7/6		HEMCS- 11.00.00-4	Niet te openen	Staat nu op major	
		22/8		HA 10.10.00-4	Aangepast	Staat nu op major	
		22/8		HA 10.10.00-6	Aangepast	Staat nu op major	
		23/8		HA 30.60.00-1	Aangepast	Staat nu op major	
		23/8		HA 30.60.00-2	Aangepast	Staat nu op major	
07	Aantekeningen 1 augustus 2023	Gepubliceerd.					

Douane
Belastingdienst

Aan: leden CG Accijns

Definitief Verslag

November 2023 **Coördinatiegroep Accijns**

**Douane Landelijk Kantoor
Handhavingsbeleid**

Laan op Zuid 45
3072 DB RotterDAM
Postbus 3070
6401 DN Heerlen

Contactpersoon

5.1.2e
secretaris Coördinatiegroep
Accijns

5.1.2e

5.1.2e @douane.nl

Datum

14 november 2023

Versienummer

V1.01

Auteur

5.1.2e

Bijlagen

Voorzitter	5.1.2e
Vergaderdatum	14 november 2023
Vergadertijd	10:00 – 14:30
Locatie	Rotterdam, LoZ 45, zaal B.10.117.
Vergadernummer	23.08

Dit verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele standpunten worden verwerkt in de Handboeken. Raadpleeg daarom altijd de Handboeken. Deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van de wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van
gast sprekers. De materiedeskundigen van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

	Agendapunt	Toelichting / verslag	Actie
01	Opening en vaststellen agenda		5.1.2e
02	Mededelingen/ Organisatorische zaken		
02.01	<i>Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's, met name:</i>		
02.01.01	Mededelingen		5.1.2e
02.01.01.01	Werkgroep GG, memo Toezicht	Casus: 5.1.2d	
02.01.01.02	GN codes 2024 beschikbaar	De lijst met GN codes voor 2024 is op 31 oktober 2023 gepubliceerd. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=OJ:L_202302364	
02.01.01.03	Aanbesteding tabakszegels	Vanaf juni 2023 is gestart met de voorbereidingen voor de aanbesteding accijnszegels wegens het eindigen van het huidige contract per 28 januari 2025. De nieuwe overeenkomst wordt naar verwachting op 1 mei 2024 getekend. Er verandert niets aan het ontwerp van het accijnszegel. Op 6 november jl. is de selectieleidraad voor de aanbesteding "Accijnszegels" met referentie IUC23-645 en kenmerk 436931 gepubliceerd op TenderNed. https://www.tenderned.nl/aankondigingen/overzicht/315798/details	
02.01.01.04	Augustusbrief/ augustus besluitvorming 2023 - belastingplan 2024	De Tweede Kamer heeft amendementen en moties ingediend tijdens de plenaire behandeling van het Belastingplan. Voor accijns zijn de volgende aangenomen amendementen van belang: 1. 36418-111 : Met dit amendement wordt de alcohol accijnsstijging nagenoeg gehalveerd. Ter dekking van dit amendement stellen de indieners twee verschillende aanpassingen in het voorliggende Belastingplan voor: een	Cluster

		verhoging van het accijnstarief op tabak (48 miljoen), om de dekking ten dele in hetzelfde domein te vinden, en een verhoging van de kansspelbelasting met 1 procentpunt (26 miljoen). 2. 36418-83 : Met dit amendement wordt de prijsstijging van benzine voorkomen. De vanaf 1 juli 2023 geldende accijnskorting voor benzine, diesel en LPG wordt met dit amendement één jaar doorgetrokken en de reguliere verhoging per 1 januari 2024 wordt niet doorgevoerd. Hiermee is een bedrag van 1.211 miljoen euro gemoeid (prijzen 2023). 3. 36432-11 : Met dit amendement wordt de voorgenomen afschaffing van de vrijstelling duaal verbruik en non-energetisch gebruik kolen naar voren gehaald, van 2028 naar 2027. Aangenomen moties: 1. Grenseffecten alcohol monitoren. 2. Differentiatie in de verbruiksbelasting in suikerhoudende dranken tussen vruchtsappen en andere dranken. 3. Voor het zomerreces 2024 een wetsvoorstel in te dienen om een verbruiksbelasting in te voeren op e-sigaretten. 4. Uiterlijk per 2026 een zo eenvoudig mogelijke, uitvoerbare vorm van een gedifferentieerde verbruiksbelasting op alcoholvrije dranken in te voeren op basis van suikergehalte. Vanuit DGFZ wordt een doorstart gemaakt met werkgroepen op onderwerpen als e-sigaretten en gedifferentieerde suikerbelasting.	
03	Helpdeskvragen		
03.01	Minerale olie		
03.02	Alcohol/VB		
03.02.01	Loonbrouwer/ licentiebrouwen/ samenwerkings- verband	Vanwege een eerdere discussie bleek dat het onderscheid tussen loonbrouwen/brouwen in licentie/samenwerkingsverband vragen oproep. Daarom heeft de 5.1.2e met DLK/accijns dit onderwerp bekeken. Andere vaco's hebben gereageerd. De Coördinatiegroep accijns is akkoord met het tekstvoorstel. Het Handboek accijns wordt aangepast.	Clust er/ ^{5.1.2e}
03.03	Formaliteiten		

03.03.01	Wijziging Logistiek Dienstverleners, combi AGP/ GCG	Bij dit agendapunt 2 aspecten. Casus 1: Geldigheidsduur combi AGP/GCG. De geldigheidsduur van de combi AGP/GCG was oorspronkelijk vastgesteld op 1 jaar. Besluit: De combi-vergunningen AGP/GCG worden afgegeven met een onbeperkte geldigheidsduur. De regio's zijn zelf verantwoordelijk voor de aanpak. Nieuw te verlenen combi-vergunningen GCG/AGP worden afgegeven voor onbepaalde tijd. Reeds verleende combi vergunningen worden aangepast voordat de geldigheidsduur van 1 jaar is verstreken. Dit is medegedeeld in het overleg Douane-Bedrijfsleven (ODB). Casus 2: Voorstel onderscheid dagaangifte. Bij de ontvangst van accijnsgoederen door een combi GCG/AGP viseert de CUA het e-VAD zonder dat er daadwerkelijk een accijnsaangifte (dagaangifte) is gedaan, maar alleen als vaststaat dat er daadwerkelijk sprake is van een "combi" vergunning. Bedrijven met zowel een AGP als een GCG, die geen gebruik hebben gemaakt van de combi, moeten na ontvangst als GCG de gebruikelijke dagaangifte doen en de accijns voldoen. Als ze de goederen later in de AGP willen brengen, kunnen ze een afzonderlijk verzoek om teruggaaf indienen. De combivergunning is alleen van toepassing op hetzelfde accijnsgoed. Een AGP voor bijvoorbeeld bier en een GCG voor wijn is niet mogelijk. 5.1.2d	5.1.2e
03.03.02	Stand van zaken veraccijnsd vervoer	Besluit: CG is akkoord met deze werkwijzen. Het betreft een afspraak uit de CG-vergadering van maart 2023. Er is toen afgesproken m.b.t. bepaalde casussen maatwerk te leveren. Vervolg: 5.1.2d Veilinghuizen / markten: Afspraak • 5.1.2d Retourgoederen/ Terugkerende goederen?	5.1.2e / 5.1.2e

		- Over het algemeen worden ze beschouwd als nieuwe zendingen. 5.1.2d Riviercruises 5.1.2d Overall Kern: 5.1.2d Afspraak/ vervolg - Het cluster Accijns/VB zal het juridisch kader toetsen - Beoordelen of het Handboek moet worden aangepast of eventueel een standpunt moet worden gepubliceerd 5.1.2d - Publicatie van informatie op douane.nl zodat ondernemers weten hoe te handelen in dergelijke situaties 5.1.2d In januari 2024 komt dit terug op de agenda van de CG.	
03.03.03	Invoer tabaksproducten	Casus: Uitslag tot verbruik bij invoer en het ontbreken van accijnszegels op tabaksproducten. - Tabaksproducten moeten bij uitslag tot verbruik voorzien zijn van een Nederlandse accijnszegel (art. 73 WA). - Invoer valt op grond van art. 2, eerste lid onderdeel d WA onder het belastbaar feit uitslag tot verbruik. - Als de tabaksproducten bij invoer niet zijn voorzien van een accijnszegel en niet onder een schorsingsregeling vallen dan worden deze goederen in beslag genomen omdat ze niet voldoen aan de accijnswetgeving. Er is verwarring over het laatste deel van artikel 2 lid 1 onderdeel d WA: "...behalve wanneer de douaneschuld teniet is gegaan overeenkomstig artikel 124, eerste lid, onderdelen e, f, g of k, van het Douanewetboek van de Unie". - Als de douaneschuld teniet is gegaan dan is er geen sprake van uitslag tot verbruik op grond van artikel 2 lid 1 onderdeel d WA. - Vraag is op grond waarvan de Douane de tabaksproducten die geen zegel hebben in beslag neemt. - De tabaksproducten moeten bij uitslag tot verbruik voorzien zijn van een Nederlandse accijnszegel. Als er geen uitslag tot verbruik is omdat het in beslag genomen wordt dan lijkt dat met elkaar in tegenspraak. Vraag is ook waarom onderstaande bepaling van de Richtlijn niet is opgenomen in de WA;	5.1.2e

		Belangrijk is om naar de definitie van halffabricaten en eindproducten te kijken. Voor bier dat gereed is om te worden gedronken, moet de zekerheid worden meegenomen vanaf het moment dat het volledig vergist is. Voor bier in de vergistingstank rijzen vragen over welk percentage moet worden toegewezen voor de accijnsberekening. Distilleerderijen die bijvoorbeeld Calvados maken, kennen een vergelijkbare complexiteit met betrekking tot de vergisting en rijping van alcoholhoudende producten. 5.1.2d Kern: 5.1.2d Conclusie: Het kan gaan om halffabricaten, en het kan product gebonden zijn, afhankelijk van de situatie. De inspecteur moet bepalen in welke casussen en op welke basis zekerheid moet worden gesteld.	
03.03.06	WZB proces	WZB proces Er zijn signalen dat het minder goed loopt nu we niet meer toedelen aan 5.1.2e Er wordt afgesproken dat de 5.1.2e de algemene coördinatie gaat organiseren.	5.1.2e
03.03.07	Herkomst bij tabaksproducten	Casus: 67 AWR . De vraag is of het opvragen van herkomstbescheiden en een verder onderzoek daarnaar bij ongezegelde tabaksproducten noodzakelijk is. De vervolgvraag is hoe de herkomst kan worden aangetoond (alleen een factuur of vervoersbescheid of meer?). Beoordeling Er moet onderzoek worden gedaan om vast te stellen of bij ongezegelde producten de accijns wellicht toch is afgedragen. Er is weliswaar sprake van een overtreding van art. 95 WA nu er tabaksproducten voorhanden zijn buiten een AGP zonder accijnszegels. Maar het niet aanwezig zijn van een accijnszegel is op zichzelf geen belastbaar feit. Een naheffingsaanslag voor verschuldigde accijns kan daarom niet automatisch worden opgelegd zonder nader onderzoek. Het aantonen van herkomst is een inspanningsverplichting die de inspecteur heeft om tot een vaststelling van de verschuldigdheid van accijns te komen. Artikel 34 UBA en artikel 54 URA reguleren respectievelijk het voorhanden hebben van accijnsgoederen buiten een AGP en de vereiste herkomstbescheiden. Conclusie Ongezegelde tabaksproducten worden in beslag genomen vanwege de overtreding van art. 95 WA.	5.1.2e

		Het is formeel onjuist om zonder nader onderzoek naar de herkomst direct een naheffingsaanslag op te leggen. Nader: Artikel 54 lid 2 URA wordt als limitatief beschouwd, en de opsomming van gegevens impliceert een verplichting. Het aantonen van herkomst is essentieel, maar zelfs met aantoonbare herkomst betekent niet automatisch geen verschuldigdheid van accijns. Het standpunt van de coördinatiegroep blijft dat de inspecteur moet vragen om de herkomst aan te tonen en al naar gelang verder onderzoek moet doen. Dit zal nog duidelijker in het handboek moeten worden opgenomen. Het tweede onderdeel: Ettema legt in zijn conclusie bij HR 19/00789 eigenlijk een wettelijke omissie bloot over het feit dat URA nooit kan komen tot een beperkt gebruik van bescheiden om de herkomst te tonen en dus een beperking van de bewijslast: 2.34 <i>Had de wetgever een gesloten stelsel van herkomstbescheiden gewenst, dan had daarvoor een basis in een wettelijke regeling moeten worden gelegd. Die basis is er niet (en kan al helemaal niet worden gevonden in een 'kan'-bepaling in een uitvoeringsregeling). De (tegenstrijdige) toelichting bij de 'kan'-bepaling in de UR accijns is niet van zodanig gewicht dat moet worden geconcludeerd dat andere bescheiden dan een factuur of een vervoersbescheid niet toereikend zouden zijn. De tekst van artikel 34 biedt mogelijkheden tot ruimere uitleg maar de toelichting op art 34 URA niet. Deze toelichting kan je niet meer veranderen.</i> Wat betreft het tweede onderdeel lijkt het goed om bij DGFZ na te gaan hoe dit moet worden uitgelegd. In het overleg met DGFZ zal dit worden meegenomen.	
03.04	Tabak		
03.04.01	67 AWR - waterpijptabak	Casus: 67 AWR 67 AWR	5.1.2e

04.01	VB en risico's m.i.v. 01-01-2024	Op 1 januari 2024 worden tarieven voor verbruiksbelasting verhoogd. De vraag is welke risico's hier worden gelopen. De controles zijn opgenomen in het handhavingsplan (HHP). De volgende punten verdienen aandacht: 5.1.2d 5.1.2d 5.1.2d NB: zie ook agendapunt 04.03.	
04.02	Inzet (rivier)cruise- schepen als opvanglocatie COA	Douane heeft bezoek gebracht aan het COA in Den Haag. Het standpunt van de Douane en regelgeving is uitgelegd. 'Geen vrijstelling van accijns van proviand en bunkers voor schepen die tijdelijk dienst doen als opvanglocatie'.	
04.03	Accijns en risico's m.i.v. 01-01-2024 en 01-04-2024 (Tabak)	Op 1 januari 2024 worden tarieven voor accijns verhoogd. De vraag is welke risico's hier worden gelopen. De controles zijn opgenomen in het handhavingsplan (in HHP). (Zie ook 04.01 VB en risico's m.i.v. 01-01-2024). De volgende punten verdienen aandacht. - 5.1.2d Afspraak: 5.1.2d	
04.04	Wijziging HH Waterpijptabak in Shishalounges	5.1.2d	

		Conclusie: 5.1.2e stemt af over de HHC.	
04.05	Wijziging activiteitenboek accijnscontroles 2024	Na afstemming Finance & Control worden de activiteiten: • 2121-04 Multidisciplinaire Vervoerscontrole Accijns (MVA) • 2121-08 Vertrek en Bestemmingslocaties (VBL) • 2121-09 Logistieke Keten Accijns (LKA) samengevoegd tot één activiteit • 2121-11 Accijns Logistieke Keten	
05	Jurisprudentie / Nieuwe wetgeving		
05.01	Begrip Schip voor de Omzetbelasting	Arrest HvJ C-291/18: Begrip schip voor de Omzetbelasting wijzigt ons standpunt niet. Douane past de vrijstelling 5.1.2d toe op basis van onze regelgeving. Zie het Handboek.	5.1.2e
06	Content		
06.01	Stand van zaken handboek Accijns	De 5.1.2e heeft opnieuw contact gelegd met KI & S. Een ieder kijkt wat hij nog kan aanleveren.	5.1.2e
06.02	Terugkoppeling overige content (aanpassingen aangifteformulieren, teruggaaf-formulier, informatiebladen)	Alles wat te maken heeft met de jaarovergang loopt nu. De laatste aanpassingen worden meegenomen. Samen met 5.1.2e en 5.1.2e is een nieuwe berekening Bieraccijns voor het tarievenblad Accijns/VB opgesteld. Formele publicaties volgen.	5.1.2e
07	Aantekeningen 10 oktober 2023	Gepubliceerd.	

Douane
Belastingdienst

Aan: leden CG Accijns

Definitief Verslag

December 2023 **Coördinatiegroep Accijns**

**Douane Landelijk Kantoor
Handhavingsbeleid**

Laan op Zuid 45
3072 DB Rotterdam
Postbus 3070
6401 DN Heerlen

Contactpersoon

5.1.2e
secretaris Coördinatiegroep
Accijns

5.1.2e

5.1.2e @douane.nl

Datum

5 december 2023

Voorzitter

5.1.2e

Vergaderdatum

5 december 2023

Vergadertijd

09:00 – 12:00

Vergadernummer

23.09

Versienummer

V1.0

Auteur

5.1.2e

Bijlagen

Dit verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele uitleg van wetgeving wordt verwerkt in de Handboeken. Een nader ingenomen standpunt wordt gepubliceerd op de daartoe ingerichte website van Douane. Raadpleeg daarom altijd de Handboeken en de website. Deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van de wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e

DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De Vaktechnisch Specialisten van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

	<u>Agendapunt</u>	<u>Toelichting / verslag</u>	<u>Actie</u>
01	Opening en vaststellen agenda		5.1.2e
02	Mededelingen/ Organisatorische zaken		
02.01	<i>Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's, met name:</i>		
02.01.01	Mededelingen		5.1.2e
02.01.01.01	Besluit Fiscaal Bestuursrecht	Zie de herziene versie van het Besluit Fiscaal Bestuursrecht. Er is een wijziging v.w.b. de ambtshalve teruggaafmogelijkheid voor accijns en verbruiksbelasting. zie https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stcrt-2023-31898.html In paragraaf 23 lid 17 van het Besluit Fiscaal Bestuursrecht werd die mogelijkheid beperkt. Doordat deze paragraaf nu is vervallen bestaat die beperking niet meer. De handboeken Accijns en WVAD (50.20.00 Teruggaven) moeten worden aangepast.	Cluster 5.1.2e
02.01.01.02	Uitgangspunt bij het project Gesloten Coffeeshop (zie: Wet experiment gesloten coffeeshopketen aangenomen, Stbl. 2019, 433)	Omdat er sprake is van een project op basis van de Wet "Experiment gesloten coffeeshop keten", is het uitgangspunt voor Douane dat een verzoek om afgifte van de vergunning binnen dit experiment niet in behandeling kan worden genomen dan wel moet worden afgewezen. Deze pilot ziet juist op het buiten het reguliere wettelijk kader regelen van dit experiment. Als gevolg hiervan, kan er binnen het experiment ook alleen maar gebruik gemaakt worden van veraccijnsde tabak. Afspraak: Eventuele verzoeken graag melden aan 5.1.2e	Cluster 5.1.2e
02.01.01.03	Wijziging art 15 uitvoeringsregeling i.v.m. omslag van Plato naar %	Regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 6 februari 2023 tot wijziging van de Uitvoeringsregeling accijns en enige andere regelingen in verband met implementatie van de horizontale accijnsrichtlijn (EU) 2020/262 en de richtlijn alcoholaccijns (EU) 2020/1151 (Implementatieregeling richtlijnen accijns 2023). "Artikel 15 wordt als volgt gewijzigd: 1. In het eerste en tweede lid wordt voor 'wijn' ingevoegd 'bier',"	Cluster/ 5.1.2e
02.01.01.04	Aankondiging onderzoek met bevindingen AVP's/ Correctiebeleid	Het cluster Accijns is aangesloten bij een werkgroep die vanuit het Ministerie wordt geleid voor alle belastingmiddelen. De voorlopige conclusies v.w.b. het correctiebeleid zijn: De werkgroep stelt voor om het huidige correctiebeleid niet voort te zetten. Vanuit LH, accijns, Vpb en OB is voorgesteld om doelmatigheidsgrenzen te (blijven) stellen. De vraag is dan of die grenzen moeten worden gesteld in de vorm van correctiebeleid of in selectieregels bij toezicht. Graag krijgt de werkgroep meer zicht op of doelmatigheidsgrenzen kunnen worden toegepast in de selectie van te controleren aangiftes en het correctiebeleid dan kan worden afgeschaft.	Cluster/ 5.1.2e

		Openstaande vragen Hoe kijken de ketens aan tegen het intrekken van de werkinstructie in samenhang met: 1. het bij alle belastingmiddelen introduceren van een wettelijke aanslaggrens (bijvoorbeeld €51) als ondergrens voor doelmatigheid; 2. de controlemedewerker boven de wettelijke aanslaggrens laten beslissen of de aanslag wordt opgelegd (professional judgement/maatwerk); 3. indien mogelijk: doelmatigheidsgrenzen (drempelbedragen zoals winstgrens of te betalen belastingbedrag) toepassen op het moment dat aangiftes worden geselecteerd voor controle. Voor welke optie er ook wordt gekozen. Er moet ook rekening worden gehouden met het aangifteproces waarbinnen ook naheffingen worden opgelegd en je dus ook een ondergrens kunt toepassen. Die ondergrens is er nu niet. In het algemeen: 5.1.2d De stand van zaken nu: Er moet nationaal iets geregeld worden om eenheid van beleid en uitvoering te garanderen. Er is nog beperkte ruimte om de vragen te beantwoorden. De deadline hiervoor is 6 december 2023.	
02.01.01.05	Inzet camera's bij accijnscontroles, standpunt cluster accijns en verbruiksbelasting	De communicatie over inzet van camera's loopt als volgt: — er is inhoudelijk overleg met DGFZ — er komt nieuwe wetgeving — de communicatie loopt in deze fase via Formeel Recht. Het cluster Accijns gaat niet over veiligheid maar negeert zeker niet het belang van dit aspect. Let wel: Het betreft hier alleen de controles in het kader van de binnenlandse accijns en VB. Voor douane is wetgeving geregeld.	Cluster/ 5.1.2e
02.01.01.06	Voortgang maatregelen Belastingplan 2024	Zie: https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/belastingplan/voortgang-maatregelen-belastingplan	5.1.2e
02.01.01.07	Regeling 45, vragen vanuit F&BR? Toezicht regeling 45	5.1.2e en waar mogelijk 5.1.2e gaan dit onderwerp bespreken. De 5.1.2e nodigt de betreffende collega's uit.	
02.01.01.08	invoer van soldeertoestel werken op butaan	Dit onderwerp is eerder aan de orde geweest in de CG van oktober 2023 (23.07.03.03.02). Op 4 december is terugkoppeling ontvangen van de CG Heffing. De beantwoording is opgesplitst in 2 delen:	

		1. Hoe moet het product worden ingedeeld. 2. Hoe moet het product in DMS worden aangegeven (is mede afhankelijk van de indeling). Ad 1: Voor de indeling is advies gevraagd aan het LTT. Het LTT komt met toepassing op de algemene indelingsregels uit op indeling in 8468 2000 00, andere machines toestellen werkend met gas. Conclusie: de indeling is nu duidelijk. Ad 2: Volgende stap is hoe dit artikel met name voor het belastbare deel (aanvullende maatstaf en nettogewicht) moet worden aangegeven in DMS. Deze vraag is uitgezet naar de 5.1.2e van de coördinatiegroep Heffing.	
02.01.01.09	Augustusbrief/ augustus- besluitvorming 2023 - belastingplan 2024	Ter info, zie: de Tweede Nota naar aanleiding van het verslag. Zie de punten 8 t/m 10.	Cluster/ 5.1.2e
02.01.01.10	Overige mededelingen	DSP: - Er komen vragen binnen over VAPES in relatie tot het smaakjesverbod op 1 januari 2024. Er is overleg tussen VWS, NVWA en Douane. Communicatielijijn volgt. - 5.1.2e : 5.1.2e zijn hier actief mee bezig en hebben een concept bericht opgesteld voor DouaneNet. Dit wordt voor eind dit jaar gepubliceerd. - Communicatie kijkt naar Douane app en websites. In principe is dit een taak voor de HHR VGEM. Door HHR Accijns/VB opgepakt vanwege tekorten aan die kant. Wordt in nabije toekomst wellicht een VB onderwerp.	
03	Helpdeskvragen		
03.01	Minerale olie		
03.01.01	Brandstoftank op ponton	Casus: 67 AWR De vraag is wat doen we met de voorraadtank met rode diesel. 67 AWR De coördinatiegroep wordt gevraagd duidelijkheid te bieden in de beschreven situatie. Conclusie: Het handboek Accijns en het infoblad ACC 032 zijn helder. ^{67 AWR} De voorraadtank valt daarmee onder de noemer scheepsbehoefte en dus ook onder de vrijstelling van art. 66 lid 1 Wet op de Accijns.	5.1.2e

		In de basis geldt voor een ponton dat het bestemd moet zijn om te varen. De aparte voorraadtank valt onder artikel 91, tweede lid 2 (onderdeel a of c) WA, en daarmee buiten het verbod. Er wordt gepleit voor het introduceren van de term "vaste ligplaats" om duidelijkheid in te brengen. Er is verder geen behoefte om te discussiëren over het begrip schip? Het infoblad ACC 032 geeft voldoende informatie.	
03.02	Alcohol/VB		
03.02.01			
03.03	Formaliteiten		
03.03.01	Tekst douane.nl zekerheid	In de CG van 14 november 2023 is afgesproken om tekst aan te leveren inzake de boordeling van de zekerheid naar aanleiding van de verhoging van de tarieven van accijns en VB per 1-1-2024. Het voorstel wordt aangenomen en luidt: "Verhoging van de accijnstarieven en verbruiksbelasting in 2024 en de gevolgen voor de gestelde zekerheid van uw vergunning. <i>Vanaf 1 januari 2024 stijgen de accijnstarieven voor bier, wijn, alcohol en sommige minerale oliën (gelode lichte olie, halfzware olie en zware stookolie).</i> <i>Ook stijgt het tarief van verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken. Op 1 april 2024 zal het accijnstarief voor tabak worden verhoogd.</i> <i>Als u een vergunning hebt met gestelde zekerheid, kunnen deze tariefswijzigingen invloed hebben op de hoogte hiervan. Controleer daarom of de zekerheid die u heeft gesteld nog wel hoog genoeg is. Als deze niet meer voldoet, moet u een verzoek indienen bij de Douane om de zekerheid te verhogen."</i> De tekst wordt 14 december gepubliceerd op Douane.nl onder douane voor bedrijven.	5.1.2e
03.03.02	Naheffen over vernietigde tabaksproducten	Casus: Moet er worden nageheven over in beslag genomen en vernietigde tabaksproducten. Beoordeling: Op grond van de accijns wetgeving kan er een naheffing worden opgelegd (artikel 20 AWR) op het moment dat er uitslag tot verbruik heeft plaatsgevonden. Of de goederen in beslag zijn genomen of vernietigd maakt voor de naheffing niet uit. Voor goederen met een niet-unie status is dat anders. Het moment dat bij een eerste kantoor o.a. goederen in beslag worden genomen of vernietigd worden ontstaat op grond van artikel 124, eerste lid 1, onderdeel e, f, g of k DWU geen douaneschuld. De richtlijn geeft lidstaten de mogelijkheid om een bepaling op te nemen om een boete op te leggen ter hoogte van de accijns schuld. Nederland heeft deze bepaling niet opgenomen in de WA.	5.1.2e

		Voor goederen die nog niet in het vrije verkeer zijn gebracht en in beslag worden genomen of vernietigd kan er geen naheffing worden opgelegd omdat de WA nog niet van toepassing is. Er is ook geen mogelijkheid om de accijns te heffen middels een UTB omdat de douaneschuld vervalt als goederen zijn vernietigd. Conclusie: Invoer (2:1d WA): Er is geen uitslag tot verbruik. De douaneschuld gaat teniet, ergo er wordt niet geheven: indien goederen waarvoor invoer- of uitvoerrechten verschuldigd zijn, in beslag worden genomen <u>en</u> tegelijkertijd of naderhand worden verbeurdverklaard; (124: 1 e DWU). Geen invoer: (2:1a of 2:1b WA) dan geldt de beperking over het tenietgaan van de douaneschuld niet en is er gewoon een belastbaar feit. Op dat moment worden de goederen aan accijns onderworpen en wel op het tijdstip van de uitslag tot verbruik. Kwijtschelding of terugbetaling is mogelijk maar dat moet de lidstaat regelen (art 10 Richtlijn 2020/262). Dat is dus niet gebeurd in NL. Wat nu als de tabak na inbeslagname wordt vernietigd? V.w.b. tabaksproducten, waarvan de verschuldigdheid o.g.v. 2:1 a of b WA is ontstaan en die in beslag zijn genomen én worden vernietigd is er geen reden om niet te heffen. Het belastbare feit heeft immers al plaatsgevonden. Tevens is er geen wettelijke grondslag om tot teruggaaf over te gaan. Voorleggen aan FR wordt niet nodig geacht. De beslisruimte van de inspecteur is via artikel 20 AWR voldoende gekaderd.	
03.03.03a	Vernietigen buiten AGP/ ACC 41	Casus: De casus spitst zich toe op het toezicht van de Douane op de vernietiging van accijns- en VB-goederen. Na consensus binnen de CG is het verzoek om de ACC 040 aan te passen en een nieuw formulier ACC 041 te ontwerpen. Beoordeling: Met deze formulieren worden de volgende situaties afgedekt: ACC 040: Vernietiging van accijns/VB-goederen waarover al accijns/VB is betaald. Het betreft vernietiging onder ambtelijk toezicht. Er moet een apart verzoek om teruggaaf, worden gedaan waarbij de eis van bewijs geldt. ACC 041: Vernietiging van accijns- of verbruiksbelasting-goederen <u>onder schorsing</u> binnen AGP; of buiten AGP <u>met vrijstelling</u>. Het betreft vernietiging onder ambtelijk toezicht waar geen verzoek om teruggaaf mogelijk is.	5.1.2e

		Toelichting vernietiging van accijns- of verbruiksbelasting-goederen <u>onder schorsing</u> : 1. Binnen AGP/inrichting VB De vernietiging vindt binnen AGP/de inrichting VB plaats. Dit is een regulier proces, dat niet wijzigt. 2. Buiten AGP/inrichting VB Wij maken voor de ACC 041 gebruik van de mogelijkheid die art. 2, 5 e lid WA jo. art. 3 URA ons biedt. Dat houdt het volgende in: Op instructie van de inspecteur kunnen de goederen <u>zonder betaling</u> van accijns/VB naar de plaats van vernietiging worden vervoerd die buiten de AGP/IVV ligt. Het vervoer vanuit de AGP/IVV valt dan nog onder de schorsende werking van de AGP/IVV. Het DLK/cluster accijns heeft in 2021 geconcludeerd dat deze uitleg van artikel 2, 5 e lid WA gerechtvaardigd is. Conclusie: De ACC 041 kan gemaakt worden op basis van de ACC 040. De CG is akkoord. De ACC 028 (Vernietiging van accijnszegels) kan meteen worden meegenomen. Voorstel is dat we er ook bij zijn als er geplakte zegels vernietigd worden voor het moment van uitslag. De Informatiebladen AGP en IVB zijn al aangepast/verduidelijkt naar de nieuwe situatie bij gebruik ACC 041. De publicatie van de informatiebladen volgt als de ACC 041 is ontwikkeld en gepubliceerd.	
03.03.03b	Vernietigen zonder uitslag tot verbruik	Casus 67 AWR Beoordeling De procedures staan op het informatieblad AGP. De vergunninghouder zou op de hoogte moeten zijn. De handboeken moeten nog worden aangepast. Dit gaat met name over eerdere discussies te weten of we in dat soort situaties de goederen voor het traject AGP naar de plaats van vernietiging niet gewoon onder geleide van de Kennisgeving Douane (geen ACC 040 want de accijns is niet betaald) kunnen laten overbrengen met dan uiteraard gemaakte afspraken op de plaats van vernietiging en de wijze waarop het dan wordt overgebracht. Kortom dan niet eerst laten betalen en daarna weer terugvragen. Daarvoor kan in de toekomst de ACC41 gaan worden gebruikt.	5.1.2e

		Iets dergelijks kan al wel worden toegepast met de huidige Kennisgeving Douane. Conclusie: Maatwerk leveren door Inspecteur. Zie 23.09.03.03a	
03.03.04	AGP onder water	Casus: Uitbreidingsaanvraag voor een productie AGP (wijn) onder water. 67 AWR 67 AWR Beoordeling: Een AGP is een duidelijk omschreven fysieke ruimte. De volgende aspecten spelen een rol: - Is fysiek toezicht mogelijk - Mag de maandverklaring worden gebruikt bij overbrengen tussen locaties - Kan de vergunninghouder toe met de toestemming om tijdelijk buiten AGP te brengen op basis van de Beleidsregels in plaats van uitbreiding AGP ^{67 AWR} maanden opslaan buiten het AGP wordt niet gezien als tijdelijk. 67 AWR Conclusie: Er kan maatwerk worden geleverd mits de inspecteur voldoende waarborgen heeft voor het toezicht. Het is aan de inspecteur om de voorwaarden te bepalen.	5.1.2e
03.03.05	Afwijking van het vooringevulde verschuldigde accijnsbedrag op aangifte	Casus: Een belanghebbende heeft een Geregistreerd geadresseerde (GG) -vergunning en doet weekaangifte. Op die weekaangifte wordt een bepaalde hoeveelheid wijn vermeld. In "Mijn Douane" wordt bij het invullen van de accijnsaangifte automatisch het accijnsbedrag getoond dat na het	5.1.2e

		invullen van de hoeveelheid, verschuldigd wordt. In deze casus verandert de GG het in de aangifte getoonde verschuldigde bedrag. Op dat moment wordt in "Mijn Douane" de opmerking geplaatst: "<i>Bedrag is gewijzigd. Licht dit toe</i>". De aangever kan de reden van wijzigen toelichten. 5.1.2d Toelichting. 5.1.2d	
03.03.06	Vernietigen tabak	Casus: 67 AWR Beoordeling: 67 AWR 67 AWR 5.1.2d Conclusie: De vraag die voorgelegd moet worden is hoe klein rooktabak moet zijn gesneden dat het niet meer voor roken geschikt is en dus niet meer als zodanig te classificeren is. 5.1.2d	5.1.2e
03.03.07	Commercieel of niet (art 66 lid 3 WA) (vervolg: memo DAR)	Casus: Medewerkers van DAR hebben een memo opgesteld m.b.t. de bunkering kleine luchtvaart. Beoordeling: Het memo is doorgenomen. Er moet nog verdere beoordeling plaatsvinden.	5.1.2e

		Er wordt een groep samengesteld die op de memo gaat reageren. De uitkomst zal worden gedeeld met de collegae van DAR en waar nodig verwerkt in het handboek.	
03.03.08	Impact eventuele wijziging art 3 WVAD en art 9 UrWVAD	Casus: Door het wegvallen van mineraal water als belast product per 01-01-2024 zijn er bestaande vergunningen WVAD die onder de minimum hoeveelheid van 50.000 liter gaan komen. Moeten vergunningen daarin worden ingetrokken? Beoordeling: Dit onderwerp is besproken met DGFZ. Het onderwerp zal worden meegenomen met het gelijktijdig oplopen met de totale herziening WVAD. 5.1.2d	
03.04	Tabak		
03.04.01	67 Awr waterpijptabak	NB: Zie LAB uitslag en zie de eerdere vergaderingen Cg. De (tussen) reactie van het LAB wordt in de vergadering besproken. 5.1.2d Conclusie: Het LAB rapport wordt in kleiner comité besproken en opnieuw geagendeerd voor de vergadering van 23 januari 2024. Tevens wordt er vooraf afgestemd met het LAB	5.1.2e
03.04.02	Eisen aan verpakking tabaksproducten	Casus: 67 AWR Op grond van artikel 62 URA is het toegestaan om sigaren los te verkopen vanuit een geopende verpakking maar deze toestemming bestaat niet voor andere tabaksproducten. Beoordeling: Waar het om gaat is het verbod op losse verkoop van de blutwraps. 5.1.2d De uitwerking in de wetgeving mag duidelijker maar artikel 95 met de uitleg die daarbij hoort vanuit de Memorie van Toelichting is al 30 jaar hetzelfde. In die MVT staat: 'Het eerste lid staat niet toe dat tabaksproducten worden verkocht in een geopende kleinhandelsverpakking of met een verbroken accijnszegel.'	5.1.2e

		Het in 2018 vervallen van eerste lid van artikel 46 URA, dat juist de nodige duidelijkheid verschafte, bestaat niet meer. Conclusie: Op de vraag mogen verpakkingen die zijn geopend wel voorhanden zijn in een AVP? De verpakking moet v.w.b. de accijns voldoen aan art. 78 WA jo 44-46 URA. 5.1.2d	
03.04.03	Vergunning Tabaksmachine voor in buitenland gevestigde onderneming	Casus: 67 AWR Beoordeling en conclusie: De aanvraag moet op dezelfde manier worden behandeld als buitenlandse ondernemers die hier een vergunning vragen. Nu blijkt toch dat het bedrijf bepaalde activiteiten in NL uitoefent, zou het zomaar als ondernemer in de zin van de Wet OB kunnen worden aangemerkt. Als het dat is dan is het ook administratieplichtig en gelden er andere eisen, zoals registreren. Vaststaat dat er geen vergunning wordt verleend aan een buitenlandse onderneming. Het is aan de Inspecteur om maatwerk te leveren. Aanvraagformulier. 67 AWR Voor het aanvragen van een vergunning voor een tabaksproductiemachine moet een aanvraagformulier worden ontwikkeld.	5.1.2e
04	Handhaving		HHR
04.01	Controle op EU goederenverkeer op luchthavens	5.1.2d	5.1.2e

04.02	67 AWR	67 AWR	5.1.2e
		Conclusie: 67 AWR	
04.03	Inzet (rivier)cruiseschip en als opvanglocatie COA	Uit de afstemming met het COA. 67 AWR Na het gesprek met COA is mailing ontvangen vanuit het COA. Conclusie: - 67 AWR 5.1.2d	
05	Jurisprudentie / Nieuwe wetgeving		
05.01	In de fiscale zaak beperkt door de strafuitspraak	Op rechtspraak.nl. verschenen twee uitspraken (fiscale zaak en strafzaak) waarbij het lijkt of Douane in de fiscale zaak wordt beperkt door de uitspraak. De vraag is of dat kan. Beide uitspraken zijn bijgevoegd: Het Hof den Bosch heeft in deze zaak met nr. 22/00109 van 22-11-2023 belanghebbende in het gelijk gesteld. Het is de hoger beroepzaak tegen de uitspraak van RBZWB van 17-01-2022 nr. 20/4961. Dit is de situatie waarbij een aanslag is opgelegd aan een werknemer (de supervisor, van de loods waar tabak is aangetroffen, die alles regelde). In deze zaak is de verdachte zowel in de strafzaak als de fiscale zaak helemaal vrijgesproken.	5.1.2e

		In de strafzaak is geen cassatie meer mogelijk. De strafrechter vond in hoger beroep in haar overwegingen geen opzet aanwezig. In dat geval geldt art 97 WA niet. Fiscaal gezien zou het arrest HvJ. C279/19 van 10-06-2021 m.b.t. het voorhanden hebben toch kunnen worden toegepast. Ook al weet de supervisor die alles regelde hoegenaamd van niets of zegt van niets te weten, dat is voor het fysiek voorhanden hebben niet relevant. Wat hierbij komt kijken is de gezagsverhouding tussen werknemer en werkgever. Die gezagsverhouding situatie blijkt uit het arrest van de HR van 29-04-2022 nr. 20/01331. In deze (fiscale) uitspraak van het Hof den Bosch 22/00109 is nu bepaald dat de werknemer (dus die supervisor die alles qua opslag regelde en waaraan de aanslag werd opgelegd) niet voorhanden heeft gehad. Gevolg is dat geoordeeld is dat de aanslag niet aan de werknemer hadden mogen worden opgelegd. - Dit lijkt voor discussie vatbaar. - Daarnaast de vraag natuurlijk of er nu nog cassatie zou moeten worden ingesteld (= beroepszaak van Douane Arnhem) - De mogelijkheid om nog een aanslag aan de werkgever op te leggen lijkt niet meer haalbaar (is zaak uit 2018) En tevens nog wellicht een opmerking of wij wellicht niet wat meer duidelijkheid in dit soort zaken zouden moeten c.q. kunnen geven in welke situaties we nu een aanslag aan de werknemer, werkgever of wellicht aan beiden moeten opleggen. Of in cassatie moet worden gegaan hangt af van de antwoorden op de volgende twee vragen I. Vinden wij dat het Hof de procesregels verkeerd heeft toegepast? II. Is de inspecteur van mening dat, als het arrest van het Hof wordt vernietigd door de Hoge Raad en wordt verwezen naar een Hof, hij sterk genoeg staat? Als op beide vragen het antwoord ja is, dan zou Cassatie kunnen worden ingesteld (in deze zaak tot eind december de tijd). Uiteindelijk is het aan de Inspecteur/ procedeerder om hierin te besluiten	
05.02	Uitspraak rechtbank Catom Distribution BV (15/42/14846/14)	Uitspraak rechtbank 67 AWR (15/42/14846/144). Een naar de rechtbank terugverwezen zaak van HR (ECLI:NL:HR:2019:625). De rechtbank hoefde alleen de vraag te beantwoorden of de gestelde zekerheid tot het juiste bedrag was vastgesteld bij het instrument van de rechtstreekse aflevering. De rechtbank overweegt o.a.: Nu de Hoge Raad in rechtsoverweging 3.4.2. heeft geoordeeld dat ook zekerheid kan worden geëist voor accijns vanaf het moment van de verschuldigdheid tot het moment van de daadwerkelijke betaling, komt de rechtbank tot het oordeel dat voor alle onderdelen van de beschikking terecht zekerheid is geëist voor een bedrag van in totaal € 1.715.000.	Cluster/ 5.1.2e

		In rechtsoverweging 3.6.2. heeft de Hoge Raad immers geoordeeld dat met het vaststellen van een zekerheid van ten minste vijf procent van het accijnsbelang in artikel 22, lid 4, van de UR, de regelgever niet de grenzen van de hem bij artikel 56, lid 6, van de Wet heeft overschreden. Beroep ongegrond.	
06	Content		
06.01	Stand van zaken handboek Accijns	5.1.2e heeft een afspraak met 5.1.2e over het probleem publiceren van wijzigingen in de handboeken.	5.1.2e
06.02	Terugkoppeling overige content (aanpassingen aangifteformulieren, teruggaaf-formulier, informatiebladen)	De wijzigingen die inwerkingtreden op 1 januari 2024 zijn verwerkt in de formulieren een aangeboden aan 5.1.2e	5.1.2e

Douane
Belastingdienst

Aan: leden CG Accijns en verbruiksbelasting

Definitief Verslag

Januari 2024

Coördinatiegroep Accijns en verbruiksbelasting

**Douane Landelijk Kantoor
Handhavingsbeleid**
Laan op Zuid 45
3072 DB RotterDAM
Postbus 3070
6401 DN Heerlen

Contactpersoon

5.1.2e
5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e @douane.nl

Datum

23 januari 2024

Voorzitter 5.1.2e
Vergaderdatum 23 januari 2024
Vergadertijd 10:00 – 15:00
Vergadernummer 24.01

Versienummer
V1.0

Auteur
5.1.2e

Bijlagen

Dit verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele uitleg van wetgeving wordt verwerkt in de Handboeken. Een nader ingenomen standpunt wordt gepubliceerd op de daartoe ingerichte website van Douane. Raadpleeg daarom altijd de Handboeken en de website. Deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van de wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e
5.1.2e DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De Vaktechnisch Specialisten van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

	<u>Agendapunt</u>	<u>Toelichting / verslag</u>	<u>Actie</u>
01	Opening en vaststellen agenda		5.1.2e
02	Mededelingen/ Organisatorische zaken		
02.01	<i>Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's, met name:</i>		
02.01.01	Mededelingen		5.1.2e
02.01.01.01	Mededelingen, schriftelijk	Zie agenda.	
02.01.01.02	Buiten reikwijdte verzoek		5.1.2e
02.01.01.03	Overig	De aansluiting DMS op EMCS (DAG) is formeel gecommuniceerd op Douane.nl.	
03	Helpdeskvragen		
03.01	<i>Minerale olie</i>		
03.01.01	Vrijstelling accijns minerale olie	In onderdeel 50.10.00 (vrijstellingen) van het Handboek Accijns is in bijlage 2 een lijst met producten opgenomen waarvoor vrijstelling van accijns toegepast kan worden. Het Lab heeft de lijst getoetst t.o.v. het tarief GN 2024. De getoetste lijst zal worden opgenomen in het Handboek Accijns.	5.1.2e
03.02	<i>Alcohol/VB</i>		
03.02.01	Handboek Accijns onderdeel 3.1.3: Vrijstelling voor aroma's	Er is een vraag binnengekomen over vrijstelling van aroma's en een mogelijke onduidelijkheid hierover in het Handboek Accijns. Casus: Het gaat om de invoer van aroma's, die binnen de vrijstelling van artikel 64a WA vallen, 67 AWR Uit artikel 64a (1)(e) jo. 65 WA volgt dat een vergunning nodig is voor het toepassen van de vrijstelling voor aroma's. Dit is een wijziging ten opzichte van hetgeen is opgenomen in het Handboek Accijns onder vrijstellingen 3.1.3 vrijstelling aroma's.	5.1.2e

		Verschillende partners in de keten beroepen zich nog op deze tekst. Het handboek Accijns moet op dit onderdeel worden bijgewerkt om verwarring bij verschillende partijen (logistiek dienstverleners/ douaneagenten/ leveranciers en bottelaars) en douanemedewerkers te voorkomen. Beoordeling: De vraag is terecht. Collegae in het land leggen het verschillend uit en dat leidt tot het ontbreken van eenheid van beleid en uitvoering. In het Handboek is het volgende opgenomen: Voor een aroma van GN 3302 is geen vergunning nodig. Andere lidstaten accepteren deze vrijstelling niet altijd. Bedrijven kiezen er dan regelmatig voor om het vervoer onder schorsing via het EMCS proces te laten lopen. In dat kader verzoekt men dan om een vergunning. (Zie voor deze casus een arrest van het HvJ C332/21 van 22-12-2022 (Quadrant Amroq Beverages)). Conclusie: Het verzoek om een vergunning moet worden afgewezen. Er is immers geen vergunning nodig. De uitleg van artikel 64a WA moet worden aangepast in het Handboek Accijns. De casus "vrijstelling genietende na invoer" wordt opgenomen in het Handboek Accijns.	
03.02.02	Vermenging van weidranken, art.9 WVAD	Het volgende is opgemerkt over het Handboek verbruiksbelasting alcoholvrije dranken (HVAD) onderdeel 10.10.00: Alcoholvrije dranken. <i>Onder 6.1 staat dat o.a. de volgende producten worden aangemerkt als limonade:</i> <i>weidranken, dat zijn dranken verkregen door vermenging van wei met vruchtensap en andere aromatische stoffen</i> In de Wet staat niet dat dit vruchtensap moet zijn. Het woord vruchtensap zou daarom vervangen moeten worden. Beoordeling: Uit artikel 9 lid 3 letter a WVAD blijkt dat dranken die uit wei etc. gemaakt zijn, gewoon als limonade aangemerkt kunnen worden. Het begrip limonade is opgenomen in artikel 9 lid 1 WVAD. Om als limonade aangemerkt te worden moet er sprake zijn van een gezoete of gearomatiseerde drank of drank waar zoetstoffen of smaakaroma's zijn toegevoegd. Dit betekent dat aan wei iets toegevoegd moet zijn om als limonade aan te merken. Dat mag bijvoorbeeld een vruchtensap zijn. Conclusie: De CG is het eens met het voorgestelde antwoord. In het Handboek verbruiksbelasting alcoholvrije dranken (HVAD) zijn	5.1.2e

		onduidelijke voorbeelden opgenomen. Dit moet worden aangepast.	
03.02.03	Wel of geen VB verschuldigd	Casus: 67 AWR 67 AWR 67 AWR Beoordeling: Het Lab heeft de conclusie getrokken dat een uit soja bereide drank als hoofdbestanddeel soja of sojaproduct moet bevatten. Er is vaker over gesproken dat 'bereid uit' feitelijk werd uitgelegd als 'toegevoegd'. Het Lab concludeert nu dat 'bereid uit' wordt gezien als dat er dan sprake moet zijn van een hoofdbestanddeel. Wat betekent "bereid zijn uit"? - Er moet een basisingrediënt zijn waaruit het bereid moet zijn en niet slechts een toevoeging van sojalecithine als emulgator. - Een emulgator is een stof die bedoeld is om water en vet tot één geheel te vermengen. - Lecithine is één van de emulgatoren. - De mening is dat sojalecithine niet het basisingrediënt is waaruit de drank is bereid. Hoewel de aangehaalde uitspraak niet een kwantitatieve eis stelt aan het basisingrediënt moet het toch overwegend het karakter van een zuivelproduct hebben aldus overweging 3.4. Het product bestaat voor ^{67 AWR}0% uit wei-isolaat blend, dus de toegevoegde sojalecithine is nagenoeg verwaarloosbaar qua kwantiteit maar slechts noodzakelijk voor de vermenging van water en vet. Daarmee kan de uitleg van het Lab worden begrepen. Een grens leggen of het product is 'bereid uit' of aan het product iets is 'toegevoegd' is niet mogelijk. Wel kan beoordeeld worden of het eindproduct aan de gehaltes voldoet. Als een eindproduct voldoet aan de gehaltes dan kan worden gezegd dat het eindproduct onder andere daaruit is bereid is. Conclusie:	5.1.2e

		Tijdens de vergadering wordt er geen conclusie getrokken. Er wordt een themabijeenkomst georganiseerd met het LAB met o.a. als thema Verbruiksbelasting.					
03.03	Formaliteiten						
03.01.01	Voorgenomen wijzigingen 2023-2024						
03.03.01a	Voorgenomen wijzigingen 2023-2024: Afrondingen	In de tarievenlijst is bij de alcoholvrije dranken een voorbeeld opgenomen voor rekenkundige afronding in liters. De WVAD geeft echter geen regels m.b.t. het afronden. Dat betekent dat zodanig moet worden afgerond dat een belastingplichtige nooit teveel betaalt. Formeel is het rekenkundig afronden op hele liters onjuist omdat dan de kans wordt gelopen loopt dat iemand teveel betaalt? In 2011 is het besluit BLKB2011/2158M gepubliceerd waaruit blijkt dat in het aangiftebiljet staat aangegeven op welke wijze de gegevens moeten worden aangeleverd/ingevuld. Dat is in MijnDouane vorm gegeven. Wanneer bij VB delen van liters achter de komma worden ingevuld wordt erop gewezen dat in voordeel mag worden afgerond. Vermeld de hoeveelheid in liters. <table><tr><td>Soort product</td><td>Hoeveelheid</td></tr><tr><td>Vruchtensap</td><td> 100,55 L</td></tr></table> U hebt cijfers achter de komma ingevuld. Vul alleen hele getallen in. U mag afronden in uw voordeel.	Soort product	Hoeveelheid	Vruchtensap	100,55 L	
Soort product	Hoeveelheid						
Vruchtensap	100,55 L						
03.03.01b	Voorgenomen wijzigingen 2023-2024: Mineraalwater artikel 6 en artikel 8 WAVD	Mineraalwater is per 1 januari 2024 niet meer opgenomen in artikel 8 van de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken (WAVD). In artikel 6 WVAD is water nog opgenomen: Onder alcoholvrije dranken worden verstaan vruchten- en groentesap, limonade en water, mineraalwater en spuitwater voor zover niet vallend onder GN-code 2201, ook indien zij alcohol bevatten, voor zover zij niet worden aangemerkt als bier, wijn, tussenproducten of overige alcoholhoudende producten in de zin van de Wet op de accijns. Dat komt overeen met artikel XL, onderdeel B van Belastingplan 2023. In artikel 6 WVAD moet worden uitgelegd wat wordt verstaan onder water, mineraalwater en spuitwater. Deze uitleg stond in artikel 8 WVAD, maar dat artikel is terecht verdwenen. Dit wordt aangemeld voor de herziening van de WVAD.					
03.03.01c	Voorgenomen wijzigingen 2023-	De bepaling voor teruggaaf bij uitvoer van verbruiksbelasting goederen is vastgelegd in artikel 33, lid 1, letter c van de WVAD.					

	2024: Teruggaaf mineraalwater	Wanneer in januari een uitvoeraangifte wordt gedaan voor mineraalwater is er geen grondslag meer voor teruggaaf omdat dit is vervallen. Ambtshalve teruggaaf is niet mogelijk omdat ook hier de wettelijke basis en een overgangsmaatregel ontbreken.	
03.03.01d	Voorgenomen wijzigingen 2023- 2024: Herziening tarievenlijst ACC 055	De tarievenlijst Accijns en verbruiksbelastingen is aangepast. De wijzigingen per 1-4-2024 zullen ruim voor die tijd worden gepubliceerd.	
03.03.02	Wijziging Logistiek Dienstverleners, combi AGP/ GCG	In de ODB vergadering zijn de koepels geïnformeerd over de mogelijkheid van een combi vergunning AGP/GCG. Op 23 juni 2023 is de memo met ODB gedeeld Buiten reikwijdte verzoek	5.1.2e
03.03.03	Commercieel of niet (art 66 lid 3 WA): Teruggaafregeling kleine luchtvaart	Casus: 5.1.2e hebben een juridische beschouwing gemaakt m.b.t. de bunkering kleine luchtvaart. Beoordeling: 5.1.2e hebben de juridische beschouwing beoordeeld en zijn het niet eens met de uitgangspunten van het memo. Het memo wijkt af van de uitleg en afspraken in het Handboek Accijns en beperkt de vrijstelling te veel. In het memo wordt gevraagd of vrijstelling mogelijk is in de genoemde gevallen. Vanuit de groep is bij ieder geval aangegeven waarom vrijstelling wel/niet mogelijk is, inclusief een korte toelichting. De zienswijze is gedeeld met de schrijvers van het memo. Een reactie vanuit de opstellers van het memo zal wederom worden beoordeeld. Conclusie: De huidige uitleg in Handsboek volstaat.	5.1.2e
03.03.04	AV in AGP	Het bedrijfsleven vraagt of een brief over actieve veredeling in een AGP, die de Douane op 14-10-2011 heeft verstuurd, nog steeds geldt. De brief geldt nog steeds. Vooralsnog zijn er geen kantoren zijn die een afwijkende uitleg toepassen. In het Handboek Accijns zal in hoofdstuk 20.10.00 Belastbare feiten een voorbeeld worden opgenomen bij het onderdeel "Uitslag tot verbruik van accijnsgoederen".	5.1.2e
03.03.05	Vergunning handelaar ruwe tabak nodig?	Casus: 67 AWR	5.1.2e

		67 AWR Beoordeling: 67 AWR 67 AWR De onderbouwing voor de analogie met art 5 lid 3 onderdeel e van de Wet op de Accijns kan worden gevolgd mits het bij uitzonderingen blijft. 67 AWR). Conclusie: De inspecteur kan maatwerk te leveren. Het is van belang om dit goed vast te leggen. Deze casus valt onder de individuele klantbehandeling.	
03.03.06	Doorvoer onder dekking van een UGD	Casus: Op basis van welke wettelijke bepaling wordt er geen accijns geheven op accijnsgoederen, die in een andere lidstaat ten uitvoer zijn aangegeven (EX-A) en vrijgegeven voor export en die kennelijk onderweg zijn naar het kantoor van uitgang gelegen in NL onder dekking van een uitvoerdocument wanneer deze in NL worden aangetroffen. Beoordeling: Zo lang de goederen onder douanetoezicht zijn doet zich geen belastbaar feit voor. De goederen zijn dan wel voorhanden in NL maar nog steeds onder douanetoezicht. Het verlaten van de Unie vormt het sluitstuk van de douaneregeling uitvoer. Belangrijk is om hiervoor terug te vallen op artikel 2 lid 2 van Richtlijn 2020/262: 'De in de douanevoorschriften van de Unie vastgestelde formaliteiten ter zake van de uitgang van goederen uit het Douanegebied van de Unie zijn van overeenkomstige toepassing	5.1.2e

		op de uitgang van accijnsgoederen uit het grondgebied van de Unie naar een van de in de artikel 4, lid 2, bedoelde gebieden." Hieruit kan worden afgeleid dat bij uitvoer het Douanewetboek van de Unie van toepassing is op accijnsgoederen. Zo lang de goederen zich bevinden onder de douaneregeling uitvoer ontstaat er geen schuld. De aanvaarde aangifte ten uitvoer dient om toezicht op het volgen van de bestemming uit te oefenen. Als zou vaststaan dat dat niet is gebeurd of na 150 dagen, kan de Douane nog niet veel want het moet vaststaan waar de goederen zijn gebleven. In de lidstaat waar de uitvoeraangifte is ingediend zal, voor zover het accijnsgoed betreft geen teruggaaf van accijns plaatsvinden. Als de uitvoeraangifte automatisch buiten werking wordt gesteld voor goederen uit het vrije verkeer zal de Douane nader onderzoek moeten doen. Conclusie: in die situatie is er geen belastbaar feit, dus kan er niet worden geheven. Als een klant, die in een andere lidstaat ten uitvoer aangegeven goederen, bewust in NL gaat afleveren en niet de bedoeling heeft om het uit te voeren, dan heft de Douane via art 2 lid 1-b WA. De Douane zal dat alleen wel moeten constateren.																																	
03.03.07	Commercieel of niet (binnenvaart)	De CUA vraagt zich af of we in brede zin moeten kijken naar de bunkering van de scheepvaart, gezien het grote fiscale belang. Een onafhankelijk onderzoeks- en adviesbureau heeft in opdracht van het Ministerie van Financiën gekeken naar de effecten van het terugbrengen van de fossiele subsidies voor de scheepvaart en luchtvaart. Bij het bunkeren van gasolie voor de binnenvaart moet een verwijderingsbijdrage worden betaald. Uit de geïnde bijdragen per nationaal instituut kan de hoeveelheid in NL gebunkerde brandstof worden afgeleid: Tabel 14 - Totale afvalverwijderingsbijdrage per Rijnsoeverstaat en bijbehorende hoeveelheid brandstof in 2021 <table border="1"> <thead> <tr> <th>Nationaal instituut</th><th>Geïnde bijdrage (€)</th><th>Hoeveelheid gebunkerde brandstof (1.000 liter of m³)</th><th>Hoeveelh</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Nederland</td><td>7.522.663</td><td>885.019</td><td></td></tr> <tr> <td>Duitsland</td><td>2.154.430</td><td>253.462</td><td></td></tr> <tr> <td>België</td><td>1.110.244</td><td>130.617</td><td></td></tr> <tr> <td>Zwitserland</td><td>291.561</td><td>34.301</td><td></td></tr> <tr> <td>Luxemburg</td><td>217.892</td><td>25.634</td><td></td></tr> <tr> <td>Frankrijk*</td><td>126.512</td><td>14.884</td><td></td></tr> <tr> <td>Totaal</td><td>11.423.301</td><td>1.343.918</td><td></td></tr> </tbody> </table> Er werd vanuit Nederland voor ongeveer 885 miljoen liter brandstof accijnsvrij geleverd aan de binnenvaart. Dat kan onveraccijnsd vanuit een AGP of veraccijnsd met een verzoek om teruggaaf. De Douane heeft op verzoek in 2022 voor ongeveer 85 miljoen euro teruggaaf verleend wat omgerekend tegen ruwweg 50 cent voor gasolie bij benadering 170 miljoen liter is geweest. Dit betekent dat de resterende 715 miljoen liter vanuit een AGP met vrijstelling op basis van een bunkerverklaring moet zijn geleverd met een fiscaal belang van +/- 360 miljoen euro. Het	Nationaal instituut	Geïnde bijdrage (€)	Hoeveelheid gebunkerde brandstof (1.000 liter of m ³)	Hoeveelh	Nederland	7.522.663	885.019		Duitsland	2.154.430	253.462		België	1.110.244	130.617		Zwitserland	291.561	34.301		Luxemburg	217.892	25.634		Frankrijk*	126.512	14.884		Totaal	11.423.301	1.343.918		5.1.2e
Nationaal instituut	Geïnde bijdrage (€)	Hoeveelheid gebunkerde brandstof (1.000 liter of m ³)	Hoeveelh																																
Nederland	7.522.663	885.019																																	
Duitsland	2.154.430	253.462																																	
België	1.110.244	130.617																																	
Zwitserland	291.561	34.301																																	
Luxemburg	217.892	25.634																																	
Frankrijk*	126.512	14.884																																	
Totaal	11.423.301	1.343.918																																	

		totale fiscale belang van deze vrijstelling op bunkerverklaring is ongeveer 450 miljoen euro. 5.1.2d Beoordeling: 5.1.2d	
03.03.08	67 AWR waterpijptabak	67 AWR	5.1.2e
03.04	Tabak		
04	Handhaving		HHR
04.01	5.1.2d	Casus: 5.1.2d	

		5.1.2d	
04.02	Handhavingsafspraken met het DLTC (in aanvulling op het HHP2024)	Met het DLTC zijn een aantal aanvullende handhavingsafspraken gemaakt op het handhavingsplan 2024 en de daarbij behorende bijlagen.	
04.03	Presentatie voorbereiding aanpak teruggaafverzoeken accijns, verbruiksbelasting en voorraadheffing 2019	Er is bestuurlijke aandacht is voor de aanpak teruggaafverzoeken accijns, verbruiksbelasting en voorraadheffing 2019. De aandacht moet goed worden gecoördineerd. Er moet voor worden gewaakt dat proces en inhoud niet vermengd worden. 5.1.2e zijn aangesloten.	
05	Jurisprudentie / Nieuwe wetgeving		
05.01	Voorgenomen Wijzigingen 2024	De tarieven lijst Accijns en verbruiksbelasting en de Bijstellingsregeling zijn gepubliceerd. In de Vakstudie Nieuws zijn updates opgenomen. De opgenomen accijnstarieven zijn correct.	Cluster / FH
05.02	Uitspraak RB bewijslast rooktabak bevindingen laboratorium en voorhanden hebben	Casus: Ter info een uitspraak van de RB ZWB nr. 21/4334 van 9-11-2023, ECLI:NL:RBZWB:2023:7858 inzake een grote accijnszaak die de Douane heeft verloren. Ter info ook de uitspraak van de strafrechter. Opvallend is dat de strafrechter tot een andere kwalificatie komt van de aangetroffen tabak. De strafrechter volgt het oordeel van het douanelaboratorium, terwijl de rechtbank tot het oordeel komt dat er geen sprake is van rooktabak. 67 AWR Beoordeling: 67 AWR Conclusie: De fiscaal rechter wijkt af van de strafrechter (eis van bewijs is hier strenger). 67 AWR	5.1.2e
05.03	Voor roken geschikte tabak toch (niet) belast!!	Er is een conclusie verschenen van AG Ettema in zaak 23/00247. De conclusie heeft betrekking op tabaksafvallen die de Douane als rooktabak heeft aangemerkt. De Douane heeft de tabaksafvallen als rooktabak aangemerkt op basis van Richtlijn 2011/64. In dit geval gaat het (kort samengevat) over gesneden producten die zonder nadere industriële bewerking geschikt zijn om te	5.1.2e

		worden gerookt. AG Ettema vind dat het product voldoet aan deze definitie. AG Ettema heeft echter wel de vraag gesteld wanneer een product geschikt is om te worden gerookt. AG Ettema vraagt zich af, of de ervaring van de consument daarbij een rol speelt en als dat inderdaad zo is, is het dan nog wel te beoordelen? Het wordt dan immers een subjectief criterium. AG Ettema heeft daarom ook advies gegeven aan de Hoge Raad om prejudiciële vragen te stellen.	
--	--	--	--

Douane
Belastingdienst

Aan: leden CG Accijns en verbruiksbelasting

Definitief Verslag

Februari 2024

Coördinatiegroep Accijns en verbruiksbelasting

**Douane Landelijk Kantoor
Handhavingsbeleid**

Laan op Zuid 45
3072 DB RotterDAM
Postbus 3070
6401 DN Heerlen

Contactpersoon

5.1.2e
5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e @douane.nl

Datum

27 februari 2024

Versienummer

V1.0

Auteur

5.1.2e

Bijlagen

Voorzitter	5.1.2e
Vergaderdatum	27 februari 2024
Vergadertijd	10:00 – 15:00
Vergadernummer	24.02

Dit verslag van de Coördinatiegroep accijns wordt intern gepubliceerd op de Community van Douane Nederland. Voor een nadere toelichting kunt u terecht bij de Vaco accijns op de regio. Eventuele uitleg van wetgeving wordt verwerkt in de Handboeken. Een nader ingenomen standpunt wordt gepubliceerd op de daartoe ingerichte website van Douane. Raadpleeg daarom altijd de Handboeken en de website. Deze zijn leidend voor wat betreft de uitleg van de wetgeving.

Deelnemers aan de vergadering zijn de regionale Vaco's, 5.1.2e [redacted] DLK. Per onderwerp kan er gebruik worden gemaakt van gastsprekers. De Vaktechnisch Specialisten van het cluster Accijns DLK sluiten waar nodig aan.

	<u>Agendapunt</u>	<u>Toelichting / verslag</u>	<u>Actie</u>
01	Opening en vaststellen agenda		5.1.2e
02	Mededelingen/ Organisatorische zaken		
02.01	<i>Lopende projecten/ werkgroepen/ thema's, met name:</i>		
02.01.01	Mededelingen	Zie agenda	5.1.2e
03	Helpdesk vragen		
03	Helpdesk vragen		
<i>03.01</i>	<i>Minerale olie</i>		
03.01.01	Diefstalbeveiliging van brandstoftanks	Casus: 5.1.2d Beoordeling: 5.1.2d 5.1.2d Conclusie: 5.1.2d	
03.01.02	Overgangsperiode gebruik Accutrace Plus	Casus: Hoe moet de Douane omgaan met de afhandeling van monsters minerale oliën uit bunkertanks van binnenschepen ten aanzien van de verplichte nieuwe euromarker Accutrace Plus (AP) en de overgangsperiode die liep t/m 17 januari 2024. Bunkeraars hebben lang gewacht met overschakelen op AP waardoor	

		binnenvaartschepen nog steeds gasolie met Solvent Yellow 124 (SY-124) in hun bunkertanks hebben en het gehalte AP in de gasolie niet voldoet. Afnemers voldoen daarmee niet aan de gestelde eisen. Beoordeling: De overgangsperiode voor het overgaan van SY-124 op AP liep van 1 juli 2023 tot en met 17 januari 2024. De overgangsperiode zag op het invoeren of uitslaan uit AGP van gasolie-mengsels met daarin zowel SY-124 als AP en zegt niets over het aanwezig zijn van dergelijke mengsels in de brandstoftanks van de commerciële scheepvaart. Het lijkt dan ook niet terecht na te heffen bij de afnemer. De focus zou moeten liggen op de handhaving bij leveranciers, aangezien die vanaf 18 januari 2024 alleen nog maar brandstof mogen leveren waar alleen AP in is verwerkt. Dat wil niet zeggen dat de afnemers vrijgesteld accijnsgoed voorhanden hebben als dat niet voldoet aan art 13 URA. Dit betreft een geval van wetgeving die wel een overgangsperiode biedt aan de leveranciers, maar voorbij gaat aan de praktische gevolgen voor de afnemer en daar geen overgangsperiode biedt. Het probleem ligt niet alleen bij de bunkerstations. De bunkerstations krijgen ook geleverd van leveranciers die laat zijn begonnen de nieuwe euromarker. Het kan dus eerder in de keten voorkomen. Het ligt voor de hand om de afnemers nog enige tijd tegemoet te komen, wetende dat het enige tijd duurt voordat het oude herkenningmiddel helemaal verdwenen is. Materieel is er weinig aan de hand: de olie is voorzien van 2 verschillende soorten herkenningmiddel: oud en nieuw. Hoewel formeel niet juist is het goed verdedigbaar dat, gezien deze overgangsfase, die door de wetgever is veroorzaakt, er van uit kan worden gegaan dat de olie voor het vrijgestelde doel wordt gebruikt. Conclusie: Uitgangspunt is het belastbaar feit: uitslag tot verbruik. Er mag per 18 januari 2024 alleen nog maar met Accutrace geleverd worden. De controle moet zich richten op de leveranciers. Wanneer bij de ontvanger 2 soorten herkenningmiddel worden geconstateerd die in totaal als voldoende kan worden aangemerkt kan naheffing achterwege blijven.	
03.01.03	Varen op waterstof	Van een bedrijf is een vraag binnengekomen over varen op waterstof. De vraag is beantwoord maar het is goed hierover iets op te nemen. Het antwoord dat aan het bedrijf gegeven is luidt: <i>Op dit moment is het standpunt dat er inderdaad accijns verschuldigd is over waterstof als deze gebruikt wordt als motorbrandstof. Alleen in Nederland vergelijken we waterstof met</i>	

		<i>methaan. En methaan kent een nihil tarief. Dus per saldo is er geen accijns verschuldigd.</i> Vraag: wat betekent dit voor het wegverkeer waarbij waterstof wordt gebruikt als elektriciteitsopwekker en rechtstreeks. Voor rechtstreeks is nog onduidelijk, dat is een politiek vraagstuk (vergroening). Conclusie: Varen op waterstof is geen probleem voor zover het beroepsvaart betreft. Rijden op waterstof wordt nog nader besproken.	
03.02	Alcohol/VB		
03.02.01			
03.03	Formaliteiten		
03.03.01	Rechtstreekse aflevering/ Gebruik BSN nummer in R nummer bij meerdere afleveradressen	Hoe kan de douane in de systemen zien bij wie de goederen rechtstreeks zijn afgeleverd wanneer gebruik wordt gemaakt van R-codes. De in het e-AD vermelde R-code is opgenomen in de vergunning van de GG maar bestaat uit R plus het fiscale nummer van de GG. Dat geeft geen aanwijzing omtrent de plaats van rechtstreekse levering. Bij de vergunning is geen lijst opgenomen met afleveradressen. In de EMCS Verordening is vermeld dat bij bestemmingscode 4 (rechtstreekse aflevering) in het e-AD bij handelaar "plaats van levering" de volgende vakken worden gevuld: 7a: naam (niet verplicht) 7b: btw nummer handelaar plaats van levering (niet verplicht) 7c: straat (verplicht) 7e: postcode (verplicht) en 7f: stad (verplicht). Op basis van tussen de lidstaten gemaakte afspraken is toegestaan dat een code kan worden gebruikt voor de vakken 7c, 7e en 7f. Het betreft een begunstiging naar het bedrijfsleven. Dat betekent wel dat NL aanvullende eisen kan stellen aan het bedrijfsleven. Wat wil Douane in dit kader 'eisen'. Opnemen in vergunningen/handboek? Beoordeling: De R-code is er mede gekomen om het mogelijk te maken meerdere plaatsen van aflevering op te nemen in het e-AD. Ook maakt het R-code het mogelijk dat de verzender weet niet waar de goederen rechtstreeks worden afgeleverd. Er is verschil tussen GG en AGP, waar bij AGP wel een voorraadadministratie wordt bijgehouden en bij de GG niet. Codering voorkomt dat vergunningen om de haverklap moeten worden aangepast. Conclusie: De huidige werkwijze wordt niet aangepast omdat niet verwacht wordt dat dit tot een beter resultaat leidt.	

03.03.02	Zekerheid GG	Casus: In de coronatijd heeft de overheid aan ondernemers de mogelijkheid geboden om verplichtingen uit hoofde van onder andere accijns- en verbruiksbelastingwetgeving op te schorten. Vraag is nu of in het kader van een tussentijdse risicoafweging bij een vergunninghouder GG (nog) rekening moet worden gehouden met een openstaande schuld bij de overheid als gevolg van dat uitstel. Beoordeling: De overheid verleent uitstel van belasting maar zegt wel dat het risico daardoor verhoogd is en dat de zekerheid moet worden verhoogd. Niet betalen wegens uitstel en het teruggeven van de zekerheid leidt tot dubbele versoepeling. Er moet verschil worden gemaakt tussen bestaande en nieuwe vergunninghouders. - Bestaande vergunninghouders zijn, zonder dat ze daar op hebben kunnen inspelen, in de situatie beland dat ze getroffen werden door de gevolgen van COVID-19. - Nieuwe vergunninghouders stappen nu in met zicht op hun huidige financiële situatie. In Kamerbrieven staat dat er geen zekerheid wordt gevraagd en/of nadere voorwaarden gesteld, tenzij de belangen van de staat in het geding zijn. Het memo Handelingsperspectieven dat is geschreven voor ondernemers geldt niet onverkort voor de Douane. Op verzoek van de 5.1.2e heeft de Douane een afzonderlijk (handmatig) traject m.b.t. de betalingsregelingen corona belastingschulden. Deze aanpak is gecommuniceerd met beide Staatsecretarissen. Samenvattend: Moet er in het kader van een tussentijdse risicoafweging bij een vergunninghouder GG (nog) rekening worden gehouden met een openstaande schuld bij de overheid als gevolg van uitstel in het kader van Coronamaatregelen. Bij Douane gaat het zowel om invorderen als om zekerheid. Er is een publicitair en politiek aspect. Wat te doen met schulden i.r.t. matiging zekerheid. Indertijd is besloten om de Corona schulden niet mee te nemen, maar blijft dat zo? Hoe om te gaan met bestaande en nieuwe vergunninghouders. Reactie van de Ontvanger: Per 1 april 2022 moeten de ondernemers die corona-uitstel hebben gekregen weer voldoen aan hun nieuw opkomende verplichtingen. Per 1 oktober 2022 moeten ondernemers starten met de aflossing van hun coronaschuld Conclusie: Er moet beleid moet komen vanuit Formeel Recht. Het onderwerp wordt aangehouden.	
----------	--------------	--	--

03.03.03	Invoer tabaksproducten	Het blijft zoals eerder besproken: Splitsing tussen EU- grensoverschrijdend en binnenland. Na reactie van DGFZ komt het onderwerp opnieuw op de agenda.	
03.03.04	Teruggaaf accijns minerale oliën o.g.v. art 69a WA (straddle carriers)	Casus: Komt minerale olie die wordt gebruikt in een dieselelektrische straddle carrier in aanmerking voor teruggaaf van accijns op grond van artikel 69a Wet op de Accijns. De Belastingdienst merkt de containerterminals die deze voertuigen gebruiken aan als een belastingplichtige voor de energiebelasting (EB). Beoordeling: Uitleg van artikel 69a WA betekent dat teruggaaf van accijns enkel wordt verleend voor minerale oliën die worden gebruikt voor de opwekking van elektriciteit in een installatie die bestemd is voor de productie van elektriciteit. De wetgever heeft uitvoering gegeven aan artikel 14 van de Richtlijn 2003/96/EG1 en een "vrijstelling" van accijns opgenomen voor energieproducten die worden gebruikt voor de productie van elektriciteit en elektriciteit ten behoeve de instandhouding van het vermogen om elektriciteit te produceren. Aanvankelijk ging het hier om elektriciteitscentrales met elektrisch vermogen vanaf 20 MW zijnde elektriciteitscentrales. Later werd de grens verlaagd naar 1 MW en uiteindelijk 60Kw. De Memorie van Toelichting heeft het over (kleinere) generatoren. De wettekst van artikel 69a van de WA valt uiteen in de volgende voorwaarden: • Minerale olie wordt gebruikt voor de opwekking van elektriciteit; • In een installatie met een elektrisch vermogen van minimaal 60kilowatt; • Voor zover de opgewekte elektriciteit in de heffing van de energiebelasting wordt betrokken. De casus speelt ook bij 67 AWR Het team Milieubelastingen van Blauw heeft toen gesteld dat op basis van het verbruik van gasolie/diesel de in de heffing te betrekken geproduceerde stroom kon worden bepaald en dat over die geproduceerde stroom (in het kader van eigen verbruik) EB verschuldigd is. 67 AWR De verzoeken om teruggaaf worden bij MinFin behandeld. MinFin is op de hoogte van de problematiek, maar heeft niet laten blijken dat er onjuiste standpunten zijn ingenomen voor wat betreft de teruggaven. Er is sprake van opwekking van elektriciteit (output) middels een betreffende installatie en daarvoor wordt (input) diesel gebruikt. De diesel is al belast met accijns. De output is niet vrijgesteld	

		want die wordt volgens artikel 50, lid 3 Wet belastingen op milieugrondslag, geheven over het verbruik van elektriciteit, indien de elektriciteit is verkregen op andere wijze dan door een levering. De vrijstelling van artikel 50 lid 6 WA is niet van toepassing. Zie ook handboek Milieubelastingen (par 7.4.8). Voor de teruggaaf is het gebruik van de elektriciteit niet relevant maar de opwekking daarvan met diesel. De diesel was al met accijns belast en de opgewekte elektriciteit is ook nog eens belast door de aangifte EB. Daarmee wordt aan de voorwaarden voldaan voor de teruggaaf van accijns. Output belasten en Input ontlasten. Deze casus afgestemd met de collega's van het Centraal Milieu team in Arnhem. Conclusie: 67 AWR	
03.03.05	Vervoer vrijgestelde goederen onder EMCS	Casus: Vallen accijnsgoederen (denk aan parfum) die al dan niet volledig gedenatureerd zijn, maar wel meer dan 1.2% ethylalcohol bevatten en met vrijstelling zijn uitgeslagen tot verbruik, onder de nieuwe richtlijn voor veraccijnsd vervoer, zodat de goederen met een e-VAD moeten worden vervoerd? De vraag is nog niet beantwoord en "de markt" heeft er nog steeds last van dat er verschillend gedacht wordt in de Unie. Beoordeling Het is al eens besproken binnen de CG. Daarnaast was er bij het ODB een vraag binnen gekomen die op advies van het cluster Accijns aan de vraagsteller als volgt is beantwoord: "Voor het vervoer van gedeeltelijk gedenatureerde alcohol die aan alle voorwaarden van artikel 27 lid 1 letter b van Richtlijn 92/83/EEG voldoet is geen e-VAD benodigd. En dus ook geen vergunningen gecertificeerde afzender/ontvanger." Conclusie: Handboek Accijns onderdeel 40.15.00 "Overbrengen EMCS" moet worden aangevuld.	
03.04	Tabak		
03.04.01	(Geen) heffing over waterpijptabak (Standpunt ^{67 AWR})	Er kan nog geen standpunt worden ingenomen over het al dan niet heffen van accijns op waterpijptabak. Er is nader overleg met DGFZ nodig vanwege de relatie met andere lidstaten en de indeling in GN code.	
03.04.02	67 AWR	Casus: 67 AWR Beoordeling:	

		67 AWR Conclusie: 67 AWR	
03.04.03	Shishalounge verhouding kooltjes/waterpijpt abak labonderzoek	Casus: De 5.1.2e heeft een reactie ontvangen over de verhouding tussen de hoeveelheid kooltjes en de hoeveelheid waterpijptabak waarbij de vaco Accijns heeft aangegeven dat niet zomaar mag worden uitgegaan van een standaardverhouding maar dat ieder onderzoek op zichzelf staat. In het Handboek Controle wordt aangegeven dat de conclusies / uitspraken van het onderzoek (bijvoorbeeld een naheffing) onderbouwd moeten zijn met voldoende en geschikte controle-informatie. De brandtijd van de kooltjes zal uiteindelijk één van de aanknopingspunten moet zijn om in dit onderzoek tot een naheffing te komen. Er is geen landelijke norm met betrekking tot de brandtijd van de kooltjes. Wel zijn er in het kader van uitgevoerde onderzoeken werkzaamheden verricht ten aanzien van de onderbouwing van de verhouding "kooltjes : tabak". Er is wel behoefte aan EBU v.w.b. een 'normering' brandtijd, verhouding "kooltjes : tabak" en ook de juistheid van het verlies. Conclusie: Er is geen verschil van mening. De discussie kan worden afgedaan. Er wordt geen standaard berekening toegepast in deze fase.	
04	Handhaving		HHR
04.01	5.1.2d	5.1.2d 5.1.2d	
04.02	Buiten reikwijdte verzoek		

		Buiten reikwijdte verzoek	
04.03	EPS (Empty Pack Survey	Uit het EPS blijkt dat het aandeel van niet in heffing betrokken sigaretten een groei laat zien van 15% naar 25%. De schatting is dat €800.000.000 accijns wordt misgelopen. Het rapport gaat via MinFin naar de Tweede Kamer, inclusief de afspraak Grenseffect.	
05	Jurisprudentie / <i>Nieuwe wetgeving</i>		
05.01	Nieuwe Euromarker (Contaminatie-grens opnemen in Handboek?)	De contaminatiegrens (MO) zal worden opgenomen in het handboek Accijns.	5.1.2e